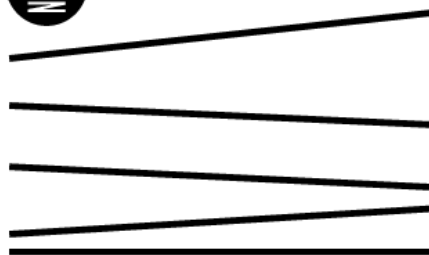

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Soufløren.

Udgivet år og sted | Publication time and place: København : Alfred Jacobsens Forlag, 1880-81

Fysiske størrelse | Physical extent:

1-24 i 1 bd.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

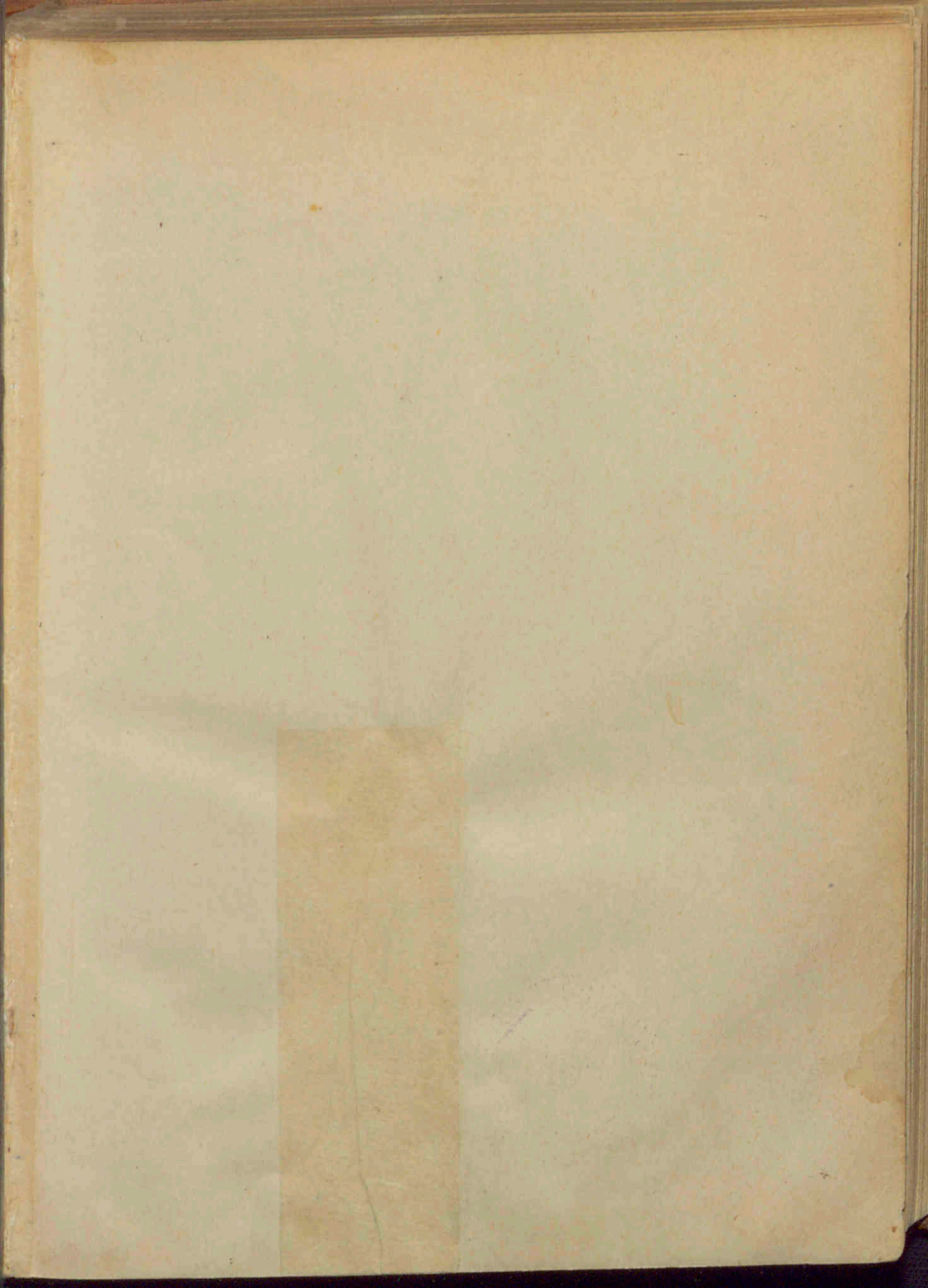
15-223-8°

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130023741823

Gode Høren!

Nr. 1. Indhold: Anvisning til Forfærdigelsen af et praktist Duffetheater (forts.) — Smaa Taften)pillerkunster (forts.) — Kaptain Grants Børn, Duffetomedie i 5 Akter, 8 Tableauer (sluttet).

Gratis Følgeblad: Et Proscenium (det Rgl. Theaters) til et Duffetheater.

Anvisning til Forfærdigelsen af et praktist Duffetheater.

Indledning. — Theatergulvet. — Kjælderens. — Prosceniet. — Fortæppet. — Coulijsjerne. — Bagtæpper. — Belysningen. — Sætsnykker. — Dufferne. — Mastineriet.

Indledning.

Tulen var forbi.

Doktorens Børn jublede af Glæde ved de dem i rigeligt Maal tildelte Foræringer. Navnlig var Carl henrykt over et Duffetheater, Faderen havde foræret ham.

„Hvor vi skal møde os i aften, naar vi skal spille,“ udbrod Carl, opvættets glad.

Aftenen kom, og med den et talrigt lille Publikum,

som i en Kreds placerede sig foran Theatret. Bagved Ungdommen sad Forældrene og Souflorene, Eders nye og jeg haaber kjærfomne Ven.

Tause og i stille Forventning sad Alle. Endelig gik Tæppet op. En lang Samtale mellem to Papfigurer begyndte. Den talende Figur maatte uafbrudt, som Tegn paa, at det nu var dens Tour at sige Noget, hoppe paa Gulvet og vendte derved af og til Brangfiden fremad. Snart glemtes Dufferne, medens der læstes, eller der søgtes efter nye Duffer og lange Pauser indtraadte. Tilhørerne begyndte at kjede sig og lidt efter at smaa snakke. Nu kom Tableauet, hvortil Carl navnlig havde glædet sig, og som, meente han, maatte efterfølges af samtlige Tilstedeværendes Bravoraab og Bisaldsklap. Den bengalske Flamme tændtes, men Virkningen blev en ganske anden end den paatænkte; Vinduer og Døre maatte sthyndsomst aabnes for at udelade den ved Flammen opstaaede, utaalelige Lugt. Enden paa Komedien blev, at det Hele gik itu. Pigerne fik fat i Dufferne, medens Carl og hans yngre Broder Alfred gråd deres modige Taarer over Duffekomedien. Kort sagt Alle vare utilfredse.

„Men sig mig, kjære Soufleur, hvoraf kommer dog det?“ udbrød Doktoren. „Drengene have Komedier, Theater og Duffer, og dog kunne de ikke bringe en ordentlig Duffekomedie istand.“

„Fordi Duffer, Bøger og Theater ere saa temmelig upraktiske. Jeg beder Dem, læs engang en saadan Børnekomedie igjennem og sig mig, om De ikke finder den kjedelig, indholdslos og næsten uanvendelig? Saadanne Komedier blive maaste skrevne i en god Mening, men

jeg gad se den Forfatter, som, med en nogenlunde heldig Virkning paa Børnene, selv kunde opføre de Komedier, han skriver. Dertil kommer, at Duffetheatrene i Reglen ere for smaa og de enkelte Stykker sejt anbragte. Proskeniet vakler, og Coulisserne ville ikke staae lige. At man ikke, som antydet i de fleste Børnekomedier, kan bringe Papfigurer til at le og græde, er dog klart."

„Men saa lad os da gjøre Forsøg paa at skaffe Børnene et ordentligt Theater."

„Na ja, hjælp os," bad Drengene, henvendende sig til Soufløren.

„Ja, jeg lover at hjælpe Eder. Vi ville se, hvad der lader sig gjøre ved forenede Anstrængelser. Næste Gang jeg kommer, begynde vi."

(Fortsættes.)

Smaa Tastenspillerkunster.

der kunne udføres med smaa, i ethvert Hus let tilgængelige Apparater.

1. Et Vinglas sættes paa et Bord; paa Bunden af Glasset lægges en Ti=Dre og ovenover en To=Krone (Se Tegningen).

Hvem kan bringe Ti=Dren ud af Glasset uden at berøre To=Kronen eller Glasset?

Bed et kraftigt Pust i Glasset mod det overfliggende Penge=stykke (To=Kronen) bringes det underliggende (Ti=Dren) til at fare ud.

2. Et Glas Vin sættes paa Bordet og tildækkes med en Hat.

Jeg drikker det Glas Vin, uden at røre ved Hatten.

Var Dig ad, som tog Du Glasset ud gennem Bordpladen — altjaa under Bordet —, før det fingerede Glas til dine Læber og sad, som tømte Du det. „Nu er Glasset tomt,“ siger Du. Ingen troer det, men En eller Anden tager sikkert Hatten bort, for dog at overbevise sig om Tilstedeværelsen af Glasset. Diebliffet er kommet! Skud Dig, tag Glasset og drif ud. Du har tomt Glasset uden at røre ved Hatten. (Er mod Forventning Ingen nysgjerrig, da beder Du En eller Anden fjerne Hatten, for at overbevise sig om, at Glasset ikke findes).

3. En tilproppet Flaske Vin og et Vinglas staa paa Bordet.

Hvem har Lyst til at drikke et Glas Vin af denne Flaske, men Ingen har Lov at løsne Proppen?

Flasken vendes, i Gulningen i Bunden hældes et Glas Vin. Nu kan Enhver med Lethed drikke dette — forudsat at Vinen er god.

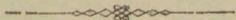
(Fortsættes).

Kaptajn Grants Barn.

Duffetomedie i 5 Akter

(8 Tableauer).

Kjøbenhavn.

Alfred Jacobsens Forlag.

Agoststræde 8.

Personerne:

Harry Grant, Kaptajn paa „Britania“.

James, {
Mary, { hans Børn.
Robert, }

Lord Edvard Glenarvan.

Lady Arabella Glenarvan, hans Tante.

Paganel.

Nyrton, Næstkommanderende

Forster, første Styrmand { paa „Britania“.

Burd, Matros

Wilson, Kaptajn

Mulrady, Baadsmand { paa „Duncan“.

Thalcara, en Patagonier.

Spharaguerre, Kommandant paa Fort Independencia.

Calvoucours, Hovding for Pampas-Indianerne.

Bob.

Ketty.

Matroser paa „Britania“ og „Duncan“. — Juanna og Besæmin-
en paa Fort Independencia. — Pampas-Indianere. — Deltagere
i Guldgravernes Fæst. — Deporterede.

De foran hvert Tableau nævnte Personer forekomme i samme
Tableau. De foran Parantbesen nævnte Personer ere paa Scenen,
naar Tæppet gaar op, hvorimod de i Parantbes nævnte Personer
komme ind senere (som antydet i Stykket).

Duffer og Dekorationer til „Kaptajn Grants Børn“
tilligemed Vejledning til at spille Stykket paa Duffetheatret vil
medfølge som Tillægsblade til de først udkommende Nummere af

„Souffløren“

Se Omslagets Bagside!

Første Akt.

Første Tableau

Decoration: Klippesfuld Strandbred paa Den Valfær med Udsigt til Braget af „Britania“.

Personerne: Grant og James. Myrton, Burd og de øvrige Matroser.

Grant. Saa, Gutter, endelig kom vi da iland; nu maa vi tænke paa vor Redning. Enten maa vi vente til et Skib kommer forbi, eller vi maa af Britanias Brag bygge os et Fartøj, med hvilket vi kan slippe bort. Sluppen er for lille. Hver Mand maa gjøre sin Pligt.

Myrton. Naa, saa det mener De, Hr. Kaptajn Grant. Jeg skal imidlertid have den Ære at sige Dem, at Mandskabet ikke længere vil taale Deres Kommando, — vel Kammerater?

Matroserne. Nej, Nej! Du skal være vor Kaptajn, Myrton, Dig ville vi følge.

Myrton. Hører De, Hr. Kaptajn. Og nu et Bæger, Kammerater. Burd, hent Brændevinen.

Grant (rasende). Rør ikke Brændevinen, Styngel!

Burck. Tag Dig iagt; — jeg har endnu ikke glemt, at Du lod mig tampe ombord. (raft ud.)

Grant. Hvad have I da besluttet?

Ayrton. Vi forlade Den med Sluppen og sætte Kurs efter Australien. Men da Sluppen kun rummer femten Mand, maa I, Grant, og Eders Søn blive tilbage her paa Den. (affides) Burck har jeg heller ingen Brug for, han kan ogsaa blive her, jeg tænker nok han betjener Kaptajnen paa bedste Maade.

Grant. Forlade os, her paa denne øde Ø? Vel, jeg bliver, men tag den stakkels Dreng med Eder.

James. Jeg rejser ikke, Fader; jeg bliver, hvor Du er.

Ayrton. Det bliver som jeg har sagt. Og nu Farvel, Hr. Kaptajn. Mor Dem godt og husk, at jeg ikke lover at hente Dem. (Ayrton ud, fulgt af Matroserne.)

Matroserne (udenfor.) Leve Kaptajn Ayrton! (Sluppen med Matroserne ombord viser sig i Baggrunden, og sejler bort under høje Surraaab. Grant og James stirte ned mod Strandsbredden.)

Grant. De forlade os.

James (vender sig og ser Burck komme vakkende.) Men, Burck, er Du ikke med de Andre?

Burck. Hvad, det er den forbandede Kaptajns Søn.

James. Hør mig, Burck. Dine Kammerater have forladt Dig.

Burck (ned til Bredden). Ja, — der sejle de.

Grant (bemærker ham.) Hvad, Burck?

James. Ja, nu er vi tre om at arbejde for vor Redning.

Burck. Troer Du, Dreng, at jeg vil hjælpe Eder?

Nej, nu er Hævnens Time kommen. (Styrter mod Grant, men farer strax tilbage.) Ha! at han ogsaa skal have det Gævær.

(raft ud.)

Grant. Vi maa nu se at komme ud til Braget og redde, hvad vi kan, for selv at bygge os et Fartøj.

(Sluppen sees lægge til ved Braget og strax efter sejle bort. En Alderslille stiger ivejret, et dumpt Knald høres, og Braget syntes.)

Grant. Ha, de Riddinger, de har sprængt Braget, vor eneste Redning, i Luften. Nu er der kun et Haab tilbage. Jeg saa før en Flaske ligge paa Strandbredden, i den vil jeg lægge et Blad af min Lommebog med nøjagtig Underretning om, hvor vi befinde os, kaste den i Havet og haabe paa hurtig Hjælp.

James. Store Gud, vi lægge vor Skjæbne i Din Haand. Befri snart min Fader og mig fra dette skræffelige Fængsel.

Anden Akt.

Andet Tableau

Decoration: Haveterrasse udenfor Lord Glenarvans Landsted tæt ved Glasgow. I Baggrunden Udsigt til Egen, hvor Lordens Lyfthacht ligger for Anker.

Personerne: Lord Glenarvan. Lady Arabella. Wilson. Mulrady. (Senere Mary og Robert.)

Lady Arabella. Ja, fortæl saa den Historie, men husk at mine Nerver ere saa svage.

Lord Glenarvan. Kjære Tante, som jeg sagde, vi fandt Flasken omgivet af et saa tykt Lag af forstenede Substantier, at vi maatte bruge en Hammer for at løsne det.

Lady Arabella. Men hvem fandt den, og hvor blev den fundet?

Mulrady. Det var mig, Mylady, som — —

Lord Glenarvan. Ja, det var Mulrady, der opdagede den i Bugen paa en Hai.

Lady Arabella. En Hai! Na, mine Nerver. Jeg har engang i et Blad læst, at et af disse Uhyrer havde taget en stakkels lille Skibsdreng i een Mundfuld og —

Mulrady. Ja, det er ikke for det, Mylady, den kan ogsaa sommetider tage Raptajner.

Lord Glenarvan. I Flasken fandt vi et Stykke Papir, der indeholdt Underretning om et Skibbrud, der havde fundet Sted.

Wilson. Det var Barkskibet *Britania*, der i over et Aar har været forsvundet.

Lord Glenarvan. Skibets Raptajn, Harry Grant, og hans Søn befinde sig paa en øde Ø under den 37te Breddegrad; desværre var det ikke muligt at læse paa hvilken Længdegrad, da Papiret havde lidt endel af Søvand. Jeg vil nu tage ind til Lord-Admiralen i Glasgow; Regjeringen maa udsende et Skib for at opsoge Grant og hans Søn. De er nok saa god, Wilson, imedens at underholde min Tante. (ud.)

Wilson. Tør jeg ledsage Mylady?

Lady Arabella. Med Fornøjelse! Men gaa ikke for ra; mine Nerver kunne ikke taale det. (begge ud.)

Mulrady. Det er Noget for Kaptajnen; at faae saadan et gammelt Nerveknippe paa Slæbetoug.

Bob (kommer rast ind.) Goddag, Fætter!

Mulrady. Er det Dig, Bob, hvad er der ivejen med Dig?

Bob. Ingenting — ja, det vil sige — saa godt som Ingenting.

Mulrady. Du har nok ikke rigtig fat paa det. Egentlig trængte Du vist til at staa lidt paa Hovedet i en Balle Band.

Bob. Ja, hvad nytter det, naar man intet Hoved har.

Mulrady. Intet Hoved?

Bob. Ja, for Øjeblikket har jeg det; men naar jeg mister det, naar jeg bliver halshugget, Fætter? — —

Mulrady. Ja, saa er Fætterflabet ude. Men hvad har Du da gjort?

Bob. Næsten ingenting; jeg har blot druknet min Rone, som — ja det gif saadan til: Imorges var vi ude at sejle, Du veed, hvor jaloux hun er; — paa engang farer hun løs paa mig og paastaar, at jeg har fofetteret med et andet Fruentimmer; hun griber mig i Halsen, og en, to, tre, vendte Baaden Rjolen iveiret.

Mulrady. Og saa, saa gif hun tilbunds?

Bob. Ja, som en Reie; da jeg atter kom til mig selv paa Strandbredden, var hun væk. Jeg løb af Frygt for Politiet, og nu maa Du redde mig. Staf mig en Plads ombord paa Lord Glenarvans Dampers eller paa Slottet, ligemeget som hvad.

Mulrady. Umuligt! Alle Pladser ere besatte med Undtagelse af Kammerjomfruens, som jeg har bestemt for

Rufine Rebecka. See Du heller at faa Høre med et Skib fra Glasgow. Trænger Du til Penge, kan Du faa dem hos mig.

Bob. Nej, det er just ikke det, jeg trænger til, men — giv mig nogle alligevel — (der ringes.) Død og Plage, det er vist Politikonstablerne. (raft ud.)

(Mary og Robert komme.)

Mulrady. Hvem ønsker De at tale med?

Mary. Vi søge Lord Glenarvan.

Mulrady. Hans Herlighed er ikke hjemme, men der kommer hans Tante, Lady Arabella.

(Lady Arabella og Wilson komme.)

Lady Arabella. Hvem er denne Dame og dette unge Menneſke?

Mary. Vi have i Bladene ſet en Beſjendtgjørelſe fra Lord Glenarvan om, at han kunde meddele Underretning om vor Faders og Broders Skjæbne.

Lady Arabella. Store Gud, De er da ikke —

Robert. Vi ere den ulykkelige Kaptajn Grants Børn.

Lord Glenarvan (kommer uden at bemærke Robert og Mary).

Jeg kommer fra Lord-Admiralen, men deſværre, han negtede ſin Biſtand.

Lady Arabella (heſtig). Føj, den Uſtykelige; — men jeg ſkal ſige ham lige i Djnene, at han ikke har mere Hjerte end en Hai.

Wilson. Maa jeg foreſtille Deres Herlighed Kaptajn Grants Børn.

Lord Glenarvan. Tilgiv, at jeg ikke før bemærkede Dem; jeg vilde da ikke have ſaaet Dem ved at tale ſaa uforbeholdent.

Mary (til Robert). Staffels Fader! Hvad skulle vi dog gribe til?

Lord Glenarvan. Da Deres Fader kastede Flasken i Havet, overgav han den til Guds Baretægt; at den er falden i Hænderne paa mig, betragter jeg som et Bink af Skjæbnen. Jeg ejer en Dampyacht paa 800 Tons, med den vil jeg opspøge Deres Fader, om jeg saa skal sejle Jorden rundt.

Robert. O, tag mig med, Mylord, selv om det saa er som den simpleste Skibsdreng.

Lord Glenarvan. Med Glæde! Og saa Dem, Miss Mary, hvis De tør rejse mellem lutter Herrer?

Lady Arabella. Nej, det vilde ikke være passende — men — jeg — — jeg og min Papegoje tager ogsaa med — —

Mulrady (mellem). Myladys ny Kammerjomfru!

Lady Arabella. Lad hende komme!

Bob (forklædt som Fruentimmer nærmer sig Mulrady og hvidster): Jeg kunde slet ikke finde paa Andet, og saa tog jeg Rebeckas Klæder paa.

Lady Arabella. Jeg synes godt om Dem, og hvad Deres Pligter angaar, saa kan De vel spinde, vadske og stryge?

Bob. Jo, Myladys. (Affjedes.) Jeg har spundet mangan en Ende. (Høit.) Na, hvad det angaar, saa har jeg tidt vadsket Dæf og strøget Flag.

Lady Arabella. Hvad mener De? Jeg forstaar Dem ikke.

Mulrady. Han mener — nei, hun mener. (Affjedes.) Der var den nær revnet!

Bob. Jeg mener, at jeg har tidt vadsfet og strøget Linned og Dækketøj.

Lady Arabella. Jeg skal imidlertid paa en lang Rejse. De er da ikke bange for Spen?

Bob. Jeg, Mylady? Ikke mere end en Hai.

Lady Arabella. Na, mine Nerver. Slige Udtryk maa en Kammerjomsfru ikke bruge. Følg mig nu. (Lady Arabella og Bob ud.)

Lord Glenarvan. Og nu, Wilson, vi kan vel stifte i Spen i Løbet af otte Dage. Sørg for at Skibet bliver godt provianteret.

Wilson. Vel, Deres Herlighed, om otte Dage sejle vi.

Credie Tableau.

Decoration: Kahyt ombord paa „Duncan“, Lord Glenarvans Damper.

Personerne: Bob i Fruentimmerklæder. (Senere Lady Arabella, Paganel, Lord Glenarvan, Wilson, Mary og Robert.)

Bob. Man kan da ikke et Øjeblik faa Ro til at barbere sig. Mylady ringer, og saa maa jeg tørre Sæben af. Det rager jo i grunden ikke Noget, at jeg rager mig; den eneste det rager er mig, naar jeg rager mig. (Der ringes.) Nu kommer jeg, Mylady.

Lady Arabella (kommer.) Men hvor bliver Du dog af, Rebekka? Du skal strax komme, naar jeg ringer, ellers bliver jeg nervøs. Er Lord Glenarvan og Kaptajnen oppe?

Bob. Jo, de stod i Agterenden og lænede sig op til Skandseskæbningen.

Lady Arabella. Hvad er det dog for Udtryk, Du bruger? De ere skrækkelige. (Der ringes atter.)

Paganel (kommer rast ind.) Heida, Opvarter! Her er Ingen. Jo, — Ah — aa — om Forlæbelse! Her er en skrækkelig daarlig Opbartning ombord i dette Dampstib. Og hvilken Nat! Jeg kommer ombord iastes og lægger mig strax til Ro, men jeg har ikke luffet et Øje for en rædsom Snorken i Kabytten ved Siden af. Det har formodentlig været en ældre Kavaler, der har sovet derinde.

Lady Arabella. I min Kabyt! — O, mine Nerver, — en ældre Kavaler!

Paganel. Na, om Forlæbelse, jeg vidste ikke, at De var den ældre Kavaler.

Bob. Men saa ti dog! De risikerer ellers at Mylady faar sit Tilfælde.

(Lord Glenarvan og Wilson komme.)

Lord Glenarvan. Hvad er her paafærde?

Lady Arabella. Det er slet ikke delikat af Dig, Neveu, at lade en fremmed Herre sove ved Siden af mit Bærelse.

Wilson. Men jeg begriber heller ikke — —

Paganel. Tillad mig at præsentere mig. Mit Navn er Jean Franz Maria Paganel; jeg er Sekretær ved det geografiske Selskab i Paris.

Lord Glenarvan. Den store franske Videnskabsmand. (Affibes). Lige berømt for sin Lærdom og sin Diskraktion.

Wilson. Tillad mig, Herr Paganel, efter herved at have forestillet Dem Hans Herlighed Lord Glenarvan og hans

Tante, Lady Arabella Glenarvan, at spørge, hvorledes De er kommen ombord?

Paganel. Intet er simplere. Jeg ankom til Glasgow iafstes og gik ombord med min Bagage. For ikke at forstyrre Dem, lagde jeg mig strax til Ro i min Kahyt, som jeg havde bestilt pr. Telegram, og nu haaber jeg, at jeg maa faa en hurtig og heldig Overrejse med Scottia til Kalkutta.

Wilson. Men dette Skib er ikke Scottia. For Diebliffet befinder De Dem ombord paa Hans Herligheds Lyst-yacht, Duncan, der er paa Vejen til Sydamerika.

Paganel. Sydamerika! Jeg vil af. Jeg skal til Ostindien, jeg er prostitueret — ødelagt. Skaf mig strax en Baad!

Lord Glenarvan. Berolige Dem, Herr Paganel. Vi ere snart hundrede Mil fra Kysten. Vor Rejses Maal tillader os ikke at afvige fra vor Kurs; det gjælder at frelse Kaptajn Grant og hans Søn. Følg derfor med os og hjælp os med Deres rige Erfaringer.

Mary og Robert (komme). Ja, Herr, Paganel, hjælp os at finde vor Fader.

Lady Arabella. Ogsaa jeg forener mine Bønner med de Andre's.

Paganel. (efter nogen Tøven). Nuvel, saa bliver jeg.

(Fortfattes).

Sousløren!

Nr. 2.

Indhold: Anvisning til Forfærdigelsen af et praktist Duffetheater (forts.) — Captain Grants Børn, Duffe-komedie i 5 Akter, 8 Tableauer (sluttet).

Følgeblade: Et Fortæppe, som det Kgl. Theaters, (Farvetrykt paa Lærred), og Duffer til Opførelsen af Captain Grants Børn.

Anvisning til Forfærdigelsen af et praktist Duffetheater.

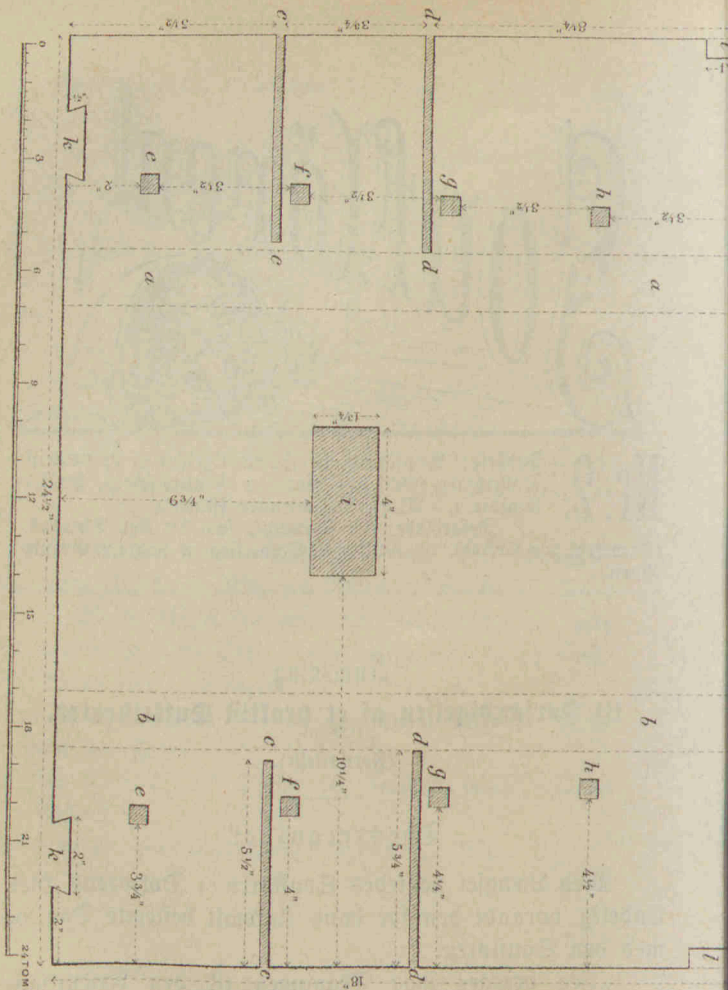
(Fortsættelse).

Theatergulvet.

Med Længsel ventedes Sousløren i Doktorens Hus. Endelig oprandt den for hans Ankomst bestemte Dag og med den Sousløren.

„Jeg bringer idag Tegningen til den væsentligste Del af vort Duffetheater, nemlig Theatergulvet. Da de vistnok vil falde os for besværligt selv at udføre dette,

MAALESTOK.

maa vi give Tegningen til en Snedker og nøjagtig bede ham følge vore Forskrifter: *)

Gulvet forfærdiges, $24\frac{1}{2}$ Tom. langt og 18 Tom. bredt, af godt og tørt Fyrretræ uden Knaster, $\frac{1}{2}$ Tom. tykt.

Før at Gulvet ikke skal kaste sig, indstemmes paa Undersiden, $5\frac{3}{4}$ Tom. fra højre og venstre Side (før i Beskrivelsen at stjelne mellem Gulvets fire Sider, kalde vi den Side, som vender mod Tilskuerne: Forsiden, den modsatte Side: Bagsiden og Siderne tilhøjre og venstre for Forsiden: højre eller venstre Side) — to Iverlister, a-a og b-b, $1\frac{1}{2}$ Tom. brede og $\frac{3}{4}$ Tom. tykke.

$5\frac{1}{2}$ Tom. fra Forsiden udstjæres paa begge Sider Nabningerne c-c, $\frac{1}{4}$ Tom. brede og $5\frac{1}{2}$ Tom. lange; $3\frac{3}{4}$ Tom. nærmere Bagsiden udstjæres to lignende Nabninger, d-d, $5\frac{3}{4}$ Tom. lange.

Med $3\frac{1}{2}$ Tom.'s Mellemrum udstemmes de firantede Guller e, f, g, h; $\frac{1}{2}$ Tom. paa alle Sider. Gullerne e udstemmes 2 Tom. fra Forsiden og $3\frac{3}{4}$ Tom. fra højre og venstre Side; Gullerne f 4 Tom., Gullerne g $4\frac{1}{4}$ Tom., og Gullerne h $4\frac{1}{2}$ Tom. fra Siderne.

$6\frac{3}{4}$ Tom. fra Forsiden, $10\frac{1}{4}$ Tom. fra højre og venstre Side, udstemmes Nabningen i, som saaledes bliver 4 Tom. lang og $1\frac{3}{4}$ Tom. bred. Til denne Nabning forfærdiges en Lem, som med to Smaahængsler, anbragte

*) Et smukt forarbejdet Theatergulv med Kjalder (indrettet med Stinner til Chancement af Coulisser) faaes paa Soufflørens Kontor: Løvstræde Nr. 8. Pris 5 Kr. Betalingen kan, mod Udlævering af Coupons, indbetales i mindre Betsph.

paa Undersiden af Gulvet — paa den mod Forsiden vendende Side — paafrues Gulvet. Lemmen fastholdes med en Skyder, som anbringes paa den mod Bagsiden vendende Side.

Paa Forsiden af Gulvet, 2 Tom. fra højre og venstre Side, udskjæres herefter Nabningerne k, $1\frac{1}{2}$ Tom. brede og $\frac{1}{4}$ Tom. dybe, skraat indefter, saaledes at Bredden af Udskjæringen bagtil er 2 Tom.

Tilbage har vi nu paa Bagsiden at udskjære Nabningerne l, 1 Tom. fra Bagsiden og $\frac{1}{2}$ Tom. fra Siderne, og vort Theaterguld er færdigt.

„Saasnart Smederen er færdig, kommer jeg igjen, sagde Soufløren, idet han tog Hat og Træffe for at gaa. „Jeg skal nok nøje overtænke, paa hvilken Maade vor Theaterkjælder bedst lader sig indrette. Farvel saalænge.“

Theaterguld, Lem og Kjælder. Det var næsten for meget for Alfred, men Carl tabte ikke Hovedet.

„Naa,“ udbød han, idet han gav Broderen et let Slag paa Skulderen, „hvad vi ikke magte idag, bliver os maaske en let Sag imorgen. Kommer Tid, kommer Raad. Soufløren kommer først om en Maaned.“

(Fortsættes).

Tredie Akt.

Fjerde Tableau.

Decoration: Det Indre af Fort Independencia.

Personerne: Lord Glenarvan, Paganel, Robert, Wilson og Mulradh.
(Senere Spharaguerre, Fortets Besætning, Mary og Thalcara).

Lord Glenarvan. Saa kom vi da saa langt. Det var forresten ikke Deres Skyld, at vi ikke gif i Afgrunden.

Paganel. Ja, men hvor kunde jeg vide, at Stien var forsvunden? Det maa være sket ved en Orkan. Det er forresten et løjerligt Sted, dette Fort.

Mulradh. Ja, det seer just ikke ud til at kunne modstaa mange Kanonfugler.

Paganel. Der har vi formodentlig Kommandanten.

Spharaguerre (kommer). Velkommen, mine Herrer! Hvor det glæder mig at see Fremmede.

Lord Glenarvan. Vort Grinde her er at undersøge, om der hos Pampasindianerne skulde findes hvide Fanger.

Spharaguerre. Jeg har rigtignok hørt Tale om, at Indianerne havde et Par hvide Fanger, men noget Bestemt kan jeg ikke sige herom. Hvis min Ven, Thalcara, kom, kunde han maaske give Dem Underretning, og kunde De faa ham til Fører vilde De være heldigt stillet.

Paganel. Det behøves ikke; jeg kjender hele Syd-amerika udenad.

Lord Glenarvan. Med al Agtelse for Deres Rund-

skaber, Herr Paganel, vilde jeg dog foretrække en indfødt
Fører; hans Ulejlighed skulde blive rigeligt belønnet.

Ipharaguerre. Thalcara lader sig ikke betale; —
enten hjælper han Dem, eller han rører sig ikke af Pletten,
om De saa hør ham alle Jordens Skatte.

Paganel. Men sig os, har De ingen Soldater her
i Fortet?

Ipharaguerre. Jo, naturligvis. Jeg skal strax
vise Dem Garnisonen. (Raaber): Hele Regimentet til Vaaben!

Juanna (i Spidsen for 12 bevæbnede Drenge marchere ind). Her
er vi, Fatter.

Ipharaguerre (synger):

M e l. af „Syv militære Piger“: „Snart Sværdet hvile maa o. s. f. v.“

Med Sabel og Gevær

De ser den hele Hær,

Naar den marscherer op

Med Mo'er i sluttet Trop.

:|: Saasnart jeg raaber blot: „Træd an!“

Da stiller hurtigt hver en Mand,

Og baade Smaa og Store da

Dem giver et „Hurra.“ :|:

Det er vore Børn allesammen; lever Mutter og jeg
længe nok, kunne vi blive en stor krigsførende Magt. (Synger)

Der komme kan den Tid

Jeg fører dem til Strid.

Jeg trygt kan stole paa,

At Fienden de vil slaa,

:|: Og naar han falder i sit Blod,

End vajer stolt vor Fane god,

Og Smaa og Store raabe da

Et stolt „Victoria.“ :|:

Omkring! Marsch!

(Juanna og Drengene marchere ud.)

Robert (har bestegit Fæstningsmuren). Nu kommer Damerne, Lord Glenarvan. Hurra! (Styrter over Muren ned i Afgrunden.)

Lord Glenarvan. Store Gud! (springer op paa Fæstningsmuren) Han hænger ved en Buß mellem Himmel og Jord.

Mary (styrter ind). Red ham, Mylord, red ham!

Ipharaguerre. Det er umuligt! Ingen, uden Thalcara, kan klattre ned ad Klippen, der her næsten gaar totusind Fod lodret ned.

Lord Glenarvan. Men i Himlens Navn skaf dog et Reb!

Ipharaguerre. Reb, — ja, naar jeg blot vidste, hvor jeg skulde tage det fra.

Mary. Han er død!

Thalcara (stigende op fra den anden Side af Fæstningsmuren, bærende Robert). Han lever!

Femte Tableau.

Decoration: Antuco-Pasjet i Andeshjergene. I Baggrunden Vulkanen Antuco.

Personerne: Lord Glenarvan. Thalcara. Mulrady. (Senere Paganel. Robert. Mary. Lady Arabella. Calfoucouira og en Skare Pampas-indianere)

Thalcara. Her skal Stien være, der fører gennem Hjergene. (Forbausest). Himmel, den store Mand har lukket den! Ser Du den uhyre Klippeblok hi? Den spærrer den eneste Vej, her findes. Et Jordstjælv maa for nylig have raset her. (Vuldbren som Torden.)

Mulrady. Og det kalder De det faste Land, skjøndt det vipper op og ned som en Bæreskude. Nej, maa jeg saa bede om Spen.

Lord Glenarvan. Men, hvor er Robert og Paganel! (Raaber): Djoj!

Thalcara. Raab ikke; en Lyd kan for Djebliffet styrte os i Fordærvelse.

Paganel (udenfor). Djoj, her er vi! (Radsomt Bulder efterfulgt af Angststrig. Paganel og Robert styrte ind paa Scenen.)

Paganel. Na, min Ryg og mine Lænder. Sikken en Kulbøtte!

Lord Glenarvan. Men hvorledes gik det til?

Paganel. Vi vare frøbne op paa en Klippetop for bedre at kunne see; da hørte jeg Dem kalde, jeg svarede og — saa rullede Klippen ned i Afgrunden med os. Ja, det var kun en lillebitte Afgrund.

Lord Glenarvan. Og Du er ikke kommen tilskade, Robert?

Robert. Nej, Mylord, jeg er frisk som en Fiss.

(Mary og Lady Arabella komme.)

Mary. Frels os! De ere lige efter os.

Lord Glenarvan. Hvem? Hvad er der?

Lady Arabella. Indianerne! — nu kommer de — der er de allerede.

Calfoucouira (fulgt af en Flok Indianere). Grib dem og før dem bort!

Lord Glenarvan. Den Første, der nærmer sig, er dødsens.

Thalcara. Skyd ikke; lad mig tale med dem. Hvorfor overfalde I os? Vi kom med Fred til Eder.

Calfoucoura. Hvorfor? Fordi den store Mand fordrer et blodigt Offer, og fordi jeg vil have disse Kvinder.

Lord Glenarvan. Lad idetmindste Kvinderne drage uhindret bort, og Du skal faa saa meget Guld, Du vil eje.

Calfoucoura. Er denne Kvinde Din Hustru?

Lord Glenarvan. Jeg vilde give mit Liv til at jeg talte sandt! (Gst). Ja!

Calfoucoura. Du lyver! Hun er min! (Styrter mod Mary. — Lord Glenarvan flyder ham. — Kamp. — Stort Bulder. — Jorden hæver. — Klippestykker styrte ned. — Vulkanen kommer i Virksomhed. — Indianerne flygte.)

Dhalcara. Det var et heldigt Skud. Bejen er fri!

Fjerde Akt.

Sjette Tableau.

Decoration: Have udenfor en Posada ved Salparaiso.

Personerne: Myrton og Forster. (Senere Lord Glenarvan, Mary, Paganel og Lady Arabella samt Bob og Ketty.)

Myrton. Som jeg siger Dig, iaften til Guldgravernes Fest skal jeg under et eller andet Paaskud søge at komme ombord paa Lordens Skib. De fleste af hans Matroser ere naturligvis iland. Du samler vore Kammerater, og i en Haandevending skal vi have bemægtiget os Fartøjet. Saa sætter vi Kursen til Australien, og saa er jeg atter Ben Doyce, paa hvis Hoved man har sat en Pris.

Førster. Men se, der har vi Lorden med hans hele
 Selstab og den raske Kammerpige.

(Lord Glenarvan med Mary samt Paganel med Lady Arabella komme.)

Lord Glenarvan. Naa, Herr Paganel, nu vide vi
 da, at Grant ikke er her i Amerika.

Paganel. Nej, Mylord, og jo længer jeg tænker paa
 Tingene, jo klarere bliver det Hele for mig.

Myrton. Undskyld, at jeg blander mig i Samtalen,
 men jeg veed hvor Kaptajn Grant er. Jeg var Næstkom-
 manderende paa Britannia. Vi strandede paa Australiens
 Kyst; Kaptajnen, hans Søn og jeg bleve fangne af de Ind-
 fødte, der slæbte os gennem Landet til Murraybugten. Der
 lyffedes det mig at undslippe; jeg naaede med et Skib her-
 til, og søger nu Leilighed til atter at komme hjem.

Lord Glenarvan. Den tilbyder jeg Dem, hvis De
 vil tage ombord hos mig.

Myrton. Med Glæde, jeg vilde heller aldrig blive
 ærlig, før jeg fik reddet min brave Kaptajn.

Lord Glenarvan. Vel, saa gaa vi imorgen til Au-
 stralien. (Glenarvan, Mary og Lady Arabella ud.)

Myrton (til Førster). Naa, var det ikke godt regnet ud?
 (Myrton og Førster gaa.)

Bob (kommer). Endelig gif de da. Jeg maa ind i
 Værtshuset for at faa mig barberet, for nu synes jeg nok,
 at mit Skjæg begynder at blive noget fradsbørstigt. (ud.)

Paganel. Australien! Hvor jeg dog har været et
 stort Fæ!

Ketty (i Matrosdragt, kommer). Goddag, er De ikke Herr
 Paganel.

Paganel. Jo, min Ven, hvormed kan jeg tjene Dem?

Ketty. Ved at skaffe mig Plads paa Lord Glenarvans Fartøj som Kammerjomfru.

Paganel (forbauset). Som Kammerjomfru?

Ketty. Ja, jeg er ingen Mand, jeg er en ung Kone eller Enke.

Paganel. En Skibsdreng, der er Enke. Det forstaar jeg ikke.

Ketty. Jeg skal fortælle Dem Alt: Engang var jeg ude at sejle med min Mand, og saa druknede jeg ham.

Paganel (angstlig). Druknede ham?

Ketty. Ja, vi kom op at skjands, jeg var skinksyg og vilde prygle ham. Baaden vendte Bunden iveiret, han gik tilbunds, og jeg flygtede forklædt og pint af Samvittighedsnag.

Paganel. Vent, saa skal jeg give Dig et Brev til Lorden. (ud.)

Ketty. O, Gudskelov, saa skal jeg atter træffe i mine egne Klæder, gaa med Kjole, Skjorter og Snørlov, ja tænkt, jeg bliver fri for at ryge Tobak; der er en Pige, hun har maaske Brevet til mig. (gaar henimod Bob, som kommer.)

Ketty. Na, min Mands Gjenfærd!

Bob. Store Gud, min afdøde Kone!

Ketty. Du veed, at jeg ikke vilde tage Livet af Dig.
— Er det virkelig Dig, Bob?

Bob. Ketty, er Du rigtig levende? — Gudskelov, saa kan man da slippe ud af alt dette Fruentimmerstads.

Ketty. Ja, og jeg ud af denne Mandsfolkedragt.

Bob. Lad os gaa ind og klæde os om i Bærtshuset, og iasten, ved Guldgravernes Fest, træde vi for anden Gang vor Bryllupsdands. (Begge ud.)

(Det bliver mørkt. — Dagtæppet hæves, og i Tableau sees Guldgravernes Fest.)

Femte Akt.

Syvende Tableau.

Dekoration: Skov i Australien.

Personerne: Lord Glenarvan, Paganel og Myrton; (senere Forster, Thalcara, Mary, Robert, Lady Arabella og Wilson. Deporterede og Matroser fra „Duncan“.)

Lord Glenarvan: Det er jo en fortvivlet Meddelelse. Alle vore Trædhr styrtede?

Myrton. Ja, Mylord, der er kun een Hest tilbage.

Paganel *(mistroist)*. Og De paastaar, at det er fordi de har ædt af dette Gas — Gas — hvad er det nu, det hedder?

Myrton. Gastolabium. Ja, det er min Paastand.

Lord Glenarvan. Hvor langtid kunne vi nu være fra Habet?

Myrton. Omtrent halvtredstindstyve Mil.

Paganel. Det var mærkeligt; efter min Beregning skulde vi ikke være ti Mil derfra.

Myrton. Deres Beregninger have som oftest slaaet fejl. Det eneste Middel til Redning er, at Mylord sender et sikkert Bud til Kaptajn Wilson med Ordre til at sejle herved.

Paganel. Men hvem skal besørge det Bud?

Myrton. Vil ingen Anden, saa vil jeg; jeg kender jo desuden Vejen.

Glenarvan. Nuvel — saa vil jeg medgive Dem min Fuldmagt.

Paganel. Jeg skal skrive Fuldmagten i Teltet, saa kan Mylord bagefter underskrive den. (Glenarvan og Paganel ud).

Ayrton. Saa, nu har jeg Spillet bundet. (Et Fløjtesignal høres. Forster kommer.) Gjent pjebliffelig vore Kammerater, I veed, hvad I har at gjøre; ikke en levende Sjæl maa undslippe.

Forster. Vel, Ayrton, det skal snart være bestilt.

Ayrton. Ikke Ayrton, nu er jeg atter Ben Joyce.

(Forster gaar. — Under denne Samtale har Thalcara viist sig, lyttende til Ayrtons Ord, han sniger sig efter Forster. — Lord Glenarvan, Paganel, Robert, Mary og Lady Arabella komme.)

Lord Glenarvan. Her, Ayrton, er Ordre til Wilson om at overgive Dem Kommandoen over „Duncan“.

Paganel (affibes). Denne Gang troer jeg, at jeg har pudset Dig.

Robert. Skynd Dem, Ayrton, De veed, at vor Frelse afhænger af Dem.

Ayrton. Jeg iler saa hurtigt, jeg kan. (affibes). Nu er Skibet mit! (raft ud.)

Thalcara (styrter ind). Stands ham, det er ikke Ayrton — hans Navn er Ben Joyce.

(Et Stud affyres uderfor. Lord Glenarvan vakler.)

Mary. De er faaret, Mylord?

Lord Glenarvan. Det har Intet at betyde. (Raab og Stud udenfor.)

Mulrady (kommer). Til Baaben! Vi ere blevne overfaldne af en Skare Forbrydere. De vil strax være her.

Lord Glenarvan. Saa vil vi idetmindste sælge vort Liv dyrt. Elskede Mary, omringet af Fjender spørger jeg Dem nu, om De vil være min Hustru, Deres Svar vil give mig Mod.

Mary. Døden er os nær. Ja, Mylord.

(En Flok Deporterede styrte ind, Kamp, Stød og Larm. Forbryderne drives tilbage, men trænge atter fremad med Myrton i Spidsen; samtidig kommer Wilson tilhjælp med Matroser fra „Duncan“. Ny Kamp. Thalcara styrer Myrton. Forbryderne flygte.)

Lord Glenarvan. Tak, Wilson, fordi De frelst os, men hvorledes faldt det Dem ind at komme her?

Wilson. Jeg handlede kun efter Deres Herligheds Ordre. Brevet, jeg modtog af Myrton, lød saaledes: „Vi ere i Fare, stol ikke paa Myrton, men kom os øjeblikkelig til Hjælp.“

Paganel. Ja, jeg kom til at give Skurken et andet Brev end Deres Herligheds.

Lord Glenarvan. Tak, Paganel, saa er det jo Dem, vi skyldte vor Frelse; men nu er Myrton desværre død, og han var den Eneste, der vidste, hvor Kaptajn Grant er.

Myrton. Nej — jeg er ikke død, men jeg føler Døden nærme sig, og jeg angrer. — Harry — Grant — lever paa — — Den Valker — (synker om og dør).

Lord Glenarvan. Saa afsted til Sydhavet!

Ottende Tableau.

Dekoration: Den Valker. I Forgrunden iisvenstre et laset Telt med en svag Ild udenfor.

Personerne: Kaptajn Grant og James (i Teltet); — (senere Burch, Mary og Robert, Lord Glenarvan, Lady Arabella, Paganel, Thalcara, Wilson og Matroser fra „Duncan“)

Kaptajn Grant. Alt Haab er ude! Nu har vi i atten Maanedes levet paa denne øde Ø. Burch, den Slyngel,

har stjålet vore sidste Næringsmidler og den Smule Brændevin, der maaske kunde have reddet min stakkels Dreng; der i Hytten ligger han, syg til Døden. Lidt Krudt har jeg endnu, maaske kan jeg opdage noget Vildt, og faa lidt at styrke ham paa. (ub.)

Burck (snigende). Her er Ingen; saa maa jeg undersøge, om Grant skulde have nogle Fødevarer. (Nærmer sig Teltet.)
 Hvad, Ald! Det er længe siden, jeg har set en Flamme. (Sparker til den, saa den gaar ub.) Saa, nu har J ikke mere end jeg. — Hvad, Raptajns Søn i Teltet! Nu skal jeg hævne mig; han skal dø. Op med Dig, Dreng!

James (kommer ud af Teltet og taler i Vildelse). Hvad vil Du, Fader? Du maa ikke være vred, tilgiv dem Alle, ogsaa Burck, den Stakkel.

Burck. Han taler om at tilgive mig, han beflager mig. — Han er syg.

James. Nu kommer Skibet snart og henter os; saa skulde vi atter se Mary og Robert. — Men Du maa ikke være vred, Du maa ikke lade Burck blive alene tilbage. Tag ham med hjem. (Synker tilbage.)

Burck (vredt). Han tænker paa mig, stakkels Dreng. — Store Gud, han dør! — Nej, Du skal ikke dø, min Dreng. Her, her er Brændevin. Jeg har selv stjålet den fra Dig, saa jeg har vel Lov at give Dig en Taar deraf. Kom med mig! (Begge ind i Hytten og komme strax efter ud.)

James. O, hvor det gjorde godt — jeg føler nye Kræfter. Men — hvad er det? Det er jo ikke Dig, Fader?

Burck. Bør ikke hange, James, jeg vil ikke gjøre Jer noget Ondt. Jeg har tilgivet Alt.

James. Saa er vi Venner i Liv og Død, Burck.

Grant (kommer). Hvad, Burck?

James. Skyd ikke, Fader, Burck kommer som Ven.

Grant. Er det sandt, Burck? Saa ræk mig Din Haand. Vi er nu To, der ville gjøre Alt for at redde det stakkels Barn.

(Solen bryder frem. Der høres dumpe Kononstød. Ismasserne i Baggrunden komme i Bevægelse.)

Grant. Gode Gud, der er Hjælpen! (Springer op paa et Klippestykke.)

(„Duncan“ styrer ind i Sundet; det styrer paa Isen for at bane sig Vej.)

James. Giv Dem et Signal, Fader.

Grant (styrer og kommer ned.)

(Høje Hurraraab høres. Mary og Robert, Lord Glenarvan og Lady Arabella, Paganel, Thalcara, Wilson og Matroser fra „Duncan“ komme.)

Mary og Robert. Fader, kjære Fader! — Kjære Broder!

Slutningssang.

Mel. Manden med Glas i Haand.

Rast over Havets Spejl,
Gik vi med Damp og Sejl,
Vejen vi fandt.
Lystigt vi la'er staa til,
Og under Sang og Spil
Vi glade raabe vil:
Leve Kaptajn Grant!

Tæppet falder.

Sousløren!

Nr. 3.

Indhold: Anvisning til Forsærdigelsen af et praktisk Duffetheater (forts.) — Vejledning til Opførelsen af Captain Grants Børn paa Duffetheatret. — Tordenstjæld i Marstrand, Duffekomedie i 3 Akter (fortsat).
Følgeblade: Et Ark Dekorationer og et Ark Sætstykker.

Anvisning til Forsærdigelsen af et praktisk Duffetheater.

(Fortsættelse).

Kjælderen.

Endnu inden Maaneden var omme, blev der banket paa Sousløren's Dør, og ind traadte Carl med Underretning om, at Theatergulvet var færdigt.

„Seg kommer iaften,“ var Sousløren's korte, men for Carl særdeles velkomne Svar.

„Som jeg lovede Eder, har jeg nu overvejet, hvorledes vor Theaterkjælder bedst og lettest lader sig ind-

rette," begyndte Souffløren, da han atter sad sammen med sine unge Venner.

2 Brædder, som ere $\frac{1}{2}$ Tom. tykke, $5\frac{3}{4}$ Tom. brede og 18 Tom. lange; 2 Klobser, som ere 1 Tomme tykke, $5\frac{1}{2}$ Tomme høje og $5\frac{3}{4}$ Tom. brede samt 2 lignende Klobser, men kun $5\frac{1}{4}$ Tom. brede, er det Træ-Materiale, vi have Brug for."

"Ere Skinnerne ogsaa af Træ?" udbød Carl.

"Nej, til Skinner anvende vi Jerutraad, hvis Diameter omtrent er 2 Linier. Skinnerne blive $5\frac{3}{4}$ Tom. lange.

Før nøjagtig at sammenpasse Gulv og Kjælder lægge vi vore to Brædder under Theatergulvet, mellem Dværlisterne og Ydersiderne, medens vi paa Brædderne mærke de Steder, over hvilke de firkantede Huller e, f, g, h, (se Tegningen af Theatergulvet, Pag. 18) Nabningerne e-e og d-d samt Udfjæringerne l, befinde sig.

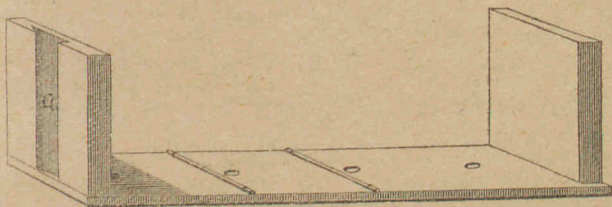
Paa de til de firkantede Huller e, f, g, h svarende Steder bore vi runde Huller, som ere $\frac{1}{2}$ Tom. i Diameter.

En knap kvart Tomme foran (altsaa nærmere den Ende af Brædderne, som vende mod Proskeniet) — de Steder, hvor Nabningerne e-e og d-d ere mærkede, anbringe vi vore Skinner ved Hjælp af et Par Traadstifter. Vi faa altsaa 2 Skinner paa hver Side af Kjælderen.

I de to bredeste Klobser udstemmes, som Tegningen viser, Nabningerne a, svarende til de paa Tegningen af Theatergulvet med k mærkede Nabninger. Disse Klobser indtappes og fastlimes paa Jorenden af de to Brædder. Paa Bagenden af Brædderne anbringes de to andre Klobser paa lignende Maade, dog saaledes at det til Ud-

ffjæringen 1 svarende Sted, som vi have mærket, forbliver synligt.

Et Par Skruer (1 Tom. lange) gennem Gulvet ned i de sidstnævnte Klodser, forbinder Gulvet med Kjælderen bagtil."

Theaterkjælderens venstre Side.

Nu var det Alfreds Tour at spørge. „Hvorfor skal Gulvet ikke ogsaa skrues fast i de to andre Klodser,“ udbrød han.

„Fordi Rammen, som bærer Proskeniet, tillige sammenholder Gulv og Kjælder fortil. Men derom næste Gang.

(Fortsættes).

Veiledning

til

Opførelsen af „Kaptajn Grants Børn“
paa Dukketheatret*).

1ste Tableau.

2den og 3die Coulisje forestille Klippevægge, 4de Coulisje Luft.

Bagved 4de Coulisje anbringes et Horizonttæppe (o: et Bagtæppe, som forestiller Luft).

Imellem 3die og 4de Coulisje — tværs over Scenen — anbringes et Sætstykke, som forestiller Strandbredden. Bag dette 2 Sætstykker, som forestille Havet, det ene foran det andet bagved 4de Coulisje. Bag Midten af det bagerste Sætstykke anbringes Braget af „Britania“.

*) Bort Dukketheater har fire Coulisjer paa hver Side. Den nærmest Proscentet værende Coulisje benævne vi Tæppecoulisjen (1ste Coulisje), den følgende 2den Coulisje og saa fremdeles 3die og 4de Coulisje. Ved højre og venstre forstaa vi, hvad der ligger tilhøjre eller venstre for os, naar vi befinde os bagved Theatret og vende Ansigtet mod Publikum. I „Kaptajn Grants Børn“ foregaar intet Coulisjechancement, hvorfor de for Chancement bestemte Coulisjer borttages.

En Traad, gjennem Braget og det foranværende Sæts-
stykke med en Knude paa begge Sider, holder Braget
saaledes fast, at det med Lethed kan dreje sig om
Traaden; den anden Ende af Braget holdes oppe ved
Hjælp af en Traad, som fastbindes bag 4de Coulisse.
Naar Traaden klippes over, synker Braget. — I For-
grunden tilhøre en mindre Klippeblok.

Soufitten forestiller Luft.

Fuld Belysning.

Den større Slup anvendes mellem Strandbredden
og det følgende Sætsstykke, og trækkes i en Traad over
Scenen fra højre til venstre; den mindre Slup trækkes
over Scenen fra venstre til højre mellem de to Sætsstykker,
som forestille Havet.

Lidt sammenkrøllet Lynpapir lægges bag Braget;
antændt frembringer dette et meget naturligt Glimt.

2det Tableau.

4de Coulisse, Luft-Soufitten og Horizonttæppet ufor-
andret.

2den og 3die Coulisse forestille Have.

Umiddelbart bag 3die Coulisse anbringes tværs over
Scenen en Havemur, paa hvis Midte en praktiskabel
Gitterlaage er anbragt. Bag denne Laage anbringes et
Sætsstykke, som forestiller Bolværk, mellem dette og Bag-
tæppet et Sætsstykke med Vand, hvor „Duncan“ ligger
for Anker.

I Forgrunden tilh. et Havebord med Stole.

Fuld Belysning.

3die Tableau.

Til 2den Coulisje anvendes grønne Stuecoulisjer. Paa 3die Coulisje anbringes to større Rahytsdekorationer; Nabningen mellem disse danner Indgangen til Rahytten.

Bag Indgangen anbringes et Sæstykke, som forestiller Forenden af „Duncan“ med en Trappenedgang til Rahytten.

En Chaiselongue paa hver Side af Indgangen. Stole udfor 2den Coulisje.

Soufitten forestiller Rahytsloftet.

Fuld Belysning.

4de Tableau.

2den og 3die Coulisje: Klippevægge.

Imellem 3die og 4de Coulisje et Horizonttæppe.

Imellem 2den og 3die Coulisje tværs over Scenen et Sæstykke, som forestiller en forfalden Fæstningsmur.

Luft-Soufitte.

Fuld Belysning.

5te Tableau.

2den Coulisje tilh. og 3die Coulisje tilh. samt Luft-Soufitten bibeholdes.

Paa 2den Coulisje tilh. og 3die tilh. anbringes

forskjellige Klippestykker som kunne dreje sig om Traade eller Stifter paa lignende Maade som Braget i 1ste Tableau. De løse Klippestykker holdes paa Plads ved Traade, som fastbindes ovenpaa Coulisserne.

Foran 4de Coulisse et transparent Bagtæppe, forestillende Vulkanen Antuco i Andeshjergene. Bag Tæppet opstilles et Apparat til bevægelig Fremstilling af Klippeblokke, som kastes i Bejret, nedstrømmende Lava o. s. v. Naar Belysningen foran Tæppet blændes, og det i Apparatet værende Lys tændes, vil Vulkanen vise sig i Virksomhed.

Smellem 3die og 4de Coulisse anbringes — tværs over Scenen — et Sætstykke med Klippestykker. Et Klippestykke foran 2den Coulisse tilvenstre.

Saa snart det første Skud falder, blændes alle de foran Bagtæppet værende Lys med røde Glas; Traadene, som fastholder Klippestykkerne skjæres over, og det bagved Bagtæppet værende Apparat sættes i Bevægelse. Man maa nøje drage Omjörg for, at Figurerne ikke ere placerede paa de Steder af Scenen, hvor Klippestykkerne styrte ned.

Det underjordiske Bulder frembringes ved at ryste en Blik- eller Jernplade, eller i Mangel heraf en stor Presenterbakke.

6te Tableau.

2den Coulisse tilh. og 3die Coulisse til begge Sider: Have med paahæstede Flagdekorationer. 2den Coulisse tilv.: Veranda udenfor en Bosada.

Bagved 3die Coulisse et Bagtæppe, som forestiller Havnen med Udsigt til Valparaiso.

Paa begge Sider af Scenen, udfør 2den Coulisse, Haveborde med Stole.

Soufitten forestiller en Række af forskjellige Nationers Flag.

Guld Belysning, som dæmpes mod Slutningen af Aften.

Bag Bagtæppet er Tableauet, Guldgravernes Fæst, opstillet paa følgende Maade:

4de Coulisse: Tropisk Skov.

Bag 4de Coulisse et transparent Bagtæppe med Perspektiver af Lamper.

3 Grupper, som gjengive Situationer af Fækt-, Toreador- og Bistedandsen, opstilles foran det transparente Bagtæppe.

Naar Bagtæppet (Havn ved Valparaiso) hæves, blændes de bagved 3die og 4de Coulisse værende Lys med røde Glas. Ved at skyde farvede Glas mellem det transparente Bagtæppe og det bagved samme anbragte Lys frembringes voxlende Farvespil i Lampeperspektiverne.

7de Tableau.

2den og 3die Coulisse: Tropisk Skov.

Mellem 3die og 4de Coulisse et Mellemtæppe (Skov i Australien). Store Nabninger mellem Træer og Buske give Udsigt til Horizonttæppet, som anbringes bag 4de Coulisse.

Bed 2den Coulisje tilh. et større og ved 3die Coulisje tilh. et mindre Sætstykke med Underflov.

Soufritte med frodigt Løv.

Blaa Belysning. Naar Tæppet gaar op, staar Maanen midt paa Horizonttæppet, den daler efterhaanden og gaar ned bag Bustadjet i Midten af Tableauet. Naar Maanen er gaaet ned, forbliver Scenen mørk (alle Lys blændes) en kort Tid, hvorefter de bag 4de Coulisje værende Lys blændes med røde Glas til Fremstilling af Morgendæmring.

8de Tableau

2den Coulisje forestiller Klipper, 3die Coulisje snebedækte Is og Klippeblokke og 4de Coulisje Luft.

Bag 4de Coulisje anbringes Horizonttæppet.

Smellem 3die og 4de Coulisje anvendes tværs over Scenen 2 Sætstykker, hvoraf det forreste forestiller sammenfrynede Isblokke, det bageste Strandbredden. Bag 4de Coulisje — ligeledes tværs over Scenen — et Sætstykke, som forestiller Havet. Sætstykket med Isblokkene skjuler de to andre bagvedværende Sætstykker. Udfor 2den Coulisje tilvenstre et Sætstykke, som forestiller et laset Telt. Dette Sætstykke bestaaer af 2 Dele, som opstilles saaledes, som Modeltegningen viser.

Udenfor Teltet opstilles et Sætstykke, som forestiller en Klippeblok, paa hvilken en svag Ild er antændt. (Bagved Sætstykket brænder en lille Stump Lys, som slukkes efter Burcks Replik: „Det er længe siden, jeg har set en Flamme“). Udfor 3die Coulisje tilh. opstilles

i Forbindelse med Coulissen et Sætstykke, som forestiller snebedækte Klippeblokke.

Luft-Soufite.

Fuld Belysning. Naar Solen bryder frem, blændes alle Lys med røde Glas.

Ismaasjerne i Baggrunden trækkes langsomt ud til venstre. „Duncan“ føres fra venstre midt ind bag det Sætstykke, som forestiller Havet. Røgen fra Duncans Skorsten frembringes ved Antændelse af en smal Strimmel Tjersvamp, og Glintet fra Kanonskuddene ved Antændelse af ganske smaa Stykker Lypapir, — anbragte paa Bagsiden af „Duncan“.

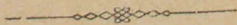
De Anvisninger og det Maskineri (saasom Fremstilling af Sol og Maane, Vulkanens Udbrud o. s. v.) som i denne Vejledning savne den til Udførelsen nødvendige Forklaring, vil Soufloreten senere meddele i „Anvisning til Forfærdigelsen af et praktisk Duffetheater.“

Tordenskjold i Marstrand.

Duffekomedie med Sange

i

3 Acter.

Kjøbenhavn.

Alfred Jacobsens Forlag.

Lybskade 8.

Personerne:

Tordenstjold, Schouthynacht.
Ployart, Kaptajnlieutenant.
Salomon Olsen, Højbaadsmand.
Dankwarth, Oberst, Kommandant paa Karlsteen.
Gustav Ribbing, svensk Kaptajn.
Lord Salters, Bjørnejæger.
Johannes Kroger, Strandrytter.
Arved, hans Søn.
Britta, i Tjeneste hos Oberst Dankwarth.
Svenske Soldater. Danske Marinere og Matroser.

De foran hvert Akt nævnte Personer forekomme i samme Akt.
De foran Paranthesen nævnte Personer ere paa Scenen, naar Tæppet
gaar op, hvorimod de i Paranthesens nævnte Personer komme ind
senere (som antydet i Stykket).

Dukker og Dekorationer til „Tordenstjold i Mar-
strand“ tilligemed Veiledning til at spille Stykket paa
Dukkeheatret vil medfølge som Tillægsblade til

„Souffløren“.

Se Omslaget's Bagside!

Første Akt.

Dekoration: Færgested paa Den Hisingen. I Baggrunden Haven; paa en Klippe i Havet et Fyrtaarn, som tændes i Slutningen af Aktet. Tilhøjre i Mellemgrunden Færgehuset. Tilvenstre i Forgrunden et Lysthus.

Personerne: Tordenskjold og Salomon, forklæbte som Fiskere. (Senere Oberst Dankwarth, Kaptajn Ribbing, Lord Salters, Johannes Krogran, Britta og svenske Solbater).

Tordenskjold. Naa, endelig kom vi da iland, skjøndt det kneb svært; men her maa vi ogsaa begynde at tage fat.

Salomon. Ja, jeg veed nok, Schouthynacht, hvad det gjælder; — det gjælder Marstrand.

Tordenskjold. Deri har Du Ret, gamle Alf, først Marstrand, saa Karlsteen og saa hele Stadsen, men Du maa hjælpe mig, Salomon. Hav et Die paa hver Finger og skal mig Underretning om Alt. — Vi maa dog engang vise Herrerne i Kjøbenhavn, at vi due til Andet end at hænge i gamle Jüdicchers Frakkestjølder som andre Skoledrenge. — Fanden anamme mig, gaa skal det.

Salomon. Og naar det nu ikke gaaer; naar

Schouthynachten skulde faae Jorsalb, saa er det mig, der kommer til at svare for det Hele, og hvad skal jeg saa sige?

Tordenskjold. At jeg gjorde min Pligt.

Salomon. Naa, ja. Nu skal jeg sørge for, at Raptajnen faar lidt Oplysninger — der kommer Nogen.

(Begge ud tilvenstre.)

(Oberst Dankwarth og Raptajn Ribbing ind fra højre.)

Dankwarth. Hvem var det, der nu kom iland?

Ribbing. Det var denne Lord Salters, der har søgt Tjeneste som Frivillig. Det er forresten en Slagsbroder, en Duellant, men i disse Tider trænger man til den Slags Folk. Der kommer han.

(Lord Salters og Johannes Krogran ind.)

Salters. Saa Du vil endelig visitere mit Paa, men det bliver der nu ikke noget af. Du skal faae en Daler, men saa vil jeg være fri for at se dit mugne Hjæs. — — Ah, Kommandanten. — — De har vel hørt min Bøn?

Dankwarth. Det er ingen ringe Ting De forlanger, Lord Salters, men deres Bøn er opfyldt. De kan melde Dem paa Karlsteen imorgen.

Salters. Og De skal ikke fortryde det Valg De har gjort. — Jeg er umaadelig modig — det maatte Bjørnen bekfende; den aad min Tjener med Hud og Haar, men jeg slagtede den med min Hirschfænger; — forøvrigt kunne mine Dueller —

Dankwarth. Jeg ynder ikke Dueller mellem mine Officerer.

Salters. Naa, — det er der heller ingen Fare for. — Hvad, Strandrytter, staaer Du der endnu?

Johannes. Deres Bæsk skal visiteres.
 Dankwarth. Lad den Herre passere — jeg
 kjender ham.

(Salters og Johannes ud.)

Ribbing. Stormen tager til, det vil holde vanskeligt
 at komme til Marstrand inat, og Ederes Nærværelse er dog
 saa nødvendig derinde.

Dankwarth. Ja — Du aner ikke hvordan det
 staaer til oppe paa Fæstningen.

(Salomon viser sig i Kjøkkenet.)

Salomon. Det gad jeg ogsaa nok vide lidt om.

Dankwarth. Jeg har kun tredsindstyve paalidelige
 Mænd deroppe; Resten er noget sammenløbet Bæsk.

Salomon, (affbes). Saa nu veed vi det.

(Dankwarth og Ribbing ud.)

(Tordenskjold ind.)

Tordenskjold. Naa, det var et glædeligt Budskab
 jeg fik.

Salomon (frem). Om hvad?

Tordenskjold. Kongen har skiftet mig Brev, hvori
 han forsikker, at han stoler paa mig, — mig alene. Salo-
 mon! Fanden i Bøld saa med de gamle Parykker. — Saa
 sender han mig ogsaa Kronprindsens Billede indfattet i
 Guld og Diamanter.

Salomon. Det havde vist været bedre havde han
 skiftet os et Par hundrede Kommiskarle med Lod og Krudt.

Tordenskjold. Har Du udsponeret Noget?

Salomon. Nei, ikke andet end at Fæstningen er
 besat af 60 Svenske, som længes efter at slaaes, og at
 Resten ikke har Appetit derfor.

Tordenskjold. Er det det Hele? — Jeg maa vide Bessed om Kanonerne, Provianten og hvormange Stykker de har deroppe.

Salomon. Ja, vent blot lidt, Kaptajn; — der kommer et Snakkeapparat, det er Færgemandens Britta.

(Tordenskjold ud. Britta ind.)

Britta. Naa, er han der, Isbjørn — jeg troede I var reist.

Salomon. Nei, I veed jo nok, at jeg saadan holder lidt af Eder, og hvis vi skal have Bryllup, maa jeg jo vide, hvor jeg kan finde Eder.

Britta. Jeg tjener hos Kommandanten paa Karlsteen.

Salomon. Hvor boer han?

Britta. Lige indenfor Porten, til højre.

Salomon. Hvem boer da tilvenstre?

Britta. Ingen. — Der er jo Krudttaarnet.

Salomon. Saa der er Krudttaarnet. — Hm, der er vel mange Kanoner deroppe.

Britta. Ja, men de due ikke stort, der kommer ogsaa snart nye fra Gothenborg.

Salomon. Og Morterer?

Britta. Morterer? — Hvad er det for Noget?

Salomon. Det er smaa tykke Tingester, der staa paa Halen og vende Flaben iveauet.

Britta. Dem har jeg kun seet To af, lige indenfor Porten, hvor vi tørre Tøi.

Salomon. Ja, saa veed jeg god Bessed, min Duffe. Naar jeg nu spadserer derop i Friertjole med en Tulipan i Munden, saa veed jeg paa en Prisk, hvor jeg kan træffe Dig. Saa snart jeg kommer, skal jeg tage

(Fortiættes.)

Nr. 4. Indhold: Anvisning til Forfærdigelsen af et praktisk Duffetheater (forts.) — Til Abonnenterne! — Småa Taskenspillerkunster (fortsat). — Tordenstjæld i Marstrand, Duffekomedie med Sange i 3 Akter (sluttet). Folgeblade: Et Horizonttæppe og et transparent Mellemtæppe.

Anvisning til Forfærdigelsen af et praktisk Duffetheater. (Fortsættelse.)

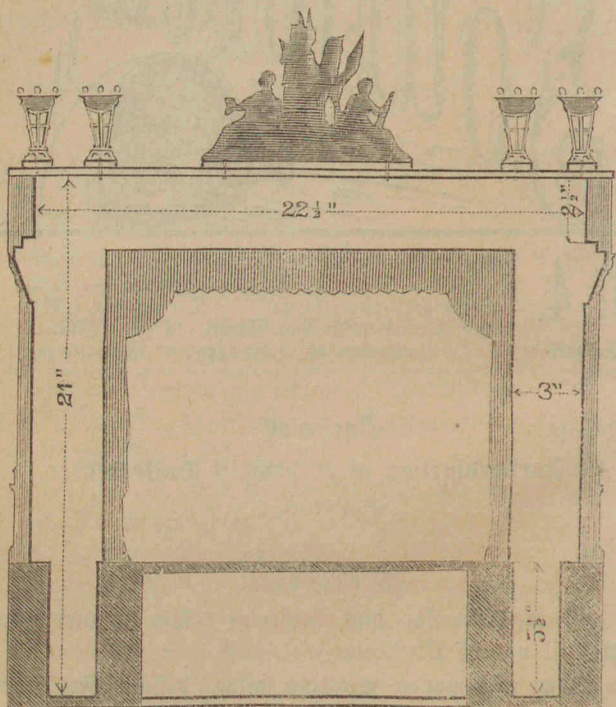
Prosceniet.

Vi tage nu fat paa Prosceniet, som danner Forstykket til vort Duffetheater.

Som omstaaende Tegning viser, bestaar Forstykket af en Træramme, hvorpaa det paa Pap opklæbede Proscenium anbringes.

„Nah,” afbrød Carl, „det kan jeg allerede. Vi klistre Prosceniet op paa Trærammen, og sømmer saa Rammen fast til Forsiden af Rjælderstykkerne.”

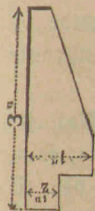
„Ja, ganske vist kunne vi bære os saaledes ad,“
vedblev Soufløren, „men vi maatte da give Afkald paa
at skille vort Theater ad og opbevare det, uden at faae
de enkelte Stykker ødelagte.“

„Hvorledes skulle vi da bære os ad?“ spurgte Carl.
„Det skal jeg nu fortælle Eder, naar I blot ville
være taalmodige og høre godt efter,“ fortsatte Soufløren.
Først Trærammen.

Trærammen sammensættes af tre $\frac{1}{2}$ Tomme tykke og 3 Tommer brede Stykker Træ. Det øverste Stykke er $22\frac{1}{2}$ Tom. langt og Sidesstykkerne 21 Tom. høje. Forneden ere Sidesstykkerne indrettede saaledes, at de — naar de presses gennem Udstæringen paa Forsiden af Theatergulvet og Nabningerne paa Kjælberens Forstykker — nøjagtig udfylde de nævnte Nabninger, og derved, som jeg sidst sagde, sammenholder Gulv og Kjælber fortil.

To jmaa Klodser, forfærdigede saaledes som hosstaaende Tegning viser, paalimes Rammens Sidesstykker, $2\frac{1}{2}$ Tom. fra oven — og Trærammen er færdig. *)

— Dernæst det litograferede Proscenium.

Med Undtagelse af den Del af Bladet, hvorpaa de fire Trespødder og Frontgruppen ere anbragte, og som forud bortklippes og opklæbes paa en „Dobbelt Karton“, opkliftræs Prosceniet paa en god „Graa Pap af Nr. 30“.

Naar Prosceniet er fuldstændig tørret, udstæres eller udklippes de enkelte Dele saa nøjagtigt som muligt.

Bagpaa Prosceniet paalimes foroven i hele dets Brede en $\frac{1}{2}$ Tom. bred og $\frac{3}{8}$ Tom. høj Liste. Lignende Lister anbringes bagpaa forneden af de fire Trespødder og Frontgruppen. Inden Paalimningen bores Huller gennem samtlige Lister, et Hul gennem Trespødderne, to Huller gennem Frontgruppen og ligesaamange — altsaa 6 — Huller paa de tilsvarende Steder af den bag Prosceniet anbragte Liste.

*) Færdige Trærammer tilligemed Sidesstykker til Anbringelse af Bagtapper faaes paa Souffløren's Kontor, Løvstræde 8, for 1,50 Ore.

Langsmed Midten af Theatergulvets forreste Kant paasømmes med ganske smaa Traadstifter en Papstrimmel, som kun er $\frac{1}{6}$ Tom. bred, og ovenpaa denne fastgjøres, ligeledes med Traadstifter (dog helst Messingstifter), en „ $\frac{1}{2}$ Tomme bred, forgylbt Tapetliste“. Paa lignende Maade anbringes en forgylbt Liste forneden af Kjælderens Forstykker.

I den mellem Guldlisten og Theatergulvet ved Hjælp af Papstrimlen opstaaede Kille, indskydes det opklæbede Proskenium, medens det foroven fastholdes ved tynde, 1 Tom. lange Skruer, som, gennem de i Listerne anbragte Huller, skrues ned i Trærammen.

Den under Proskeniet værende Abning dækkes til-
ligemed Kjælderens Forstykker af et rødt Drapperi*), som, opklæbet paa Pap — af lignende Tykkelse som det til Proskeniet benyttede — skydes ind mellem Rillerne i de to Guldlistes.

Naar denne Fremgangsmaade anvendes, kan Proskeniet, naar Theatret ikke benyttes, tages bort og opbevares.“

(Fortsættes.)

Til Abonnenterne!

Som Svar paa den Række af Forespørgsler og skrift-
lige Henvendelser, som ere tilstillede „Souffløren“, tjener:
„Anvisning til Forfærdigelse af et praktisk Duffe-

*) Dette følger med „Souffløren“ Nr. 5.

theater" vil være sluttet saa betids, at Theatret kan fuldendes og mindst tre større Stykker opføres, inden den kommende Jul.

Fremtidig vil „Soufløren" aabne en Plads for Korrespondance med Abonnenterne, betitlet:

Spørgsmaal og Svar

til og fra „Soufløren".

Under denne Rubrik ville skriftlige Henvendelser til „Soufløren" efter bedste Evne blive besvarede, saafremt ikke tidligere Artikler have indeholdt den ønskede Underretning.

Erubdigst

„Soufløren."

Smaa Taskenspillerkunster,

der kunne udføres med smaa, i ethvert Hus let tilgængelige Apparater.

(Fortsættelse.)

4. Tre smaa Papirfugler eller Papirstumper lægges paa en Tallerken.

Hvem kan puste een af de tre Papirfugler bort, men saaledes, at de to andre blive liggende? Jeg beder Dem selv paaapege, hvilken De ønsker bortblæst.

Gaaſte ſimpelt! Hold paa de to, ſom ſkulle blive liggende.

5. Fem Æg lægges paa en Tallerken.

Hvorledes kunne fem Personer dele fem Æg, saaledes, at et dog bliver liggende paa Tallerkenen?

Æggene deles saaledes, at Den, som skal have det sidste Æg — hvilket helst maa være Fremstilleren — lader Ægget blive liggende og beholder Tallerkenen.

6. Under tre Hatte lægges tre Stykker Brød, et under hver Hat.

Jeg kan spise de tre Stykker Brød, og dog befinde alle tre Stykker sig under hvilken af Hattene De ønsker.

Spis Brødet og sæt den udvalgte Hat paa Hovedet.

7. Tre Kort lægges paa et Bord ved Siden af hverandre.

Jeg beder Dem uden at berøre det midterste Kort at bringe dette til at ligge paa en af Overpladserne.

Flyt et af Sideskortene over paa den modsatte Side, og Opgaven er løst.

8. Kunstneren og den, paa hvem det følgende Kunststykke udføres, sætte sig hver paa sin Stol.

Du kan ikke rejse Dig op fra Stolen alene.

Saa snart Bedkommende prøver derpaa, rejser Kunstneren sig ogsaa.

(Fortsættes.)

en Rad Perler og noget andet Pilleri med til Dig.

Sang.

Mel. af „En Søndag paa Amager.“ (Min kjære lille Søster o. s. v.)

O, hør, min egen Pige,
Naar snart jeg kommer hjem igjen,
Jeg haaber Du skal sige:
Der er min egen Ven;
Og naar Du hviler i min Favn,
Da er Du i en sikker Favn,
:|: Og saa jeg glad iftemmer
Min kjære Brittass Navn. :|:

Se, Tiderne er trange,
Det kan Du sagtens nok forstaa,
Men vær blot ikke bange,
Thi Alt skal herligt gaa.
Saa snart jeg atter komme kan,
Vi Bryllup holde strax paa Stand
:|: Og faar jeg Dig til Kone,
Bliver jeg din lille Mand. :|:

(Britta ud. Torstenskjold og Dankwarth komme fra den ene, Salters og Johannes fra den anden Side).

Johannes. Om Forladelse, men jeg skal se Eders Pas.

Salomon. Ingen Forseelse; Passet har vi. Men hvad er Du for en Fisk?

Johannes. Jeg er Johannes Krogran, er Strandrytter og har at give Afgt paa hver Fremmed, der kommer herover.

Salomon. Ja, Gud velsigne Dig, min Allerdejlige! Hvor kunde jeg vide, at Du var Rytter, naar Du spadserer om tilfods?

Salter. Ingen Snaf, ellers faaer Du med mig at bestille.

Salomon. Na, De er maaske Kommandant for hans Rytteri.

Tordenskjold. Kommandanten har seet vort Pas. Alt er i Orden.

Dankwarth. Ja, Passet er i Orden, Johannes; men det er forresten rigtigt, at Du er strig i Tjenesten.

Johannes. Obersten maa undskyldte mig, men selv om de to Mandes Pas er i Orden, tror jeg dog alligevel der stifter Fuglsbenderi under den Sag. (Et Skud høres.)

Tordenskjold. Hvad betyder det?

Salomon. En Baad er i Havsnød.

Tordenskjold (affibes). Hvis det var Bugge, som jeg venter. (Der falder nok et Skud.) Ja, det er ham; to Skud var det aftalte Signal. (Høit.) Vi maa se at faa en Baad ud. (Affibes.) Salomon, Du bliver her, og passer godt paa. Hvis Fyret ikke bliver tændt snart, sørger Du derfor. Der ligger en Baad bag Fiskerhuset. (Høit.) Farvel saa længe. Nu gaaer jeg tilspis.

Salter. De er en af mine Folk.

Tordenskjold. En af Deres Folk! Det vilde jeg forbandet nødig være.

Salter. Jeg havde en Satans Lyst til at gaa med; det skulde blot have været en Tour paa Landjorden.

Tordenskjold. Farvel!

Salomon. Tag mig med, Peder!

Tordenskjold. Hold Mund! (ub.)

(Fyret tændes.)

Salomon (affibes). Naa, Gudskelov, nu behøver jeg

da ikke at tænke paa Fyret. Nu tror jeg, at det er bedst jeg ogsaa gaaer tilspøs. (ud.)

Salter's. Men, hvad er det? Manden stiger over i den anden Baad; — den dreier af — der er nok Ugler i Mosen.

Dankwarth. Hvor blev hans Kammerat af?

Salter's. Hvor? — Nei, se, han er gaaet alene ud i en anden Baad.

Dankwarth. Hurtig, Vagt! (Vagten ind.) Skynd Eder ud paa Pynten, og hvis Baadene ikke gaa iland med det Gode, saa skyd paa dem. (Vagten ud. Stud.)

Johannes. Det skulde ikke undre mig, om det var Tordenskjold, der har aflagt os et Besøg.

Salter's. Gudsbd, Du siger Noget — Tordenskjold!

Anden Akt.

Dekoration: Have i Marstrand. I Baggrunden en Havemur med en praktiskabel Dør. Tilhoire en Bevartning, tilvenstre Træer og et gammelt Plankværk. Borde og Bænke paa begge Sider i Forgrunden.

Personerne: Johannes Krogran. Lord Salter's. (Senere: Arved, Tordenskjold, Salomon, Oberst Dankwarth, Kaptajn Ribbing og danske Matroser.)

Johannes. Ja, tænkte jeg ikke nok, at der var noget Galt fat. Jgaar, da de Fremmede forlode os, fandt jeg et

aabnet Brev; og hvem tilhørte det? — Ingen Anden end Tordenskjold; det har altsaa været ham selv.

Salter. Nu, men Brevet, Brevet, hvor har Du det Johannes. Det har Landskøbingen faaet.

Salter. Og det er derfor Du lader mig — mig, Lord Salter til Saltershuse, kalde bort fra det Gilde, vi giver Kommandanten.

Johannes. Nei, det er for at give Eder et Raad: Hold hellere Vinene aabne, end at drikke, saa man kan prikke Eder paa dem.

Salter. Karl, veed Du, hvem Du taler til? Veed Du, at det var mig, som Bjørnen aad — nei, som aad Bjørnen — nei, for Satan, jeg mener . . .

Johannes. Lad mig blot være fri for Eders Bjørnesnak, men advar Obersten.

Salter. Ja — jeg skal — Fanden ivold med Tordenskjold; han er da ingen Bjørn, der kan æde mig. (ud.)

Johannes. Der er intet Udkomme med den storpralende Druffenbolt; jeg maa stifte Bud op paa Fæstningen. Jeg er vis paa, at det var ham, jeg saa deroppe. (Kalder): Arved! (Arved ind.)

Arved. Her er jeg Fatter; jeg skal netop hente Dig. Mutter har kogt Sild; vi vente paa Dig.

Johannes. Ja, Sild kan Du saa bagefter; nu maa Du først op paa Fæstningen. Siig dem, at de skal passe paa en hvi Mand i graa Pjækkert; han gaar og følger Torst. Skynd Dig, saa skal Du saa Ravring. — Afsted!

Arved. Ah! skal jeg nu paa Farten igjen. (Arved ud. Johannes ind i Huset. Bibt senere Tordenskjold og Salomon ind.)

Tordenskjold. Naa, det gif jo nok saa galant, Alt

er i Orden. Har Du sørget for Proklamationerne til de tydske Soldater?

Salomon. Javel, Herr Schouthynacht, — de gjorde god Virkning. De skruede Flintestenene af Geværerne og satte gamle Kobbermarker istedet; af dem har vi Intet at frygte.

Tordenskjold. Jeg har været oppe paa Fæstningen forklædt som Fisser; jeg har undersøgt hele Reben, — den er svært forfalden.

(Salters, Dankwarth og Ribbing ind fra Huset.)

Salters. Som jeg siger — Bjørnen staar og brøler ad mig. — I samme Øjeblik havde den min Klinge lige i Hjertet.

Dankwarth. Men det Grinde, I havde til mig fra Johannes Krogran.

Salters. Na, — han ser jo Spøggelser ved højslys Dag. Han vilde bilde mig ind, at Tordenskjold var her; — som om Tordenskjold vovede at vise sig, hvor Lord Salters til Saltershøuse er.

Johannes (ind fra Huset). Men han vover det alligevel — der staaer han.

Salters, Ribbing. Tordenskjold!

Tordenskjold. Ja, — naar I endelig vil vide det — jeg er Tordenskjold.

Johannes. Og det er hans Kammerat.

Salomon. Fregat „Daaland“, Højbaadsmand Nr. 21, Salomon Olsen. Ganske rigtig. Havde jeg tænkt at Du havde saa skarpe Øjne, skulde jeg have luffet dem for længefiden.

Dankwarth. Gjentagten og før Fangerne i Fæstningen.

Tordenskjold. Inden det sker, vil jeg tale et Alvorsord med Eder, Herr Kommandant. Jeg kender Eders Tilstand, jeg veed hvor daarligt Fæstningen er forsynet, jeg veed at Størstedelen af Eders Soldater ere upaalidelige tydske Lejetropper. Jeg raader Eder endnu engang til at overgive Eder.

Dankwarth. Jeg haaber ikke det hæfter; — naar I først er kommen op paa Fæstningen, tænker jeg vi lettest ordne den Ting. Lord Salters, I vil behage at bevogte disse to Mænd indtil Bagten kommer. Udenfor Porten staar to Skildvagter med ladte Geværer; hvis Fangerne prøve paa at undfly, saa lad dem skyde ned.

Salters. Hvortil to Skildvagter, Herr Kommandant, naar jeg alene kan passe paa dem. Hvis de prøve paa at løbe, saa lad dem blot tage sig iagt, at det ikke gaar dem som Bjørnen. (En stingrende Pibe høres.)

Tordenskjold. Forsilde, Herr Kommandant. Nu staar Partiet anderledes. I dette Øjeblik har mit Mandskab overrumplet Marstrand. Vil I endnu ikke overgive Fæstningen. Fanden skal tage mig, jeg vil have den. Jaar jeg den ikke med det Gode, tager jeg den med det Onde, og lader hver en Kæft springe over Klingen.

Dankwarth. Ja, Byen seer jeg er i Eders Magt, men faar jeg Eder ikke paa anden Maade ud af den igjen, stikker jeg den i Brand over Eders Hoveder.

Tordenskjold. De er en modig Mand, Oberst, men De kan ikke gjøre det Umulige. Imorgen stormer jeg Jeres Bolde, sprænger Eder i Luften med mine Bomber, sulter Eder

ud. Min Sjæl og Salighed gjør jeg det. Nu kan De gjøre hvad De vil, men jeg tager Kaffellet. For Djæveln, hvad tøver I efter? — Hush, iaften er der Frelse — imorgen Døden. (Nyt Pibesignal.)

(En Flot Matroser storme ind.)

Salomon. Ret faa, Gutter. Et Hurra for Herr Schouthynachten!

Matroserne. Hurra!

(Dankwarth ud fulgt af Ribbing, Salters og Johannes. Fjerne Kanonstød.)

Tordenskjold. Hør, det er mine Kanoner, der kalde. Nu varer det ikke længe før Dandsen begynder.

Tredie Akt.

Dekoration: Strand med Udsigt til Havet og Fæstningen Karlsten. Tilvenstre i Baggrunden en Jordvold med en Kanon.

Personerne: Salomon. En Skilbvagt (ved Kanonen). (Senere Johannes, Arved, Tordenskjold, Plohart, danske og svenske Soldater. Matroser.

Salomon. Her er altsaa Batteriet, hvor jeg skulde fornagle Kanonerne. Fordømt, der staar en Skilbvagt; — ja han maa bort enten paa den ene eller den anden Maade. Naa, der kommer flere af samme Slags.

(Svenske Soldater ind.)

En Soldat (til Salomon.) Hvem er Du, Kammerat, og hvad bestiller Du her?

Salomon. Jeg er Barber, og skal hjælpe de Saa-
rede, naar nu først Bataillen begynder; der vil vanke
Flænger, der baade er lange og dybe. Men først mener
jeg, at vi skulde drikke et Bæger. Gaa over i Marketende-
riet og bestil en Kande spanskt Vin — paa min Regning,
forstaar sig, saa kommer jeg strax.

En Soldat. Tak den, der byder; kom Kammerater!
Du med, Skilbvagt; — Kanonerne løbe sku ikke bort.

(Skilbvagten og de øvrige Soldater ud. Johannes indtager Skilbvagtens Plads.)

Salomon. Endelig er jeg alene.

Johannes. Nej, der er En endnu, og han forlader
ikke sin Post.

Salomon. Ja, jeg kender Dig, Strandrytter, men
nu indser jeg ogsaa tydeligt, at jeg maa gjøre Dig uskadelig.

Johannes. Vogt Dig; jeg raaber paa Vagten.

Salomon. Nej Du gør ikke. (Hører mod Johannes,
som falder.)

Johannes. Gud naade mig! Det var loblig meget.

Salomon. Ja, det var Din egen Skyld, Strand-
rytter; Du var mig den Værste, og havde de deroppe havt
mange af Din Lige, saa stod vi min Salighed ikke her
iaften. Men det er nu engang Krigens Gang — idag Dig
og imorgen mig. Gudfader være Din syndige Sjæl naadig.
Nu kan jeg ikke huske flere Bønner.

Urved (ind). Fader, hvor er Du! Na, lille Fader,
hvad har de gjort ved Dig.

Johannes. Stille Dreng! kom lidt nærmere til mig.
Skynd Dig op i Kirketårnet, og naar Du ser Material-
huset nede ved Blaafulen brænde, giver — Du dig — til
at klemte — — med Kloffen, — skynd Dig! (Dør.)

Salomon (har staaet og lyttet.) Der, Dreng, tag denne Pung og skynd Dig hjem til din Moder. Jeg skal selv gaa op i Kirken og ringe. Saa det var altsaa Signalet til Hjælpetropperne.

Arved. Min stoffels Fader! — hvor kunde de være saa slemme imod Dig. (ud.)

Salomon. Nu til Kanonerne. (ud. Man hører Kanonerne blive fornaglede.)

(Tordenskjold, Plohart og danske Soldater ind.)

Tordenskjold. Havnebatteriet fik vi da hurtigt. Soldaterne sad og drak og bleve tagne tilfange, før de kunde sætte sig til Modværge. Men nu, Kaptajn Plohart, maa vi have alt det Mandskab iland, som kan undværes fra Skibene. (Plohart gaaer.)

Salomon (som Højbaadsmænd.) Melder mig, Herr Schouthynacht. Kanonerne har jeg efter Ordre fornaglet. Signalet til de svenske Hjælpetropper fik jeg ogsaa opsnuset, men jeg maatte jo rigtignok først slaa Strandrytteren ihjel. Naar Materialhuset brændte, skulde der ringes med Kirkekloffen. (Man hører Ringningen.)

Tordenskjold. Men der klemtes jo.

Salomon. Ja, jeg kom forfildet. Kirken var besat af svenske Soldater. Der har vi dem, og der komme vore egne. (Danske Soldater og Matroser rask ind under livlige Gurraraab. Svenskerne ind fra den modsatte Side. Skud og Larm.)

Tordenskjold. Ret saa, Gutter. — Ind paa dem, Soldater, og Du, Salomon, saml vore Entregaster. (Salomon ind. Skibe af den danske Flaade vise sig og fyre paa Karlsten, der besvarer Skuddene.) Der er vore Skibe, saa skal vi snart faa Bugt med dem. (Under denne Scene kommer flere nye Tropper ind. Krudt-

taarnet paa Karlsten springer i Luften. Svenskerne vige.) Ej, ej, der fandt vore Rugler Vejen til Krudttaarnet.

Salomon (ind.) De kaste Bøsserne! de vil ikke mere, de bede om Bardon. Undsætningen er vendt om igjen!

Tordenstjold. Vel, kald saa Folkene tilbage.
(Paa Karlsten stryges det svenske Flag, og et hvidt Flag hejses op istedet.)
Se der! Salomon, Salomon! han stryger sin Dug. Kastellet, Byen og Skibene ere mine. For Kongen og gamle Dannebrog er Sejren vundet. Med Manddom, Mod og Enighed kan man udrette Stort. Hvad vi tabte paa den ene Bøug kan vi vinde paa den anden. Svensken tog Galioten „Prinds Christian“, men jeg tog Karlsten. (Han stiger op paa et Klippestykke. Dannebrog hejses paa Kastellet).

Slutningsang.

Mel.: „Kong Christian stod ved højen Mast o. s. v.“

For Konge, Folk og Fædreland
Vi sejret har.
Trods Fjendens Ild, trods Blod og Brand
Vi kæmped' modigt alle Mand,
Og Svensken ej mod os holdt Stand,
Skjønndt fjælt han var.
Se over Marstrands gamle Vold
Der hejser Peter Tordenstjold
Der hejser Tordenstjold
Bort Dannebrog.

Soufflören!

Nr. 5. Indhold: Anvisning til Forsærdigelsen af et praktist Duffetheater (forts.) — Vejledning til Opførelsen af Tordenstjold i Marstrand paa Duffetheatret. — Spørgsmaal og Svar til og fra Soufflören. — Meer end Perler og Guld, Eventyrkomedie for Duffetheatret i 4 Akter (10 Tableauer). (Forts.)
Følgeblade: 1 Ark Tæppe drapperier og et Vællemtæppe.

Anvisning til Forsærdigelsen af et praktist Duffetheater.

(Fortsættelse.)

Fortæppet.

Proskeniet var baade smukt og rigtigt anbragt, da Soufflören atter samlede sine unge Venner.

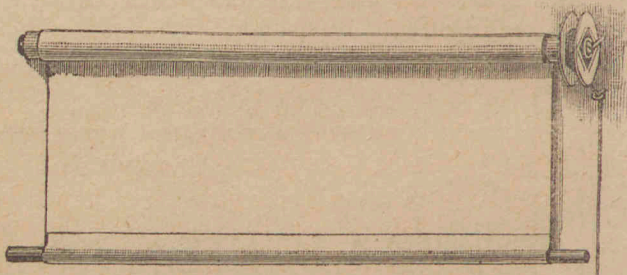
„Det glæder mig at se hvor godt I have fulgt mine Anvisninger,” udbrød Soufflören, efterat han nøje havde betragtet D. engenes Arbejde, „vedbliv saaledes, og I ville faa megen Fornøjelse af Eders Duffetheater.

„Jeg vil idag begynde med at fortælle Eder lidt om Anbringelsen og Indretningen af vort Fortæppe og, da I hidtil have fulgt min Vejledning paa rette Maade, maaſte tillige fortælle Eder lidt om Couliſjerne.“

Drengenes Anfigter ſtraalede af Glæde ved denne uventede Eſterretning.

„Ved foroven af Fortæppet at tilſye et Stykke Lærred af ſamme Bredde ſom Tæppet, forøges Tæppets Højde yderligere 5 Tommer.

For at holde Tæppet glat og tillige lette Op- og Nedrulningen ſaſtgjøres en tyk Jernſtang forneden af Tæppet. Jernſtangens Længde maa være $17\frac{1}{2}$ Tomme.

Fortæppet, omtrentlig oprullet (ſet bagfra).

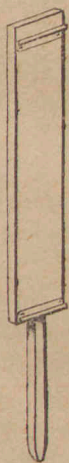
Foroven ſømmes Tæppet til en Rundſtof, ſom er $\frac{3}{4}$ Tom. tyk og 17 Tom. lang. I Rundſtoffens højre Ende anbringes en lille Rullegardinſtridſe, $1\frac{1}{2}$ Tom. i Diameter.

Fortæppet, ſom anbringes bag Midten af Proſceniet, bevæger ſig om to Skruer, ſom, gjennem to $1\frac{1}{2}$ Tom. lange Øſfener, ſkrues ind i Rundſtoffens Ender. Nævnte to Øſfener ere forud ſkruede ind i Proſceniets

Træramme, 1 Tomme under Rammens øverste Kant.

Tæppet oprulles ved Hjælp af en 18 Tommer lang Snor, ganske paa samme Maade som et almindeligt Kullegardin.

Naar Snoren føres gennem en lille Øfen, som skrues ind i Trærammen lidt nedenunder Tridsen, kan Tæppets Redrulning begrænses ved en lille Ring, som fastbindes i Snorens Ende. Ringen maa selvfølgelig være saa stor, at den ikke kan slippe igennem den lille Øfen. Fortæppet holdes oppe ved at sætte samme Ring paa en lille Krog eller Stift, som skrues ind i Trærammen ca. 12 Tommer under den lille Øfen*).

Coulisserne.

„Til vort Duffetheater benytte vi 8 faste og 4 bevægelige Træcoulisser.

De faste Coulisser forfærdiges alle paa samme Maade.

Hver Coulisse dannes af et Stykke Træ, som er $\frac{1}{2}$ Tomme tykt, $18\frac{1}{2}$ Tommer langt og 2 Tommer bredt.

Forneden bortskæres saameget af Træet, at der kun paa Midten bliver en firkantet Stang, som er 6 Tommer lang og $\frac{1}{2}$ Tomme bred, tilbage.

Stangen aspæsses og tilspidses saa-

*) En Rundstol med tilhørende Tridse og Snor samt en til Fortæppet aspæsset Jernstang faaes paa Soufflørens Kontor, Løvstræde 8, for 50 Øre.

ledes, at den med Lethed kan presses gennem de smaa firkanterde Guller i vort Theatergulv ned i de runde Guller, som alt ere borede i Kjælberens Sideslykker.

Som omstaaende Tegning viser, fastgjøres forneden og $\frac{3}{4}$ Tomme fraoven af Coulisserne to Stykker omhøjet Blik, som tjener til at fastholde de egentlige Coulisfedekorationer*).

Alle Coulisfedekorationer opklæbes paa „Graa Pap Nr. 30“, udskjæres, og kunne nu meget let anbringes paa de faste Coulisser ved at skydes ind mellem de to Blikriller.”

„Jeg antager, at I nu have tilstrækkeligt at gjøre, indtil vi næste Gang sees, og vil derfor slutte for idag. Au revoir!”

(Fortsættes.)

*) De faste Coulisser med paanagtede Blikriller leveres paa Soufloreus Kontor, Løvstræde 8, for 25 Øre pr. Styk.

Vejledning
 til
 Opførelsen af „Tordenskjold i Marstrand“
 paa Dukketheatret*).

1ste Akt

2den og 3die Coulisse forestille Klipper, 4de Coulisse Luft.

Bag 4de Coulisse anbringes Horizonttæppet.

Bag 3die Coulisse anbringes — tværs over Scenen — et Sætstykke, som forestiller Strandbred; bag dette et andet, som forestiller Havet, og mellem dette og Horizonttæppet et større Sætstykke: Klippe i Havet, hvorpaa et Fyrtaarn.

Udfor 2den Coulisse tilv. et Sætstykke med Lysthuset og mellem 2den og 3die Coulisse tilh. et Sætstykke med Færgehuset.

Luft-Couffite.

*) I „Tordenskjold i Marstrand“ foregaar intet Coulissechancement, hvorfor de bevægelige Coulisser kunne borttages.

Fuld Belysning, som dæmpes mod Slutningen af Aften, da Fyret tændes.

For at fremstille Fyret udstjæres det hvide Felt paa Fyrtaarnet og bag denne Udstjæring fastlimes et lille Stykke farvet Glas. Et lille Lys tændes og anbringes bag Glasjet.

2den Akt.

2den Coulisje tilv., 3die Coulisje tilh. og 4de Coulisje: Have. 2den Coulisje tilh.: Indgang til en Beværtning og 3die Coulisje tilv.: Træer og et gammelt Plankværk.

Bagtæppet, som anbringes bag 4de Coulisje, forestiller Have,

Luft-Couffite.

Udfor 2den Coulisje tilh.: Borde og Bænke.

Fuld Belysning.

3die Akt.

2den og 3die Coulisje: Klipper. 4de Coulisje: Luft.

Bag 4de Coulisje anbringes Horizonttæppet.

Umiddelbart bag 3die Coulisje anbringes — tværs-

over Scenen — Sætsstykket med Strandbredden, og bag dette to Sætsstykker, som forestille Havet.

Udfor 4de Coulisse tilh. anbringes — mellem det bagerste Sætsstykke og Horizonttæppet — et større Sætsstykke med Fæstningen Karlsten. Udfor 3die Coulisse tilh. et Sætsstykke med en Jordvold og en Kanon og omtrentlig paa Midten af Scenen et Sætsstykke med en Klippeblof.

Luft-Soufite.

Rød Belysning. Mod Slutningen af Akten, da Dannebrog hejses paa Kastelet, fuld Belysning.

Skibene af den danske Flaade føres ved Hjælp af Traade mellem de to Sætsstykker, som forestille Havet.

Lyden af Kanoner, som fornagles, efterlignes ved at banke to Hammere ganske let mod hinanden.

Kirkeløkkernes Klemten kan let efterlignes ved Lyden af en Violin eller Guitar, som fattes om Halsen og svinges frem og tilbage, medens Pegefingeren løber let henover Strengene. I Mangel af Instrument kan en Klokke benyttes.

Medens Theatrene benytte en stor Tromme til Efterligning af fjern Kanonade, maa vi tilvejebringe de dumpe Drøn ved Hjælp af en med Klæde omvunden Stok, som med uregelmæssige Mellemrum slaas mod en Dørsylbing, et Skab eller lignende.

Ligesom i „Kaptajn Grants Børn“ anvendes „Syn-papir“ til Efterligning af Kanonglimtene.

Til Krudttaarnets Explosion bruges et Blad „Teufels-Papier“, som anbringes bag Sætsstykket og antændes i det givne Øjeblik.

Spørgsmaal og Svar

til og fra „Soufløren“.

K. L., Christiania. Blandt Andet følger med 6te Hefte af „Soufløren“ endnu et Art Duffer til „Kap-
tajn Grants Børn.“

A. og F. Det Materiale, som er nødvendigt til Forfærdigelsen af Duffetheatret eller til Opførelse af de i „Soufløren“ optagne Duffekomedier, kan faaes paa Souflørens Kontor, Løvstræde 8. Hvis det Duffede ikke føres paa Lager, modtages Bestilling derpaa eller Underretning meddeles om, hvor det kan faaes.

En Abonnents Fader. Mere Tid og flere Penge end Størsteparten af Ungdommen kan raade over ere de væsentligste Grunde, som jeg finder tale imod en hurtigere Udgivelse af „Anvisning til Forfærdigelse af et praktisk Duffetheater.“ Jeg takker for Deres Raad, som De iøvrigt seer ere fulgte.

— k — De tilsendte Komedier egne sig ikke til Opførelse paa Duffetheatret og kunne som Følge deraf ikke optages i „Soufløren“. Manuskriptet bedes afhentet paa Bladets Kontor.

En Abonnent i Aarhus. Paa 1ste Coulisje anbringes stadig de Tæppe-Coulisser, som følge med dette Hefte.

Deres ærbødige

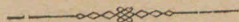
„Soufløren“.

Meer end Perler og Guld.

Eventyrkomedie for Dukketheatret

i

4 Akter (10 Tableauer).

Kjøbenhavn.

Alfred Jacobsens Forlag.

Løvstræde 8.

Personerne:

Andernes Konge.
Pamphilius, hans Kammertjener.
Zephises, berømt asdød Tastenspiller.
Elimar, hans Son.
Henrik, dennes Tjener.
Grethe, Koffkepige.
Hjerterkong, Herster paa Sandhedens D.
Hjerterdame, hans Datter.
Hjerterknægt, Kavaller ved Høffet.
Anna, en Engländerinde.
Feen Sip.
En Trøldmand.
En Ildand.
En Mare.
1ste Jomfru i Sandhedens Land.
2den Jomfru i Sandhedens Land.
1ste Abe i Abefattenes Rige.
2den Abe i Abefattenes Rige.
Nisjen.

De foran hvert Tableau nævnte Personer forekomme i samme Tableau. De foran Paranthesen nævnte Personer ere paa Scenen, naar Tæppet gaar op, hvorimod de i Parantes nævnte Personer komme ind senere (som antydet i Stykket).

Duffer og Dekorationer til „Meer end Berler og Guld“ tilligemed Vejledning til at spille Stykket paa Duffetheatret vil medfølge som Tillægsblade til

„Souffløren“.

Se Omflagets Bagside!

Første Akt.

Første Tableau.

Dekoration: Sal hos Aandernes Konge (Sjæ-Deformation.)

Personerne: Feen Sip, en Trolldmand, Ildaanden og en Mare.
(Senere: Pamphilius, Aandernes Konge, og Zephises.)

Feen Sip. Det er uforskammet, at Hans Majestæt lader os vente her i saadan en skrækkelig Træk.

Alle. Ja, det er mere end uforskammet!

Trolldmanden. Jeg veed, hvad han har travlt med. Han træffer Anstalter til at modtage et Menneſke, en Tassen-spiller, ved Navn Zephises, der igaar blev slagen ihjel paa Vesterbro af Lynild. Ham ſkal der gøres Stads af, medens vi ſkal ſtaa her, ſom om vi vare Tiggere.

Ildaanden. Det er I jo ogsaa, Flammen gale paa min Tunge! (rødt Lynglimt.)

Maren. I vover at ſkjælde os ud for Tiggere, og ſaa bander I ovenikjøbet i Damers Nærværelſe.

Trolldmanden. Det er bedſt at de forſøger Dem, hvis De ikke vil kaſtes ud.

De Andre. Ja ud med ham! Kaſt ham ud!

Jlbaanden. Mig, en Jlbaand! Ja, vov at røre mig; den Første, der kommer mig nær, kaster jeg en Jlb-kugle i Hovedet, saa den bengalske Flamme skal staa ham ud af Dinenene. Ritsch, Ratsch! (Det knalder, Explosion, høje Skrig.)

Pamphilius (ind). Hvilken Skrigen og Brølen, mine Herrer og Damer. Man skulde tro, at man var paa det ny Kvægtorv.

Sip, Maren og Trolldmanden. Det er Jlbaanden der overfalder os.

Jlbaanden. Jeg vil ikke taale, at de tale Ondt om vor Behersker, og —

De Andre. Det er ikke sandt.

Jlbaanden. Ikke sandt? Dynamit og Petroleumsbomber. (det knalder.)

Pamphilius. Jeg kjenner Dem, Herr Overskræver, De kan ikke styre Dem. Hold Maade med Deres Jlb, eller jeg lader Dampsprøjten kjøre op.

Jlbaanden. Nej Tak. Nu gaar jeg, men jeg klager baade over Dem, Herr Kammertjener, og over de Andre. Svovl og Salmiak. (ud.)

Pamphilius. Der har vi Hans Majestæt.

Andernes Konge (ind). Godmorgen, godmorgen! De møder temmelig tidligt, mine Damer og Herrer; det er kjedeligt, thi jeg har sovet nederdrægtigt daarligt. Pamphilius, en anden Gang spørger Du for, at Skyerne i min Seng blive ordentlig afdampede; jeg vil ligge tørt. Naa, hvad ønsker De?

Feen Sip. Jeg vilde gjerne laane Fortunati Pung.

Trolldmanden. Og jeg vilde gjerne udnævnes til Kongelig Hof-Trolldmand.

Andernes Konge. Fru Sips Ansøgning er bevilget; — men Dem, højtærede Herr Trolldmand, kan jeg ikke hjælpe. Vi har allerede formange Kongelige Hofbestillinger, og det har sat ondt Blod, at vi nylig lavede en Kongelig Hof-Musikhandel. Men hvad ønsker Frøken Maren?

Maren. Al, Deres Majestæt, jeg er sat udenfor Numer, og ønskede saa inderligt atter at komme i aktiv Tjeneste.

Andernes Konge. Er hun fra Forstanden? Skulde jeg igjen indføre Mareridt? I har jo Eders Pension. Afsted! eller — Soll ich Deutsch sprechen? — Pamphilius! (sagte) Jag mig alt det Paf paa Døren og hent mig saa Zephises; hvor er han?

(Seen, Sip, Trolldmanden og Maren ud).

Pamphilius. Han sidder paa en Sky og spiller Skidt-Mads med Snedronningen. (ud.)

Andernes Konge (tantesuldt). Skidt-Mads! hvilke søde Minder — Skidt-Mads!

Zephises (ind). Lustens Herre, Andernes Konge, modtag min Tak for al Din Naade.

Andernes Konge. Det glæder mig at see Dig heroppe. Er her ikke dejligt? Rigtig frisk Lust — hvad?

Zephises. Al, Herre, jeg er lykkelig, men midt i min Lykke sørger jeg over, at min Søn Olimar, som Du jo nok kjender, ikke veed hvor jeg har gjemt de uhyre Skatte, hvormed Du overpfte mig, medens jeg levede; jeg døde jo saa pludseligt igaar, da Lynilden dræbte mig.

Andernes Konge. Han skal komme i Besiddelse af sine Skatte.

Zephises. Høje Herster, tilstaa mig endnu en Bøn:
lad ham staaes for Din Throne!

Andernes Konge. Alt, kun ikke det, medmindre
han efter Reskriptet af sjette Juni medbringer en Fjer af
Fugl Phønix. Pamphilius!

Pamphilius (ind). Høje Herster?

Andernes Konge. Send øjeblikkelig en venkabelig
Aand ned til Zephises Søn. Naar det er skeet, kan Du give
Aarstiderne en ordentlig Næse for deres Uordener — som
om jeg ikke selv kunde gjøre det!

Pamphilius. I hvad Anledning, Deres Majestæt?

Andernes Konge. I den Anledning, at vi idag
skrifer 27de November, og igaar har Lynilden nede paa
Vesterbro ramt min Ven Zephises. Hvor har Vinteren Lyn-
ild fra, naar han ikke stjæler den fra Sommeren.

Pamphilius. Jeg iler for at udføre Dine Befal-
linger. (ud).

Andernes Konge. En flink Tjener! Nu har jeg
til Mortensdag haft ham i 2000 Aar. — Saa, nu er For-
retningerne forbi; lad os nu faae noget Frokost, jeg har en
prægtig Krofodillesylte med Alperoser. (ud med Zephises.)

Changement.

Andet Tableau.

Dekoration: Et Børelse i Zephijes Hus paa Vesterbro.

Personerne: Henrik og Grethe. (Senere Elimar og Nissen.)

Henrik. Det var endnu det Værste, jeg har oplevet. Den Gamle dør uden at efterlade os en Skilling. Min stakkels unge Herre er nærved at dø af Sult og daarligt Humør, og har sagt baade mig og Grethe op.

Grethe. Al ja, kjære Henrik! hvad skal det blive til. Der kommer vor unge Herre; see hvor mager og modfalden han seer ud.

Elimar (ind). Hvad bestille I her? Gaa, og lad mig i Fred.

Henrik. Herre, spis en Deuf, det kan ikke nytte at tage Modet.

Elimar. Tak, gaa bare og lad være at plage mig.

Henrik. Grethe, lad os gaa; med ham er det forbi. Han lever saamænd ikke hundrede Aar til. (Henrik og Grethe ud).

Elimar. Nu er jeg da ganske ene; kun Ulykken følger mig. Min Faders Død har omstyrtet alle mine Fremtidsplaner. Jeg havde ikke tænkt mig at blive saa hjælpeløs. Fader talte ofte om uhyre Skatte, der engang skulde blive mine, men nu viser det sig, at han Intet har efterladt sig. Hvad skal jeg nu begynde paa. (Det banker). Kom ind!

Nissen (stikker Hovedet op fra Gulvet). God Dag!

Elimar. Hvem er Du?

Nissen. Jeg er Nissen, og er sendt fra Aandernes Rønge for at vise Dig, hvor dine Rigdomme befinde sig.

Elimar. Min Lykkes Sol staar op.

Nissen. Ja, følg Du blot efter mig. Nissen er Din Ven. (De stige ned i Kjelderen).

Anden Akt.

Uredie Tableau.

Dekoration: En stor Hvelving. Paa Siderne staa sex Statuer og to Vasjer, fyldte med Guld og Edelskone, og midt paa Scenen et tomt Fodstykke. Paa Fodstykket staaar skrevet: „Søg at vinde den syvende Statue, og Du har vundet mere end Perler og Guld.“

Personerne: Nissen og Elimar. (Senere Henrik).

Nissen. Kom og se hvad her ligger paa Ristebunden.

Elimar. Ha, hvilke Kostbarheder, hvilke Statuer. Men der mangler jo en. Og hvad er det, som der staaar skrevet? (Læser). „Søg at vinde den syvende Statue, og Du har vundet mere end Perler og Guld.“ Den syvende Statue, hvor findes den?

Nissen. Det veed jeg ikke, men vi kan jo prøve paa at finde den.

Elimar. Før mig til Aandernes Rønge; han vil sige mig hvor den er.

(Fortsættes).

Nr. 6.

Indhold: Anvisning til Forfærdigelsen af et praktist Duffetheater (forts.) — Spørgsmaal og Svar til og fra Soufflören. — Vleer end Perler og Guld, Eventyrkomedie for Duffetheatret i 4 Akter (11 Tableauer).

(Sluttes).

Følgeblade: 1 Ark Coulisser og 1 Ark Duffer til Opførelsen af Kaptajn Grants Børn.

Anvisning til Forfærdigelsen af et praktist Duffetheater.

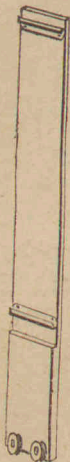
(Fortsættelse.)

„De fire bevægelige Coulisser forfærdiges, ligesom de faste Coulisser, alle paa samme Maade.

Hver Coulisse dannes af et Stykke Træ, som er $\frac{1}{4}$ Tom. tykt, $18\frac{1}{4}$ Tom. langt og 2 Tom. bredt.

Forneden paalimes et Stykke Træ af samme Brede og Tykkelse, $4\frac{3}{4}$ Tom. langt, saaledes, at Coulissen forneden bliver $\frac{1}{2}$ Tom. tyk.

To Stykker ombøjet Blif fastgjøres paa samme Maade, som paa de faste Coulisser.

Som høstaaende Tegning viser, anbringes to smaa Hjul forneden af Coulisserne ved Hjælp af 1 Tom. lange Skruer. Hjulene maa ikke skrues fastere til Coulisserne, end at de med Lethed kunne dreje sig om Skruerne.

Paa hver Side af Coulisserne skrues en lille Østen, $1\frac{3}{4}$ Tom. franeden*).

For samtidig efter Ønske at kunne Changere to, tre eller alle fire Coulisser, har jeg udtænkt et Maskineri, som kun fordrer lidt Materiale og er let at udføre."

Ordet Maskineri virkede saa voldsomt paa Alfred, at han gav et livligt Hov paa Stolen, medens Carl ikke syntes at være rigtig tilfreds.

"Kan alle Coulisserne da ikke changeres paa engang?" udbrød han.

"Det er ikke nødvendigt!" svarede Soufløren. "Tæppe-Coulisserne blive aldrig forandrede, og de bagerste Coulisser ville vi altid kunne Changere bag Bagtæpperne, inden disse oprulles".

Carl var beroliget.

*) De bevægelige Coulisser med Hjul og Blitriller leveres paa Souflørens Kontor, Lovstræde 8, for 50 Ore pr. Styk.

„Den væsentligste Del af Maskineriet“, fortsatte Soufløren, „bestaar af en Valse, som forfærdiges af en Rundstok, der er $16\frac{1}{2}$ Tom. lang og $1\frac{1}{4}$ Tom. i Diameter.

Som ovenstaaende Tegning viser, anbringes i Rundstoffens ene Ende et Sving, som dannes af lidt Jerntraad af samme Tykkelse, som den, vi benyttede til Skinnerne.

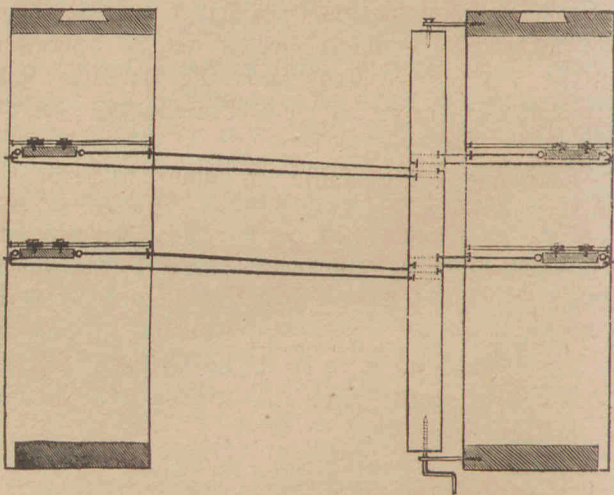
$4\frac{3}{4}$ Tom. fra den modsatte Ende (Forenden) at regne, slaes en lille Traadstift eller Øfen, — a —, ned i Rundstoffens, men ikke dybere, end at en Snor kan bindes om den. Paa samme Maade slaes Traadstifterne b, c og d ned i Rundstoffens, henholdsvis $5\frac{1}{4}$, $8\frac{3}{4}$ og $9\frac{1}{4}$ Tom. fra Forenden at regne. Paa den modsatte Side af Rundstoffene anbringes, ligeledes paa samme Maade, Stifterne e, f, g og h, — 5, $5\frac{1}{2}$, 9 og $9\frac{1}{2}$ Tom. fra Forenden*).

Til Stifterne a, b, c og d bindes Snore af c. 10 Tom.'s Længde og til Stifterne e, f, g og h Snore, som ere 20 Tom. lange.

*) En Valse, som den her beskrevne, faaes paa Souflørens Kontor, Lovstræde 8, for 50 Øre.

Balsen anbringes tilvenstre for Kjælderens højre Sideslykke. I hver af de to Klobser, som paa denne Side bære Theatergulvet, skrues — 2 Tom. fra neden — en Øfen, som er $2\frac{1}{2}$ Tom. lang. Naar vi stikke Balsens Sving gennem den bagerste af disse to Øfener, medens vi gennem den forreste skrue en Skru ind i Balsens anden Ende, vil Balsen med Lethed kunne drejes.

$\frac{1}{2}$ Tom. bag hver Skinne skrues to Øfener, som ligeledes ere $2\frac{1}{2}$ Tom. lange, ned i Kjælderens, — saa yderligt som muligt.

Snoreindretningen, set fra oven.

De til Balsen fastbundne Snore føres, som omstaaende Tegning viser, gennem de sidst anbragte Østener hen til de paa Siderne af de bevægelige Coulisjer værende Østener, til hvilke Snorene fastgjøres.

For efter Behag at kunne Changere een eller flere af de bevægelige Coulisjer, eller — i Stykker, hvor intet Changement foregaar — helt at kunne borttage disse, fastbindes i Enden af Snorene en Østen, som stikkes gennem de paa Siderne af Coulisjerne anbragte jmaa Østener.

Snorene aspases og fastbindes lettest, naar alle Coulisjerne ere trufne tilbage.

Naar J nøjagtig iagttage, hvad jeg her har meddelt Eder, ville J kun behøve at dreje Balsen en halv Gang rundt for samtidigt at kunne Changere alle de bevægelige Coulisjer. Skulle alle Coulisjerne ikke Changeres samtidigt, løstes Østenerne op paa de Coulisjer, som ikke ønskes Changerebe.

Naar alle Østener løstes op, kunne de bevægelige Coulisjer borttages.

(Fortsættes.)

Spørgsmaal og Svar

til og fra „Soufløren“.

151. Løbenumrene paa Bagtæpper, Coulisser og Sætsstykker ville tjene til, ved fremtidige Anvisninger til Opførelse af forskjellige Stykker, hvortil det ældre Materiale benyttes, at kunne henvise til Numret paa de forskjellige Dekorationsgjenstande, som skulde anvendes. Al Forverling og Misforstaaelse vil derved let kunne undgaaes. Numrene 1—4 paa det første Ark Coulisser have Intet med Betegnelsen for de faste eller bevægelige Coulisser at gjøre.

L. Det er af rent faglige Hensyn, at Dekorationerne til „Kaptajn Grants Børn“ ikke udkomme i den Orden, hvori de forekomme i Stykket.

x + y. Deres Duffekomedier kunne modtages til Gjennemlæsning, hvorefter Svar skal blive Dem meddelt.

S. Et Statsstykke for Duffetheatret vil, efter at „Meer end Perler og Guld“ er sluttet, blive optaget i „Soufløren“.

Duffetheatret er konstrueret saaledes, at et Tableau-tæppe let vil kunne anbringes, og et saadant vil sandsynligvis ogsaa udkomme senere.

Deres ærbødige

„Soufløren“.

Nissen. Nei, min Ven, det gaar ikke. Du maa, for at faae Audients hos Aandernes Konge, hente en Fjer af Fuglen Phønix, og den befinder sig i Abekattenes Land.

Elimar. Men hvorledes kommer jeg der?

Nissen. Det skal jeg nok sørge for. Jeg har faaet en hel Bægl Onskensbæder med paa Rejsen. Kald nu paa din Tjener, han maa følge med os.

Elimar. Henrik, Henrik!

Henrik (ind). Her er jeg, Herre.

Elimar. Vi maa strax rejse til Abekattenes Land.

Henrik (affides). Saa kunde vi jo blive, hvor vi var. (højt). Ja, men saa maa jeg have noget Vintøj med. (raaber) Grethe! Giv mig en Skjorte, en Nattrøje og nogle Flipper, men hurtigt.

Nissen. Det har vi ikke Tid at vente paa, nu rejse vi. (Et Brag høres, Baggrunden aabner sig, og et Jernbanetog kjører frem). Nu affted, der er ingen Tid at spille, Toget venter ikke. (Alle stige ind. Dampskyden høres og Toget gaar.)

Changement.

Fjerde Tableau.

Dekoration: Bærelse i Zephijes Hus paa Vesterbro.

Personerne: Grethe.

Grethe (ved den aabne Dør). Saa, Henrik, der er baade Uldent og Linned; to Skjorter, to Nattrøjer, sex Flipper og fire Lommetørklæder. — Blot han nu passer godt paa det, for de Mandfolk, de Mandfolk, de er altid saa uordentlige. — Har Du faaet det, Henrik? (Flammer slaa op af Lemmen, Grethe striger). Nej, nej! hold op! jeg dør af Skræk; det er mere end en ordentlig Pige kan udholde. Jeg fortryder næsten, at jeg har forlovet mig med saadant et Menneſte, der farer lige luft gjennem Jorden; det er jo baade Over- og Undernaturlighed. Gud veed, om jeg nogenſinde ſeer ham igjen, det ſøde Aſen, ja, for ſød er han alligevel. Men det ſiger jeg, kommer han tilbage med vor unge Herre, ſkal jeg lave et Feſtmaal tid, ſom Kongen ſelv ſkal ſlikke Fingre efter.

Sang.

Mel.: „Kloſtens Ryd“.

Kom igjen,
Kjære Ven;
Naar jeg atter ſeer Dig
Næſte Gang,
ſkal min Kogekunſt jeg viſe,
Du ſkal ſpiſe
Kling, Kling, Klang.

Mel.: „Og dersom Du mener Dig daa'li'".

Men han er desværre rejst fra mig;
Hvor Tiden vil falde mig lang.
Gud veed, om han atter vil ha'e mig,
Naar hjem han kommer engang.

Dog nej, jeg vil ikke forlade,
Han sikkert vil være mig tro;
Og kommer han, jeg som hans Mage
Skal hos ham bygge og bo.

Changement.

Femte Tableau

Dekoration: Abelattenes Land. Midt paa Scenen Fuglen Phoenix i et gyldent Bur.

Personerne: En gammel Abe (senere: En ung Abe, Klimar, Henriik og Nissen.)

Den gamle Abe. Det er en kjedelig Post at sidde her og kuffelure for at passe paa den tossede Fugl; men hvad nytter det at muske, Raadet vil have det, og jeg maa lyftre. Godt er det, at jeg har min Søn herude, saa kan man dog engang imellem faa Lov til at tømme et Bæger og slibe en Skrabber. (kalder) Jean, lille Jean, skynd Dig lidt, og kom, nu skal Du overtage Vagten.

Den unge Abe. (ind) Her er jeg, Papa. — Skal jeg allerede paa Vagt?

Den gamle Abe. Ja, vist saa, lille Jean; pas nu godt paa, medens jeg er borte. (ud).

Den unge Abe. Er det nu ikke ærgerligt. Jeg sidder paa en grøn Gren og smister for den nydelige Høljomfru, Frøken Chimpanse; hun syntes aabenbart godt om mig, er lige ved at give mig sit Ja, saa kalder Papa, og saa — men hvad er det for Skikkelser? dem kender jeg ikke, det maa være en ny Slags Aber.

(Elinor og Henrik ind.)

Elinor. Saavidt kom vi altsaa. Og der staar virkelig Buret med Fuglen. Gaa hen og hold Aben med Selvtab, saa vil jeg imedens gjøre mig Umage for at faa en af Fuglens smukke Fjer.

Henrik. Være ikke forknøst, Herre; jeg skal nok sørge for, at Fyren ikke figger. — Halloj, min Ven.

Den unge Abe (Springer mod Henrik.) Hvem er De, hvad vil De, hvor kommer De fra?

Henrik. Ja, gjæt engang, min lille Hr. Kotosnøddetænder. Forresten kan jeg gjerne fortælle Dig, hvad jeg vil. Jeg er kommen hertil, for at faa en Fjer af Fugl Phønix;

Den unge Abe. Fugl Phønix!

(Elinor har under denne Samtale nærmet sig Buret. Ved Abens Udbrud lyder et Brag. Elinor og Buret synke i Jorden.)

Henrik. Na, Herre, vent lidt, tag mig med!

Den gamle Abe. (ind) Hvad er der paa færde?

Den unge Abe. Tænk Dig, Papa, denne Røver og hans Kammerat har stjålet Fugl Phønix.

(Hvor Buret stod, viser Nissen fig.)

Den gamle Abe. Glendige! Du har røvet mig
mit Embede. For Fremtiden skal Du være Abe.

(Henrik forvandles til Abe.)

Henrik. Abe! Gud forbarme sig.

(Risien og Henrik synke i Jorden under Synild og Torden.)

Tredie Akt.

Sjette Tableau.

Dekoration: Sal hos Andernes Konge. (Sty-Dekoration).

Personerne: Andernes Konge (senere Pamphilius, Climar og Henrik.

Andernes Konge. Na, hvor jeg kjeder mig her-
oppe. Ikke andet end kjedelige Visitter fra Morgen til
Aften, og saa imorgen, imorgen er det min Fødselsdag, saa
skal man tage imod endnu Flere. Naar saa endda Gratu-
lanterne bragte smukke Presenter, ligesom imorgen for et Aar
siden, da (sagte Musik høres) sang alle Fuglene — ligesom nu
— hvad er det? — hør!

Pamphilius (hurtig ind) Herre, Herre!

Andernes Konge. Naa, hvad er der?

Pamphilius. Herre, Feen Bravalla, Fugl Phønix
i det gyldne Bur. Climar er Dverbringeren.

Andernes Konge. Bravalla! — jeg bliver svim-
mel. Ikke en enkelt Fjer, men hele Fuglen, — det var en
dristig Tanke! — Fugl Phønir bringes ind i Solgemakket,

der synker Fjederhammen, og Fru Bravalla vil atter være hos mig. Lad Olimar strax komme for min Throne!

(Pamphilus ud. Olimar og Henrik, som Abe, ind.)

Olimar. Jeg nærmer mig din Throne med Grefrygt, høje Herfer. Tak for Alt, hvad Du har stænket mig; stænk mig ogsaa fremtidig din høje Gunst.

Andernes Konge. Saa gjerne. Er der Noget, hvormed jeg kan tjene Dig, saa siig til; Du har glædet mig saa meget, at jeg vil gjøre Alt for at glæde Dig.

Olimar. Nuvel, Herre. Min Tjener er bleven forvandet til Abe; stænk ham atter hans tidligere Skikkelse.

Andernes Konge. Han er alt omstabt. (Henrik bliver atter Menneſte).

Henrik. O, Deres Majestæt. Tak, fordi De har kvalt Abefatten.

Andernes Konge. Na, ingen Aarsag; Du har egentlig ikke bundet stort ved Byttet; — men nok derom. Forresten har jeg Noget at siige Dig, Olimar. Din Fader gav jeg sex kostelige Billedstøtter; Du skal saa den syvende og sidste, der er mere værd end Perler og Guld.

Olimar. Hvorledes skal jeg fortjene din Godhed!

Andernes Konge. Du skal bringe mig en atten-aarig Pige, smuk, god og uskyldig. En Kvinde, der aldrig har sagt en Usandhed.

Henrik. Tak, — saa kan vi flyde en hvid Pind efter den syvende Statue, og jeg, som vilde spurgt, om der ikke var en lille Ottende til Grethe og mig. Nei, Deres Stormægtighed kjender aabenbart ikke Fruentimmerne.

Andernes Konge. Stille! (til Olimar) Dog tør Du ikke forelske Dig i hende, men maa pæbeliffelig bringe.

hende til mit Jordballads. Giver Du hende ikke godvillig i min Magt, maa Du dø. — Sværg!

Elimar. Jeg sværger det. (Torben).

Henrik. Nu, hvor det rumler i Majestættens Mave.

Elimar. Men hvorledes skal jeg vide, om en Kvinde aldrig har sagt en Usandhed.

Henrik. Deres Lustighed! lad ham spørge mig! han er saa uskyldig — jeg kjender bedre til Fruentimmerkneb.

Mandernes Konge. Rubel, Du skal sige ham det. (til Elimar) Hvor Du møder en smuk ung Pige, da tilstal hende; er hun ikke uskyldig, har hun blot en eneste Gang løjet, da vil elektriske Gnister gennemfare din Tjener.

Henrik. Det holder jeg aldrig ud — jeg vil bort.

Mandernes Konge. Du bliver! Et Menneske udholder mere end det troer.

Henrik. Men, Deres Frygtelighed, jeg er ingen Elektriseermaskine —

Mandernes Konge. Trøst Dig, min Søn; findes en ung, smuk og uskyldig Kvinde, vil Du føle en hidtil ukjendt Salighed; Du vil da baade synge og dansse. Nu ingen Snak — Basta. Pamphilius!

Pamphilius. (ind) Deres Raade befaler!

Mandernes Konge. Spørg for, at disse to Personer blive befordrede med en af de smaa Luftballoner, lad den lille Nisse tage med. Hvor Ballonen daler, søg der Ederes Lykke. Jeg skænker Eder til Grindring hver en uopslidelig Klædning, og lover Eder at sørge for godt Veir. Lykke paa Rejsen! (Elimar og Henrik, fulgt af Pamphilius, ud. Pamphilius ind) Spørg nu for, at de kommer ordentlig afsted, — og bring mig saa de nyeste Bøger fra Lejebibliotheket, helst noget rigtig

ffandaløst; — og ryg saa lidt herinde; man mærker strax
her har været Menneſker.

(Begge ud. Torben og Lhnilb.)

Changement.

Syvende Tableau.

Dekoration: Luft=Egn.

Personerne: Climar, Henrik og Niſſen (i en Luftballon). Ballonen
ſvæver frem over Skyerne.

Sang.

Mel.: Carnevalet i Venedig.

Climar.

1.

Vi ſlagre over Skyer.
Højt over Sø og Land.
Forneden ſe vi Byer
Bed Havets ſoloblaa Strand.

Se Byen dybt derude,
Hvad mon dog er dens Navn?

Henrik.

Det er den gamle Hede,
Bort fjære Kjøbenhavn.

2.

Selv oppe her i Luften
Min Næſe ſpore kan,
Et lille Gran af Duften
Fra Roſenaæns Vand.

Elimar.

Men se blot, mine Venner,
Den store Fugleskif!

Henrik.

Na, det er Bressens Vender;
Af dem er der s'gu nok.

(En Stork kommer flyvende).

Henrik. Herre! Der kommer en Stork; Goddag, Peter! — Vil Du tage en Hilsen med til Grethe. Vesterbro Nummer 17, ind ad Vinduet ved Bassen! — Han nisser, Herre; han knebbrer — Farvel, Peter! lyffelig Rejse!

(Storken flyver ud; Ballonen stiger tilbejrs.)

Changement.

Ottende Tableau.

Dekoration: Sandhedens Land.

Personerne: Elimar, Henrik og Nissen (senere: Hjerterknægt, En Zomfru, Hjerterkonge, Hjerterdame og Anna.)

(Ballonen med Elimar, Henrik og Nissen, svæver over Scenen).

Nissen (ind). Værsaagod at staa i Land. (Elimar, fulgt af Henrik ind). Jeg kommer tilbage, naar Du kalder. Farvel, god Lykke! (ud).

Elimar. Hvilken underlig Stad! Alt er saa stille, som Byen var uddød. Naa, Henrik, op med Hovedet!

Henrik. Al, Herre, I veed ikke, hvordan jeg er

tilmode; huff at det er mig, der er Prøvekluden. — Ah, jeg er saa elektrisk, at Hofstestaaene løbe over, og Gnisterne flyde mig ud af Dinene. Ritsch, Ratsch! Det er et helt Batteri.

Elimar. Ja, det kan nu engang ikke være anderledes; naa, der seer jeg endelig et Menneſte komme.

Hjerterknægt (ind). Om Forladelse, Fremmede, men hvorledes ere I komne hertil, og hvilke ere Eders Ønſter?

Henrik. Herre, han taler rigtig kjøbenhavnſt Danſk; det var forbandet heldigt!

Elimar. Vær ſaa god at ſige mig, hvor vi egenlig ere?

Hjerterknægt. Du befinder Dig paa Verbarhedens Ø, i Sandhedens Rige, Landet for de rene Sæder.

Elimar. Vil Du melde mig hos Beherſkeren. Jeg er kommen vidt gjennem Luften, over Hav og Bjerger, for i Eders Land at hente mig en Brud, ſkænke hende min Kjærlighed og min utrolige Rigdom.

Hjerterknægt. Dit Grinde ſkal blive udrettet, Fremmede. (ud).

Henrik. Sikken en Fiſt!

Elimar. Gud veed, om jeg her ſkal finde den Pige, ſom jeg ſkal bringe Aandernes Konge. Ah, jeg kan jo ſtrax forſøge, der kommer en ung Pige. Skyd nu Hjertet op i Livet, Henrik. (En Jomfru ind) Tilgiv en Fremmed, der vover at tiltale en Skjønhed, ſom Eløret ej kan ſkjule.

Henrik (ſarer op). Au, au! (Strig; Jomfruen ſlygter ud). Na, Herre, jeg er ødelagt, jeg bliver aldrig Menneſte igjen; den Jomfru maa have løjet mange Aar før hun kom til Verden.

(Sluttes.)

Guldhøren!

Nr. 7. Indhold: Anvisning til Forfærdigelsen af et praktisk Duffetheater (forts). — Spørgsmaal og Svar til og fra Souffløren. — Meer end Perler og Guld, Eventyr-komedie for Duffetheatret i 4 Akter (11 Tableauer). (Sluttet). — Vejledning til Opførelsen af „Meer end Perler og Guld“ paa Duffetheatret. (Fortsættes.)
Følgeblade: 1 Ark Coulisjer og et Ark Soufitter og Sætstykker.

Anvisning
til Forfærdigelsen af et praktisk Duffetheater.
(Fortsættelse.)

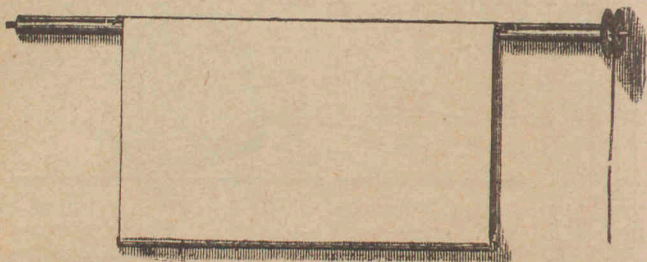
Bagtæpperne.

„Alle Bagtæpper, som skulle oprulles, maa opslæbes paa et Stykke tyndt Lærred af samme Størrelse som det Papir, paa hvilket Bagtæpperne ere trykte.

Til disse Tæpper hyses foroven en Strimmel Lærred, som er 3 Tom. bred, og foroven i dette anbringes en tyk Staaltraad, 17 Tom. lang og 1 Linie i Diameter.

Forneden i Bagtæpperne fastgjøres en tyk Jernstang, som er 15 Tom. lang.

Til Oprulning og Changement af disse Bagtæpper benytte vi tre Rundstokke, som ere $\frac{3}{4}$ Tom. tykke og $23\frac{1}{4}$ Tom. lange. De forfærdiges alle paa samme Maade.

En Rundstok med et i denne anbragt Bagtæppe.

Som Tegningen viser, pløies i Rundstokkens hele Længde en Nille, som er saa dyb og bred, at den Staaltraad, som foroven er syet ind i Tæppet, fuldstændig kan skjules i Nillen.

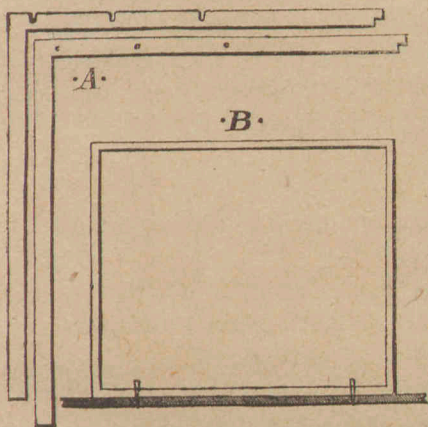
Med Hjælp af Staaltraaden gjøres Bagtæppet fast til Rundstokken, idet Staaltraadens ene Ende stiftes gennem en lille Øfen, og en lille Krog drejes for den modsatte Ende. Øfen og Krog skrues i Rundstokken, 4 Tom. fra dens Ender.

Naar Krogen drejes fra, kan Tæppet atter tages ud af Rundstokken.

En lille Kullegardinstridse med en c. 15 Tom. lang Snor fastgjøres til Rundstokkens ene Ende.

Rundstokken drejer sig om to Stykker Staaltraad, som bantes ind i Enderne af Rundstokken.*)

Rundstokkene, med de til disse fastgjorte Bagtæpper, anbringes paa to Sidesstykker.

A. De to Sidesstykker. B. En Træramme.

Siden af det andet bores tilsvarende Huller, hvori de i Rundstokkens Ender anbragte Staaltraadstappe kunne hvile.

Fortil fastgjøres Sidesstykkerne til de to Smaaflojser, som vi alt have anbragt paa den Træramme, som bærer Proskeniet (se Pag. 51). Den letteste Maade, paa hvil-

Sidesstykkerne (se Tegning A) dannes af to, 1 Tom. brede og $1\frac{1}{2}$ Tom. tykke, Lister, af hvilke den ene er 18 Tom. og den anden $18\frac{1}{2}$ Tom. lange.

Foroven gjøres, $1\frac{1}{4}$, 5 og $9\frac{1}{4}$ Tom. fra Sammenføjningerne at regne, Indsnit i det ene Sidesstykke, medens der paa

*) En Rundstok, som den her beskrevne, med Jernstang, Tridse og Snor, faaes paa Soustørens Kontor, Lovstræde 8, for 65 Ore.

ten vi kunne fastgjøre Sidesstykkerne til disse Smaaaklodsler — saaledes at Sidesstykkerne atter kunne tages bort, — er ved at paasømme et Stykke i en ret Vinkel ombøjet Blit paa Smaaaklodslerne, og tilbanne Enden af Sidesstykkerne saaledes, at de kunne stikkes ind i de derved opstaaende Nabninger. — Den anden Ende af Sidesstykkerne fastgjøres udadtil paa de to bagerste Klodser af Kjelberens Sidesstykker. Dette gjøres lettest ved Hjælp af et Par Smaakroge med tilsvarende Øfener.

*

*

*

Alle Mellemtæpper oplæbes paa Bap, hvorefter de hvide Felter udfjæres.

De transparente Bagtæpper oplæbes ligeledes paa Bap, dog maa Bappet til disse forud tilfjæres saaledes, at det kun dækker de sorte Glader.

Til Anbringelsen af Mellemtæpper og transparente Bagtæpper forfærdiges to Trærammer (se Tegning B Bag. 99), hvis udvendige Maal ere de samme som Tæpperne.

Trærammerne udføres af firkantede Lister, hvis Sider ere $\frac{1}{2}$ Tom. brede.

Nogle Blikriller — ligesom de til Coulisserne anvendte — fastgjøres forneden og paa Siderne af Rammerne, saaledes at de paa Bap oplæbede Tæpper ovenfra kunne skydes ned i disse.*)

Trærammerne fastgjøres til Theatergulvet ved Hjælp

*) Færdige Trærammer leveres paa Soustørens Kontor, Pøbstæde 8, for 50 Ore pr. Stk.

af to smaa Pinde, som gjennem to Guller i Rammernes nederste Liste — 2 Tom. fra Enderne af samme — stikkes ned i tilsvarende Guller, som bores i Theatergulvet.

Det er heldigst at indrette os saaledes, at vi kunne anbringe Mellem- eller transparente Tæpper mellem 2den og 3die, 3die og 4de og bag 4de Coulisse. I dette Tilfælde bores Gullerne i Gulvet henholdsvis $1\frac{1}{4}$, $4\frac{1}{2}$ og 9 Tom. fra Theatergulvets bagerste Kant at regne.“

(Fortsættes.)

Spørgsmaal og Svar

til og fra „Soufløren“

Georg B. Manuskriptet udbedes tiljendt.

En af Grants Børn. Med ganske faa Undtagelser vil Resten af Dekorationerne til „Kaptajn Grants Børn“ udkomme i de to følgende Hefter af „Soufløren“.

Da de fleste Dekorationer ere indrettede saaledes, at de ogsaa kunne anvendes til andre Stykker, vil Opførelsen af flere Duffekomedier blive mulig inden den kommende Jul.

A. Synpapir og Teufelspapir faaes paa Souflørens Kontor, Løvstræde 8, for 10 Ore pr. Stk.

— x —. Af Duffer til „Kaptajn Grants Børn“ vil endnu udkomme: Deltagere i „Guldgravernes Fæst“.

Synpapiret kan, — i Tilfælde hvor Haanden ellers vilde blive synlig, eller Pladsen maaske være for lille — antændes ved Hjælp af en Borsvovlstik, som anbringes paa Enden af en Binde.

x + y. Da to Exemplarer af Duffekomedierne ganske vist ere nødvendige ved Opførelsen af Stykkerne, kunne særskilte Komedier faaes hos d'Hr. Boghandlere, eller paa Souflørens Kontor.

Deres ærbødige

„Soufløren“.

Elimar. Jeg opgiver alligevel ikke Haabet.

Henrik. Men jeg opgiver Livet, Herre.

Hjerterknægt (ind). Fremmede! Landets Behersker, Hjerterkonge, kommer om et Øjeblik. Du kan da blive foretillet for ham.

Elimar. Modtag min bedste Tak.

Hjerterknægt. Din Tjener, som ved sin forrygte Dpførsel har indjaget en Jomfru en dødelig Skræk, er der derimod givet Befaling til at sætte i Daarelisten.

Henrik. Sikken Daarelistegalskab! Jo, Herre, vi er vel rejste her i Sandhedens Land; det burde snarere kaldes kaldes Løgnens Rige.

Hjerterknægt. Din Tale er Banvid!

Elimar. Han er min Tjener, og Ingen har Ret over ham uden jeg. Jeg indestaar for hans Dpførsel i Fremtiden.

Hjerterknægt. Vel! men ved det første nye Anfald fuldføres Befalingen. Der kommer vor høje Hersker med sin Datter.

(Hjerterkonge og Hjerterdame ind.)

Hjerterkonge. Min Datter, en Fremmed har ladet mig knalde — — nej kalde for at faae Dig til Brud. Træd nærmere, Fremmede, og vær os velkommen! (Hjerterknægt fører Elimar og Henrik frem.) Du er altsaa Prinds fra — hvorfra?

Elimar. Fra Oprigtighedens Land.

Hjerterkonge. Men hvad er det for en gyselig Snegl, Du har med dig?

Henrik. Jeg er fletsinte nogen Snegl. Henrik hedder jeg.

Hjerterkonge. Det er en putsig Fyr; jeg maa lee af ham. Ha, ha, ha!

Henrik. Det er en dum Nation, Herre.

Hjerterkonge. Jeg hører, at Du vil tage Dig en Brud blandt vort Lands Døttre; da Du er en kjon Fyr og har mange Penge, saa see paa min Datter, Bombardine; hun er kjon, hvad?

Hjerterdame. Fremmede! Jeg er vant til altid at lyde min høje og vise Fader. Du behager mig, og jeg ægter Dig med Glæde.

Elimar. Skjønne Brindsesse!

Henrik. Au, au, au!

Anna (ind). Høje Herre! Hvad har jeg gjort? Hvorfor mishandler de grusomme Menneſker mig ſaaledes?

Hjerterkonge. Frække Fruentimmerperson! Hvor tør Du vove at træde for mine Dine, før jeg kalder Dig? — Affhyelige Kvinde, vi kjende dine Gjerninger.

Anna. Men hvad har jeg da gjort?

Hjerterkonge. Bagtalt, løjet har Du!

Anna. Nei, det har jeg ikke gjort. Det er de hæslige Menneſker, det er Sædeligheds-Generalen, det er Biſpens Frue og de fæle, letſindige Sønner.

Hjerterkonge. Ulyrte Frækhed! Jeg maa ærgre mig. (Rurren). Din Fader, den engelske Skibskaptajn, ſtrandede paa vore Kyster, — nej, Kyster og drufnede, og vi optog Dig, Du Forældreløse, og gav Dig Patteflaſke, Klæder og anden Mad; og dit Naadſensbarn lønner os med at lyve og bagtale! Utilligveligt! Man gribe hende, man ſætte hende i en lillebitte Baad og ſlukke hende ud paa det ſtore, vilde Hav, og overlade hende til ſin Skjæbne!

Hjerterknægt. Jeg ſkal hente Bagten.

Elimar (affides). Hvor hun ſeer ſmuk og uſtyldig ud.

Stands! Tillad mig, høje Herre, at tilsale denne Kvinde.

Hjerterkonge. Tilladelsen er Dig givet.

Elimar (affides). En forunderlig Magt driver mig til at prøve hende. (Gst). Kjære Barn! hav Tillid til mig.

Henrik. Hurra, Hurra! Nu traf vi den Rette!

Anna. Hjælp mig Herre; jeg er ustyldig.

Elimar. Ja, det føler jeg. Hør mig, Sandhedens Konge! Jeg opgiver hver Kvindes Haand i dette Land; giv mig blot denne Pige, jeg fører hende til mit Hjem.

Hjerterdame. Uffhyelige Mandfolk!

Hjerterkonge. Stille, min Datter! — Gaa, Du Farvesforblindede! Du har trukket Bejret i mit Land, spyttet paa min Jord og kumset ad min Datter, hende Bombardine med Guldtulipanen, og nu vover Du at lønne min Gæstfrihed med Utafnemmelighed. Straffes skal Du, frygtelig straffes. Bort med Eder! Forlad øjeblikkelig dette Sandhedens og Verbarhedens Land og kom aldrig mere tilbage.

Elimar. Med største Fornøjelse. — Lille Nisse!

Nissen. Her er jeg!

Elimar. Konge! Du veed ikke, hvilken Perle jeg fører fra dit Rige.

(Elimar, Anna og Henrik følge Nissen ud.)

Hjerterkonge. Ja, tag Du kun Perle med Dig.

(Hjerterkonge, Hjerterdame og Hjerterknægt ud.)

(Ballonen med Elimar og Anna, Henrik og Nissen svæver over Scenen.)

Fjerde Akt.

Niende Tableau.

Dekoration: Bærelse i Zephijes Hus paa Vesterbro.

Personerne: Grethe.

Grethe (ind). Al, det er en lang Tid at være uden Kjæreste og uden Herstab. Jeg tør næsten ikke se i Almannen, hvor længe de har været borte, men det veed jeg, at det er saa spilet paa Gaden, at det vist snart maa være Foraar.

Sang.

Mel.: „To Drosler sad paa Bøgelvis.“

1.

Al, Vint'ren er saa trist og lang,
Man hører ingen Fuglesang;
∴ Saa længjelsfuld jeg Stakkel staar
Og sukker: Al, naar bli'r det Baar. ∴

2.

Min Hjertensven i Drømme nys
Jeg saa; han skænked' mig et Kys;
∴ Gik i Manerer, Klæder, Snit
Og Guld i Lommen; Al var mit! ∴

Al ja, gid det snart var Baar, gid Storken snart vilde komme. (En Stort viser sig i det aabne Vindue). Na, der er den! Den sidder lige i Vinduet! Det er vist igjen Trolddom, eller, mon det er et tamt Dyr? — Bringer Du mig Bud fra Henrik? (Storken nikker og knebbrer). Den forstaar mig!

Bare jeg havde en lille Snog eller Frø til det velsignede Dyr. Kan Du hilse Henrik igjen, hvis Du træffer ham? (Storken nikker og flyver bort). Farvel og levet! (ud.)

Changement.

Tiende Tableau.

Dekoration: Bild vulkanst Egn. Nat. Binden huler og Flammer
flaa op.

Personerne: Nissen, Climar, Anna og Henrik. (Senere Manderne
Konge).

(Ballonen med Nissen, Climar, Anna og Henrik svæver over Scenen;
lidt efter komme de ind).

Nissen. Stop, her bor Manderne Konge. Nu kan
jeg ikke gjøre mere for Dig, Climar.

Anna. Hvilket rædsomt Sted og hvilken Fart gennem
Luften.

Henrik. Binden kilbrede mig ordentlig i Haartoppen.

Climar. Hvorhen nu, lille Nisse?

Nissen. Mit Hverd er tilende, her stilles vore

Beje. (ud).

Henrik. Tak, og her er ikke engang en Kro.

Anna. Hvor er vi? Hvad betyder alt dette? Climar,

Du er saa taus!

Climar. O, Anna, jeg føler mig saa ulykkelig.

Anna. Du, og hvorfor? Har jeg gjort Dig noget Ondt?

Elimar. Al nej, men — jeg har forraadt Dig. Her i denne Gule bor Andernes Konge; til ham har jeg lovet Dig. Nu staa vi ved Maalet, — her er vor Grav.

Anna. O, var jeg død; jeg bringer kun Ulykken med mig.

Elimar. Tilgiv mig, Du fromme Kvinde, men jeg skal frelse Dig. Selv vil jeg give mig hen til den Forfærdelige, og kun jeg skal lide Straffen.

Henrik. Herre, det holder jeg ikke længer ud! — Jeg faar en Ide: Lad os kalde paa Deres højsalig Fader og faa et Raad af ham; han staar sig jo godt med Andernes Konge. Herr Zephises! — afbøde velsignede Herre! Hør os i vor Angst; stig ned fra Din Anderverden og sig os et Trøstens Ord. (Stærk Torden; Flammer staa op.)

Andernes Konge (stiger op fra Torden).

Kald ej de Døde!

Eden maa holdes!

Elimar, Elimar!

Hufter Du Løftet ej?

Gun eller Du!

Elimar. Vel, Konge, tag da dit Bytte. Jeg har fortjent min Skjæbne, thi jeg var tankeløs og hjerteløs. Farvel, Anna. Gud vil Dig beskytte.

Anna. Modtag dit Bytte! Nu er Du frelst! — Min Elimar! (Synter i Torden.)

Elimar. Forbarmelse! Giv mig hende tilbage!

Andernes Konge. Dine Bønner ej røre mig. Jeg

har faaet Mit. Nu fører jeg Dig hjem, der skal Du finde den Skat, som er mere værd end Perler og Guld!

(Sønter i Jorden; stærk Jorden; Flammer staa op.)

Changement.

Elote Tableau.

Dekoration: Gvalvingen under Zephises Hus. (Den syvende Statue staar paa Fodstøtten, men er tildækket med et Slør).

Personerne: Climar. Henrik. (Senere Grethe og Nissen.)

Henrik (ibet Changementet steer) Forbarmelse! Det styrter! Det vælter! Træer og Klipper! Jorden løber bort! — Hvor er vi? — Herre, vi er hjemme! Herre, se Dem dog om. — Og se, Herre, den syvende Statue er her.

Climar. Uffhyelige Trolldom! Der staar Statuen! Manderne har bragt den! Jeg sønderknuiser den; knust er min Lykke! (Styrer mod Statuen, Sløret falder og Anna staaer der.)

Anna. Min Climar!

Climar. Min Anna! Hvilket Nu! Ja, Du er meer end Guld og Perler, uskyldig, smuk og elskelig, som Du er.

Henrik. Endelig fandt vi da Skatten! Hurra! Nu er alle Sorger forsbundne!

Grethe (hurtig ind). O, Henrik, er det Dig? Er det virkelig Dig, der er kommen tilbage, for ikke mere at forlade din lille Grethe?

Henrik. Nej, Grethe, nu bliver jeg hos Dig saa længe jeg lever. Vel er Du ingen Diamantstøtte — — hvor er Du født?

Grethe. Paa Bornholm.

Henrik. Saa er Du jo en bornholmsk Diamant!

Slutningsang.

Mel. af Regimentets Datter.

Hver Fattig, yng Sejler!

Er Lykken Dig huld,

I din Kone Du ejer

Meer end Perler og Guld!

(Baggrunden aabnes. Andernes Konge sidder paa sin straalende Throne omgivet af Genier.)

Missen: Hurra!

Veiledning

til

Opførelsen af „Meer end Perler og Guld“ paa Dukketheatret.

I Stykker, hvori Changement foregaar for aabent Tæppe — o: uden at Fortæppet rulles ned —, maa det til den følgende Dekoration nødvendige Materiale, saavidt muligt, være anbragt paa de Steder, hvor det skal bruges.

I efterfølgende Veiledning beskrives først den Dekoration, som benyttes i hvert Akts første Tableau, derefter de Dekorationsgjenstande, som — uden at forstyrre Spillet — kunne anbringes paa de for disse bestemte Pladser udenfor Scenen, og derefter selve Changementet.

For at betegne hver enkelt af de for Changementet bestemte Coulisser, benævne vi disse: 2den og 3die bevægelige Coulisser (tilh. eller tilv.)

Den nærmest Proskeniet værende Soufite benævne vi: 1ste Soufite, den følgende: 2den Soufite.

De alt udkomne Tæpper, Coulisser, Soufitter og Sætstykker benævnes ved det Nummer, som paa Følgebladene er vedføjet disse.

Første Akt.

1ste Tableau.

Paa 2den og 3die Coulisse anbringes Sky-, og paa 4de Coulisse Luftdekorationer.

Imellem 3die og 4de Coulisse anbringes — tværs- over Scenen — en større Skydekoration.

Bag 4de Coulisse: Horizonttæppet (Nr. 1).

2den Soufite: Luft.

Paa Lemmen: Et Sætstykke med Skyer.

Paa 2den bevægelige Coulisse anbringes grønne Stue-Coulisser.

1ste Soufite: Tæppe-Soufite (Nr. 1).

Et Bagtæppe, grøn Stue-Dekoration, holdes i Beredskab.

(Fortsættes.)

Soufflören!

Nr. 8. Indhold: Anvisning til Forsærdigelsen af et praktist Duffetheater (forts.). — Vejledning til Opførelsen af „Meer end Perler og Guld“ paa Duffetheatret. (Forts.). — „Brinds Pipi og Groten Titi“ Duffetheaterkomedie med Sang i 1 Akt (forts.).
Følgeblade: Et transparent Bagtæppe og 1 Akt Coulisjer.

Anvisning til Forsærdigelsen af et praktist Duffetheater.

(Fortsættelse.)

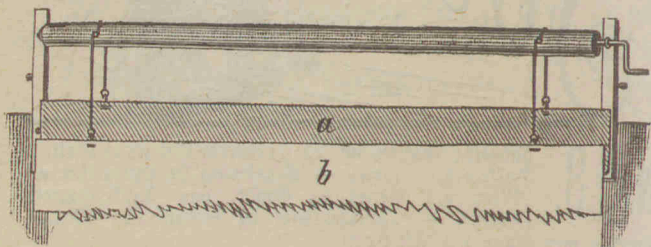
Souffitterne.

„Vi komme nu til Souffitterne; saaledes hencævnes i Theatersproget de Dekorationer, som foroven begrænske Scenen.

Paa de store Theatre anvendes Souffitter ved alle Coulisjer, men — da det er nødvendigt for os at have frit Rum over Scenen — betjene vi os kun af Gen, som anbringes ved Tæppecoulisjerne (1ste Coulisse).“

„Men saa vil jo Publikum kunne se Alt, hvad vi foretage os over Scenen,“ udbroød Carl.

„Derfor," fortsatte Soufløren, „gjalder det om at anbringe Soufitten saaledes, at nysgjerrige Dine ikke tilfredsstilles. Dette skeer lettest ved at anbringe Soufitten, som nedenstaaende Tegning viser."

Soufitterne (set bagfra)

a, forestiller 1ste Soufytte, b, 2den Soufytte.

„Ja, men der er jo to," faldt Carl atter ind.

„Ganske vist", svarede Soufløren, „men vi benytte kun een ad Gangen; den Anden anvendes kun til Changement.

En Rundstok, som er $14\frac{1}{2}$ Tom. lang og $\frac{3}{4}$ Tom. i Diameter, forsynes i den ene Ende med et af Jern- traad dannet Sving.

Til Enderne af to Snore fastbindes smaa Ringe; Snorenes Længde afpasses saaledes, at Afstanden imellem Ringene bliver $6\frac{3}{4}$ Tom.

2 Tom. fra Rundstoffens Ender paaømmes disse Snore saaledes, at de Ender, der fra Sømmet føres bagom Rundstoffet, (mod Bagsiden af Theatret), blive $3\frac{1}{2}$, medens de andre blive 3 Tom. lange; $\frac{1}{4}$ Tom.

beregnes at gaae tilspilde ved at binde Snoren til Sømmet.

Rundstokken anbringes paa to Smaalister, som ere 6 Tom. lange og $\frac{1}{2}$ Tom. tykke og brede, og som fastgjøres bag Tæppecoulisserne, indad mod Scenen.

En Tomme fraoven af disse Lister skrues bagud to smaa Øffener og $2\frac{1}{2}$ Tom. fraoven ligeledes to Øffener, men disse sidste udefter (mod Siderne af Theatret*).

„Hvortil skulle disse Øffener anvendes?“ spurgte Carl, hvis Videbegjærlighed Soufløren dog ikke denne Gang fuldtud tilfredsstillede.

„De sidstnævnte, svarede Soufløren anvendes til Changement af de Belysningsapparater, som senere anbringes bag 1ste Coulisse, men derom næste Gang. De første derimod tjene til at fastholde Rundstokken, hvorom jeg nu skal fortælle Eder.

Svinget, som er anbragt i Rundstokkens ene Ende, stikkes igjennem den ene Øffen, medens Rundstokkens modsatte Ende fastholdes ved en Skrue, som gjennem den anden Øffen skrues fast ind i Rundstokken.

Gnidningsmodstanden, som opstaar ved at dreje Rundstokken ved Hjælp af Svinget, er tilstrækkelig til at standse Rundstokkens Bevægelse, naar Drejningen ophører.

Soufitterne opklæbes paa „Graa Pap Nr. 30“ og

*) En Rundstok med Snore og Ringe samt tilhørende Smaalister med Øffener, leveres paa Souflørens Kontor, Lovstræde 8, for 75 Øre.

udstjæres saaledes, at $\frac{1}{2}$ Tom. Pap forbliver siddende paa de to korte Sider af Soufitten.

I alle Soufitterne syes foroven to Hægter, $2\frac{1}{2}$ Tom. fra Enderne. Ved Hjælp af disse Hægter kunne Soufitterne ophænges i Ringene.

Som Regel ophænges Tæppe-Soufitten paa 1ste Soufite; dette kan dog ikke altid finde Sted i Stykker med Changement for aabent Tæppe.

En halv Omdrejning af Rundstokken er i Reglen tilstrækkelig til at kunne hangere Soufitterne.

Med Østet om næste Gang at fortælle dobbelt saa meget og om muligt endnu mere, forlod Soufløren sine lærvillige Elever.

(Fortsættes.)

Veiledning

til

Dpførelsen af „Meer end Perler og Guld“
paa Dukketheatret.

(Fortsættelse.)

Changement

til

2det Tableau.

Bagtæppet med den grønne Stue-Deformation rulles
ned mellem 2den og 3die Couliſſe.

2den bevægelige Couliſſe føres frem.

Lemmen med Sætſtykket sænkes.

Soufitterne changeres.

*

*

*

Til hele første Akt anvendes „Fuld Belysning“.

Ibdaanden føres mellem 2den og 3die Couliſſe tilv.

Til Lynglimtene og Exploſitionen anvendes lidt Lyn- og
Teufelpapir, ſom henlægges bag 2den Couliſſe tilv.

Anden Akt.

3die Tableau.

Til Dekorationen, en stor Hvelving, benyttes 2den og 3die bevægelige Coulisser, et Bagtæppe — som anbringes bag 3die Coulisser —, og 2den Soufite.

De sex Statuer opstilles i en Bue paa Siderne af Scenen, ikke længer fremskudt end at Bagtæppet til det efterfølgende Tableau kan skjule dem, hvilket derimod ikke bliver Tilfældet med de to Baser, som — hver paa sin Side — opstilles mellem Lemmen og 2den Coulisser.

Det tomme Fodstykke sættes paa Lemmen.

Dæmpet Belysning. (Bag 4de Coulisser fuld Belysning, naar Bagtæppet hæves.

Paa 2den Coulisser anbringes grønne Stue-Coulisser, paa 3die Coulisser: tropisk Skov (Nr. 5 og 8) og paa 4de Coulisser: Havedekorationer (Nr. 12 og 13).

Bag 4de Coulisser: Horizonttæppet (Nr. 1.)

Mellem Horizonttæppet og 4de Coulisser anbringes — tværs over Scenen — et Sætstykke, som forestiller Vespant.

1ste Soufite: Tæppe-Soufite (Nr. 1.)

I Beredskab holdes:

Et Bagtæppe, grøn Stue-Dekoration.

Et Mellemtæppe (Nr. 3), to Coulisser (Nr. 6 og 7), Soufitter Nr. 3, et Sæstykke (Nr. 8) og endnu et Sæstykke, som forestiller Fuglen Phœnix i det gyldne Bur.

Changement

til

4de Tableau.

Bagtæppet med den grønne Stue-Deformation rulles ned mellem 2den og 3die Coulisse.

De to Sæstykker med Baserne trækkes ud til Siderne.

Lemmen med Sæstykket sænkes.

De bevægelige Coulisser føres tilbage.

Soufitterne changeres.

Fuld Belysning. (Samme Lys i det følgende Tableau).

Strax efter Changementet borttages de syv Statuer og Sæstykket, som forestiller Beskant.

Mellemtæppet Nr. 3 anbringes mellem 3die og 4de Coulisse.

Sæstykke Nr. 3 anbringes bag 3die Coulisse tilv., (mellem Coulissen og Mellemtæppet).

Deformationerne paa 2den bevægelige Coulisje ombyttes med Coulisjerne Nr. 6 og 7.

2den Soufytte ombyttes med Soufytte Nr. 3.

Sætsykket paa Lemmen ombyttes med Fuglen Phoenix.

Changement.

til

5te Tableau.

De bevægelige Coulisjer føres frem.

Bagtæppet inde den grønne Stue-Deformation rulles op.

Lemmen med Sætsykket hæves.

Soufitterne changeres.

*

*

*

Jernbanetoget i 3die Tableau føres fra venstre ind mellem Sætsykket, som forestiller Veskant og 4de Coulisje; det holder midt paa Scenen og føres ud til højre.

I 4de Tableau henlægges lidt sammenrullet Synpapir paa den bevægelige Lem, som ikke er hævet; det antændes frænen, naar Flammerne skulle slaa op.

Henrik forvandles i 5te Tableau til Abe ved en hurtig Omdrejning af Duffen, hvis Bagside forestiller en Abekat.

(Fortsættes.)

Prinds Pipi og Frøken Titi.

Dukkekomedie med Sang

i

1 Aft.

Kjøbenhavn.

Alfred Jacobsens Forlag.

Lovstræde 8.

Personerne:

Kejser Tarot den Syttende.

Prinds Pipi, hans Barn.

Ponto, Overhofmarskalk.

Basta, hans Gemalinde.

Froken Titi, deres Barn.

En Hofkavaller.

Hofkavallerer og Hofdamer.

(Handlingen foregaar i Kejserdømmet Taroktanien, udenfor
Pontos Bolig.)

Duffer og Dekorationer til „Prinds Pipi og Froken
Titi“ tilligemed Vejledning til at spille Stykket paa Duffe-
theatret vil medfølge som Tillægsblade til

„Soufløren“.

Se Omslagets Bagside!

Første Scene.

Basta.

Basta. Dersom Nogen vidste, hvad det vil sige, at være en Overhofmarskalks Gemalinde, vilde de beklage mig, især naar de vidste, hvad for en Overhofmarskalk Ponto er; men hvad der er endnu værre, er at gaae og bære paa en Hemmelighed — o saa rædsom — ja, vil De høre den, skal jeg gjerne fortælle den. — For sexten Aar siden var der en Hofmarskalk, han var gift med en deilig Kone — det var mig. Saa hændtes det, at Fjenden faldt ind i Landet — Trommerne kaldte alle de stridbare Mænd til Fanerne. Atter gif Trommerne; denne Gang var det Oldingene, der maatte møde. Paa denne Tid fødte den skønne Frue et deiligt Drengbarn. — Trommerne gif atter, og af Skræk for at miste sit Barn, udgav hun det for at være en Pige, og — Gud, der er min Mand!

Anden Scene.

Basta og Ponto.

Ponto. Det er dog ogsaa stræffeligt, hvad man maa høre. Nu har Overstaldmesteren klaget over, at Deres

Frøken Datter har redet en af Keiserens Geste, saa den er bleven hoblam. Jeg synes, at De skulde holde hende lidt mere til Hjemmet og give sig lidt mere af med Sykler, der passer sig for en Kvinde.

Basta. Det er umuligt, jeg kan ikke styre hende, hun er for vild; men der kommer hun, nu kan Du selv sige hende det.

Tredie Scene.

De Forrige, Titi.

Titi. God Dag, Mama, god Dag, Papa. Na, hvor jeg har moret mig, jeg har været paa Jagt.

Ponto. Ja, det tror jeg nok, men nu er det paa Tide, at jeg sætter en Stopper for dine Optøier; man skulde tro, at Du var et Mandfolk.

Basta. Na, jeg daaner!

Ponto. Jeg synes, at Du kunde bestille noget Andet end at ride og jage. — Der har jeg nu holdt Dig i Musik-konservatoriet i over halvandet Aar, og hvad har Du lært?

Titi. Jamen, der er ogsaa saa kjædeligt, jeg skal jo ikke være Musiklærerinde. — Skal jeg endelig lære Musik, saa lad mig lære at blæse paa Baldhorn.

Ponto. Paa Baldhorn? Har man nogen Tid hørt Mage? Men vent, min Pige, jeg skal nok pille de Nykker ud af Dig. Nu gaar Du strax ind og spiller paa de sex Alkareller af Gade, som de ikke havde i den Keiserlige Hof-Musikhandel.

4de Scene.

De Forrrige. Tarot den Syttende med Pipi og Folge.

Tarot. Hvad er der iveien, Ponto, jeg synes Du ser saa vred ud?

Ponto. Det er kun min Datter, der ærgrer mig.

Parot. Trøst Dig, det skal være mig magtpaaliggende at skaffe hende en Anden, som hun kan ærgre. Men lad os nu ikke tale mere om slige Bagateller; jeg er kommen her for at spise Frokost hos Dig, min Ven.

Ponto. Jeg takker allerunderdanigst for den store Naade. (Sagte.) Gid Fanden havde ham!

Basta (nærmer sig Ponto, sagte): Giv mig din Portemonnig!

Ponto. Snak! Du har jo faaet dine Husholdningspenge.

Basta. Gnier!

Ponto. Sæt blot god Vin paa den øverste Ende af Bordet; Fabriksvinen er god nok til Hofraffet.

Tarot. Naa, mine Venner, før vi gaa til Bords, ville vi synge den nyeste Bacarole; det forstærker Appetiten.

En Hofkavaller. En Bacarole, Deres keiserlige Højhed, hvad er det?

Tarot. Idiot! Det er den mest vandede Komposition der gives.

Hofkavalleren. Ah, nu kender jeg den. Hele Hoffet stiller til Sangøvelse.

Tarot. Ja, I skal kun synge Omkvædet, jeg vil selv foredrage Sangen.

Sang.

Mel.: „I den gamle Stad Venedig o. f. v.“

1.

Dengang Patriarken Noah levede paa Jorden her,
 Trak det voldsomt op med svære Styer baade fjernt og nær.
 Regnen faldt i stride Strømme,
 Standfjed intet Dieblit;
 Hvem der ikke kunde svømme
 Vaade Fødder fik.

Chor:

Tralalala—la—la—la.
 Folk gif med Klæderne paa i Vandet,
 Tralalala—la—la—la.
 Det gjør de ogsaa her i Vandet.

2.

Folk de druknede som Rattetillinger, de stakkels Strog,
 Noah med Familie redded' sig fra Dronehuset dog;
 For han bygged sig en Stude,
 Og saa ovenpaa han flød;
 Mens han hejjed alle Klude,
 Lyftigt Sangen lod:

Chor:

Tralalala—la—la—la.
 Gyng kun, gyng kun i Gondolen
 Tralalala—la—la—la.
 Syng kun, syng kun Bacarolen.

3.

Noah og hans gjæve Sønner nu paa lange Reiser gif,
 Tænk man siger, at en skønne Dag han fik paa Kronborg Rig.
 Han var nær ved Dragor strandet,
 Ja, men Enden blev dog, at
 Han slap af, og — hvor forbaudet —
 Løb paa Ararat.

Chor:

Tralalala—la—la—la.

Derfor nu synge kan Mand og Kvinde:

Tralalala—la—la—la,

Regn hold op og lad Solen skinne!

Saa, nu tror jeg, at min Mave er forberedt. Høffet kan trække sig tilbage, mens jeg spiser. I skal faa varm Aftensmad istedetfor. (Høffet ub.)

Ponto (sagte). Gudsfelov at vi slap for de Udere.

Tarok. Min Søn, Prinds Pipi, behager, medens jeg gaar ind, allernaadigst at gjøre Kur til din Datter, Frøken Titi.

Pipi. Men Fader —

Tarok. Basta! Ingen Snak, Du kjender min fælskelige Villie. (Tarok, Basta og Ponto ub.)

5te Scene.

Pipi og Titi.

Pipi. Min Fader gif.

Titi. Ja, Deres Højhed, men hørte De ikke, hvad han sagde?

Pipi. Han sagde, at jeg skulde gjøre Kur til Dem, Frøken, men det er saa rædsomt flovt, det forstaar jeg ikke.

Titi. Saa skal jeg lære Dem det, Prinds.

Pipi. Na ja, jeg vilde ikke for Alt i Verden —

Titi. Bære Deres Fader ulvbidig.

Pipi. Nei, men gjøre Dem imod, dertil holder jeg formeget af Dem.

Titi. Bravo, bravo! Det gaar jo prægtigt.

Pipi. Nei, nu kan jeg ikke, naar De gjør mig flov.

Titi. Nuvel, det nænner jeg ikke, thi jeg holder ogsaa af Dem.

Pipi. Saa sværger jeg, aldrig at ville ægte nogen Anden end Dem.

Titi. Jeg sværger ogsaa.

6te Scene

De Forrige. Ponto og Basta.

Ponto. Sværg ikke!

Titi. Og hvorfor ikke, Papa?

Basta. Fordi I aldrig kunne gifte Eder.

Pipi. Det skal vi snart faa at se. Hr. Overhofmarskalk, behag øjeblikkelig at ledsage mig til min kejserlige Fader.

Ponto. Jeg adlyder, skjøndt kun nødigt.

(Pipi og Ponto ud).

7de Scene.

Basta og Titi.

Basta. Hør nu, Titi, hvad din Moder har at sige Dig. Det er en skræffelig Hemmelighed, som Du ikke maa røbe.

Titi. Nuvel, saa fortæl.

Guldhøren!

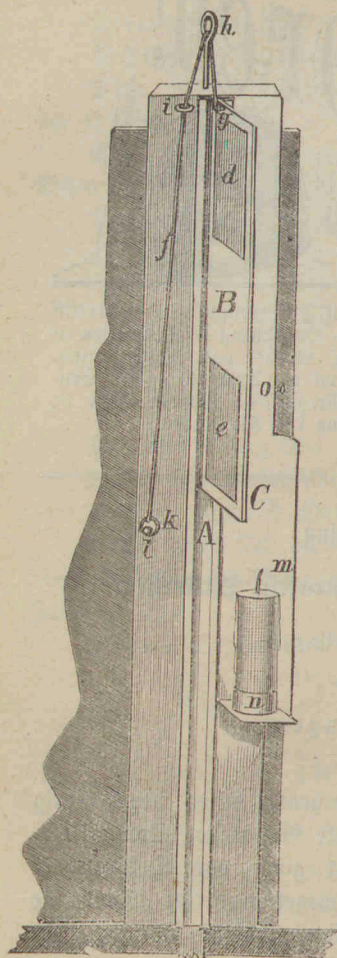
Nr. 9. Indhold: Anvisning til Forfærdigelsen af et praktisk Duffetheater (forts). — Vejledning til Opførelsen af „Vier end Perler og Guld“ paa Duffetheatret. (Sluttet.) — Spørgsmaal og Svar til og fra Souflore. — Behandling af Bagtæppe Nr. 4. — „Brinds Pipi og Froken Titi“ Duffekomedie med Sang i 1 Akt (sluttes.)
Følgeblade: 2 Art Sætskifter.

Anvisning til Forfærdigelsen af et praktisk Duffetheater.

(Fortsættelse.)

Belysningen.

Belysningen af vort Duffetheater er en meget vigtig Ting, som vi ikke kunne stænke for megen Opmærksomhed. Det er Belysningen, der giver vore Dekorationer Liv, idet vi derved paa en meget naturlig Maade se os istand til at kunne efterligne Solens Op- og Nedgang, Maanelyset og meget Andet.

Et Belysningsapparat
anbragt paa en af de faste
Coulisjer tilhøjre.

- A. Blitrillen.
B. Blitrammen.
C. Lysepibe med Skjærm.

Til fuldstændig Belysning af vort Duffetheater, benytte vi otte Belysningsapparater, som — fire paa hver Side af Theatret — anbringes bag de faste Couliisjer.

Belysningsapparaterne bestaa af en Blikrille, en Blikramme samt en Lysepibe med Skjærm.

Blikrillen (A), se Tegningen, som er $\frac{1}{2}$ Tom. bred, indrettes saaledes, at Blikrammen med Lethed kan hæves, og ved sin egen Tyngde atter glide ned.

Blikrillen fastgjøres midtvejs ned ad Bagsiden af de faste Couliisjer.

Blikrammen (B), som er 6 Tom. høj og $1\frac{1}{2}$ Tom. bred, udføres saaledes, at to Stykker Glas, (d og e), fraoven kunne skydes ned i Rammen.

Af Glasene, som ere 3 Tom. høje og $1\frac{1}{2}$ Tom. brede, er det Ene rødt og det Andet blaåt. Det røde Glas anbringes underst i Rammen.

Paa den midterste Trediedeel af Rammen er Blikket ikke borthugget.

Blikrammen løbdes skraat paa en Strimmel Blik af samme Højde som Rammen. Ved Hjælp af denne Blikstrimmel kan Rammen bevæges i Rillen.

En lille Krog (g) løbdes foroven til Rammen og til denne fastgjøres en c. 10 Tom. lang Snor (f).

Foroven skrues — omtrent midtvejs paa Couliisjen — en 2 Tom. lang Øfen (h), og ved Siden af Blikrillen $\frac{1}{4}$ Tom. fraoven, en lille Øfen (i), igjennem hvilke den til Rammen fastgjorte Snor føres.

Paa 1ste Couliisje anbringes den største Øfen ikke;

Snoren føres her gennem den lille Øfen, som vi have anbragt paa de Smaalister, der bære Soufitterne.

En lille Ring (k) bindes derefter til Snorens Ende samtidig med at Snorens Længde afpasses saaledes, at Blikrammens Bevægelse nedester — ($1\frac{1}{2}$ Tom. fra Theatergulvet) — begrænses ved Ringen, som ikke kan slippe gennem den lille Øfen.

For at fastholde Blikrammen, naar den ved Hjælp af Snoren er hævet i Højde med Coulissen, slaaes en lille Stift (l) i Coulissen, paa hvilken Ringen kan sættes.

Til Belysning anvende vi Stearinlys (4 Stkr. paa Pundet), som skjæres i 3 Tom. lange Stykker.

Lysepiben (n), som maa afpasses efter ovennævnte Lys, anbringes paa et Stykke Blik — som er 9 Tom. højt og $1\frac{1}{4}$ Tom. bredt, — der foruden danner en lille Skjærm (m), medens det til Skjermen svarende Stykke af Blikket foroven bøjes om Bagkanten af Coulissen. — Herved opnaaes, at de faste Coulisser ikke forfulles, naar Lysene tændes, da de ellers, hvor de ere udsatte for Jlden, ere tilbækkede med Blik.

Paa Bagkanten af Coulissen anbringes 4 Tom. fraoven — et lille Søm (o), paa hvilket Lysepibe med Skjærm kan ophænges. — Et lille Gul maa selvfølgelig forud være slaaet i Blikket paa det til Sømmet svarende Sted.

Belysningsapparaterne udføres saaledes, at Lysene

altid kunne anbringes udefter paa Coulisferne, altfaa fire til hver Side af Theatret.*)

„Nu maa I være tilfredse for denne Gang,“ var Souflørens Ord, da han rejste sig for at gaa. „Næste Gang skal jeg fortælle Eder, hvorledes vi kunne hængere alle Blikrammerne samtidig og derved belyse Scenen, aldeles som vi ønske. Farvel saalænge!“

(Fortsættes.)

*) Færdige Belysningsapparater — Blikrille, Blikramme med 2 Glas og Lysepibe med Skjærm — leveres paa Souflørens Kontor, Løvsstræde 8, for 75 Ore pr. Stk.

Vejledning
 til
 Opførelsen af „Meer end Perler og Guld“
 paa Dukketheatret.

(Fortsættelse.)

Tredie Akt.

Sjette Tableau.

Paa 2den og 3die bevægelige Coulisje anbringes Sky, og paa 4de Coulisje Luftdecorationer.

Imellem 3die og 4de Coulisje anbringes — tværs over Scenen — en større Skydecoration.

Bag 4de Coulisje: Horizonttæppet (Nr. 1).

1ste Soufite: Luft.

Paa Lemmen: Et Sætstykke med Skyer.

Naar Tæppet gaar op: Rød Belysning. Senere: Langsomt Changement til fuld Belysning.

Paa 2den Coulisje anbringes Luftdecorationer og paa 3die Coulisje tropisk Skov (Nr. 6 og 7).

2den Soufite: Tropisk Skov (Nr. 3).

3 Beredskab holdes:

Et Bagtæppe (Horizonttæppe).

To Coulisser (Nr. 5 og 8).

Sætstykke Nr. 1 (Strandbred).

Et Sætstykke med tropisk Skov og

Et Sætstykke, som forestiller Havet.

Changement

til

7de Tableau.

Bagtæppet (Horizonttæppe) rulles ned mellem 2den og 3die Coulisse.

2den og 3die bevægelige Coulisse føres tilbage.

Lemmen med Sætstykket sænkes.

Fuld Belysning.

Strax efter Changementet borttages Sætstykket med den større Skydekoration.

Imellem 3die og 4de Coulisse tilh. anbringes Sætstykket med tropisk Skov, mellem dette og 4de Coulisse

— tværs over Scenen — Sætsstykke Nr. 1, og bag 4de Coulisje Sætsstykket, som forestiller Havet.

Skydekorationerne paa 2den bevægelige Coulisje ombyttes med Coulisjerne Nr. 5 og 8.

Changement

til

8de Tableau

2den bevægelige Coulisje føres frem.

Bagtæppet (Horizonttæppe) rulles op.

Soufitterne changeres.

Fuld Belysning. Mod Slutningen af Tableauet:
Langsomt Changement til rød Belysning.

*

*

*

Storkens Rnebbren efterlignes ved at slaa to Træpinde mod hinanden.

Fjerde Akt.

9de Tableau.

Paa 2den bevægelige Coulisje anbringes grønne Stuecoulisjer.

Mellem 2den og 3die Coulisje anbringes Bagtæppet med den grønne Stuedekoration.

2den Soufite: Tæppe-Soufite (Nr. 1).

Fuld Belysning.

Paa 2den Coulisje anbringes Klippecoulisjer (Nr. 1 og 3), paa 3die Coulisje Dekorationer til Hvelvingen, og paa 4de Coulisje Luftdekorationer.

Umiddelbart bag Bagtæppet (grøn Stue) anbringes en Ramme med Bagtæppe Nr. 2; mellem 3die og 4de Coulisje anbringes Bagtæppet til Hvelvingen og bag 4de Coulisje Bagtæppe Nr. 1 (Horizonttæppet).

1ste Soufite: Luft.

De sex Statuer opstilles som i 3die Tableau. Midt paa Scenen, umiddelbart bag Bagtæppe Nr. 2, opstilles Godstykket, og paa dette staar Anna tilbækket med et Slør. Den store Gruppe til Slutningstableauet opstilles mellem 4de Coulisje og Horizonttæppet.

I Beredskab holdes:

2 Coulisjer og en Soufite til Hvelvingen samt de to Bafer.

Changement

til

10de Tableau.

Dæmpet Belysning. Scenen hvori Nanderne Konge
viser sig: Rød Belysning.

2den bevægelige Coulisje føres tilbage.

Bagtæppet med den grønne Stuedekoration rulles op.
Soufitterne changeres.

Strax efter Changementet ombyttes Stuecoulisjerne,
paa 2den bevægelige Coulisje, og 2den Soufytte med
Dekorationer til Hvalvingen.

Changement

til

11te Tableau.

2den bevægelige Coulisje føres frem.

Rammen med Bagtæppe Nr. 2 hæves.

De to Vaser føres ind (paa de samme Pladser som
i 3die Tableau).

Soufitterne Hangeres.
Dæmpet Belysning.

*

*

*

Naar Bagtæppet (Hvælvingen) hæves for Slutningstableauet, Hangeres til rød Belysning, som yderligere forstærkes bag 4de Coulisse.

Spørgsmaal og Svar

til og fra „Soufløren.“

B. O., Odense. At indbinde „Soufløren“ vil i alle Tilfælde foreløbig være upraktisk.

Et smukt Bind til Samling og Opbevaring af „Soufløren“ vil senere udkomme og kunne faaes paa Bladets Kontor.

L. De omtalte Smaalister, som for at bære Soufitterne fastgjøres bag 1ste Coulisse, anbringes saaledes, at Listerne rage 4 Tom. over Coulisserne.

Deres ærbødige

„Soufløren“.

Behandling

af

Bagtæppe Nr 4

Dette Bagtæppe opklæbes paa „DobbeltKarton“.

De smaa runde Felter, som forestille Lamper, gennemhulles. To Suggepiber, Numrene 3 og 6, kunne anvendes til Udhugning af de fleste Huller.

Bag de røde Lamper — med Undtagelse af de Enkelte, som ere anbragte i Bustadserne paa Siderne — fastlimes et Stykke almindeligt Glas, og bag de øvrige Lamper paaaklistres Silkepapir i Farver, som antydet.

Bagtæppet anbringes paa en Træramme, som de til Mellemtæpper anvendte.

Paa Rammen anbringes — bag Midten af Værporens Piller — to Blikriller, i hvilke fulgte Glas kunne bevæges.

Et kraftigt Lys med Skjærm anbringes bag Rammen.

Medens Midtpartiet af Tæppet ved Hjælp af de farvede Glas, vises i forskjelligt Farvespil, forbliver den øvrige Del illumineret, som paavist.

Basta. Javel, men besvim ikke.

Titi. Naada, jeg besvime!

Basta. Saa begynder jeg. Der var engang en Overhofmarskalk, der havde en deilig Frue. Fjenden faldt ind i Landet og Trommerne kaldte Alle til Fanerne, baade Unge og Gamle. Paa den Tid fødte hun en Søn, og af Skræk for at han skulde blive taget til Soldat, udgav hun ham for en Pige og lod ham døbe — Titi. Overhofmarskalken hedder Ponto, og den deilige Frue, det er mig. Tys, der kommer din Fader. (us.)

8de Scene.

Titi, Ponto, senere Pipi.

Ponto. Titi, kom herhen og forbered Dig paa at høre noget Skræffeligt. Er Du forberedt?

Titi. Fortæl Du bare væk, Fader.

Ponto. Saa hør! Ved Kejser Tarof den Syttendes Thronbestigelse var han ikke længer ung. Hans Gemalinde havde to Gange født Prindsesser, men ingen Prinds. Kejseren, der ønskede en Thronarving, blev hver Gang syg af Sorg. Da håndtes det, da Kejseren engang var i Krigen, at Kejserinden atter skulde have en Lille. Forventningen var paa det Højeste. (Pipi kommer ubemærket ind og lister sig hen bag Ponto.)

Pipi (sagte). Det er bestemt Noget for mig.

Ponto. Kejserinden fødte — atter en Prindsesse, og saa døde hun. Hvad skulde jeg gjøre? Fortælle Kejseren det Hele — saa havde han mindst faaet fjorten Sygdomme

paa Halsen og havde maattet bruge tyve Læger, og det er mere end den stærkeste Kejser kan udholde. Jeg udgav derfor Prindsessen for en Dreng, og hun hedder Prinds Papi.

Papi. Hvad hører jeg! (Rast ud.)

Titi. Prindsen er altsaa —

Ponto. En Pige — men ti bare stille, at det ikke skal komme Kejseren for Dre.

Titi. Han er en Pige! O, hvor jeg er lykkelig.

Ponto. Er Du lykkelig? Men saa kan Du jo indse, at Du ikke kan ægte hende.

Titi. Sigemeget, jeg er saa glad, at jeg gjerne kunde springe højt i Vejret.

Ponto. Hun er gal, stakkels Pige.

Titi. Og Et er vist — nu vil jeg min Salighed lære at blæse paa Baldhorn. (Rast ud.)

Ponto. Stakkels Pige, hun er bleven gal af For-
tvivlelse. (ud.)

9de Scene

Papi. Senere Ponto.

Papi (i Damedragt ind). Na, hvor det dog var en morsom Forandring, hvor denne Dragt klæder mig, og hvor jeg føler mig ugenert i den; jeg er saa lykkelig, at det ikke er til at beskrive. Men hvad vil min stakkels Titi sige? Hvor hun vil blive bedrøvet. Men det er det samme, kan jeg ikke gifte mig med hende, saa skal hun idetmindste være min bedste, min eneste Veninde. Na, hvor jeg tager mig ud i denne

Dragt; bare her var et Spejl; men der kommer Overhofmarskalken, han skal fortælle mig, hvordan jeg seer ud.

Ponto (ind). Ah! en ung Dejlighed fra Hoffet. Jeg synes det Ansigt skulde være mig bekendt. (Nærmer sig.) Trør jeg spørge med hvem jeg har den Ære at —

Pipi. Kjender De mig virkelig ikke, kjære Ponto?

Ponto. Himmel! Prindsen, og i disse Klæder! Det er ude med mig!

Pipi. Jeg har afluret Dem Deres Hemmelighed. Behag at ledsage mig til min høje Fader, Herr Overhofmarskal.

Ponto. Naade, min Prinds — eller hvad jeg vilde sige, Prindsesse. Hør hvad jeg vil sige Dem. Det gjælder ikke blot min Stilling og Formue, men hvis Deres høje Fader saa pludselig fik Sandheden at vide, og at han ingen Thronarving har, vilde han blive syg, maaske dø.

Pipi. Nuvel, saa vil jeg vente. (Tarot raaber inde fra Guset: Ponto!) Men hør, Fader kalder paa Dem, skynd Dem ind til ham, men sæt endelig ikke et saadant Bededagsansigt op.

Ponto. Jeg iler og flyver for at tjene min kejserlige Herre (ud.)

10de Scene.

Pipi; strax efter Titi.

Pipi. Ja, saa maa jeg nok slaa mig tiltaals. (Titi kommer ind i Kavaleertostume.) Ah, en ung Herre; hvem kan det dog være? Ham har jeg aldrig før seet ved Hoffet.

Titi. Skjønne Frøken — nej, hvad seer jeg! det er jo Pipi.

Pipi. Titi! Og i denne prægtige Dragt!

Titi. Ja, jeg er Mand, og derfor har jeg taget en Dragt paa, som det passer sig for mig; men De, min Brinds?

Pipi. Jeg er ikke længere Brinds, men en lille Pige.

Titi. O, det var herligt, saa kan endnu Alt blive godt.

Pipi. Lad os gaa, der kommer Nogen; saa kan vi fortælle hinanden, hvorledes alt dette er gaaet til. (Begynder.)

11te Scene.

Kejser Tarok. Ponto og Basta.

Tarok. Tak for Mad, min kjære Ponto; man spiser brillant hos Dig.

Ponto. Deres Majestæt har bevilget mit ringe Hus en stor Ære.

Tarok. Er det Dig en Ære, skal det være mig en Ære at spise hos Dig hver Dag.

Ponto. Altfor megen Ære! Behager Deres Majestæt at drikke Raffen inde eller ude?

Tarok. Herude naturligvis; men inden vi hengive os til Nydelsen af Raffen, har jeg Noget jeg vil tale med Eder om.

Basta (sagte). Jeg faar bestemt ondt!

Ponto (sagte). Hvordan skal jeg klare mig?

(Fortættes.)

GøafHören!

Nr. 10.

Indhold: Anvisning til Forsærdigelsen af et praktist Duffetheater (forts). — „Prinds Pipi og Froken Titi“, Duffetomedie med Sang i 1 Akt (sluttet.)
Befledning til Opførelsen af „Prinds Pipi og Froken Titi“ paa Duffetheatret. — Spørgsmaal og Svar til og fra Solfloren.
Følgeblade; 2 Ark Dekorationer.

Anvisning til Forsærdigelsen af et praktist Duffetheater. (Fortsættelse.)

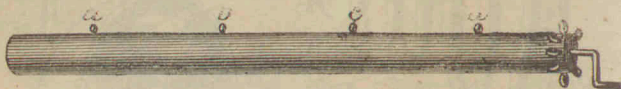
„Til Changement af Belysningen forarbejde vi en Balse.

Denne Balse dannes af en Rundstok, som er 17 Tom. lang og $1\frac{1}{4}$ Tom. i Diameter.

Som omstaaende Tegning viser, anbringes, $\frac{1}{4}$ Tom. fra den ene Ende af Rundstokken, en Krands af otte smaa Østener, som tjene til at erstatte et Tandhjul.

I samme Ende af Rundstokken anbringes et af Jerntraad dannet Sving.

$2\frac{1}{4}$, $6\frac{1}{4}$, $10\frac{1}{4}$ og $14\frac{1}{4}$ Tom. fra den modsatte Ende af Rundstokken anbringes de smaa Øfener a, b, c og d*).

Balse til Changement af Belysningen.

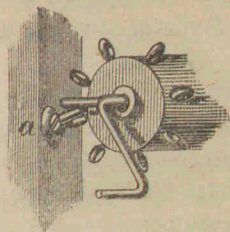
Til disse Øfener bindes Snore, som ere c. 60 Tom. lange, saaledes at Snorenes ene Ende (a, se Tegningen Pag. 147) bliver 25 Tom., medens den anden Ende (b) bliver 35 Tom. lang.

Lodret under de Øfener, som paa Tegningen Pag. 130 ere betegnede med i, bores ($\frac{1}{4}$ Tom. bag Coulissen) smaa Huller (c og c') gjennem Theatergulvet.

Lodret under disse Huller skrues smaa Øfener (d og d') i Kjalderens Sidestykker.

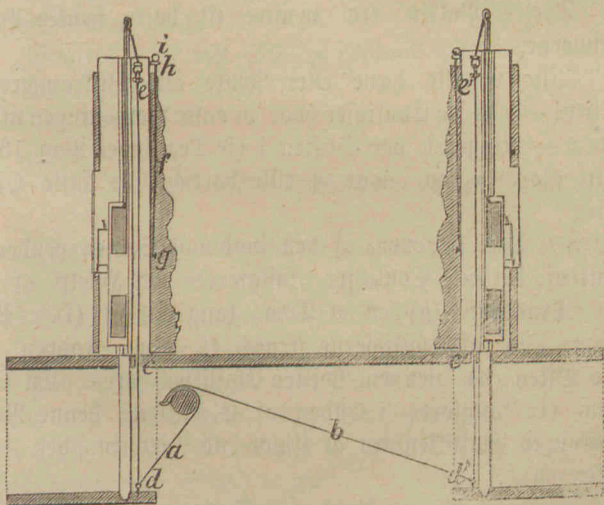
Balsen fastgjøres tilhøjre for Kjalderens venstre Sidestykke — 4 Tom. franeden — paa lignende Maade, som den Balse, vi have anbragt til Changement af de vægelige Coulisser; kun skrues de to Øfener, i hvilke Balsen hviler, en Tom. dybere ind i Træet.

*) En Balse, som den her beskrevne, faaes paa Soufflorens Kontor, Lovstræde 8, for 60 Ore.

Som høstaaende Tegning viser anbringes en af en Østen dannet Stopper (a) saaledes, at Valsen ikke kan drejes fra venstre til højre, naar Stopperen er for. Er Stopperen for og Valsen drejes fra højre til venstre, skyde de i en Krands anbragte Østener selv Stopperen fra.

Efterat Valsen er gjort fast, føres alle de korte Ender (a) af Snorene gennem Østenerne til venstre (d) og

Snoreindretning til Ophængement af Vælsningen,
vist paa to Coulisjer, (set bagfra).

de lange Ender (b) gennem Øfenerne tilhøjre (d'); der-
 efter stiftes Snorene op gennem Hullerne (c og c') i
 Theatergulvet.

I Enden af Snorene fastgjøres smaa Hægter (e og
 e'), som kunne hægtes paa de med k, paa Tegningen
 Pag. 130, betegnede Ringe. Snorenes Længde afpasses
 saaledes, at de ere stramme, naar Blikrammerne ere
 sænkede indtil $\frac{1}{2}$ Tom. fra Theatergulvet.

Ved at dreje Balsen fra høire til venstre, kunne vi
 samtidig hæve alle Blikrammerne, indtil det Sted vi
 ønske. Stopperen drejes for, da Blikrammerne i modsat
 Tilfælde atter ville glide ned.

Drejes Balsen fra venstre til højre sænkes Blik-
 rammerne.

Ville vi ikke hæve eller sænke alle Blikrammerne,
 sætte vi — paa de Coulisser hvor vi ønske Belysningen ufor-
 andret — Ringen k paa Stiften l (se Tegningen Pag. 130).
 Dette gjøres ogsaa, naar vi ville borttage de faste Cou-
 lisses.

$8\frac{1}{4}$ Tom. fraoven, af den indad mod Scenen vendende
 Kant af de faste Coulisser, fastgjøres ved Hjælp af en
 lille Traadstift (g) en 9 Tom. lang Elastik (f). Paa
 samme Side af Coulisserne skrues, $\frac{1}{4}$ Tom. fraoven, en
 lille Øfen (h), gennem hvilken Elastikken føres. En lille
 Ring (i) fastgjøres i Enden af Elastikken; denne Ring
 forhindrer Elastikken fra at slippe ud gennem den lille
 Øfen (h).

For at undgaae Uorden i Snorene under Theatret,
 naar vi ikke hæve eller sænke alle Blikrammerne samtidig,

hægtes Hægten (e) paa Ringen (i) paa de Apparater, hvor Belysningen ønskes uforandret.

Naar vi indrette vore Belysningsapparater saaledes, som jeg nu har fortalt Eder, kunne vi belyse Scenen helt eller delvis med fuld eller dæmpet Belysning. Vi kunne, ved at blænde Lyfene med røde Glas, fremstille Morgen- og Aftenrøde og ved at blænde med blaa Glas, gjen- give Maanelyset. Vi kunne ogsaa, ved at dreje Valsen ganske langsomt, changere fra den ene Belysning til den anden.

Ville vi belyse Scenen i andre Farver, end her angivet, kunne vi anbringe andre Glas i Blikrammerne, i Farver som vi ønske.

Svorledes vi vise Sol og Maane paa Scenen, skal jeg senere fortælle Eder.

Sætsstykkerne.

„De større Sætsstykker opflæbes paa „Graa Pap Nr. 30“, de Mindre paa „Dobbelt Karton“.

Efter Opflæbningen udskjæres Sætsstykkerne omhyggelig. Løbenumrene noteres paa Bagsiderne.

For at bringe Sætsstykke Nr. 17, som er beregnet paa at opstilles bag Sætsstykke Nr. 11, i den rette Højde, opflæbes det paa et Stykke Pap, som er 2 Tom. højere end Decorationen.

Bagpaa Sætsstykkerne Nr. 3, 4, 7, 8, 9, 10, 15, 17, 23, 31 og 33 fastlimes jordenen Smaaklodser,

som ere $\frac{3}{8}$ Tom. høje, $\frac{3}{4}$ Tom. brede og c. 1 Tom. kortere end Sætstykkernes Jodlinie.

For, ved Hjælp af en Traad eller Staaltraad, at kunne borttage Sætstykkerne, skrues smaa Øfener i Enden af Klodserne.

Sætstykkerne Nr. 2, 16 og 34 anbringes paa et Apparat, (E, se Tegningen Pag. 152), som kan bruges til disse og flere andre Sætstykker.

Dette Apparat bestaar af en Liste, som er $\frac{1}{2}$ Tom. høj, 1 Tom. bred og 13 Tom. lang. 3 Tom. fra Enderne af denne Liste fastgjøres to Opstandere af Staaltraad, som ere $3\frac{1}{2}$ Tom. høje. Ovenpaa de Steder af Listen, hvor Staaltraaden er fastgjort, anbringes to Blikriller. I Enderne af Listen skrues smaa Øfener. Bag paa Sætstykkerne fastlimes — paa et Par til Opstanderne svarende Steder — to af Vændel dannede Bøjler. Naar Opstanderne stiftes gennem disse Bøjler og Sætstykket hviler i de to paa Listen anbragte Blikriller, vil Sætstykket staa tilstrækkelig sikkert.

Sætstykkerne Nr. 1, 12 og 13 anbringes paa Lister, som ere saaledes indrettede, at større og mindre Skibe i den rette Højde kunne føres bag disse Sætstykker.

For at muliggjøre dette forfærdiges 3 Lister, som ere 14 Tom. lange, 1 Tom. brede og henholdsvis 1 Tom., $1\frac{1}{2}$ Tom. og 2 Tom. høje (A, se Tegningen Pag. 152). Paa Forsiden af disse Lister paasømmes smaa Blikriller, som fastholde Sætstykkerne. I Enden af Listerne skrues smaa Øfener. Foroven anbringes —

langs Midten af Listerne — Blikriller af samme Længde som Listerne. Disse Blikriller forfærdiges ganske, som den med A, paa Tegningen Pag. 130, betegnede Blikrille.

For at kunne anbringe Sætsstykke Nr. 5, paa den Pag. 37 beskrevne Maade, udføres paa Midten af den højeste af disse Lister en Udsfjæring, som er 5 Tom. bred og $\frac{1}{4}$ Tom. dyb.

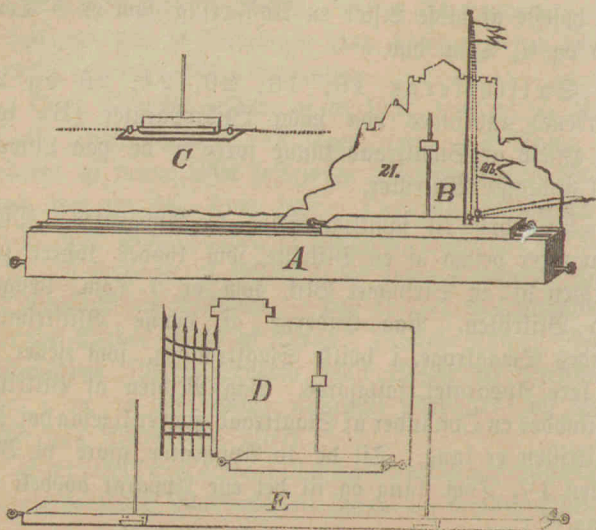
Sætsstykkerne 18, 19, 20, 24, 25 og 26 (Skibene) anbringes paa smaa Blikapparater (B), som ved Hjælp af Staaltraad kunne føres i de paa Listerne (A) anbragte Blikriller.

Vi behøve til samtlige Skibe tre Apparater. Disse Apparater bestaa af en Blikrille, som loddes lodret paa Midten af en Strimmel Blik, som er 1 Tom. længere end Blikrillen. Paa Enderne af denne Blikstrimmel loddes Smaakroge, i hvilke Staaltraaden, som tjener til at føre Apparatet, fastgjøres. Bag Midten af Blikrillen fastloddes en Opstander af Staaltraad, som er ligesaa høj, som Blikrillen er lang. Til de to Apparater gjøre vi Blikrillen $1\frac{1}{2}$ Tom. lang og til det ene Apparat dobbelt saa lang.

Skibene anbringes paa Apparaterne ved Hjælp af Bøjler, paa lignende Maade som de større Sætsstykker Nr. 2, 16 og 34.

Sætsstykkerne Nr. 18, 20 og 24 anbringes paa det større og Nr. 19, 25 og 26 paa de mindre Blikapparater.

Sætsstykkerne Nr. 21 (c) og 22 fastlimes til Lister, som ere $\frac{1}{2}$ Tom. høje og 1 Tom. brede.

Apparater til Sætslykker.

- A. Riste med Blikrille paa Oversiden (set bagfra).
- B. Sætslykke Nr. 21 med Staaltraadsopstander til Changement
- C. Blikapparat til Anbringelse af Skibe (set forfra).
af Flag (set bagfra).
- D. Den ene Del af Sætslykke Nr. 14 (set bagfra).
- E. Apparat til Nr. 2, 16 og 34 samt flere andre Sætslykker
(set forfra).

Da disse Sætstykker skulde anvendes ovenpaa Listerne til Sætstykkerne Nr. 12 og 13 (Lister med Blikriller paa den opadvendende Flade), er det nødvendigt, at en til Blikrillen svarende Udhuling af Underfiden — paa Listerne til Sætstykkerne Nr. 21 og 22 — foretages. Flagstangen paa Sætstykke Nr. 21 kan erstattes af en Staaltraadsopstander, som anbringes paa den til Sætstykket fastlimede Liste.

Sætstykkerne Nr. 27, 28, 29 og 30 ere Dekorationsgjenstande, som heftes paa Bagtappe Nr. 4 (se Anvisning til Opførelsen af „Brinds Pipi og Frøken Titi“).

Sætstykke Nr. 6 fastgjøres til Kanten af et lille Brædt, som er 2 Tom. langt, $1\frac{1}{4}$ Tom. bredt og $\frac{1}{8}$ Tom. tykt; paa dette Brædt anbringes en Lysepibe (se Pag. 41).

Sætstykke Nr. 11. Alle de punkterede Linier ridjes halvt igjennem med en stum Kniv, de med O betegnede Linier paa Bagsiden. De med X mærkede Flader paastryges Lim og Trappen sættes sammen, som Modellen viser.

Sætstykke Nr. 14 indrettes saaledes, at Gitterlaagen kan aabnes og lukkes bagtil. De to Stykker, hvoraaf Laagen bestaar, fastlimes — efter endt Udfjæring — til Havemuren ved Hjælp af to Stykker Bændel. Sætstykkets to Dele anbringes paa to Lister med Blikriller og Staaltraadsopstandere (D). Disse Lister gjøres $\frac{1}{2}$ Tom. høje, 1 Tom. brede og $4\frac{1}{2}$ Tom. lange. Staaltraadsopstanderne gjøres 4 Tom. høje og anbringes paa Midten af Listerne.

Sætstykke Nr. 32 anbringes ligeledes paa en Liste med Blikrille og Staaltraadsopstander. Listen gjøres $\frac{1}{2}$ Tom. høj, 1 Tom. bred og 2 Tom. lang. Staaltraadsopstanderen gjøres 5 Tom. høj*).

Sætstykke Nr. 35 sammensættes, som Modellen viser, af almindelige Spillefort."

(Fortsættes.)

*) Et Sæt>Lister og Apparatier til samtlige med Ijre Afgang af „Souffløren“ udkommende Sætstykker, leveres paa Souffløren's Kontor, Lovstræde 8, for 2 Kr. 50 Ore.

Tarok. Som I veed, har jeg en Søn, Brinds Pipi; I har en Datter, Frøken Titi. Hvad siger I nu, naar jeg anholder om Eders Datters Haand til min Søn Brinds Pipi?

Basta. Umuligt, Deres Majestæt!

Tarok. Umuligt! Og det vover I at sige, naar jeg, Kejser Tarok den Syttende, Selvhersker over alle Tarokkaner og Styrvolter, viser Eder den Ære at vælge en simpel Adelsfrøken til Hustru for min Søn.

Ponto. Det er alligevel umuligt, Sire.

Tarok. I glemmer nok den Verbødighed, I skylde mig. Fordi jeg har gjort Dig til det Du er, Ponto, og fordi Du i en Række af Aar har næsket Dig paa min Bekostning, saa der ikke er Andet tilbage af mig end Skind og Been, saa —

Basta. Tal ikke derom, Sire; fordi man er født til Kejser, kan man maaske godt i det højeste due til at være Bommand.

Tarok. Bommand! Bommand! Af ja, hvem der havde været Bommand og haft en god lille Bom! Men nu tale vi ikke mere derom. Hvad er Grunden til dette besynderlige Afslag?

Ponto. Ganske simpelt, at De, Sire, ikke har nogen Søn.

Tarok. Har jeg ingen Søn? Nu skal vi se, saa har Du maaske heller ingen Datter.

Basta. Ganske rigtigt; Ponto har ingen Datter.

Ponto. Har jeg ingen Datter?

Tarok. Naa, saa jeg har ingen Søn og Du ingen Datter; nei, det er for galt, det Regnestykke maa vi have i Orden. Du siger, at jeg ingen Søn har og Du ingen

Datter, Summa Summarum ingen Børn; deraf paastaar Du, at jeg har en Søn, og Du en Datter, det er To; To fra Ingen kan jeg ikke, saa laaner jeg en der kaldes for Ti, To fra Ti er Otte — brrrr — det løber rundt for mig, men —

(Man hører Bryllupsmarchen udenfor)

Et er vist, enten I nu sige Ja eller Nej, saa er Resultatet det, at vore Børn i dette Øjeblik ere blevne viiede i Kirken og komme herhen med Brudesølget.

Slutningsscene.

De Forrige. Brudesølget med Pipi og Titi i Spidsen ind.

Tarok. Saa, kan I nu se, at det Umulige er skeet. Men hvad er det? Brinds Pipi i Gruentimmerklæder og Frøken Titi i Mandfolketspi.

Ponto. Naade, Deres Majestæt, det var kun af Om-sorg for Deres dyrebare Liv, at jeg dristede mig til at ud-give den Lille, som Deres asdøde Gemalinde skjænkede Dem, for en Dreng — Brindsen er virkelig en Pige.

Tarok. Saa har jeg jo ikke mere nogen Thronarving — jeg saar Dndt, jeg døer.

Ponto (raabery). Gent Kejserens 14 Livlæger.

Tarok. Nej vent! Nu veed jeg, hvad jeg gjør. Efter Thronfølgerloven har jeg ingen Arving; — godt, saa op-hæve vi Thronfølgerloven. Men hvordan hænger det sammen med din Datter, Ponto?

Vasta. Naade, Sire! Jeg er den eneste Skyldige.

Fjenden var i Landet, Trommerne gif, Oldinge og Børn
bleve kaldte til Janerne; da fødte jeg en Dreng, men af
Stræk for, at man skulde tage Barnet fra mig og gjøre
ham til Soldat, udgav jeg ham for en Pige.

Tarok. Naa, saaledes. Kom herhen, mine Børn.

(Pipi og Titi ved Siderne af Tarok.)

Tarok. Saa fik den Historie dog en god Ende, men
lad os engang spørge Publikum, om de er ligesaa glade
over, at Pipi og Titi ere blevne gifte. (Brem)

Slutningssang.

M e l.: „I den gamle Stad Venedig o. s. v.“

4.

Se, Komedien fik en Ende, skjøndt tilsidst det blev lidt svært,
Men naar Skæbnen saadan vender det, da er det dobbelt kjært,
Hvis De med Mo'er og Fatter
Og mig vil stemme i:
Hurra for Søn og Datter,
Fr. og Fru Titi.

Chor:

Tralalala—la—la—la.
Vi vil haabe De har Dem moret,
Tralalala—la—la—la,
Giv os Klap, ifald at De tror'et.

Veiledning

til

Opførelsen af „Prinds Pipi og Broken Titi“
paa Dukketheatret.

Paa 2den, 3die og 4de Coulisje tilh. anbringes Coulisjedekorationerne Nr. 5, 7 og 13; paa 2den, 3die og 4de Coulisje tilv. anbringes Nr. 8, 6 og 12.

Bag 4de Coulisje anbringes Bagtæppe Nr. 4. Ovenpaa de to Opstandere med forskjellige Nationers Flag heftes Sætstykkerne Nr. 27 og 28 og ovenpaa de to Medaillonner, som ere anbragte paa Ureportens Piller, heftes Nr. 29 og 30.

Imellem 3die og 4de Coulisje anbringes — tværs over Scenen — Sætstykke Nr. 14 med Gitterporten opluftet. Udfør 2den og 3die Coulisje tilv. anbringes Sætstykke Nr. 35.

Paa 1ste Soufite anbringes Soufite Nr. 1, hævet, og paa 2den Soufite Nr. 3, sænket.

Naar Tæppet gaar op: Fuld Belysning. I

Begyndelsen af 11te Scene langsomt Changement til rød Belysning; i Slutningen af samme Scene langsomt Changement til dæmpet Belysning.

Bagtæppe Nr. 4 illumineres ved Brudeparrets Indtræden i Slutningsscenen og forbliver illumineret Stykket ud.

Spørgsmaal og Svar

til og fra „Souffløren.“

C., Hølstebro, 101 og Flere. Paa nogle Exemplarer af Folgeblad XVI har et Par Trykfejl, som det dog ikke er vanskeligt at raade Bod paa, indsneget sig.

Paa den ene Del af Sættstykke Nr. 11, Nr. 11 a, som fejlagtig er tegnet omvendt, ridses de punkterede Linier paa Bagsiden; ved Sammenføjningen vil Tegningen paa denne Side ganske vist blive skjult, men da denne Side af Trappen ejheller bliver synlig, vil det ikke fortrædige os.

Løbenummeret paa Sættstykket, som forestiller Jorden af Duncan, bedes rettet til Nr. 17, paa de Exemplarer hvor et andet Nummer er vedføjet.

En Abonnents Fader. De tre Stykker, der, som tidligere bebudet, ville foreligge færdige til Opførelse inden den kommende Jul, ere: „Kaptajn Grants Born,“ „Tordenskjold i Marstrand“ og „Prinds Pipi og Trølen Titi.“ „Meer end Perler og Guld“ kan derimod ikke ventes sat i Scene før efter Jul.

En Prolog for Dufftheatret vil blive optaget i det følgende Nummer.

Deres ærbødige

„Souffløren“.

Nr. 11.

Indhold: Anvisning til Forfærdigelsen af et praktisk Duffetheater (sluttes). — Spørgsmaal og Svar til og fra Soufflören. — Til Abonnenterne! — Prolog. — Anvisning til Opførelsen af Prologen paa Duffetheatret.

Følgeblade: Et Art Duffer og et Art Dekorationer.

Anvisning til Forfærdigelsen af et praktisk Duffetheater. (Sluttes.)

Dufferne.

„Vi nærme os Julen og med den Juledendelsen af vort Duffetheater.

Jeg skal denne gang fortælle Eder, hvorledes vi skulle behandle og anvende Dufferne.

Efterat de under Dufferne staaende Personnavne og anden Text, som senere opflæbes paa Bagsiden af Dufferne, er bortklippet, opflæbes Dufferne paa „Dobbelt Karton.“

Hver enkelt Duffe med tilhørende Jodstykke udstjæres omhyggelig; Grupperne sammenhængende paa et fælles Jodstykke.

Paa Bagsiden af Dufferne fastlimes midtvejs en lille Bøjle af Bændel, ligesom paa Sætfthykkerne Nr. 2, 32 og flere Andre.

Dufferne føres fra Coulisserne, saavidt mulig fra højre eller venstre Side af Theatret. Kun hvor dette ikke lader sig gjøre (f. Exmpl. ved Duffer, som fra Baggrunden skulle føres ind paa Scenen), føres Dufferne fraoven.

Dufferne føres ved Hjælp af Staaltraadsapparater, af hvilke vi behøve 18 Stkr., som ere anvendelige til samtlige Duffer.

De 12 af disse Apparater benyttes til enkelte Duffer. De bestaa af en $1\frac{1}{2}$ Tom. lang Blikrille, som loddes lodret paa Midten af et Stykke Blik, som er $\frac{3}{4}$ Tom. bredt og $1\frac{1}{2}$ Tom. langt. De 6, som anvendes til Grupper, bestaa ligeledes af et Stykke Blik med paaloddet Blikrille, men ere dobbelt saa lange.

Bag Midten af Blikrillen fastloddess en Staaltraadsopstander, som er 3 Tom. høj.

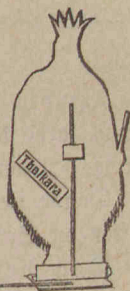
En Duffe,
anbragt i et Staal-
traadsapparat, til at
føre fraoven (set
bagfra).

Ved Hjælp af Staaltraad, som files i 18 Tom. lange Stykker og fastloddes bagpaa Blikrillen, indrettes 6 af Apparaterne til at føres fraoven, 6 til at føres fra højre og 6 til at føres fra venstre Side af Theatret.

Til Grupper indrettes 2 af hver Slags*).

3 enkelte Tilfælde føres Duffer franeden eller bagfra.

En Dukke,
anbragt i et Staaltraadsapparat, til at
føre fra venstre Side (set bagfra).

Grupper, hvis Fodstykke er længere end 5 Tom. (f. Exmpl. Besætningen paa Fort Independencia), anbringes ikke paa de her beskrevne Apparater, men fastlimes, ligesom Sætstykkerne Nr. 3, 4, 7, 8, 9 og Flere, paa Lister, som ere $\frac{3}{4}$ Tom. brede, $\frac{3}{8}$ Tom. høje og c. 1 Tom. kortere end Gruppernes Fodlinie.

3 Enderne af disse Lister skrues smaa Diskener, i hvilke Staaltraad til at føre disse Grupper kan anbringes.

*) Et Sæt Staaltraadsapparater, 18 Stkr., leveres paa Soufflørrens Kontor, Lovstræde 8, for 2 Kr. 50 Dre.

De foran hvert Akt eller Tableau nævnte Duffer anbringes paa de for disse bestemte Apparater, inden Tæppet gaar op.

Stulle Duffer placeres højere end Theatergulvet (f. Exmpl. staaende paa eller bestigende Klippeblokke og andre Sætsstykker), sættes løse Klodser — saa høje som Dufferne ønskes anbragte over Gulvet — bag de paagældende Sætsstykker.

Masfineriet.

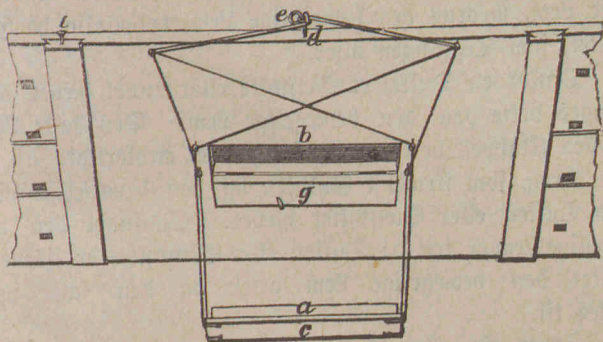
Foruden den Lem vi alt have anbragt i Gulvet, og som vi kalde den faste Lem, forfærdige vi en Anden, som vi benævne den bevægelige Lem.

Denne Lem tjener væsentlig til at hæve eller sænke Duffer og Sætsstykker.

Den bevægelige Lem forfærdiges af et lille Brædt (a, Tegningen), som kan udfylde den i Gulvet værende Abning (b). Et andet Brædt (c), som er $\frac{1}{4}$ Tom. tykt, 2 Tom. bredt og $4\frac{1}{2}$ Tom. langt, limes saaaledes paa Brædtet a, at Brædtet c paa de tre Sider stikker $\frac{1}{4}$ Tom. udenfor Brædtet a. Paa den mod Proskeniet værende Side forhindrer den faste Lem noget Fremspring*).

Lemmen anbringes i fire, 1 Alen lange Snore, som sømmes fast under Lemmen.

*) En bevægelig Lem leveres paa Souffløren's Kontor, Lovstræde 8, for 15 Dre.

Den bevægelige Lem, set fra nedden.
(g, den faste Lem, aabnet.)

Som ovenstaaende Tegning viser, føres Snorene først gennem fire og derefter, to og to samlede, gennem 10 smaa Øfener, som alle skrues fast i Theatergulvet. Slutte-
lig føres alle fire Snore gennem een større Øfen (d),
som skrues fast paa Midten af Theatergulvets bagerste
Kant.

Snorenes Længde afpasses lettest, naar Theatret
stilles paa et Bord; medens Lemmen hviler paa Bord-
pladen, affjæres Snorene 1 Tom. udenfor den større
Øfen (d).

En Ring (e), som er saa stor, at den ikke kan slippe
gennem sidstnævnte Øfen, fastgjøres til Enden af Snorene.

Trække vi nu i Ringen, hæves den bevægelige Lem.
For at fastholde Lemmen, naar den er hævet, anbringes
en Stift (i), paa hvilken Ringen sættes.

I Almindelighed lufkes Abningen i Gulvet af den faste Lem, medens den bevægelige Lem sædvanlig hænger sænket, som Tegningen viser.

Ønskes en Duffe, et Sætstykke eller Andet hævet, anbringes dette paa den bevægelige Lem. Den faste Lem aabnes (klappes helt om og fastholdes midlertidig af en lille Krog, som skrues i Gulvet), og den bevægelige Lem med Duffen eller Sætstykket hæves. Saa snart den bevægelige Lem er fri (o: Duffen eller Sætstykket er fjernet), sænkes den bevægelige Lem atter og den faste Lem lufkes til.

Staar Et eller Andet paa Scenen, naar Tæppet gaar op, og ønskes senere sænket, maa det selvfølgelig være placeret paa den bevægelige Lem.

Lyn. Til mindre Glimt anvendes Lynpapir, til større Glimt „pulveriseret Colophonium.“

Til det Sidste bruges en Pennepose eller et lignende lille Rør. Dette fyldes i den ene Ende med Colophonium, som blæses gennem et antændt Lys. For at Lysstjæret ikke skal genere, kan Lysen anbringes i en lille Kasse, som er aaben foroven. Paa to modsatte Sider bores, ligeoverfor Lysflammen, to Huller, af hvilke det ene tjener til at stifte Røret ind i Flammen, det andet til at lade Lynstraalen slippe ud.

Denne Kasse maa aldrig vendes saaledes, at Skinet fra Lysen falder ind paa Scenen.

Torden kan efterlignes paa flere forskjellige Maader. Ved Hjælp af en Ramme, der er overtrukket med tykt Tegnepapir. En stor Præsenterbakke eller en Blik- eller Jernplade kan ogsaa bruges. Endnu mere skuffende

er Lyden af en stor Stenfugle, som rulles henad Gulvet, eller af en lille Trævogn, som er fyldt med Sten.

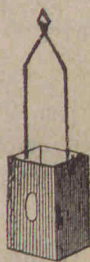
Stormens Tuden kan efterlignes med en Trælineal, til hvis ene Ende en Snor gjøres godt fast. Vineaen spinges rask rundt.

Regnens Ruslen udretter en sammenkrøllet Avis, som langsomt guides mod Gulvet eller Væggen.

Kanonade, Klokkelænten og Lyden af Kanoner, der fornagles, (se Pag. 71).

Geværskud. Hertil anvendes „Teufelspapier“ som faas i Blade; hvert Blad indeholder 12 Stud. Disse Stud kunne enten udklippes enkeltvis eller flere, samlede til Efterligning af Geværskalver. Studene stikkes paa Knappenaale og anbringes paa et lille Brædt. De antændes i det givne Øjeblik.

Maanestien. Alle Lys blændes med blaa Glas. Et kraftigt Lys anbringes foroven, ved en af Siderne af Theatret.

Apparat
til Fremstilling af
Maanen.

Maanen synlig. I en af Karton dannet firkantet lille Lygte stikkes paa en af Siderne et cirkelrundt Hul. Denne Lygte hæves eller sænkes langsomt bag Horizonttæppet, medens det i Lygten værende Lys kaster et klart Skin gennem det runde Hul ud paa den transparente Himmel. Alle Lys blændes med blaa Glas.

Solens Dpgang. Hertil benyttes et extra Horizonttæppe. Under Horizonten, skjult af et foranværende Sætstykke eller Mellemtæppe, stikkes et cirkelrundt Hul

til Solen. Solen selv fremstilles ved et linsseformigt Glas (Brændeglas) med et bagved værende Lys eller ved Hjælp af en Laterna magica. Skal Solen gaa op, rulles Horizonttæppet iveauet, medens Lampen, som holdes bag Nabningen, samtidig hæves. Horizonttæppet kan forfra belyses rødt.

Naar Bagtæpperne enten er helt eller delvis transparente, kan Baggrunden ogsaa paa anden Maade vises i forskjellig og veglende Belysning.

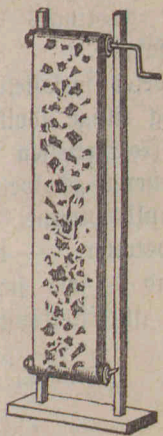
Saaledes f. Exmpl. ved de transparente Bagtæpper Nr. 2 og 4.

Svovledes vi skulle behandle sidstnævnte Bagtæppe, har jeg tidligere meddelt Eder, (se Bag. 140). For at forhøje Virkningen af det Lys, som anbringes bag dette Bagtæppe, forfærdiges en stor Skjærm, som anbringes bag Lyset.

Denne Skjærm, som har samme Størrelse som Bagtæpperne, kan meget let forfærdiges af et Stykke Pap, som overtrækkes med Sølvpapir eller „Staniol“.

„Transparent Bagtæppe Nr. 2.“ Dplyst forfra alene, kan dette Bagtæppe benyttes som Baggrund til et almindeligt Bjergparti. Blandes derimod Lysene fortil, medens vi bag Bagtæppet anbringe et Par kraftige Lys, have vi et ildsprudlende Bjerg.

Endnu bedre end Lys er det at anbringe et Fingerbøl, fyldt med god „Sprit“. Spritten antændes, umiddelbart inden Lysene foran Bagtæppet blandes.

Apparat
til Fremstilling af
Ildsprudlende
Vjerge.

Til Fremstilling af Klippeblokke, som fastes i Bejret, nedstrømmende Lava o. s. v. benyttes et lille Apparat, udført som højsaaende Tegning viser.

I et Stykke Lærred eller tykt Papir, som er $4\frac{1}{2}$ Tom. bredt og 30 Tom. langt, skjæres Huller af uregelmæssig Form og Størrelse. De to korte Sider synes eller limes sammen.

Paa et lille Brædt fastgøres to Opstandere af Træ, som ere $16\frac{1}{2}$ Tom. høje. Foroven og forneden af disse Opstandere anbringes to smaa Valser, som ere lidt bredere end Lærredet. Disse Valser kunne dreje sig om Skruer, som gennem $1\frac{1}{2}$ Tom. lange Østener, der anbringes i Træ-Opstanderne, skrues ind i Valsernes Ender. I den ene Ende af den øverste Valse anbringes (istedetfor Skruen) et lille Sving, som — naar Lærredet anbringes udenom Valserne — kan sætte Apparatet i Bevægelse*).

Et bag Lærredet anbragt Vjs vil under Bevægelsen frembringe den ønskede Virkning,

Til Fremstilling af Ildbrande, Flammer, der slaa op, og Lignende anvendes en med god Sprit mættet

*) Et Apparat, som det her beskrevet, men uden Lærred, leveres paa Soufflørrens Kontor, Løvstræde 8, for 75 Øre.

Tot Bomuld, som i smaa Beholdere anbringes bag Coulisserne eller bag Sætstykker tætved samme.

At anvende bengalsk Flamme er aldeles forkasteligt, da dette let ødelægger vort Theater og tillige udvikler en kvælende Røg, som kan forstyrre Fortsættelsen af Spillet. Istedetfor anvendes lidt pulveriseret „Salpetersurt Strontian“*), som drysses paa Bomuldstotterne.

Smaa med Sprit mættede Bomuldstotter, — der anbringes paa Enden af tynd Staaltraad — som føres hoppende omkring paa Scenen, bruges til Efterligning af Lygtemænd.

(Sluttes.)

*) faas paa ethvert Apothek.

Spørgsmaal og Svar

til og fra „Soufløren.“

Som Svar paa talrige Anmodninger om Assistance ved Forfærdigelsen af Duffetheatre, overensstemmende med den i „Soufløren“ optagne Vejledning, tjener Følgende:

En paalidelig Mand, som er instrueret af „Soufløren“, vil fra den 1ste November d. A. mod en moderat Betaling, staa til de Abonnenters Tjeneste, som ønske det.

Man bedes desangaaende henvende sig paa „Souflørens“ Kontor, Løvstræde 8.

—P, Aarhus. Duffekomedier, som egne sig til Op- tagelse i „Soufløren“, honoreres med indtil 25 Kroner.

En fattig, men ivrig Abonnent. Istedetfor farvede Glas til Changement af Belysningen bag „Bag- tæppe Nr. 4“ kan fulørt Silkepapir, som oplæbes paa Paprammer af samme Størrelse som Glassene, ogsaa anvendes.

Flere Abonnenter. Januar-Hestet af „Soufløren“, 13de Heste, vil udkomme saa betids, at Abonnenterne kunne anvende de med dette Heste følgende De- forationer inden den kommende Jul.

O. Et færdigt Duffetheater staar til Eftersyn paa „Souflørens“ Kontor, Løvstræde 8.

Deres ærbødige

„Soufløren“.

Til Abonnenterne!

Efter flere Abonnenters Ønske, vil Valget af den følgende Duffekomedie, „Soufløren“ optager og sætter i Scene, blive overladt Abonnenterne.

I dette Øjemed bedes de Abonnenter, som ønske et eller flere bestemte Stykker optaget,

inden den 5te November 1880

tilsende „Soufløren“,

Kontor: Lovstræde 8,

skriftlig Underretning herom.

For at forhindre Ikke-Abbonnenter i at deltage Stemmeafgivningen, bedes Stemmesedlerne forsynede med Navn og Bopæl.

Det Stykke, som opnaar det største Antal Stemmer, vil blive optaget i „Soufløren“ Nr. 13.

Deres ærbødige

„Soufløren.“

Prolog.

Personerne: Nissen.

Dekorationen forestiller en Stue.

Scenen forbliver nogle Dieblitte tom. Tre dumpe Slag høres.

Lemmen i Gulvet aabner sig.

Nissen stifter Hovedet op gennem Abningen.

Godaften, godaften, kjære Venner,
Jeg haaber, at De mig Alle kjender;
Jeg Nissen er, betragt blot min Hue
Saa rød som Ildens flammende Lue.

(Nissen stiger op).

De kjender vel Alt, hvad man om mig fortæller:
Om hvordan jeg færdes paa Loft og i Kjælder,
Hvordan jeg de Dovne Budser spiller
Og stedsse den store Læntehund driller?
Forresten man ogsaa om mig siger,
At jeg er hjælpsom mod Karle og Piger,
Der ere flinke, og sætter lidt Grødmas
Til mig paa mit eget lille Versad.
Dem hjælper jeg med at vadske og feie,
At malke, at strigle, at pløie og meie;

Jo, det er lystigt, især om Natten,
 Saa danser jeg Menuet med Natten.
 Se saadan var Livet derude paa Landet,
 I Byen er det noget ganske Andet.
 Jeg neppe var kommen til Staden førend
 Jeg Medarbejder blev ved „Soufløren“
 Med Titel af „virkelig“ Theaternisse,
 En meget ansvarsfuld Post tilvisse.
 Jeg er den mindste Nisse paa Tord,
 Mindre end Brødrene, der sig tror
 Paa store Scener, som Potentater,
 Derfor jeg valgte et Duffetheater;
 Det er lille, men net, og saa har det et Gode:
 Alt jeg er det eneste styrende Ho'de —
 Næstefter min gode Ven Soufløren,
 Ham sætter man ikke Stolen for Døren.
 Herinde hersker jeg som en Keiser;
 Jeg tænder, changerer og Tæpperne heiser,
 I Kjelderen kjender jeg hver en Snor;
 Naa, det er jo rigtigt nok der jeg bor.
 Vil De se en Prøve paa Nissens Magt,
 Alt sker, som jeg vil, næsten før det er sagt.
 Pas nu blot paa, hvordan jeg kan te mig:
 „Bliv mørkt!“ (Lyfene dæmpes) Ja, nu kan De neppe
 se mig,
 Og knapt har jeg udtalt Befalingen: „Syn!“

(Det tordner og lyner)

Hvad, er det ikke et glimtrende Syn?

(Scenen bliver atter lys)

(Det ringer)

Men hvad er nu det? Vi skal strax begynde,
 Sa, saa maa vist allerhelst jeg mig skynde,
 At faae gjort det Hele fix og færdig
 Paa en Maade, der er Theatret værdig.
 Lov mig blot en Ting, I Venner kjære,
 Lad helst Kritikken lidt skaansom være;
 Tænk paa, vi er smaa og lidt stive i Lemmerne,
 De Fleste har ogsaa en Feil ved Stemmerne;
 Men Villien er god, og det kan maaske hænde,
 At vi blive fremkaldt ved Stykkets Ende;
 Hush! saa, det er mig og Soufløren alene,
 Der har hele Komedien sat i Scene.
 Nu stiger jeg ned i mit mørke Skjul;
 Farvel! God Fornøielse! Glædelig Sul!*)

(stiger ned gjennem Lemmen).

*) De to sidste Linier udelades ved ordinære Forestillinger.

Veiledning

til

Førelsen af Prologen

paa Dukketheatret.

Paa 2den og 3die Coulisse anbringes Stuedeforationerne Nr. 15, 16, 17 og 18.

Bag 3die Coulisse anbringes Bagtæppe Nr. 6 (grøn Stuedeforation); gennem Vinduerne Udsigt til Bagtæppe Nr. 1 (Horizonttæppet), som anbringes bag 4de Coulisse.

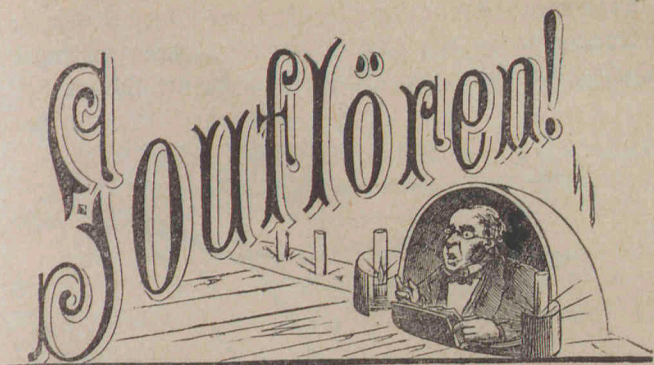
1ste Soufite: Tæppe-Soufite (Nr. 1).

Enkelte Møbler anbringes udfor Bagtæppet og foran Coulisserne; dog saaledes, at Lemmen er fri.

Guld Belysning, som dæmpes paa de i Prologen anførte Steder. Mod Slutningen af Prologen vises Horizonttæppet rødt belyst (de bag 4de Coulisse værende Lys blandes med røde Glas).

Apparatet, som benyttes til Efterligning af Lyn, anvendes mellem de to Bagtæpper.

Risken føres franteden, gennem Nabningen i Gulvet. Et af de til Duffer, som føres fraoven, anvendelige Staaltraadsapparater, kan benyttes hertil, naar Staaltraaden bøies om.

Nr. 12.

Indhold: Anvisning til Forsjærdigelsen af et praktisk Duffetheater (sluttet). — Til Abonnenterne! — Spørgsmaal og Svar til og fra Soufflören. — Dekorationsændringer. — Anvertissement. — Register.

Følgeblade: To Aft Dekorationer.

Anvisning
til Forsjærdigelsen af et praktisk Duffetheater.
(Sluttet.)

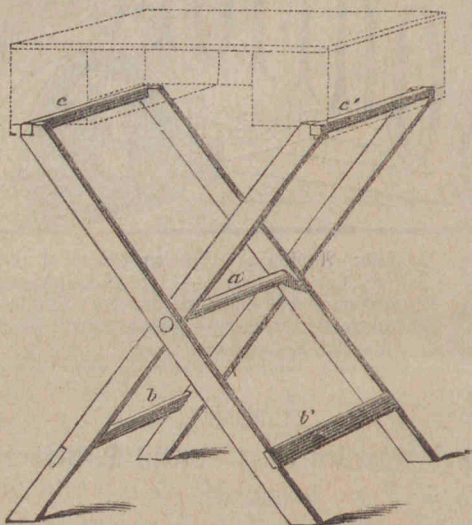
Theatrets Opstilling.

„Vort Duffetheater opstilles paa en Buk, som er saaledes indrettet, at den let kan slaas sammen og sættes tilside, naar Theatret er adskilt.

Bukken, der er c. 33 Tom. høj, bestaar af fire Fodder; disse forfærdiges af Træ, der er c. 42 Tom. langt, 2 Tom. bredt og 1 Tom. tykt. Enderne affjæres skraat.

Korslagte kunne Fodderne drejes om en Axe (a,

se Tegningen); denne forfærdiges af en Rundstok, som er 18 Tom. lang og $1\frac{1}{4}$ Tom. i Diameter. Åren anbringes i Huller, som bores paa Midterne af de fire Fodder.

Træbuk, til Opstilling af Dukketheatret.

De punktterede Linier vise Theatergulvet, anbragt paa Samme.

For at støtte Bukken, fastgjøres, c. 4 Tom. franedent, de to Tverlister, b og b', som ere 17 Tom. lange, $1\frac{1}{2}$ Tom. brede og $\frac{1}{2}$ Tom. tykke.

Foroven anbringes to Lister, c og c', som ligeledes ere 17 Tom. lange, men kun 1 Tom. brede og tykke*).

*) En Træbuk, som den her beskrevet, leveres paa Søusflørens Kontor, Løvstræde 8, for 3 Kroner.

Paa disse Lister hviler Theatret.

Under Kjælderens Sideskytfer anbringes udadtil to lignende Lister, som tjene til at støtte og sammenholde Buffen, naar Theatret er opstillet.

Foden dækkes fortil af et Stykke „rødt Cubicas“, der, smukt draperet, fastgjøres til en 24½ Tom. lang, tynd Træliste.

Listen med Drapperiet indrettes til at ophænge, foran Buffen, ved Hjælp af et Par Smaafroge med tilsvarende Øfener, som fornedet fastgjøres paa Siden af Kjælderens Forstykker.

Theatret anbringes i en Døraabning mellem to Værelser, af hvilke vi forbeholde os det ene, medens det Andet indrettes for Tilskuerne.

Den Del af Døraabningen, som Duffetheatret ikke udfylder, tildækkes ligeledes med rødt Cubicas, som let lader sig drapere og uden Skade kan fastgjøres til Dørfarmen med smaa Træadstifter.

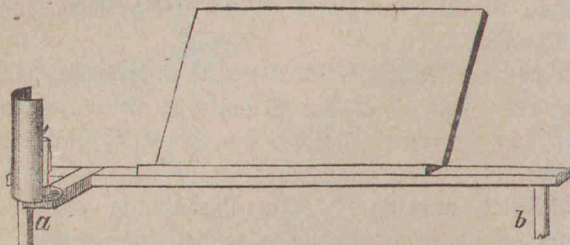
Til Fuldbendelsen af vort Duffetheater mangle vi endnu en lille Ting, som mange Gange har været Skyld i, at Opførelsen af Duffekomedier er mislykkedes: En Læsepult.“

„Ja det er sandt, vi har aldrig vidst, hvor vi skulde gjøre af Bogen, naar vi havde Haanden fuld af Duffer,“ udbroød Carl.

„Rigtig. Dog skal dermed ikke være indrømmet, at Læsepulten anbringes for at kunne læse desto bekvemmere; det vilde være ulige heldigere, hvis vi helt kunde undvære den — dog, derom skal jeg fortælle Eder siden.“

Læsepulten bestaar af et tyndt Brædt, der har samme

Størrelse, som en opslaaet Duffekomedie. Dette Brædt fastgjøres skraat bag Midten af en Træliste, som er $16\frac{1}{2}$ Tom. lang, 1 Tom. bred og $\frac{1}{2}$ Tom. tyk. Som nedenstaaende Tegning viser, fastslimes foran Brædtet en trekantet Liste, af samme Længde, som Brædtet.

Læsepult

a og b, Brudstykke af de Opstandere, som bære Balsen til Changement af Soufitterne.

Tilvenstre for Læsepulten anbringes, midt mellem Læsepulten og Listens Ende, en lille Udstander, paa hvilken en Lysepibe med Skjærm fastgjøres saaledes, at Lyset kun kan falde i Bogen og ikke ned paa Scenen*).

Ved Hjælp af et Par 1 Tom. lange, tynde Øfener, fastgjøres Læsepulten ovenpaa de Smaalister, som bære Balsen til Changement af Soufitterne."

Første Forestilling.

Forberedelserne havde kostet mere Tid og større Anstrængelser, end Carl og Alfred oprindeligt havde tænkt

*) En Læsepult, som den her beskrevne, faaes paa Soufflorens Kontor, Bøvdstræde 8, for 1 Kr.

fig, og vore Kunstnere havde maattet udstaa mange Drillerier fra unge Benner og Beninder, der begyndte at betvivle, hvorvidt der i det Hele taget blev noget ud af den saa ofte omtalte Forestilling.

Trods Souflørens Forsikring, at Ingen var mere udjat for Chikane og Drilleri end netop Skuespillere, var Carl og Alfred dog ikke fuldtud tilfredsstillede, før Soufløren havde lovet, at den første Forestilling kunde finde Sted første Juledag.

Allerede otte Dage forinden var nedenstaaende Program skrevet og averteret, — det vil sige sendt omkring til alle de Indbudne.

Første Juledag 1ste Forestilling paa Dukketheatret

hos Doktor ***.

Program:

Prolog.

Personerne: Theaterniissen.

Kaptajn Grants Børn.

Dukketeatret i 5 Akter (8 Tableauer).

Personerne:

Harry Grant, Kaptajn paa „Britania“.

James,	}	hans Børn.
Mary,		
Robert,		

Lord Edvard Glenarvan.

Lady Arabella Glenarvan, hans Tante.

Paganel.

Ayrton, Næstkommanderende

Forster, første Styrmand

Burd, Matros

Wilson, Kaptajn

Mulrady, Vaadsmand

Thalcarra, en Patagonier.

Spharaguerre, Kommandant paa Fort Independencia.

Calvoucours, Hovding for Pampas-Indianerne.

Bob.

Ketty.

Matroser paa „Britania“ og „Duncan“. — Juanna og Besætningen paa Fort Independencia. — Pampas-Indianere. — Deltagere i Gulbgravernes Fest. — Deporterede.

Deformationerne:

1ste Tableau: Klippefuld Strandbred paa Den Valfer.

2det Tableau: Have udenfor Lord Glenarvans Landssted.

3die Tableau: Kahyt ombord paa „Duncan“.

4de Tableau: Det Indre af Fort Independencia.

5te Tableau: Antuco-Passet i Andeshjergene.

6te Tableau: Udenfor en Posada ved Valparaiso.

7de Tableau: Skov i Australien.

8de Tableau: Den Valfer.

Forestillingen begynder Kl. 6 præcise.

Alfred havde rigtignok tænkt sig, at alle tre Stykker tilligemed Prologen ikke var formeget til den første Forestilling, men hertil havde Souffløren svaret, at Lidt og Godt var en gylde Regel, som med Held kunde anvendes ved Valget af Programmet; desuden var det jo meget heldigt at have noget Nyt til næste Forestilling.

Endelig oprandt Første Juledag.

Souffløren indfandt sig tidlig paa Dagen for sammen med Carl og Alfred at træffe de sidste Forberedelser til Forestillingen.

Theatret og Maskineriet blev grundigt efterset, Lys anbragte i alle Lysepiberne og de til Opførelsen nødvendige Rekvizitter bragte tilstede.

Deforationen til Prologen blev opstillet.

De bevægelige Coulisjer, som ikke skulde anvendes ved den første Forestilling, toges bort for at give bedre Plads mellem Coulisjerne.

De til Opførelsen af „Kaptajn Grants Børn“ nødvendige Duffer og Deforationer bleve tagne frem og fortørrede; Deforationerne til hvert enkelt Tableau i en Bunke for sig. Selvfølgelig var Materialet til de senere Tableauer ikke komplet, da Meget, som anvendtes i de første Tableauer, først kunde henlægges til senere Anvendelse, naar det alt engang havde været benyttet.

Alfred skulde udføre de kvindelige samt James og Roberts Roller og Carl alle de Øvrige.

Carl havde ydermere at føre Dufferne fraoven og fra højre Side af Theatret, at besørge Fortæppets Op- og Nedrulning samt Changement af Soufitter, Bagtæpper og Sætsstykker, medens Alfred skulde føre Dufferne fra venstre og besørge Changement af Belysning og Coulisjer.

Souffløren havde at give Signal til Begyndelsen af Forestillingen og de enkelte Tableauer, men havde iøvrigt ikke anden Bestilling end at træde hjælpende til, hvor det var nødvendigt, som f. Exmpl. ved Slutningen af 5te og 8de Tableau.

Forestillingen og de enkelte Tableaueers Begyndelse skulde signaliseres med en Bordkloffe. Paa dette Signal havde Tante Elisabeth, som var musikalsk, lovet at give korte Musikstykker tilbedste, saavel før som efter Prologen og mellem Tableauerne. Efter Musikstykkernes Udførelse skulde Doktoren dæmpe Lyset i det Bærelse, hvori Tilskuerne befandt sig, og efter Tæppets Fald igjen hæve dette.

Aftenen nærmede sig.

Begge vore Skuespillere stode paa Skamler bag Theatret; Carl tilhøjre og Alfred tilvenstre.

Et Exemplar af Duffekomedien var anbragt paa Læsepulten*); Soufløren havde Vejledningen til Opførelsen og Scenefættelsen.

Skuespillerne, Carl og Alfred kjendte nu saa meget til Stykkerne, at de kunde disse halvt udenad og derfor kun af og til behøvede at see i Bogen.

„Seer I,“ sagde Soufløren, „det er Hovedsagen, man maa føle sig fri og sikker og have Øjnene med sig overalt. Naar der kun er Mening i det vi sige, kommer det ikke saa nøje an paa, om det bliver sagt paa den ene eller anden Maade. Alle lange Samtaler ere forkastelige; hvad skal vi gjøre med Dufferne, naar der bliver talt saameget. Sigesaa trættende virke lange Pauser og Ophold mellem Tableauerne. Det maa stadig gaa fremad, Slag i Slag. Mange Duffekomedier ere skrevne i Berse-

*) Løse Exemplarer af de i „Soufløren“ optagne Duffekomedier faaes hos de fleste Boghandlere, samt paa Souflørens Kontor, Lovstræde 8. Pris 20 à 25 Ore pr. Stk.

maal; det er ogsaa urigtigt og gjør kun Sagen vanskeligere. Ord kan jeg ændre, Vers ikke. Endnu Et: Tal langsomt — langsomt — langsomt! — lad intet Ord gaa tabt! Mislykkes Noget — og det skeer altid — da afbryd ikke Handlingen; begynd ikke at trættes om, hvem eller hvad der er Skyld deri. Tab ikke Modet, kom hellere med et morsomt Indfald, og gaa videre i Texten."

Uhret slog halv sex.

Tilskuerne begyndte at indfinde sig og tage Plads paa de i en Bue foran Theatret opstillede Stole. De, der ikke kunde komme til at sidde, stode bagved de Siddende.

Præcise paa Slaget sex ringer Souffløren. Tante Elisabeth begynder at spille. Tæppet gaar op og — hvem der nu vil vide mere maa skynde sig at komme med til Forestillingen.

Til Abonnenterne!

Resultatet af Stemmeafgivningen har været, at en langt overvejende Del af Abonnenterne have ønsket

Jorden rundt i 80 Dage

optaget og sat i Scene af „Soufløren“.

Med Hensyn til Valget kan „Soufløren“ kun glæde sig.

Jorden rundt i 80 Dage egner sig fortrinlig til Opførelse paa Duffetheatret. Foruden en livlig og underholdende Handling giver dette Stykke rig Lejlighed til en Række smukke og karakteristiske Dekorationer samt en virkningsfuld Anvendelse af Duffetheatrets Maskineri.

Jorden rundt i 80 Dage vil blive bearbejdet som Duffekomedie i 12 Tableauer og optaget i Soufløren Nr. 15*).

Da Soufløren, grundet paa den nu afsluttede „Bejledning til Forfærdigelsen af et praktisk Duffetheater“, kan raade over mere Plads til Optagelse af Duffekomedier, kan Jorden rundt i 80 Dage ventes sluttet i to Numre.

Med Tak for den for Stemmeafgivningen udviste Interesse.

Deres ærbødige

„Soufløren.“

*) Grundet paa de store Forberedelser, dette Stykke kræver, vil det ikke, som paatænkt, kunne optages i Nr. 13.

Spørgsmaal og Svar

til og fra „Soufløren“.

Paterfamilias. Maanen vil vise sig smukkest, naar dens Diameter paa Horizontteppet er $\frac{7}{8}$ Tom.

Løvværket paa Skibene kan enten udfjæres eller erstattes med Traade. Bliver dette formeligt Arbejde maa det helt eller delvis bortfjæres.

Det vil være heldigt under den bevægelige Lem at fastgjøre et Stykke Bly eller Jern.

Flere Abonnenter. I det følgende Numer af „Soufløren“ vil et Tillæg til den nu sluttede „Veiledning til Forfærdigelsen af et praktisk Duffetheater“ blive paabegyndt. Dette Tillæg vil, foruden Indretning af Tableau- og Flortæpper, bl. A. bringe det nyeste Nytt paa Maskineriets Omraade, saasom Indretning af bevægelig Sø, Vandfald og Aandedremsning.

Istedetfor Lys kan smaa Lamper anbringes i de paa Belysningsapparaterne anbragte Lyseliber. Specielt hertil indrettede Petroleumslamper med Bæge og Glas faaes paa Souflørens Kontor, Løvstræde 8 (se Avertissementet, Pag. 189).

Et smukt Bind med Guldtryk til Samling og Opbevaring af „Soufløren“, Pris 75 Øre, faaes paa Souflørens Kontor.

Enkelte Ark Duffer og Dekorationer samt løse Duffemedier faaes i de fleste Boglader samt paa Souflørens Kontor.

En Spurv i Tranedands. Et Ark Møbler og et Ark Luft-Coulisjer er under Trykken og vil udkomme inden Julen.

Deres ærbødige
„Soufløren“.

Dekorationsændringer.

Følgende bedes forandret i Vejledning til Opførelsen af „Kaptajn Grants Børn“ og „Tordenstjold i Marstrand.“

Kaptajn Grants Børn, 3die Tableau: Istedetfor „to større Rahytsdekorationer“ benyttes Tæppe Nr. 5 (Mellemtæppe).

6te Tableau: Istedetfor „et Bagtæppe, som forestiller Havnen med Udsigt til Valparaiso“, anbringes Bagtæppe Nr. 1 (Horizonttæppe) og Sætstykke Nr. 34, som placeres mellem 3die Coulisse og Horizonttæppet.

Changementet til „Guldgravernes Fest“ udføres ved at trække Sætstykket ud tilhøjre og rulle Horizonttæppet op.

Tordenstjold i Marstrand. 2det Akt: Istedetfor Bagtæppet, som forestiller Havn, anbringes Bagtæppe Nr. 1 (Horizonttæppet) bag 4de Coulisse. Mellem dette og 4de Coulisse placeres Sætstykke Nr. 16 og mellem 3die og 4de Coulisse Sætstykke Nr. 14.

A p e r t i s e m e n t.

Det til Forsærdigelsen af Dufftheatret nødvendige Materiale faaes paa

Souflørens Kontor,
Løvstræde 8,

til følgende Priser:

	Ar.	Dre.
Et Theatergulv med samtlige Udsfæringer og den faste Lem samt tilhørende Kjelder med Skinner	5	"
En Træramme til Prosceeniet og to Sideskuffer til Anbrin- gelsen af Bagtæpper	1	50
En Rundstok med Tridse, Snor og Jernstang til Fortæppet	"	50
Faste Coulisser med paanagiede Blikriller pr. Stk.	"	25
Bevægelige Coulisser med Messinghjul og Blikriller, pr. Stk.	"	50
En Valse til Changement af Coulisser	"	50
En Rundstok med Tridse, Snor og Jernstang til Bagtæpperne	"	65
Trærammer med paanagiede Blikriller til Mellemtæpper .	"	50
En Rundstok med Jernbving, Ringe og tilhørende Opstandere med Skener, til Soufitterne	"	75
Belysningsapparater (Blikrille, Blikramme, Lysepibe med Skjærm og to kulørte Glas) pr. Sæt	"	75
En Valse til Changement af Belysningen	"	60
En bevægelig Lem	"	15
En Læsepult med tilhørende Lysepibe med Skjærm	1	"
En Bænk til Opstilling af Duffetheatret, med tilhørende to Lister	3	"
* * *		
Et Sæt Apparater til Sætskuffer	2	50
Et Sæt Apparater til Duffer	2	75
Smaa Petroleumslamper med Glas pr. Stk.	"	60

Enkelte Dele, saasom forgyldte Lister, Bliktridser, Messinghjul, Blikriller, Kulørte Glas, Jernstænger, Lampeglas o. s. v. leveres til billige Priser.

Enkelte Art Duffer og Dekorationer 16, 25 à 32 Dre pr. Art
Løse Duffecomedier 20 à 25 Dre pr. Stk.

Lynpapir, Teufelspapir, Pap og Karton til Op-
klæbning faaes paa

Soufflørus Kontor,
Løvstræde 8.

Ordres til Provindserne og Udlandet mod Postforbud.

Indhold.

A. Text.

Anvisning til Forfærdigelsen af et praktisk
Duffetheater:

Seite 1.	Indledning	Side 1
— 2.	Theatergulvet	— 17
— 3.	Rjælderen	— 33
— 4.	Prosceniet	— 49
— 5.	Førtæppet	— 65
— "	Conlisjerne, de faste	— 67
— 6.	do., de bevægelige	— 83
— 7.	Bagtæpperne	— 98
— 8.	Soufitterne	— 113
— 9 og 10.	Belysningen Side 131 og	— 147
— 10.	Sætskifterne	— 149
— 11.	Dufferne	— 161
— "	Mastineriet	— 165
— 12.	Theatrets Opstilling	— 177
— "	Forestillingen	— 180
Smaa Tassenspiillerkunster		
Kaptajn Grants Born, Duffekomédie i 5 Akter		— 3 og 53.
(8 Tableauer)		— 5 og 21.
Besledning til Opførelsen af Kaptajn Grants Born paa Duffetheatret		— 36.
Tordenstjold i Marstrand, Duffekomédie med Sange i 3 Akter		— 43 og 55.
Til Abonnenterne!		— 52, 172 og — 186.
Besledning til Opførelsen af Tordenstjold i Mar- strand paa Duffetheatret		— 69
Spørgsmaal og Svar til og fra Soufløren		— 72, 86, 102, — 139, 160. — 171 og 187
Meer end Perler og Guld, Eventyrkomédie for Duffetheatret i 4 Akter (11 Tableauer)		— 73, 87 og 103.
Besledning til Opførelsen af Meer end Perler og Guld paa Duffetheatret		— 111, 117 og 134.

Prinds Pipi og Froken Titi, Duffekomedie med Sang i 1 Akt	Side 121, 141 og 155.
Behandling af Bagtæppe Nr. 4	— 140.
Besledning til Opførelsen af Prinds Pipi og Froken Titi	— 158.
Prolog	— 173.
Besledning til Opførelsen af Prologen paa Duffe- theatret	— 176.
Dekorationsændringer	— 188.
Avertissement	— 188.

B. Folgeblade.

- I. Proscenium.
- II. Tortæppe.
- III. Duffer (1). Kaptajn Grants Børn.
- IV. Coulisjer (1). Nr. 1 og 3, Klippecoulisjer; 2 og 4, Coulisjer med snebedækte Klippeblokke.
- V. Sætstykke (1). Nr. 1, Strandbred; 2, sammenstruede Isblokke; 4, laset Telt (to Dele); 5, Brag; 6, Klippe-
stykke med tørrede Grene; 7, Klippeblokke.
- VI. Bagtæppe (1). Horizonttæppe.
- VII. Bagtæppe (2). Udsprudlende Bjerg.
- VIII. Tæppe=Deformationer. Stort Drapperi; to Tæppe-
Coulisjer; Tæppe=Soufite (Nr. 1).
- IX. Tæppe (3). Mellem-tæppe med tropisk Skov.
- X. Coulisjer (2). Nr. 5, 6, 7 og 8, Coulisjer med
tropisk Skov.
- XI. Duffer (2). Kaptajn Grants Børn.
- XII. Sætstykke og Soufitter (2). Have=Soufite (Nr. 2);
Soufite til tropisk Skov (Nr. 3); Sætstykke Nr. 3 og 4
tropisk Vegetation; 9, Vindhús.
- XIII. Coulisjer (3). Nr. 9 og 10, Coulisjer med Klippe-
blokke; Klippeblokke til Nedstyrtning.
- XIV. Coulisjer (4). Nr. 11, 12, 13 og 14, Coulisjer med
Havedekorationer.

- XV. Bagtæppe (4). Illuminationstæppe.
- XVI. Soufytte og Sætsfthffer (3). Luft-Soufytte (Nr. 4). Sætsfthffer Nr. 12 og 13, Band; 11, Trappe (tre Dele); 17, Forenden af et Dampstib.
- XVII. Sætsfthffer (4). Nr. 14, Havemur med praktifabel Gitterlaage; 15, Bolværk; 16, forfalden Fæftningsmur.
- XVIII. Couliſjer (5). Nr. 15, 16, 17 og 18, Couliſjer med grønne Stuedekorationer.
- XIX. Tæppe (5). Mellemtæppe, Kaghthdekoration.
- XX. Sætsfthffer (5). Nr. 18, ſtor Slup; 19, lille Slup; 20, „Duncan“; 21, Fæftningen „Karſten“ (21a, Parlamentairflag, 21b, Dannebrog); 22, Fyrtaarn; 23, Jordvold med Kanon; 24, 25 og 26, danſke Krigsfartøjer; 27, 28, 29 og 30, Dekorationsgjenſtande til „Prinds Pipi og Froken Titi“; 31, Klippeblok; 35, Model til et Korthus. Niſſen.
- XXI. Duffer (3). Kaptajn Grants Børn og Prinds Pipi og Froken Titi.
- XXII. Sætsfthffe og Soufitter (6). Soufytte med Flag (Nr. 5); Soufytte med Kaghthloft (Nr. 6). Sætsfthffe Nr. 34, Havn.
- XXIII. Couliſjer og Sætsfthffer (6). Nr. 19, Couliſſe med Veranda; 20, Couliſſe med Indgang til Beværtning; 21, Couliſſe med Træer og et gammelt Plankeværk. Sætsfthffe Nr. 32, Færgehús; 33, tropiſk Vegetation.
-

Gode Høren!

Nr. 13.

Indhold: Smaa Taskenspillerkunstner (fortsat). — Møbler til Duffetheatret. — Til Abonnenterne! — Jorden rundt i 80 Dage, Duffekomedie i 12 Tableauer (forts). Følgeblade: Nr. 24, Duffer til Jordenstjold i Marstrand. Nr. 25, grøn Stue-Deformation (Bagtæppe).

Smaa Taskenspillerkunstner,

der kunne udføres med smaa, i ethvert Hus let tilgængelige Apparater.

(Fortsættelse).

9. En To-Dre lægges ovenpaa tre i Trekant stakne Knappenaale. (Man maa ved Opstillingen nøje paae, at Knappenaalshovederne staa lige højt, danne en ligesidet Trekant og kun støtte Kanten af Monten. Opstillingen foretages paa Midten af Bordet).

„Hvem kan blæse To=Dren bort?“

Dette synes meget let; et Forsøg vil dog snart vise det Mod= fatte. Mønten bliver, trods store Anstrængelser, liggende. Det lyk= kes kun paa een Maade at bortblæse To=Dren: ved at lægge Rinden mod Bordet, støde Underlåben frem og lade som vilde man puste sig op i Næsen. Saaledes udført kommer Lusttrækket franeden og kaster Mønten bort.

10. Til dette Kunststykke benyttes en Stol.

„Jeg kan lade fire Mand tage fat i denne Stol, uden at de kunne løfte den!“

Dette ladet sig ikke gjøre, naar fire Drengs stilles saaledes, at de vende Ryggen mod Stolen, stikke Hænderne mellem Benene og tage fat, hver i sit Stoleben.

11. Kunstneren fremviser ti Gbler.

„Hvem kan dele disse ti Gbler saaledes mellem ni Personer, at den Ene ikke faar Flere end den Anden?“

Ni Personer opstilles i en Række, hver faar et Gble. Det til= oversblevne, tiende Gble gives til den Anden (i Rækken).

12. „Du kan ikke løfte din højre Fod, uden at jeg holder paa Dig!“

Dette bliver umuligt naar den, med hvem Kunststykket udføres, stilles med den venstre Side umiddelbart op mod en Væg. Vedkom= mende vil øjeblikkelig tabe Ligevægten, saasnart højre Fod hæves.

Møbler til Dukketheatret.

At anbringe smaa af Træ forarbejdede Møbler paa et Dukketheater, som vort, maa ansees for upraktisk. Saa-danne tage sig ikke ud sammen med vore Duffer og optage desuden saamegen Plads, at de vanskelig lade sig føre ud eller ind mellem Coulisserne — især i Stykker, hvor Changement foretages for aabent Tæppe.

Af disse og flere Grunde har „Souffløren“ foretrukket Møbler i Plan*).

De mindre Møbler opflæbes paa „Dobbelt Karton“, de Større paa „Graa Pap Nr. 30.“

Efter endt Udsjæring fastlimes Møblerne til smaa Træklodser, som ere $\frac{3}{4}$ Tom. brede, $\frac{3}{8}$ Tom. høje og c. $\frac{1}{2}$ Tom. kortere end Møblernes Fodlinie.

En lille Øfen anbringes i den Ende af Klodserne, som skal vende mod de nærmeste Coulisser. Møbler, som skulle anbringes paa Midten af Scenen, forsynes med en Øfen i begge Enden.

Naar et Changement skal foretages, anbringes en Traad eller Staaltraad i disse Øfener, og ved Hjælp af denne kunne Møblerne let og bekvemt føres ud eller ind paa Scenen.

*) Et Aft Møbler vil følge med „Souffløren“ Nr. 14.

Til Abonnenterne!

Ligesom tidligere vil „Souflørens“ indeværende Aargang aabne en Plads for Korrespondance med Abonnenterne, betitlet:

Spørgsmaal og Svar

til og fra „Soufløren“.

Under denne Rubrik ville skriftlige Henvendelser til „Soufløren“ efter bedste Evne blive besvarede, saafremt ikke tidligere Artikler have indeholdt den ønskede Underretning.

Verbpødigst
Soufløren.

Jorden rundt i 80 Dage.

Dukkekomedie med Sange

i

12 Tableauer.

Kjøbenhavn.

Alfred Jacobsens Forlag.

Lovstræde 8.

Personerne:

Fileas Fogg,
Stuart,
Sullivan, } Medlemmer af Extra-Klubben i London.
Passespartout, i Tjeneste sammesteds.
Fix, Agent ved Opdagelsespolitiet.
Corsican, rejsende Amerikaner.
Mustafa, Chef for Politiet i Port Said.
En Parser.
Nonda, Enke efter Rajahen af Bundelkund.
En Politifiskal i Calcutta.
En Indianerhøvding.
En Dogsfører.
En Sergeant.
Gromarth, Kaptajn paa Damperen „Henriette“
En Tjener i Extra-Klubben.
Matrojer. — Rejsende. — Indianere. — Soldater. — Medlem-
mer af Extra-Klubben.

De foran hvert Tableau nævnte Personer forekomme i samme Tableau. De foran Parenthesen nævnte Personer ere paa Scenen, naar Tæppet gaar op, hvorimod de i Parenthes nævnte Personer komme ind senere (som antydet i Stykket).

Duffer og Dekorationer til „Jorden rundt i 80 Dage“ tilligemed Vejledning til at spille Stykket paa Duffe-
theatret vil medfølge som Tillægsblade til

„Souffløren“.

Se Omslagets Bagside!

Første Tableau.

Dekoration: Læseværelse i Extra-Klubben i London.

Personerne: Passpartout; (senere: Fogg, Stuart og Sullivan).

Passpartout. Se saa! Endelig har jeg da faaet en Herre, som jeg kan være tjent med. Fremtidig faar jeg det da baade mageligere og behageligere.

Fogg (ind). Er det Dig, der ønsker at tjene mig?

Passpartout. Ja, naadige Herre.

Fogg. Kjender Du dine Pligter?

Passpartout. Ja, naadige Herre. Deres forrige Tjener har sat mig ind i Tjenestens Dagsorden; jeg veed baade hvad der skal gøres og hvorledes det skal gøres.

Fogg. Godt, Passpartout. Fra dette Øjeblik staar Du i min Tjeneste, foreløbig et Aar. Gaa!

Passpartout (affædes). Det bliver da endelig en rolig Kondition! (ud).

(Stuart og Sullivan ind.)

Stuart. Det er ligefrem uøst — at stjæle to Millioner i selve Englands Bank! Politiet har udlovet 2000 Pund for Thyenes Paagribelse, men desuagtet bliver det vist

vanføeligt at faae fat faavel i Lybene fom Bengene. —
Jorden er ſtor.

Fogg. Var ſtor, mine Herrer! Siden Dampens Opfindelfe er den bleven ſaa lille, at jeg tør indgaa et Væddemaal om at rejſe Jorden rundt i 80 Dage.

Sullivan. Umuligt, Hr. Fogg!

Fogg. Hvorledes, min Herre, tvivler De? Jeg holder Halvdelen af min Formue, ſom beløber ſig til 80,000 Pund, paa, at jeg fuldfører Rejſen. Den ene Halvdel af Bengene tager jeg med mig; den anden Halvdel, der ſtaar hos Rothſchild vover jeg mod Dem, mine Herrer. Hvad har De at ſvare mig?

Stuart. Nuvel, vi modtage Væddemaalet.

Fogg. Godt! Det er idag den 3die Okttober. Jeg rejſer iaften Kl. 9 til Dover. Væddemaalet vil alſaa finde ſin Afgjørelſe Søndagen den 22de December, naar Extra-Klubbens ſtore Uhr ſlaar 9. (us).

Stuart. Det var et Væddemaal, ſom var vor afdøde Præſident Robert Bly værdig.

Sang.

1.

Robert Bly
Tumled' ſig
Lyſtig om paa Jord,
Han fløj ſom Vinden, ſnart mod Øſt, mod Syd, mod Veſt og Nord.
Kjæl og fri
Gik han, thi
Stræk han kjendte ej,
Gik det ej med det Gode, han med Magt ſig baned' Vej.
∴ Kugler og Staal
Ej ham ſtræmmed' fra hans Maal,

Dg ej han brød sig mer om Guld
 End om det sorte Mulsb. :|:

2.

Robert Bly
 Døde ej
 Just af Alderdom,

Det hændte nemlig at en Dag han op paa Besuv kom.

Bjerget fjød
 Flammen rød
 Fra sit Krater ud,

Da trøb han op og kigged' ned i Bjergets Dyb, ved Gud!

:|: Rejste sig op

Dg gav saa et lille Hov.

I Besuv Robert Bly nu laa,

Man aldrig mer ham saa. :|:

Sullivan. Ja, det maa have været et mageløst Men-
 neske, den Robert Bly.

(Fogg og Passpartout ind.)

Fogg. Gaa hjem; hent den Badsæk og Rejsetaske, som
 staar i Skabet Litra D. Om en halv Time er Du her,
 parat til at rejse over Dover til Calais, og saa videre —
 Jorden rundt!

Passpartout. Jorden rundt! — Det var altsaa
 det rolige Liv jeg fik for min Sparesejlinger! Det er af-
 gjort: jeg skal aldrig oftere købe en Herre, der er Medlem
 af Extra-Klubben. (ud.)

Fogg. Og nu, mine Herrer, lad os gaa ind i Spille-
 salen. Jeg har endnu 25 Minutter til et lille Parti Whist.

Stuart. Det kalder jeg extra!

(Alle ud.)

Andet Tableau.

Dekoration: Ved Suez-Kanalen.

Personerne: Matroser; (senere: Mustafa, Fir, Corsican, Fogg, Paspartout og Rejsende).

Større og mindre Sejl- og Dampskibe passere af og til Kanalen i Baggrunden.)

Sang.

En Matros.

1.

Da jeg paa Vega kom ombord,

Ohej, oho!

Saa stat hun Snuden stik mod Nord.

Ohej, oho!

Mens Vinden pib en lystig Sang,

Ohej, oho!

En tre Fods Istap ved Næsen hang.

Ohej, oho!

Chor af Matroser.

Bare bliv ved,

Vi er' alle med.

Om ogsaa Du svor

At det er Løgn, min Bro'r,

Trør vi Dig paa dit Ord.

2.

Men saa blev Kulden saa gru'lig fæl,

Ohej, oho!

Ihjel vi frøs, hver levende Sjæl,

Ohej, oho!

Selv Bega fast i Jfen frøs,
 Ohej, oho!
 Men saa blev Nordenfjæld s'gu bøs.
 Ohej, oho!

Chor.

Bare bliv ved, osv.

3.

Saa gav han os ind at svede paa,
 Ohej, oho!
 Og snart i en vældig Damp vi laa,
 Ohej, oho!
 Tænk, Bega svedte — og en, to, tre,
 Ohej, oho!
 Blev Kjælden fyldt med Gyldehe.
 Ohej, oho!

Chor.

Naa, den var go',
 I slap dog bort i No.
 Den var spundet godt, endstjøndt vi tror,
 At det er Løgn hvert Ord.

Hurra for Bega og Nordenfjæld!

(Matrojerne ud.)

Mustafa (ind). De skabede Sporhunde. Har de ikke fundet Forbryderen til imorgen, skal de faae et Gratiale paa 200 Slag Stofkeprygl til lige Deling. Forstaar I det, I Halenegre! I blindspøgte Bavian-Jdioter! — Ah, Hr. Fix!

Fix (ind). Ja, Deres Excellence! Som jeg hører, er Paketskibet Mongolia signaliseret. Er min Gavtyv med, stoler jeg paa, at Deres Excellence hjælper mig med at faae ham arresteret.

Mustafa. Det tør jeg ikke. Al Villkaarlighed — mod Udlændinge — er os paa det Strængeste forbudt! Mindst af Alt tør jeg fængsle en engelsk Undersaat paa Mistanke. Deres Fuldmagt som Politimand er vel i Orden, men det beviser ikke, at den Person, De peger paa, er Banktyven.

Fig. Saa maa jeg nok telegrafere efter en Arrestordre og imidlertid følge mine Fyre i Hælene, til de komme ind paa engelsk Grund.

(Corsican ind.)

Hvem er den Herre?

Mustafa. Nah, det er en Amerikaner, der snaffer Noget om et Diplom, han venter fra Extra-Klubben i London.

(En Signalpibe høres.)

Der har vi Mongolia.

Corsican. Der har vi mit Diplom! (ud.)

(Mongolia lægger til; Passagerer gaa i Land.)

Passespartout (fra Stibet). Naa, jeg skulde skynde mig at faae min Herres Pas paategnet.

Fig. De ønskede et Pas paategnet?

Passespartout. Ja, for min Herre, Herr Filleas Fogg fra London. Vi har Hast med at komme afsted, det gjælder en hel Million.

Fig (affides). Rigtig, min fortræffelige Sladderhant; nu er jeg vis paa, at I er Tyvene. (Hst). Der staar Politichefen Mustafa. (ud.)

Passespartout. Jeg ønskede gjerne min Herres Pas paategnet.

Mustafa. Deres Herre maa selv ulejlige sig i Land.

Passespartout. Godt, saa maa jeg hente ham. (Fogg ind fra Stibet). Behøves ikke; der er min Herre.

Mustafa. De er Hr. Fileas Fogg fra London. Deres Pas er i Orden og De kan rejse videre.

(Corsican ind.)

Corsican (rasende). Det er altsaa Dem, der er Fileas Fogg, Dem, der er Medlem af Extra-Klubben i London og Skyld i, at jeg, Archibald Corsican, er falden igjennem ved Ballotationen?

Fogg. Til Tjeneste! (Det ringer). Hvis De i den Anledning skulde have til Hensigt at fordre Dprejning, maa jeg imidlertid gjøre Dem opmærksom paa, at min Tid ikke tillader mig nogen Duel paa Stedet.

Corsican. Godt saa rejser jeg naturligvis med.

Fogg. Passepartout, gaa ombord og se efter Rejsetøjet!

(Passepartout ud, Fizz ind.)

Fizz (affides). Nu har jeg telegraferet efter Arrestordren. Nu gjælder det blot om at passe paa dem.

(Alle gaa ombord. Der gives Signal til Afgang. Mongolia gaar.)

Tredie Tableau.

Dekoration: Udenfor Pagoden i Bundelsund.

Personerne: En Parser (senere: Fizz, Passepartout, Fogg, Corsican og Nonda paa Elefanten).

En Parser. Her var det, at den Mand, der vilde leje min Elefant, ønskede at træffe mig. Jeg tænker nok, at jeg skal tjene mig en god Skilling ved denne Lejlighed.

Det er ikke værdt at slaae for hurtigt til, jeg maa hellere gjøre mig lidt kostbar. — Ah, der er han!

Fix (ind). Godt, jeg traf Dem, gamle Ven! De har en Elefant ...

Parseren. Det har jeg, men jeg har selv Brug for den i de første Dage.

Fix. Gjør intet til Sagen, jeg lejer den alligevel og betaler, hvad De forlanger ...

Passpartout (ind). Og jeg betaler mere, end De forlanger — takket være den fordømte Jernbanebro, som ikke engang kunde holde, til vi slap over den.

Parseren. Jeg forlanger ikke Noget; det er mig umuligt at leje Elefanten ud. (Affibes.) Der er to om Budet, saa stiger Prisen.

Fix. Jeg giver Dem 400 Franks om Dagen, og dermed er Sagen afgjort. (Affibes.) Se, om Du kan stifte den, Hr. Passpartout!

Fogg (ind). Sagen er ikke afgjort. Jeg kjober Elefanten og betaler 40,000 Franks. Naar jeg har brugt Dyret, forærer jeg Dem det igjen.

Parseren. Det er et Tilbud, jeg ikke kan afflaa. Elefanten er Deres; den staar her i Krattet.

Fix (affibes). Den fordømte Karl, hvor han øser Penge ud, — og saa kommer jeg endda ikke med. (ud.)

(Støj, Raab og vild Musik høres. En rødlig Belysning trænger ind fra højre.)

Corfican (ind). Affskyeligt, barbarisk! — Og det skal et civiliseret Menneſſe være Vidne til!

Fogg. Hvad er der paafærde, min Herre?

Corfican. Na, ikke andet, end at man lige ved os

flaar i Begreb med at brænde en ung, smuk Enke. Men det skal ikke ske, om jeg saa skal dræbe alle Braminerne.

(Raft ud.)

Togg. Passpartout, jeg har endnu fire Timer og tretten Minutter til min Raadighed. Jeg vil befri denne Enke. Gaa derhen!

Passpartout. Jeg er allerede gaaet. (Affides) Bare jeg kunde spille disse Braminer et rigtigt Puds. (ud.)

Togg. Hvor lang Tid behøve vi for at naae engelske Besiddelser?

Parseren. Fire Timer, Herre, men De vil ikke opnaa Deres Hensigt.

Togg. Pas paa Elefanten, min Ven, Næsten skal jeg nok besørge. Naar man er Medlem af Extra-Klubben, maa man kunne udrette det Utrolige.

(Parseren ud. Raab, Skrig og Støi høres.)

Togg. Nu er det nok bedst, at jeg blander mig i Legen.

(Passpartout, i Mahjahens Dragt, ind.)

Passpartout. Behøves ikke, Herre. Jeg har besørget Enkens Befrielse.

Togg. Du! — Hvorledes da?

Passpartout. Jo, Herre, jeg listede mig hen til Baalet, hvor Mahjahan laa, og isørte mig den Afpodes Klæder. Da de sorte Garthve kom for at brænde Enken, rejste jeg mig op og skræmmede næsten Livet af dem. Hurtig snappede jeg Enken og satte hende op paa Elefanten. Da Braminerne atter kom sig af Forstrækkelsen, hilste Herr Corsican dem med nogle Revolverflugter. (Raab og Raab udenfor.) Men det er nok ogsaa paa høje Tid, at vi komme

bort, hvis vi ikke vil have hele Mordbrænderbanden i Hælene paa os.

(Nonda, siddende paa Elefanten, føres ind paa Scenen af Corsican.)

Corsican. Herr Fogg! Heller ikke denne Gang faaer jeg Tid til at spidde Dem. Jeg vil vente til vi naa Calcutta.

Fogg. Meget forbunden, Herr Corsican.

(Alle ud.)

Fjerde Tableau.

Dekoration: Et Hotel i Kalkutta.

Personerne: Passpartout; (senere: Fogg, Nonda, Corsican, Politistfalken og Fix, som Bramin.)

Passpartout. Saa, nu har jeg opgjort mit Mellemværende med de gode Braminere. Inde i mit Bærelse ligger den guldbroderede, juvelbesatte Uniform, hvori jeg debuterede ved Pagoden i Bundelkund. Den skal Braminerne have tilbage med Tak for Laan.

Fogg (ind.) Det er en paastaelig Person, denne Herr Corsican.

Passpartout. Nu har han formodentlig igjen anmodet dem om at aarelade ham.

Fogg. Og jeg har gjort det. — Men hvor er Tyrstinden?

Passpartout. Inde for at gjøre Toilette. — Her,
(fortsættes.)

Soufflören!

Nr. 14.

Indhold: Tableau og Flortæpper til Duffetheatret. —
Jorden rundt i 80 Dage, Duffetomedie i 12 Tableauer
(sluttet).
Følgeblade: Nr. 26, Luft=Couliſjer. Nr. 27, Møbler.

Tableau og Flortæpper til Duffetheatret.

Vort Duffetheater er ſaaledes indrettet, at et Tableau-tæppe (Mellemaktstæppe) let kan anbringes. *)

Dette Tæppe opklæbes paa et Stykke tyndt Lærred, ſom foroven er 4 Tom., forneden 1 Tom. og paa Siderne $1\frac{1}{2}$ Tom. ſtørre end Billedſladen.

For at holde Tæppet glat og tillige lette Op- og Nedrulningen anbringes en $17\frac{1}{2}$ Tom. lang, tyk Jernſtang forneden i Tæppet.

*) Et Tableau-tæppe, ſom det Kgl. Theaters, vil følge med Soufflören Nr. 16.

Toroven sømmes Tæppet til en 17 Tom. lang og $\frac{3}{4}$ Tom. tyk Rundstok i hvis ene Ende en lille Kullegardins=tridse, som er $1\frac{1}{2}$ Tom. i Diameter, fastgjøres.

To Øfener, som er 2 Tom. lange, skrues ind i Proseniets Træramme, 1 Tom. under og ligesaa langt tilvenstre for de Øfener, i hvilket Fortæppet bevæger sig. Gjennem førstnævnte Øfener skrues to Skruer ind i Rundstokkens Enden.

Tableautæppet oprulles fra venstre Side ved Hjælp af en c. 18 Tom. lang Snor. Op- og Nedrulningen begrænses paa samme Maade, som Fortæppets (se Pag. 67*).

Ligesom paa større Theatre benyttes Fortæppet før og efter Stykkerne og Tableautæppet mellem Akterne eller Tableauerne.

Flortæpper kunne med stor Virkning anvendes paa Duffetheatret. (Blaa Flortæpper f. Exmpl. til Luft- og Skydekorationer, røde til Slutningstableauer).

Flortæpperne, som have samme Størrelse som Bagtæpperne og forfærdiges af Tarlatan, Flor eller lignende gjen= nemfigtigt Stof. Ved Hjælp af tyk Staaltraad anbringes de i de for Bagtæpperne, bestemte Rundstokke. Lige= nende Staaltraad fastgjøres foruden i Tæppet.

Da Flortæpperne i Reglen anvendes foran den egent= lige Dekoration, maa de Sidestykker, som bære Bagtæpperne, ogsaa her forsynes med Indsnit, $4\frac{1}{2}$ Tom. fra Proseniets Forside at regne (om Indsnittene se Pag. 99.)

*) En Rundstok med Tridse og Snor samt en til Tableautæppet afpasset Jernstang, faaes paa Souflørens Kontor for 50 Ore.

mellem kultiverede Menneſker, kan hun jo iffe godt gaa om og præſentere ſig ſom uſtegt Malabar-Enke. Men, der har vi allerede den unge Dame.

Nonda (ind). Jeg kommer for at takke min ædle Redningsmand.

Fogg. Det er iffe værd at tale om den Bagatel, Hyrſtinde. — Deſuden var det jo i Grunden min Tjener, Paſſepartout, der med et Par Ord befriede dem. Det vil blive en vanſkeligere Opgave at finde deres Slægtninge her.

Nonda. Jeg har kun een Slægtning, det er den rige Kjøbmand Anardill.

Fogg. Paſſepartout, ſkaſ mig øjeblikkelig hans Adresse, Jeg rejſer ſnart.

(Paſſepartout ud.)

Nonda. De rejſer — altsaa ſkal vi ſtilles.

Fogg. Ja, Hyrſtinde, om en Time og toogthve Minutter; men — jeg haaber, at Hyrſtinden undertiden vil erindre vort korte Møde.

Nonda. Hvorfra vil De ydmhyge mig med denne forhadte Titel?

Fogg (halvt rørt.) Nonda!

Nonda. O, ſiig det blot engang til, ſiig, at De undertiden vil tænke paa mig.

Fogg. Nonda! — Jeg vil tænke paa Dig — paa Dem — mange Gange — ret mange Gange. —

Nonda. Tak — Tak!

Paſſepartout (ind.) Saa, nu ſik jeg da Rede paa denne Anardill.

Fogg. Hvor bor han?

Jorden rundt. 2.

Passépartout. Han er flyttet. Flyttet herfra til Sanct Fransisco og der . . . der er han død.

Aonda. Død! . . . Hvor skal jeg saa ty hen?

Fogg. Saa veed jeg ikke bedre, end at De følger med mig til England, — hvis De ikke frygter for Reisens Besværligheder.

Aonda. Jeg rejser, Herre, hvorhen De vil.

Fogg. Passépartout! Bestil een Plads til ombord paa „Rangun“.

Corfican (ind.) To! hvis De tillader det, Herr Fogg.

Fogg. De vil altsaa ikke opgive at spidde mig.

Corfican. Nej. Jeg har udtænkt en bedre Hævn. Jeg følger Dem til London for at have den Fornøielse at se Dem komme forsilbe til Maalet.

(Fig. i Bramindrags, og Politifiskalen ind.)

Politifiskalen. Er det Herr Fileas Fogg fra London?

Fogg. Ja, det er mig.

Politifiskalen. Jeg kommer paa Embedsvegne, som Politifuldmægtig i Stadens 13de Distrikt. De er anklaget for ved Hjælp af Deres Tjener at have foraarsaget Tumult ved Rahjahan af Bundellunds Begravelse, samt for at have stjålet den højsalige Udsdødes fyrstelige Dragt tilligemed de derpaa værende Edelstene og Guldprydelser. Denne Bramin kan bevidne det.

Fig. Ja, med Ed. Med den allerhøjeste. Jeg sværger ved den hellige Koes Hale.

Fogg. Jeg skal tillade mig at bemærke, at jeg ganske rigtigt har befriet denne Dame fra at blive levende brændt af de Herrer Braminer. Hvad Tyveriet angaaer, saa ligger

Rahjahens Dragt inde i min Tjeners Bærelse, adresseret til Rahjahens Bo og Arvinger.

Politifiskalen. Ja, havde den endda været afleveret til Posten, men som Sagerne nu staa, maa jeg arrestere dem.

Fogg. Ogsaa naar jeg stiller tilstrækkelig Kaution?

Politifiskalen. Nej, men jeg maa fordrø en Kaution af fem tusind Pund.

Fogg. Den staaer til Deres Tjeneste. Behag at følge mig.

(Fogg og Politifiskalen ud.)

Passépartout. Jeg beder Deres Højærværdighed formelde vor Respekt til Brama Wischnu og Siwa. (ud.)

Fig (rasende.) Maatte Guderne lade din Mave vore fuld af Kampeftene.

Scène Tableau

Dekoration: Bærtshus i St. Francisco.

Personerne: Fig, som Guldgraver, Passépartout; (senere: Corsican og Fogg).

Fig: Ja, nu skal Du høre det sidste Vers af Visen.

Sang.

Tommermænd det faaer Du ikke,
 Selv om Rusen er saa stor,
 At man kan paa Njet prikke
 Dig, Du gamle Soldebro'r.

Nej, Du drømmer bare yndigt
Om at Alting det gaar vel,
Saa det næstendels er syndigt,
Atter Dig at vække, stakkels Sjæl.

Staal for ham, af hvem vi fik
Denne mageløse Drif,
Som kan sætte Alt i Stik,
Og som intet Dieblif
Slaar Klok.

Naa, farvel Kammerat og Tak for dengang! (affides) Pengene fik jeg da fat; Thyene skal jeg nok ved Leilighed faa Fingre i. (Sjst) Farvel! ha, ha, ha! (ud).

Passpartout (nynner) Staal for ham, af hvem vi fik Ja, men det bliver nok mig, der skal betale Gildet. — Men Død og Pine! Jeg har glemt min Herres Penge inde paa Bordet. (Stryker ud, strax efter atter ind). Pengene ere borte og istedetfor laa der et Papir, en Kvittering for Beløbet fra Fir, Opdagelsesbetjent. Aah, jeg Dosmer, jeg Misdæder, jeg Uhyre!

Corfican (ind). Men, hvad er der ivejen med Dem, Passpartout?

Passpartout. Der er det ivejen, at jeg har ladet mig drikke fuld og bestjæle, at min Herre er ruineret og at jeg med det Første skyder mig en Kugle for Panden.

Corfican. Stille! Der er Deres Herre; lad ham Intet mærke.

Fogg (ind). Har Du besørget Dine Grinder, Passpartout, saa tag gennemgaaende Billetter med Jernbanen til New-York. Skynd Dig!

Passepartout. Jeg gaar, (affibes) men det bliver min sidste Gang.

Corfican (affibes til Passepartout). Vent udenfor, saa skal Du saa Benge hos mig.

Passepartout (affibes). Ja, men De er jo min Herres Tjende.

Corfican (sagte). Hold Mund!

Passepartout. Gud velsigne Dem for det Ord!

(Ub).

Corfican. Og nu ønskede jeg at tale et Par Ord med Dem, Herr Fogg.

Fogg. Ønsker De endnu en Duel?

Corfican. Nej. Jeg har ikke kunnet tvinge Dem til at være min Tjende, har jeg saa Andet at gjøre, end at bede Dem — være min Ven.

Fogg. Med største Glæde. Det har jeg ventet paa i hele fjorten Dage.

Corfican. Medens De henter Fruen, iler jeg forud til Banegaarden. Nu er vi To om at besjæmpe Farerne.

Fogg. Og To om at naae Maalet!

(Ub, hver til sin Side).

Sjette Tableau.

Dekoration: Snedækket Slette i Nærheden af Fort Kearney.
(Jernbanestinner og Telegrafslinier i Baggrunden. Tilhøjre en Vanevogterhytte).

Personerne: En Indianerhøvding, flere Indianere; (Senere: Fogg, Corsican, Passsepourtout, Fix, som Reger, Monda, flere Rejsende og en Togsfører).

Høvdingen. Stille! Hør I Jldvognen stønne. Naar den har gjort Holdt, løser Du, Slangehjerte, den sidste Vogn fra Toget. Naar de Andre kjøre bort, falde vi over vort Bytte; — Mændene hugges ned. Kvinder og Børn tage vi med, for at Jorden kan drikke deres Blod, hvor den drak min Søns. Skjul Eder. Snart er Byttet vort. (Alle ud).

(Et Jernbanetog bevæger sig i Afstand over Scenen. Lyden af Locomotivet og Damppiiben bliver stærkere og stærkere, og endelig kjører Toget ind paa de forreste Stinner).

Togsføreren (udenfor). Kearney! — Fem Minutter!

(Fogg, Monda, Corsican, Passsepourtout, Fix og flere Rejsende ind).

Passsepourtout. Det gjør godt at røre sig lidt. — Jeg er ligesaa kold om Fjødberne, som hed om Ørene.

Fix (som Reger). Mig sige Masza godt Raad mod fryse Fjødber. Masza trampe Ben i Taft, og mig synge — Niggervise.

Passsepourtout. Naa, lad gaa, Din forte Abekat. — Syng væk!

Sang.

Fir.

Jim var fort, som en Riggermand,
 Klip klap klip klap trippetrippetrap,
 Plante Sukkerrør gjorde han,
 Klip klap osv.
 John var Blant og brugte Rorene
 Klip klap osv.
 Til at slaa Jim med om Ørene.
 Klip klap osv.

John han æde baade Fisk og Kjød,
 Klip klap klip klap trippetrippetrap.
 Til han en Dag blive rigtig død.
 Klip klap osv.
 Jim han grine over hele Krop,
 Klip klap osv.
 Vede alene hele Maden op.
 Klip klap osv.

Barne metet godt, Massa!

Togføreren (styrter ind). Til Bogns, mine Herrer,
 skynd Dem! De Bilde er der. Vore Banevogtere ligge dræbte
 og skalperede henne paa Banen. Skurkene maa være her i
 Nærheden.

(Alle Rejsende skynde sig ind i Bognene).

(En Indianer løfter sig ind og løsaer den bageste Bogn. Locomotivet piber.
 Toget gaar, medens den ene Bogn bliver staaende).

(Fogg, Corsican og Passpartout ind).

Corsican. Seer De. — Vi komme ikke af Stedet.

(Indianerne ind, udstødende vilde Krigsbrag).

Fogg. Indianerne! Herhen, Alle!

(Fogg, Corsican og Passpartout trække sig ud tilhøjre. Skud. Indianerne
 flygte ud tilvenstre).

(Lokomotivets Piben høres).

Passépartout (ind). Hurra! Der er Undsætning.

(Flere Bilde flgter over Scenen. Toget kommer tilbage).

(Fogg og Corsican ind).

Togføreren. Det var heldigt, at Skuddene faldt, før vi vare komne længere bort.

Fogg. Nu kan jeg da troste Nonda med, at Faren er overstaet; (gaar hen mod Waggonen). Store Gud! Hun er borte!

Corsican. Det vil sige: bortført af Indianerne.

Fogg. De maa lade Toget vente her.

Togføreren. Det kan jeg ikke, hvis jeg ikke vil risikere et Sammenstød med Toget fra Omaha'a.

Corsican. Godt, saa blive vi tilbage.

Fogg. Hvor langt er der til det nærmeste Fort?

Togføreren. Fort Kearney vil De kunne naa paa en halv Time, naar De følger Banen. Men tag Dem iagt for at møde Indianerne.

Fogg. Tak for Underretningen.

(Togføreren ud. Signalpiben høres. Toget gaar.

Fogg. Nu afsted til Fort Kearney!

Corsican. Til Fort Kearney!

Syvende Tableau.

Dekoration: Kæmpetrappen ved Kearney.

(Tilhøjre i Forgrunden en udgaaet Træstamme).

Personerne: Fogg, Corfican, En Sergeant og Soldater; (senere: Passépartout, Indianere, Høvdingen og Nonda).

Fogg. Endnu ere vi paa rette Bei, men her skilles Sporene.

Corfican. Hvad skal vi saa gjøre?

Fogg. Vi maa ogsaa dele os. Sergeanten med sine Folk posterer sig paa Højderne, og kaster sig over Røverne i den Retning, hvorfra han hører det aftalte Signalfud.

Sergeanten. Godt! Jeg venter Signalet.

(Alle ud).

Passépartout (ind). Saa! Er jeg nu her igjen Min Herre er gaaet denne Bei, mon jeg ikke gjorde bedst i at følge ham.

(Et Krigshyl høres i det Fjerne).

Det er fra den Kant, at Skufene hylet.

(Et nyt, kraftigere Hyl høres).

Naa, ogsaa fra den anden Side. Saa er det vist bedst jeg skjuler mig. Ah, der staar en Træstamme, og den er oven-
ikjøbet huul. Forsvind, Passépartout, for der har vi nok hele Banden. (Stiger ned i det hule Træ).

(Høvdingen og flere Indianere ind med Nonda).

Høvdingen. Her er Stedet, hvor Du skal dø, hvide Kvinde. Her blev min Søn dræbt og her skal Du dø. Jorden her har druffet mange hvide Morderes Blod.

Nonda. Men jeg er en Kvinde og tilhører et Folk, der aldrig har kæmpet mod Din Stamme.

Høvdingen. Hvid Mands Ord er Slange-Ord, og Du er hvid Mands Datter.

En Indianer (ind). Et blegt Ansigt nærmer sig.

Høvdingen. En Skalp mer. Skjul Eder!

(Indianerne lægge sig i Baghold).

Fogg (ind). Nonda! De her!

Nonda. Vogt Dem, vi ere omringede af Fjender. . .

Fogg. Vi ere omringede af Venner, saasnart jeg giver et Skud

(Indianerne styrte ind og omringe Fogg).

Høvdingen. Dø, blege Morder!

(Styrter imod Fogg. I det samme falder et Skud fra Træstammen. Høvdingen segner. Indianerne, der et Øjeblik ere blevene forbausede over det ubventede Skud, storme frem mod Fogg og Nonda. Et nyt Skud fra Træet. Sergeanten med Soldaterne vise sig paa Kæmpetrappen og bag Klipperne.

Sergeanten. Fyr! (En Geværsalve høres).

Corfican (ind, stiller sig ved Siden af Fogg og Nonda). Tilbage, I Skurke!

(Indianerne flygte).

Fogg. Men hvem var det, der gav Signalet?

Passepapartout (ud fra Træet). Det var mig, Herre. Jeg sad og passede paa de røde Banditter lige til de bleve for nærvise, saa blæste jeg de to Første afvejen.

Fogg. Det var altsaa Dig, der gav Signalet. Nu afsted! Vi maa skynde os. Kloffen er strax tre, og Kloffen fire og sex Minutter maa vi være paa Stationen, for at Toget fra New-York ikke skal løbe fra os.

(Alle ud).

Ottende Tableau.

Dekoration: Kaffeesalon paa Dampstibet „Henriette“.

Personerne: Fogg, Corsican og Passpartout; (senere: Fix, som Rot).

Corsican. Det var et mærkværdigt Held, at Dampstibet gaar lige til Liverpool!

Fogg. Det gjør „Henriette“ ikke. Raptajnen har sagt mig, at den gaar til Bordeaux.

Corsican. Men saa er der jo intet Haab om at komme tidsnok.

Fogg. Langt fra! Det gjælder kun om at bringe ham til at forandre Kurs.

Corsican. Men det gjør han aldrig, han er det mest stivfjædede Menneſke, jeg har kjendt.

Fogg. Næst efter mig — om jeg tør bede! — men lad os søge ham op, for at faae den Ting klaret.

(Fogg og Corsican ud.)

Passpartout (der har staaet i Baggrunden.) Saa, nu revider Ballonen. (Fix ind.) Om et Dieblif hedder det: „Passpartout — saa og saa mange Sneſe Tusinde — og saa —

Fix. Hihihih!

Passpartout. Griner Du? Sorte Satan!

Fix. Mig ikke grine, Masſa.

Passpartout. Jeg raader Dig ogsaa til at lade være — for ellers . . .

Fix (med sin egen Stemme.) Bøv ikke at lægge Haand paa mig.

Passépartout (affibes.) Hvad for Noget — kan han ogsaa snakke hvidt? — Denne Stemme! — Det er min Politispion, saasandt jeg lever; men vent, jeg skal fange Dig som en Mus i sit eget Hul. (højt.) Naa, godt Ord igjen, min sorte Snebolt, jeg er gnaben, fordi jeg er sulten — skaf mig en Beouf, men godt stegt og med dygtig Løg paa.

Fix (berøliget.) Vel, Masja — mig strax lave Beouf. (sagte) Du skal snart komme paa et andet Traktament, min Ben. (ub.)

Passépartout. Om et Djeblif skal Du sidde vel forvaret i Kabyssen; saa kan Du spise din Beouf selv.

(Rast ub.)

(Fogg og Corsican ind.)

Fogg. Det kneb, men han kunde ikke modstaa de 500,000 Francs. Nu er Skibet mit og Rejsen gaar til Liverpool.

Corsican. Brillant! (sagte) Men hvordan mon det vil gaa Passépartout, den Staffel! — Vil De have Penge hos mig?

Passépartout (ind.) Behøves ikke, Herr Corsican. Alt vel ombord! (sagte) Jeg spærrede Rokken inde i Kabyssen og undersøgte hans Lufas. Der sandt jeg mine Penge, som den sværte Udgave af en Gavtyv havde stjålet fra mig.

Fogg. Passépartout, følg mig til Raptajnen, jeg skal udbetale ham 500,000 Francs.

Passépartout. Jeg følger, Herre. — Nu kan jeg atter være bekendt at sige Du til mig selv.

Corsican. Det kan man kalde et extra Held.

Niende Tableau.

Dekoration: Dækket af Dampskibet „Henriette“.

Personerne: Fogg og Cromarty; (senere: Nonda, Corsican og Matroserne.)

Fogg. Det gaar lidt langsomt. — Vi maa have fuld Kraft paa Maskinen endnu et Par Timers Tid.

Cromarty. Ja, se hvor De skaffer den fra, Herr Fogg.

Fogg. Det skal De faa at se, Raptain Cromarty.
(raaber) Alle Mand paa Dækket! —

(Nonda, Corsican og Matroserne ind.)

Fogg. Kammerater! Vi skal og maa være i Liverpools Havn inden to Timer, ellers er det ude med mig. Ere I enige med mig om at gjøre det Yderste for at vi kan være der i rette Tid, og vil I vove det Samme som jeg? — Komme vi levende dertil og er vi der betids, udbetaler jeg hele Mandskabet et Mars Hyre.

Matroserne. Hurra! Vi følger Dem, enten det saa gaar op eller ned!

Fogg. Og De, Nonda, frygter De?

Nonda. For mig er ingen Fare for stor, naar De blot naaer Maalet.

Fogg. Nuvel da, Manne. Hug alt det Træværk væk, vi kan undvære; ned til Fyrhøderen med det!

Matroserne. Skal se, Herr Raptain. — Hurra! (ind.)

Passépartout (ind.) Herre! Nede hos min Ven, Roffen, ligger en Side Flæst.

Fogg. Under Maskinen med den, det giver Varme
altsammen.

(Passépartout ub.)

Cromarty. Han er aldeles moden til Daarefæsten. (ub.)

Fogg. Corsican, følg Nonda agterud og tag hende
ikke af Syne. Jeg stoler paa Dem.

Corsican. Tak, min Ven! Det kan De roligt gjøre.

(Corsican og Nonda ub.)

Fogg. Maskinmester! Hæng dobbelt Bægt paa
Ventilen.

Maskinmesterens Stemme. Vel! Bare den taaler
det. Rjeblen kunde let faae ifinde at springe.

Fogg. Hug alle Meublerne istykker; ned med dem
under Rjeblen!

(Maskinen arbejder med stigende Hurtighed. Et forfærdelig Brag høres.
Stærke Flammer slaa op gennem Dækket, som splintres. Et fuldstændigt Mørke
afkøler det stærke Glint. Umiddelbart efter Sprængningen følger en forvirret
Tummel. I Mørket høres mellem andre Raab):

Maskinmesteren. Skibet er læt — det synker!

Raptajnen. Fir Baaden af!

Tiende Tableau.

Dekoration: Paa Havet. (Bølgerne overskyller Dækket og Skibet
forsvinder aldeles).

Personerne: Fogg og Fik; (senere: Passépartout; Nonda, Corsican
og Matroser i en Baad).

Fogg (gængende paa en Bragstump.) Halløj! Herhen. Her er
Plads til en Mand!

Nr. 15. Indhold: Om Anvendelsen af en Laterna magica paa Duffetheatret. — Spørgsmaal og Svar til og fra „Soulflören“. — Jorden rundt i 80 Dage, Duffetomedie i 12 Tableauer (sluttet). — Roverne, Duffetomedie med Sange og Optog i 3 Akter (sluttet.)

Følgeblade: Nr. 28, Duffer til „Mer end Perler og Guld; Nr. 29, Dansk Skovdekoration (Bagtæppe).

Om Anvendelsen af En Laterna magica paa Duffetheatret.

Som Afvejling at forevise Taagebilleder og Farvespil paa Duffetheatret, lader sig let udføre, og tager sig godt ud.

Til denne Art Forestillinger anvendes et Apparat, som i Handelen er bekendt under Navn af „Laterna magica“ eller „Taagebilledapparat.“ Da de

største Billeder, der kunne vises paa Duffetheatret, kun kunne være 17 Tom. i Diameter, kan Apparatet være meget lille*).

En af Pap, Blik eller Staaltraad dannet Ramme, af samme Størrelse som Mellemtæpperne, overspændes med fint Shirting eller tyndt hvidt Papir. Er Papiret ikke tilstrækkelig gjennemfigtigt, maa det olieres.

Denne Glade skydes, ligesom Mellemtæpperne, ned i en af de for disse bestemte Trærammer. Rammen anbringes umiddelbart bag 1ste Coulisje (Tæppe-Coulisjen). To Huller, som svare til de i Trærammen værende, maa forud bores i Gulvet.

Paa 1ste Soufytte anbringes Tæppedrapperi (Soufytte Nr. 1). Tæppe-Coulisjerne skydes saa langt frem og Tæppe-Soufytten sænkes saa meget, at Trærammen, som paa den transparente Glade viser sig mørk aftegnet, dækkes.

Paa Midten af den saaledes af Tæppedrappierier omgivne Glade vises Billederne. Alle Lys dæmpes under Forevisningen.

Apparatet opstilles saaledes, at det i kortest mulig Afstand fra den transparente Glade, kan vise Billederne skarpe og tydelige. Da Trærammens indvendige Maal begrænder Billedernes Størrelse og disse vises cirkelrunde, kan Billederne ved disse Forestillinger være 11 Tom. i Diameter.

Det forekommer ogsaa, at Taagebilledapparatet an-

*) En *Laterna magica*, som egner sig for Duffetheatret, faas paa Soufflørens Kontor, Løvstræde 8, for 2 Rr. 75 Dre.

vendes i Duffetomedierne, f. Ex. under Opførelsen af „Paa Havets Bund.“ Til dette Stykke benyttes et transparent Horizonttæppe, som opspændes og anbringes paa en Træramme, ligesom den transparente hvide Glade. Paa dette Horizonttæppe, der benyttes som den yderste Baggrund i det Tableau, som forestiller Havets Bund, vises større og mindre forbigående Fiske og Havdyr. Billederne vises saa store, at hele Horizonttæppet er belyst. I „Kalifen paa Eventyr“ anvendes Apparatet ogsaa; heri dog kun til Fremvisning af mindre Billeder.

Samme Laterna magica kan ydermere anvendes til Efterligning af Sol og Maane.

Maanen fremstilles ved, at Apparatet, i hvilket intet Billede maa være indstillet, holdes umiddelbart op mod Horizonttæppet; Solen fremstilles ved, at Enden af Apparatet vises gennem et rundt Hul, som er udstaaret i et paa Pap opklæbet Horizonttæppe (se Pag. 168).

Maanens og Solens Op- og Nedgang sker, som allerede bekendt, ved henholdsvis enten at bevæge Apparatet bag Horizonttæppet eller ved at hæve dette og Apparatet samtidig.

Sluttelig skal bemærkes, at Taagebilledapparatet ogsaa anvendes til Landefremmaning; men derom i et senere Hefte.

Spørgsmaal og Svar

til og fra „Soufløren.“

En Abonnents Fader. Med Hensyn til Belysningen af vort Duffetheater kan tilføjes, at Lyset blandt Tilskuerne langt fra maa slukkes, men kun dæmpes. Mogle Forsøg ville snart vise, hvormeget Lyset kan dæmpes og hvor det helst maa placeres.

At anbringe „Spejlsflor“ bag de udskaaene Vinduer i Bagtæppe Nr. 5 (grøn Stuedekoration), er meget heldigt.

?—?. Anvisning til paa Duffetheatret at fremstille bevægelig Sø, vil blive optaget i „Soufløren“ Nr. 16.

Peter Tordenskjold. Til Opflæbning af samtlige Dekorationsgjenstande anvendes Klister. At benytte Gummi eller Dextrin er aldeles forfæsteligt. Søvrigt henvises til „Tusindkunstneren“, som i „Den lille Paparbejder“ indeholder de ønskede Oplysninger og Raad om Opflæbning etc. (se Omflagets Bagside).

— Anvisninger til Opførelsen af de Duffetomedier, indeværende Aargang indeholder, ville først blive optagne i „Soufløren“, naar Størsteparten af de til Stykkerne hørende Duffer og Dekorationer ere udfomne.

Deres ærbødige
„Soufløren.“

Fix (op paa Bragstumpen.) Tak, ædle Redningsmand. Men hvad seer jeg — Herr Fogg! Maaske De kunde sige mig, hvor vi for Diebliffet ere?

Fogg. I Vandet, min Ven — tæt udenfor Liverpool.

Fix. Altsaa paa engelsk Grund. — I Dronningens Navn, jeg arresterer Dem!

Passpartout (butter op.) Og jeg drukner Dig — i Kongens Navn. (Støder Fix ned i Vandet.)

(I Baggrunden sees en By med belyste Vinduer. En Baad med Nonda, Corsican og Matroser nærmer sig.)

Fogg og Passpartout. Liverpool, Liverpool!

Clote Tableau.

Dekoration: Værelse i et Hotel i Liverpool.

Personerne: Fogg og Nonda; (senere: Corsican, Passpartout og Fix.)

Fogg. Nu har jeg afgjort mit Mellemværende med Herrerne i Extra-Klubben. Passpartout er gaaet paa Posthuset med Brevet, der indeholder Anvisning paa den Sum, jeg tabte i Aftes. Tilbage har jeg kun en Pligt at opfylde mod Dem, Nonda. Jeg har deponeret en Sum, som De ikke maa vægre Dem ved at modtage. Naar jeg er rejst, staaer De alene, og uagtet De ikke vil blive noget rigt Parti, vil denne Kapital maaske engang kunne blive en Formue for den Mand, som ved Deres Kjærlighed faaer Evne og Lykke til at forøge den.

Jorden rundt. 3.

Nonda. Jeg modtager Deres Gave. Men til Gjengjæld maa De opfylde mig en eneste Bøn. Tillad at den bliver til en Rigdom for den æbleste Mand, jeg kjender. Modtag denne Sum af mig — De har hele min Kjærlighed — og ikke sandt — De gjengjælder den.

Fogg. Nonda! — Lør jeg tro paa min Lykke.

(Støj og højroset Tale udenfor. Corsican og Passpartout ind.)

Passpartout. Herre, Herre! Hurra! Spillet er vundet. Jeg bliver gal af Glæde!

Corsican. Min Ven! Min kjære Fogg! Viktoria! Viktoria!

Fogg. Hvad betyder alt dette?

Passpartout. Det er ikke Mandag idag, det er Søndag og imorgen er det Torsdag og ikke igaar. — Men et er vist — det er Søndag idag.

Fogg. Søndag idag! Hvad vil det sige? Det er jo umuligt.

Passpartout. Posthuset var lukket, og alle Butiker ere lukkede. Jeg kommer hen til Posthuset og bundrer paa, saa kommer der en Mand forbi, som siger: „Beed De ikke, at Posthuset er lukket om Søndagen?“ Er det Søndag idag? spørger jeg. — „Druffendidrit!“ svarede han. Jeg var lige ved at omfavne ham for det søde Ord.

Fogg (efter et Djeblis Tausheb.) Ah! Jeg har det: for hver Grad man reiser mod Øst, vinder man fire Minutter paa Klokkeslettet. 360 Gange 4 Minutter er 1440 Minutter — 24 Timer! Vi har vundet et helt Døgn undervejs — det har jeg ikke regnet med.

Nonda. Skynd Dem! — Skynd Dem til London!

Fogg. Ja, jeg iler. — Farvel, Nonda! — Farvel, Corsican! Vi sees i London. (Bil ud.)

Fig (ind.) Holdt! I Dronningens Navn, jeg arresterer Dem som Hovedmanden for Banktyveriet; Deres Tjener er anholdt som Medvider. —

Passespartout. Det kommer der af, ikke at drukne en saadan Karl ordentlig.

Corsican. Herr Politiagent! Man har holdt Dem for Nar. Denne Herre har ikke Noget med Banktyveriet at gjøre.

Fig. Saa, hvoraf veed De det saa sikkert?

Corsican. Hvoraf? — — Jeg maa vel bedst vide det, siden det er mig selv, der har begaaet Tyveriet.

Fig. Efter denne Oplysning maa jeg erklærer Dem, Herr Fogg, for fri. Deres Tjener derimod er anholdt, indtil videre. I hans Sted har der ikke meldt sig nogen anden Hæler.

Fogg. Tak, Corsican, fordi De netop i dette Dieblif afgang denne Tilstaaelse. Farvel, Nonda! Farvel, Allesammen! Vi sees i London. (ud.)

Fig. Behag saa at følge mig.

Corsican. Med Glæde, tillad mig blot en kort Samtale med denne Dame.

Fig. Tilstaaet. De har 5 Minutter. — Jeg posterer mig udenfor saalænge. (ud.)

Nonda. Stakkels Corsican! Hvilken Dpoffrelse.

Corsican. De troer altsaa ikke, at jeg er en Forbryder.

Nonda. Nej, hvor falder det Dem ind.

(Sig ind.)

Men der er Herr Sig allerede tilbage.

Sig. Jeg maa gjøre Dem en Undskyldning. I dette Øjeblik modtog jeg Telegram om, at de virkelige Banktyve ere fundne i London.

Passespartout. Gud! Hvor De har været en Døsmer, Herr Sig!

Sig. Hvorfor har De ikke sagt mig det strax? Nu kan jeg ligesaagodt tage min Afsted først som sidst. (ub.)

Nonda. Afsted til London!

Passespartout. Toget er gaaet for et Kvarter siden. Corsican. Hvad gjør det — vi tage naturligvis et Extratog.

(Alle ub.)

Tolvte Tableau.

Dekoration: Pragtful i Extra-Klubben. (I Baggrunden et Uhr, som viser 7 Minutter før 9.)

Personerne: Stuart, Sullivan og flere Medlemmer af Extra-Klubben; (senere: En Tjener, Corsican, Nonda, Passespartout og Fogg.)

Stuart. Endnu har vi ikke modtaget nogen Efterretning fra Fogg. — Ikke engang vor gamle Præsident, Robert Bly, kunde have foretaget en saadan Galmandsrejse.

Sullivan. Noget Galt maa der være hændt ham, ellers havde han telegraferet. — Nu mangler Klossen kun fem Minutter.

En Tjener (ind.) Her er en amerikanst Herre med en Dame ude i Forsalen. De spørger efter Herr Filleas Fogg.

Stuart. Lad dem komme ind!

(Corsican, Nonda og Passépartout ind.)

Corsican. Det var Herr Filleas Fogg, vi ønskede at tale med.

Stuart. Han er altsaa kommet til London? Naar? — Paa hvad Maade?

Corsican. Med Aftentoget fra Liverpool.

Stuart. Toget er kommet, men han ikke.

Nonda. Nu frygter jeg det Værste. — Hvad er der dog hændt ham!

(Udret begynder at slaae. — Pause. — Ved det 7de Slag viser Fogg sig i Baggrunden.)

Fogg. Godaften, mine Herrer!

Alle. Der er han!

Nonda. Himlen være lovet! Vi frygtede, at der var hændt Dem en Ulykke.

Fogg. Nej, det var kun en Handske, der var lidt svær at knappe — og jeg vidste jo, at jeg havde god Tid.

Stuart. Velkommen, Fogg! Det var stolt gjort. De har vundet med Ure!

Fogg. Tak, mine Venner, maa jeg forestille dem — min Brud! — Det Bedste, jeg har vundet; samt min Ven og Rejsefælle, Herr Archibald Corsican, den meest excentriske

og meest ridderlige Gentleman, jeg har kjendt, en Mand, der fortjener en Gæstplads i vor Klub!

Stuart. Leve Klubbens selvskrevne Præsident, Herr Hileas Fogg. Leve den Første, der har rejst Jorden rundt i 80 Dage.

Alle. Han leve, Hurra!

(Ganfære).

Røvere.

Dukkekomedie med Sange og Optog

i

3 Akter.

Kjøbenhavn.

Alfred Jacobsens Forlag.

Løvstræde 8.

Personerne:

Falsacappa, Roberkaptajn.
Fiorella, hans Datter.
Pietro, en gammel Røver.
Fragoletto, en ung Forpagter.
Fyrsten af Mantua.
En Rurer.
Anføreren for Fyrstens Karabinierer.
Generalkassjereren.
Karabinierer. — Røvere.

De foran hvert Tableau nævnte Personer forekomme i samme Tableau. De foran Parantbesen nævnte Personer ere paa Scenen, naar Tæppet gaar op, hvorimod de i Parantbes nævnte Personer komme ind senere (som antydet i Stykket).

Duffer og Dekorationer til „Røverne“ tilligemed
Bejledning til at spille Stykket paa Duffetheatret vil
medfølge som Tillægsblade til

„Soufføren“.

Første Akt.

Dekoration: Bild Bjergegn. (I Baggrunden en Vulkan).

Personerne: Falsacappa, Pietro og flere Røvere: (Senere: Fiorella, Fyrsten af Mantua, Fragoletto, en Kurer og Karabiniererne).

Falsacappa. Naa, saa I gjør Brøvl, Folk, og hvorfor, om jeg tør spørge?

Pietro. Fordi — fordi — ja, hvorfor er det egentlig vi gjør Brøvl?

Røverne. Fordi vi er misfornøjede.

Falsacappa. Misfornøjede! Det var ogsaa en Grund. Har I Noget at beklage Jer over? Har I ikke fuldtop af Mad og Drikke?

Pietro. Ja, det vil sige, naar der er Noget i Spisekammeret; men det er der sjældent. Du ligger paa den lade Side, Falsacappa; jeg maa næsten skamme mig over, at det er mig, der har opdraget Dig. I over fjorten Dage har Du ikke gjort en eneste Forretning og hvad vi sidst tjente ved Oversalbet i Forpagtergaarden, staa Du i din egen Lomme.

Falsacappa. Naturligvis! Er jeg ikke Eders Ansøger? Noget skal jeg vel have for min Ulejlighed? Men sig mig nu, Gamle, hvad er det egentlig I forlange?

Pietro. Vi forlange, at Du skal finde paa Noget; vi forlange, at Du fører os til en eller anden pæn Forretning, der betaler sig, uden at der er meget at risikere ved den; vi forlange Bytte — Hæderen ville vi gjerne overlade Dig. Hvis Du ikke har Lyft til at gaa ind paa vort Forslag, har Banden besluttet at vælge en ny Anfører.

Falsacappa. Død og — ved min Skytspatron! vilde jeg sige. Den Første, der vover at muske, skyder jeg ned, som en Hund. Ja, selv om det saa var Dig, min gamle Pietro.

Pietro. Det vilde ogsaa være et smukt Træk i din Karakterbog, Falsacappa. Har Du ikke mere tilovers for din Ven og Lærer. Har Du aldeles glemt den gode gamle Tid, da jeg saa paa Dig med et fugtigt Blik og med en fugtig Stemme sagde til Dig — —

(Lyftig Sang høres.)

Falsacappa. Stille! Fiorella kommer! — Det er ligemeget, jeg lover Jer, at jeg inden imorgen skal finde paa Noget.

Pietro. Og hvad stiller Du i Sikkerhed for dit Løfte?

Falsacappa. Min Vre — som Røver naturligvis.

Pietro. Den er der ikke meget ved. Har Du ikke bedre Pant ved Haanden. Din Vre faar Du ikke meget at laane paa.

Falsacappa. Nuvel da! Ved min Datter, Fiorellas Hoved!

Pietro. Det er hørt! Falsacappa leve!

(Røverne ud.)

Falsacappa. Tak, min gamle, værdige Ven. Men lad os gaa, der kommer Fiorella. Mit Faderøje løber i Band

medens mit Hjerte bløder ved Tanken om, hvad jeg har gjort ved hendes Hoved.

(Galsacappa og Pietro ind.)

(Fiorella ind.)

Fiorella.

Sang:

Mel. af „Fra Diavolo.“

Mens Morgensolen luer
Og spreder Guld paa Fjeld og Dal,
Hver glad jeg jeg til Stovens Gal'
Den er saa høj og sval.
Mig ingen Fare truer,
Jeg fængsles ej af noget Baand,
Og, som var den en lille Baand,
Bøssen jeg bær' i Haand.
Lyftigt Sangen blandt Skipperne flinger,
Og Etto Torerne bringer:
Hallo, Hallo, Hallo!

Hvad er det? — her er Ingen! og jeg som syntes at Fader og de Andre var her. Men der kommer Nogen. Hvilken fin Kavaleer og hvor han er smuk.

(Fyrsten ind.)

Fyrsten (afjæbes). Nej, hvilken nydelig Pige og hvilken besynderligt Dragt! (Hjst) Goddag, mit smukke Barn. Hvem er Du og hvad er Du, siden Du saadan spadserer alene om i Bjergene?

Fiorella. Hvem jeg er, Herre? Jeg er Fiorella; og hvad jeg er, det skal jeg ogsaa sige Dem: For Øjeblikket er jeg Hyrdeinde. Seer De ikke, at jeg vogter Faar?

Fyrsten. Næh!

Fiorella. De skalde hellere sige: Næh! Men nu skal jeg fortælle Dem noget. Se til, at De hurtigst muligt

piller af, for kommer min Fader, saa vil det gaa Dig ilde — han er Røverkaptajn.

Fyrsten. Hy, hy, søj! — det var en æfel Bestilling. Ja, saa gaar jeg; naar jeg blot kjendte Bejen til Mantua, jeg er faret vild.

Fiorella. Den Bej, Herre; men glem ikke at tage Benene med Jer, for der kommer min Fader med sine Mænd.

Fyrsten. Farvel da, mit smukke Barn!

(Fyrsten ud.)

(Falsacappa og Røverne ind.)

Falsacappa. Hvem var det, Du talte med?

Fiorella. Med ham, der løber hist oppe paa Stien.

Falsacappa. Nej, hvor han ser velhavende ud — efter ham! han maa ikke slippe fra os.

(Falsacappa vil ile ud, Fiorella stiller sig i Bejen for ham.)

Fiorella. Standz, Fader! Du maa ikke gjøre ham Fortræd!

Falsacappa. Du vover! Saa tag min Forbandelse.
(Fyrter imod Fiorella.)

Pietro. Standz, Ulykkelige! Ingen Standale. Ser Du ikke, at der kommer Fremmede?

(Fragoletto ind.)

Fragoletto. Hil Dig og dine tappre Mænd!

Falsacappa. Hvad er det for en Dumdriftig, der vover at opspøge Bjergets Løve i sin Hule — hvad vil Du?

Fragoletto. Bede Dig om din Datter, Fiorellas Haand.

Falsacappa. Min Datters Haand? Raser Du, Dreng?

(Sluttes.)

Gouffören!

Nr. 16.

Indhold: Om Fremstilling af bevægelig Sø paa Duffetheatret. (forts.) — Roverne, Duffetomedie med Sange og Optog i 3 Akter (sluttet). — Kalifen paa Eventyr, Duffetomedie i 3 Akter (sluttet).

Følgeblade: Nr. 30, Tableautæppe; Nr. 31, Duffer til „Roverne“.

Om Fremstilling af Bevægelig Sø paa Duffetheatret.

Bevægelig Sø anvendes enten i Baggrunden af Scenen eller, som f. Ex. i „Jorden rundt i 80 Dage“, over hele Scenen.

I Baggrunden fremstilles bevægelig Sø ved Hjælp af et Apparat, som anbringes tværs over Scenen imellem 3die og 4de eller bag 4de Coulisse.

Dette Apparat bestaar af to Balsler, som ere $14\frac{1}{2}$ Tom. lange og af hvilke den ene er $\frac{3}{4}$ og den anden

$1\frac{1}{4}$ Tomme i Diameter, — og et Brædt, som er $16\frac{1}{2}$ Tom. langt, 3 Tom. bredt og $\frac{1}{2}$ Tom. tykt.

$\frac{5}{8}$ Tom. fra Forkanten af Brædtet anbringes op-
 efter to $1\frac{1}{2}$ Tom. og $\frac{5}{8}$ Tom. fra Bagkanten to $2\frac{1}{4}$
 Tom. lange Øfener — i en Afstand af $\frac{3}{4}$ Tom. fra
 Brædtets Ender.

Som nedenstaaende Tegning viser, fastgjøres Bal-
 serne ved Hjælp af Skruer, som gennem Øfenerne
 skrues ind i Balsernes Ender. Istedetfor Skruer i den
 højre Ende af den tykke Balse, anbringes et af Staal-
 traad dannet, langt Sving.

Apparat til Fremstilling af bevægelig Sø i Baggrunden.

Begge Balserne forbindes med en Snor, som løber
 i en Rille, der forud er skaaret (eller drejet) $\frac{1}{4}$ Tom.
 fra den højre Ende af Balserne*).

Naar Svinget drejes (denne Bevægelse foretages
 altid nedagaaende mod det Sætsstykke, som forestiller
 Strandbred, og som — ved Hjælp af et Par Blitriller
 — anbringes paa Forkanten af Brædtet) — bevæges
 Balserne.

(Fortsættes.)

*) Et Apparat til Fremstilling af bevægelig Sø i Baggrunden
 kan kjøbes paa Soulsørens Kontor, Løvstræde 8.

Fragoletto. Jeg ved nok, at jeg ikke kan maale mig med Eder, men vil I optage mig i Eders Bunde, skal jeg snart blive ligesaa stor en Rjaltring, som I selv er.

Falsacappa. Du er ærgjerrig — naa, det kan jeg lide! Hvorledes er Du falden paa den Jde?

Fragoletto. Den Dag, I plyndrede min Forpagtergaard, saa jeg Fiorella. Jeg elskede hende, og jeg tror, at hun elsker mig. Jeg havde ikke Noget at tabe, I havde taget Alt fra mig, og — —

Falsacappa. Og derfor vil Du nu tage min Datter fra mig. Lad gaa! — men først maa Du gjøre dit Prøvestykke. Begiv Dig strax op i Bjergene, den første Rejsende, Du møder, tager Du tilfange og bringer herhen.

Fragoletto. Jeg iler. — Farvel saalænge!

Fiorella. Tak, Fader, tak!

(Fragoletto ud. Et Stub høres.)

Falsacappa. Hvad? Allerede en Fangst. Han maa være særdeles heldig, den unge Mand.

Pietro. Ja, det vil ikke vare længe, inden han indtager Røvernes Hædersplads — Galgen.

(Rureren og Fragoletto ind.)

Fragoletto. Her bringer jeg min første Fange, en fyrstelig Rabinetskurer. Han var lidt uartig og affyrede sin Pistol paa mig; men saa rev jeg ham af Hesten og drev ham herhen.

Falsacappa. Hvor skulde Du hen, min Ven, og hvilket Grinde havde Du at besørge for vor allernaadigste Fyrste?

Rureren. Jeg skulde møde det spanske Gesandtskab, der ledsager vor allernaadigste Fyrstes Brud, Prindsessen af
2
Roverne.

Granada, til Mantua, hvor Gesandtskabet i Bytte for Prindsessen skal modtage tre Millioner.

Røverne. Tre Millioner!

Falsacappa. Nu har jeg en Ide! Spær Rureren inde i Hulen, og lad ham ikke slippe bort.

(Rureren ud, fulgt af en Røver.)

Falsacappa. Hør nu, Børn, hvad jeg har at sige Eder; thi nu gjør Falsacappa Mesterstykke. De tre Millioner maa absolut tilhøre os. Det vilde være Synd, om Spanierne skulde slæbe alle de dejlige Penge ud af Landet. Jeg har lagt min Plan. Inat drage vi til Grændsen og stopper Gesandtskabet i Farten. Fiorella tager Prindsessens Klæder paa, vi Andre agere Gesandtskabet og Følget og rejse til Mantua. Saasnart jeg har faaet Fingre i Millionerne, forsvinde vi.

(Et Trompetsignal høres.)

Falsacappa. Hvad er det? Ah, Karabiniererne! Bort Mefammen!

(Røverne ud.)

(Karabiniererne ind.)

Anføreren. Holdt!

Sang.

Mel. Aarhus Tappensreg.

1.

Se her i Række og Geled
En Trop, som der er Noget ved,
Den strutter ligefrem af Mod
Og tørster efter Blod.
Naar Fjenden nærmer sig, af Skraæk
Den løber strax paa Stedet væk;

For kostbar er en saadan Tjyr,
 Thi Uniformen er saa dyr,
 Den maa man redde først.

2.

Men er vi saa i vort Kvarter,
 Saa pusler det slet inte mer,
 Vi i vor kæmpestærte Krop
 Strax Hjertet skyder op.
 Saa ler vi kun ad Hug og Skud,
 Af Kampen slap vi udstadt ud;
 Vi spise, drikke, hygge, ja,
 Os ingen Sorger thynge da.
 Hurra, Vittoria!

Her har jeg nu i otte Dage løbet efter den forbandede
 Røver, Falsacappa, men intetsteds kan jeg træffe ham. Jeg
 ved nok, hvorfor jeg, eller hvad jeg vilde sige, han altid
 løber: det er fordi min Trompeter tuder ham Ørene fulde;
 men, vent blot, min gode Falsacappa, nu anstaffer jeg mig
 en Trommeslager istedet, tusinde Bomber og Granater, — lad
 mig saa saa fat paa ham! Jeg skal hugge ham til Finker,
 det Uhyre.

(Det begynder at blive mørkt.)

Her er forresten uhyggeligt her mellem Bjergene, man
 kunde gjerne blive overfaldet. — Afsted, Marsch!

(Karabiniererne ud.)

(Falsacappa, Fiorella, Fragoletto og Røverne ind.)

Falsacappa. Naa, endelig staar de uniformerede Mul-
 dyr af. Hvad siger I, Kammerater, om vi paa en ven-
 skabelig Maade fik dem til at eskortere os til Mantua? —

Men, lad os nu først holde Forlovelsesgilde, bagefter kan vi tænke paa alvorligere Forretninger.

(Sultanen i Baggrunden kommer i Birkfornæb.)

Der lyses til Ægteskab for Fragoletto og Fiorella!

Røberne. Falsacappa leve!

Anden Akt.

Dekoration: Stov paa Grændsen af Mantua.

Personerne: Falsacappa, Fiorella, Fragoletto, Pietro og Røbere;
(senere: Karabiniererne).

Falsacappa. Her er Stedet, hvor vi kunne vente det spanske Gesandtskab. Nu ved I jo Alle, hvad I har at gjøre. Saa snart vi træffe Gesandtskabet, overfalde vi det. Du, Pietro, tilligemed et Par Andre fører, dem til Hulen, hvor Rureren er indespærret; imidlertid redder jeg Millionerne.

Pietro. Ja, det tror jeg nok, Du kunde lide, men jeg vil dog helst redde med. Millionerne kunde let faa Svindsot ved at gaa gennem dine Hænder.

Falsacappa. Naa, lad gaa, Gamle. Du er nu engang mistroisk, Du kan ikke gjøre derfor. Du, Fiorella, isører Dig Brindsessens Dragt, som jeg allerede har sagt

Fiorella. Ja, hvis Du giver mig ti Procent af Byttet og strax giver mig Lov til at gifte mig med Fragoletto.

Falsacappa. Du tager Munden lovlig fuld, min Pige, og jeg synes nok, Du kunde hjælpe Dig med to eller højst fem Procent; men, jeg er nu engang en svag Fader, og vort Held beroer dennegang tilbøls paa Dig.

Pietro. Fiorella leve!

Røverne. Hurra!

(Svag Musik høres).

Falsacappa. Spansk Musik! Det maa være Gesandtskabet. Saa til Bærket alle Mand, men tag varsomt paa dem, Gesandter ere hellige Folk.

(Pietro og de andre Røvere ud. Larm, Raab og enkelte Skud høres).

Falsacappa. Nu blev Alt stille. Affairen er overstaaet. Ah, der kommer Pietro tilbage.

(Pietro og flere Røvere ind).

Pietro. Saa, Falsacappa, nu er det gjort. De spanske Herrer ere allerede paa Bejen til Hulen og Prindsessens Dragt ligger inde bag Bustene. Jeg var selv hendes Højheds Kammerjomfru.

Fiorella. Saa gaar jeg, for at klæde mig om.

(Fiorella ud. Trompetsignaler høres).

Fragoletto. Der er Karabiniererne!

Falsacappa. Død og — nej, det passer sig ikke for en Gesandt at bande. Træk Jer lidt tilbage og lad mig tage imod dem.

(Røverne ud).

(Karabiniererne ind).

Anføreren. Endnu har jeg ikke truffet den fordømte Falsacappa, men jeg hørte Skud og Raab, saa han er vel ikke langt borte. Ved Lyden af det første Skud gjorde jeg strax holdt — naturligvis for at udkaste en Slagplan. Jeg vil nemlig helst undgaa Blodsudgydelse, men har jeg først

fat i ham saa, ti tusinde Bomber og Granater — jeg siger ikke mere.

Falsacappa (frem). Ah, hvad ser jeg, Kaptajnen for Fyrstens Karabinierer.

Anføreren. Hvem er De Excellence, De er da vel ikke Falsa — —

Falsacappa. Nej, nu er han borte. Jeg, den spanske Gesandt, og mit Følge, som De strax vil se er bleven overfaldet og udplyndret af den berhyggede Røver. Prindsessen af Granada saa sit Snit, og skjulte sig i Krattet, men vi Andre bleve plyndrede lige til Skindet. Røverne gav os kun Valget mellem at rejse til Mantua i det bare Linned eller trække i de Pjalter, de kastede fra sig.

Anføreren. Ja, de ser ganske vist lidt pjaltede ud af et Gesandtsskab at være.

Falsacappa. Nu har vi imidlertid truffet Dem og Deres tappre Folk saa nu er al vor Nød tilende. De skal jo ledsage os til Mantua. Kom nu frem, Prindsesse, al Fare er forbi!

(Fiorella og Røverne ind).

Anføreren. Jeg er ganske til Deres Excellences Tjeneste, og skulde jeg paa Vejen træffe Falsacappa, saa — ja, De er vel vis paa, at han er borte?

Falsacappa. Ja, han løb strax, da han saa Dem. Han var hange for, at De skulle hugge ham til Finker.

(Et Stud høres).

Anføreren. Afsted til Mantua!

(Alle ud under Musikken: Aarhus Tappensireg).

Tredie Akt.

Dekoration: Sal paa Fyrsten af Mantuas Slot.

Personerne: Fyrsten, Generalkasssereren, Falsacappa, Fiorella, Pietro og de øvrige Røvere; (senere: Kureren).

Fyrsten. Det har glædet mig meget at hilse paa min Brud. Betingelserne for vort Ægteskab skal strax blive fuldbgyrde. (affibes) Det var dog en mærkbarlig Lighed, Prindsessen har med den unge Pige, jeg traf mellem Bjergene. (højt) Er De saa god, Generalkassserer, at betale Gesandten de tre Millioner — for De har vel Pengene?

Generalkasssereren. Om jeg har Pengene? Deres Højhed —

Fyrsten. Vil De saa udbetale Gesandtflabet Millionerne. Medens de Herrer afgjør deres Forretninger, vil Prindsessen og Følget maaske indtage nogle Forfriskninger i den hvide Sal. Tillader de at jeg fører Dem derhen.

(Fyrsten, Fiorella og Røverne ud).

Falsacappa. Naar, Højstærende, saa var det os To, der skulde tales ved.

Generalkasssereren. Ja, om de tre Millioner, de skal nok smage, ivesandt?

Falsacappa. Ja, jeg længes unægtelig efter at saa Fingre i dem.

Generalkasssereren. Det tror jeg, men jeg har dem desværre ikke her, og vil de gjerne vide, hvor De er, saa hør.

Sang.

Mel.: Ah du lieber Augustin.

1.

Ligesra jeg Kassen sit
 Lyktigt mit Liv det gif
 Vin og Kort og Riger smaa
 Tænkte jeg paa.
 Altid jeg glad og kjæf
 Mønten lod rulle væf,
 Kassen, ja se den sprang læf
 Ja, den er væf.

Falsacappa. Men Millionerne.

Generalkassfereren.

2.

Ser De Millionerne,
 Drene, Kronerne
 Fløj af Kassen nok saa flot,
 Til bankerot
 Jeg maatte spille da,
 Hør sig mig, vil De ha'
 Resten, tusind Francs? Na hva'
 Sig bare ja!

Falsacappe. Tænkte jeg det iffe nok, det er en
 Collega. Men her hjælper ingen Snak, frem med Millio-
 nerne, eller det gjælder dit Liv!

Generalkassfereren. Skaan mig, jeg vil gibe Dem
 en Begel — jeg vil (Falsacappe nærmer sig.) Til Hjælp! Gvalt!
 — Han vil myrde mig!

(Fyrsten, Fiorella og Røverne ind.)

Fyrsten. Hvad gaar her for sig?

Falsacappa. Det er den Skurk, der vil snyde os for vore Penge.

Røverne. Snyde os for vore Penge? Han skal dø! Sikken en Kjæltring!

Generalkassjereren. Det er ikke sandt Deres Højhed. Jeg vilde kun — —

(Musik høres.)

Falsacappa. (affibes.) Død og Helvede! Nu ere vi færdige; det er det spanske Gesandtskab!

Fyrsten. Hvad er det?

(Rureren ind.)

Rureren. Deres Højhed, det er det spanske Gesandtskab med Prindsessen af Granada.

Fyrsten. Er der da to Prindsesser og to Gesandtskaber? Jeg har ikke forlangt mere end een Kone. Men hvilket er da det rigtige Gesandtskab med den rigtige Prindsesse?

Rureren. Det er det udenfor. Disse Folk ere Falsacappa og hans Røverbande. De fangede først mig og senere Gesandtskabet. Heldigvis vare Røverne saa forhippede paa at faa fat i Millionerne, at de glemte at tage min Pistol fra mig. Jeg skjød den Røver, der var bleven tilbage for at passe paa os, og befriede derefter Prindsessen og Følget fra Fangensskabet i Røverhulen.

(Karabinierierne ind under Musikken: Aarhus Tappensreg).

Fyrsten. Disse Folk skulde hænges paa Stedet. Det er Falsacappa og hans Røverbande.

Ansøreren. Det skal være mig en særdeles Fornøjelse. Som jeg har maattet løbe for hans Skyld, kan in-

gen gjøre sig det mindste Begreb om. Folk kunde gjerne tilsidst tro at det var af Skræk. Ti hundrede Tusinde Bomber og Granater! Afsted til Galgen!

Fiorella. Naade, Deres Højhed, Naade!

Fyrsten. Hvorfor skulde jeg skjænke Eder Naade?

Fiorella. Fordi jeg igaar ude i Bjergene frelst Deres Liv; havde jeg ikke vist dem Vej, var De ufejlbarlig bleven dræbt. Skjænk os Livet!

Fyrsten. Nuvel, for din Skyld, og paa den Betingelse, at I blive stikkelige Folk.

Røverne. Det love vi.

Fyrsten. Men, Generalkasserer; hvorledes hænger det sammen med Dem og Millionerne?

Generalkassereren. Deres Højhed, Millionerne ere i god Behold. Jeg vilde kun ikke give Røverne dem; — jeg havde saadan en Slags Mistanke.

Fyrsten. Naa, saadan at forstaa, min trofaste Tjener.

Generalkassereren. (affibes.) Med den ægte spanske Gesandt skal jeg nok komme overens. Det er sikkert et dannet Menneske.

Fyrsten. Altsaa for Fremtiden ingen Rapserier, Hr. Falsacappa

Falsacappa. Fyrsten leve!

Slutningsang.

Mel.: Aarhus Tappensreg.

Vi stille os ved Thronens Fod
Og hilse Dig vor Fyrste god;
Skjøndt nys som Syndere vi stod
Du os dog leve lod.
Vi derfor nu vil gjøre Bod
Og love Dig med frejdigt Mod:
For Dig at offre Liv og Blod
Du Spire af en ædel Rod.
Hurra! vor Fyrste god!

Kalifen paa Eventyr.

Dukkekomedie

i

3 Acter.

Kjøbenhavn.

Alfred Jacobsens Forlag.

Løvstræde 8.

Personerne:

Kalifen.

Hussajn, Storvisir.

Scheit-ul-Islam.

Rislar Aga.

Jussuf Ben Soliman, en ung Jøde.

Zulma, Kalifens Datter.

Kalf, Kunstner.

Raphael, Feuilletonist.

En Opvarter.

En Betjent.

Karnevalsgjæster. — Tivolibesøgende.

De foran hvert Tableau nævnte Personer forekomme i samme Tableau. De foran Parantbesen nævnte Personer ere paa Scenen, naar Tæppet gaar op, hvorimod de i Parantbes nævnte Personer komme ind senere (som antydet i Stykket).

Duffer og Dekorationer til „Kalifen paa Eventyr“
tilligemed Vejledning til at spille Stykket paa Duffetheatret
vil medfølge som Tillægsblade til

„Soufføren“.

Første Akt.

Dekoration: Divansalen (Drapperier for Baggrunden).

Personerne: Schejk-ul-Islam, Rislar Aga; (senere: Hussejn og Kalifen, samt efter Changementet: Zulma og Zussuf Ben Soliman).

Schejken. Rislar Aga! Min Sjæl henrykkes ved at hilse Dig (affibes). Væmmelige Kryb!

Rislar Aga. Schejk-ul-Islam! Mit Øre indsuger med Begjærlighed din Visdom (affibes). Giftige Slange!

Schejken. Vor høje Herster, Kalifen, bryder sig i den senere Tid ikke meget om vor Visdom og vore Hoveder. Han begynder mere og mere at rette sig efter sit eget. Jeg har en Anelse om, at Storbiziren nu er Kalifens Raadgiver.

Rislar Aga. Storbiziren! — Gjøgleren fra Torvet i Balsora! — Vi maa skaffe ham en Silkesnor om Halsen.

Schejken. Du har Ret! — Kalifens ophøjede Visdom trænger ikke til Raadgivere; hans Sind behøver Udspredelse. Hvad mener Du om en Bryllupsfest. Brindsen af Myfore har begjæret Kalifens Datter tilægte.

Rislar Aga. Jeg beundrer Din Visdom (affibes) i at

mele din egen Kage. (Højt) Jeg vil købe Kalifen fem Hundrede unge, dejlige Hustruer.

Schejken. Herligt (affbes) til at skaffe Dig Magten. (Højt) Men kan Du købe fem Hundrede unge Piger, uden at tømme Skatkammeret?

Kislar Aga. Jeg har overvejet hvorledes. I Bagdad leve tusinde Jøder. Disse Bantro have samlet umaadelige Rigdomme. — Nuvel! — Det koster kun 1000 Men Hampereb at blive deres Arvinger. Ere vi saa enige om at styrte Storbiziren og dele Magten?

Schejken. Naturligvis; det er ude med Jøderne! Men stille, der kommer Hussejn!

(Hussejn ind.)

Hussejn. Profetens Skygge hvile over Eder!

Schejken. Skinner Solen idag paa vor høje Herskers Ansigt?

Hussejn. Nej, det er Graabejr — jeg frygter for en Orkan. — Se den, der idag bliver anklaget i Divanet, Hovedet vil blæse af ham.

Kislar Aga. Saa ve over Bagdads Jøder. Jeg anklager dem Allesammen.

Schejken. Ja, de maa dø! De ere Profetens Fjender og altfor rige (affbes). Kislar Aga vil for deres Penge købe Kalifen fem Hundrede nye Hustruer. Det maa Du forhindre, Hussejn, ellers tilriver han sig hele Magten.

Hussejn (Højt). Ja, saa er det jo ude med Jøderne.

Kislar Aga (affbes). Prindsen af Mysore vil begjære Prindsesse Zulma tilægte. Schejken er Prindsens Lærer og Prindsen har ikke lært Andet end at lyde Schejken, der selvsjælgelig vil blive den mægtigste Mand i Landet næstefter

(Fortættes.)

Nr. 17.

Indhold: Om Fremstilling af bevægelig Sø paa Duffetheatret. (sluttes.) — Spørgsmaal og Svar til og fra Soufflören. — Kalifen paa Eventyr, Duffetomédie i 4 Akter (sluttes).

Følgeblade: Nr. 32, Sætstykker (Sky- og Suedekorationer); Nr. 33, Coulisjer (Suedekorationer).

Om Fremstilling af Bevægelig Sø paa Duffetheatret.

(Fortsat.)

En Riste, der er $\frac{1}{2}$ Tom. bred, 1 Tom. høj og ligesaa lang som Brædtet, fastgjøres paa, dette mellem Balserne. Naar en Blikrille paaømmes denne Riste, kunne større og mindre Skibe, der anbringes paa de Pag. 151 beskrevne Blikapparater, føres paa Søen.

Paa Balserne fastgjøres „blaat Silke- eller Conceptpapiir“, som paa den tykke Balsse lægges i større og

paa den Tynde i mindre Folder. Højderne af Folderne paastryges lidt hvid Farve (Limfarve) til Efterligning af Skummet paa Toppen af Bølgerne.

*

*

*

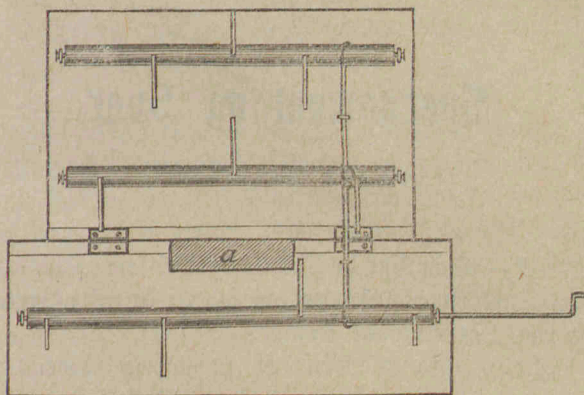
Apparatet til Fremstilling af bevægelig Sø over hele Scenen, forfærdiges paa en saadan Maade, at det baade kan anvendes til Fremstilling af Dekorationen: Paa Dækket af et Dampskib og til Dekorationen: Paa Havet. Yderligere forlanges af dette Apparat, at disse Dekorationer ikke alene kunne vises særskilte, men ogsaa changeres for aabent Tæppe. Saaledes f. Ex. benyttes Apparatet i „Jorden rundt i 80 Dage“ (9de og 10de Tableau), hvor Dampskibet synker og overstyldes af Bølgerne.

Til Forfærdigelsen benyttes to Brædder, tre Valser og $\frac{3}{4}$ Alen „mørkeblaat Theateratlas“ (Silkefjirting).

Af Brædderne er det ene $12\frac{1}{2}$ Tom. langt, $7\frac{1}{2}$ Tom. bredt og $\frac{1}{2}$ Tom. tykt, og det Andet 15 Tom. langt, 5 Tom. bredt og $\frac{3}{8}$ Tom. tykt. (Dette Brædt er tyndere, for at give Plads til en Dampskibsdekoration, som eventuelt anbringes paa Brædtets ene Side.)

Som Tegningen Pag. 259 viser, gjøres en Udstjæring (a) i det længste Brædt. Udstjæringen har samme Bredde, som den faste Lem og er 1 Tom. dyb.

De to Sider af Brædderne, som skulle vende mod hinanden, afhøvles skraa, for — ved Hjælp af et Par smaa Hængsler — at kunne indrettes saaledes, at det længste Brædt kan hæves lodret paa det Andet.

Apparat til Fremstilling af bevægelig Søs over hele Scenen.
(set ovenfra.)

a. Udstjæringen over Lemmen.

$\frac{1}{2}$ Tom. fra de korte Sider af det længste Brædt anbringes midtvejs 2 Øfener, som ere 2 Tom. lange. $\frac{1}{2}$ Tom. fra Iderkanterne af det andet Brædt anbringes ligeledes Øfener, 2 og 6 Tom. fra Sammenføjningen med det længste Brædt at regne, og henholdsvis $2\frac{1}{2}$ og 3 Tom. lange. (Se ovenstaaende Tegning i Forbindelse med Tegningen Pag. 274.)

(Sluttes.)

Spørgsmaal og Svar

til og fra „Soufløren“.

— ? — Samtlige de Duffekomedier, som „Soufløren“ optager, udkomme i Særtryk og faaes i de fleste Boglader samt paa „Souflørens“ Kontor.

„Kataja Grants Børn“ er udsolgt for Tiden, men forventes senere at udkomme i et nyt Dplag.

Flere Abonnenter. „Soufløren“ sluttet med indeværende Aargang (24 Hester).

Salt vil „Soufløren“ optage mindst 10 Duffekomedier med tilhørende Anvisninger til Opførelsen, og samtlige de til Stykkerne hørende Duffer og Dekorationer som Folgeblade.

Den Folgeorden, i hvilken Folgebladene fra Heste 15—24 udkomme, har intet at gøre med Duffekomediernes Rækkefølge. For at Alt kan være fuldstændig komplet, inden „Soufløren“ sluttet, er det nødvendigt at tage mange faglige Hensyn, som forårsager den fulgte Udgivelsesmaade.

Naar „Kalifen paa Eventyr“ er sluttet, vil „Drsevs i Underverdenen“ blive optaget i „Soufløren“.

Deres ærbødige
„Soufløren“.

vor høje Herre. Edle Storbizir! Du maa forhindre dette Giftermaal.

Hussejn. Ja, det er jo tydeligt. Ja, saa er det jo aldeles ude med Jøderne.

(Skejten og Kistlar Nga ud.)

Hussejn. Det er ikke let at være Storbizir! Jeg havde heller aldrig indladt mig derpaa, hvis jeg ikke i tredive Aar havde gjort Forstudier som Gjøgler paa Torvet i Balfora. Jeg forstaaer den Kunst at forblinde Andres Øjne og bruge mine egne. Vor kjære Kalif har allerede haft fire Bizirer — de ere alle hængte. Hussejn er den Femte, han er saa klog, at han spiller dum. Han er ikke bleven hængt endnu!

(Kalifen ind.)

Kalifen. Hussejn!

Hussejn. Store Kalif! Jeg bøjer min Nasse under din Hæl.

Kalifen. Jeg holder ikke Divan idag. Hvis Du blot nævner Divanet, skal din Mund forstumme.

Hussejn. Det er heldigt for Jøderne, som Du ellers vilde dømme til at hænges.

Kalifen. Hvormed have de syndet?

Hussejn. De have samlet formange Penge.

Kalifen. For mangel! — Saa er Dommen fældet.

Hussejn. Kalifens Ord ere Visdom! Du har Valget imellem at tage deres Liv — det kan Du kun gjøre een Gang! — og at tage deres Penge — det kan Du gjøre om igjen, saa ofte Du har lyst.

Kalifen. Saa lader jeg Naade gaa for Ret. Jeg

Kalifen.

stjænker dem Livet og beholder deres Penge. Ere Jøderne ikke sorte?

Hussejn. Kulsorte — undtagen naar de badste sig — for saa ere de hvide. Engang havde de en stor Konge, Soliman den Vise . . .

Kalifen. Den Vise? Var han saa vis som jeg?

Hussejn. Nej, saa vis var han dog ikke. Han lod sig af sin Rislar Aga forlede til at tage fem Hundrede unge Husfruer paa sine gamle Dage, og de gjorde ham til en Daare og bandt ham Bjælder i hans Skjæg. — — — Rislar Aga vil foreslaa at anvende Jødernes Penge til at kjøbe Dig fem Hundrede ny Husfruer.

Kalifen. Saa det vil han. Men jeg vil ingen ny Husfruer have. Hvad siger Du dertil?

Hussejn. Kalifens Ord ere Visdom.

Kalifen. Naa, ja, det skulde jeg mene. Har Du ingen bedre Nyheder?

Hussejn. Den fromme Schejk anholder om Din Datters Haand for Prinds Bim-Bam af Mysore. Han ønsker tillige en Plads i din Hær. Faar han din Datter, bliver han din Arving og faar han Overbefalingen i Hæren kan han tage Arb, naar han lyfter.

Kalifen. Ved Profetens Skjæg! Den Karl maa være dummere end en Dromedar! Frieriet er afvist. Slave! Hvis Du har din Hals kjær, saa kom ikke med flere af den Slags Historier. More mig skal Du — derfor er Du Storvizir.

Hussejn. Kalifens Ord ere Visdom! Jeg har en

ganſke ny Opfindeſe, ſom jeg har faaet af Legations-
gjøgleren fra Myſore. Se engang, høje Kalif.

(Det bliver mørkt. Paa Drapperiet i Baggrunden viſes Taagebilleder og
Farveſpil. — Det bliver atter lyst.)

Kalifen. Huſſejn! Det var en prægtig Opfindeſe.
Jeg tror alligevel, at jeg vil holde Divan.

(Kalifen og Huſſejn ud.)

(Kislar Aga ind.)

Kislar Aga. Der er ikke længer Spørgsmaal om,
at Huſſejn er en Trolldmand. Han bringer alle vore Planer
til at ſtrande. Men nu har jeg ogsaa et Eventyr for Ka-
lifen — et Kjærligheds-eventyr. Imorges ſaa jeg en Buket
blive truffet over Havemuren og en anden bliae faſtet til-
bage. Jeg tog Buketten og fandt i den en lille Billet,
ſom jeg læſte. „Din til Døden. Man vil tvinge min
Kjærlighed. Kom til mig, naar Maanen ſtaar op.“ Jeg
lagde atter Buketten tilbage paa ſin Plads og ſkyndte mig
bort. Vær overbevist om, min ſmukke Loffedue, haade han
— og jeg ſkulle komme.

(Kislar Aga ud.)

(Huſſejn ind.)

Huſſejn. Ja, gif det ikke, ſom jeg tænkte mig?
Hvad har jeg nu for al min Umage! Det bliver altsaa Re-
ſultatet paa mine diplomatifke Kunſtgreb. Kislar Aga ſaar
Ordre til at kjøbe Kalifen fem Hundrede ny Gemalinder og
Prindsesſe Zulma ſkal giftes med Prinds Bim-Bam! Det
er ikke godt at være Storbizir!

(Huſſejn ud.)

Changement.

Dekoration: Palmelund ved Haremet.

(Zulma ind.)

Zulma. Maanen er allerede paa Himlen og endnu er han her ikke. Blot der ikke er tilstødt ham en Ulykke. Allah er barmhjertig! Der kommer han.

(Jussuf ind.)

Fremmede Ungling! Er det Dig?

Jussuf. Det er din Ven, Du Bagdads Rose.

Zulma. Og Du har vovet dit Liv for mig — mig, hvis Navn Du ikke engang kender. Mig, din ydmyge Slavinde, som kun beder Dig om aldrig at ophøre med at elske mig og hvis største Lykke vilde være at leve og dø med Dig.

(Larm udenfor.)

Jussuf. Hvad er det?

Zulma. Flygt, min Elskede, flygt!

Jussuf. Flygte! For hvem?

Zulma. For Døden, der venter Dig, for Kislar Aga, for Kalifen! Se, der er de allerede! Det er for tilde!

(Kalifen, Kislar Aga, Skejten og Husssejn ind.)

Kalifen. Ser Du, min Smukke, Kalifens Sværd er altid over Synderens Hoved. Hvem er dette skamløse Kvinde-menneske? Hvad — hvad — hvad er det? — Zulma — min egen Datter! Hør, veed Du hvad min Pige! Denne Opførsel finder jeg, mildest talt, upassende. Tak Allah, at Du er Prindsesse. Nu er det ham, Ulykkesfuglen, der skal undgjalde for Eder Begge. Hvad er Du for en Karl?

Jussuf. Mit Navn er Jussuf Ben Soliman og jeg er en Jøde.

Kalifen. En Jøde! Zulma! Zulma! En Jøde. Prindsesse, Du har tolv Timers Stuearrest. Saa Du er altsaa en Jøde?

Jussuf. Ja Herre, jeg er en Jøde; men ligesuldt af fyrstelig Slægt. Min Stamsfader var den store Kong David.

Kalifen. Det hjælper Dig ikke, min gode Jødeprinds. Du bliver spiddet alligevel; jeg vil ingen Jøder have ind i Familien.

Jussuf. Og dog er jeg mægtigere end Du, Herre! Jeg kender et Trylleord, der gjør mig til Herre over Tid og Rum, medens dit Herredømme kun rækker nogle faa Mile. Jeg havde blot behøvet at udtale dette mægtige Trylleord, og din Datter og jeg havde begge siddet trygge paa Libanon og spottet din Afmagt.

Kalifen. Jussuf, min Ven, jeg kan godt lide Dig. Jeg har længe ønsket at gjøre Bekjendtskab med en honnet Troldmand, Aand, Djævel eller saadant Noget. Skulde det ikke være muligt at faa din Hemmelighed tillaaens et lille Øjeblik. Det skulde ikke blive til din Skade.

Jussuf. Jeg vil betro Dig Ordet, hvis Du tilsværger mig, at Du kun vil bruge det til een Rejse, og at jeg skal være ukrænkelig til Du kommer tilbage.

Kalifen. Derpaa giver jeg Dig mit Ord som Kalif og Muselman.

Jussuf. Nuvel Herre, men vogt Dig for at le, thi paa Datter kjendes Daaren og saasnart Du leer, glemmer Du det Trolddomsord, der atter skal føre Dig tilbage.

Kalifen. Sig Du mig kun Ordet! Jeg har ikke leet i fyrgethye Aar.

Jussuf (sagte). Herre, Ordet er „Mutabor!“

Kalifen. Mutabor. Mutabor — Mutabor. Det skal jeg nok huske. Hussejn, min tro Vizir, skal følge mig. Og Du, Jussuf, stol Du kun trygt paa hvad Kalifen lover (tordnende): Den, som blot tør krummer et Haar paa Jussufs Hoved, ham lader jeg hele Skjæget rykke af! — Nu tusind Aar og tusind Mile bort! Mutabor!

(Kalifen og Hussejn forsvinde under Lyn og Torden).

Anden Akt.

Dekoration: Sideværelse til et Fesilokale i Kjøbenhavn.

Personerne: Ralf, som Prinds Karneval, og Raphael; (senere: Kalifen, Hussejn og Karnevalsgjæster).

Ralf. Naa, min kjære Raphael, hvorledes synes De saa om Karnevalet?

Raphael. Brillant! Maskerne ere fortrinlige, Dandsen livlig og Vinen ganske udmærket. Jeg har Stof nok til en glimrende Anmeldelse i Bladet. Men se, se engang! Der kommer virkelig de to bedste Masker, jeg endnu har set paa Karnevalet.

(Kalifen og Hussejn ind.)

Ralf. Ja, det skal De have Ret i, store Mand. Hvem kan det dog være? Lør jeg vove at spørge, hvem er det, der bærer Karnevalet med sin Nærværelse?

Husfejn. Herre, Profetens Skygge, Himlens Søn, Jordens Fader, de Troendes Behersker, den store Kalif er traadt ind i dit Paulun.

Raphael. Bravo! Han er os uhyre velkommen. Store Kalif, tillad mig at forestille Dig vor Konge og Herre, Djebliffets Barn og Nattens Helt, Kunstnerforeningens Viceformand og Ballets Dirigent, Lystighedens Anfører, Selvherstieren i de forenede Daarstaders fantastiske Rige, den mægtige Prinds Karneval.

Kalifen. Husfejn, den Titel var længere end min. Broder! Jeg hilser Dig. Jeg er tilligemed Husfejn bleven forflyttet til dit Land og din Tidsalder. Det forundrer Dig?

Kalf. Nej, ingenlunde. Det er jo ganske naturligt!

Kalifen. Hører Du, Husfejn, det er ganske naturligt. Hvor dog Dphsningen gaar fremad i et Tusinde Aar. Men sig mig, er I troende Muselmænd?

Kalf. Nej, idetmindste ikke offentligt. Vi kalde os Kristne.

Husfejn. Hvad! Kristne? Altsaa Vantro?

Raphael. Ja, dels Kristne og dels — Jøder.

Husfejn. Ah — Jøder!

Kalf. Ja, og jeg tør nok sige, at Jøderne ere de Mægtigste, efterat de nu have erobret de to store Riger: hele Østergade og det meste af Strandvejen.

Kalifen. Allah er stor! Husfejn, naar vi komme hjem, ville vi ikke lægge os ud med Jøderne.

Kalf. Men, — lad mig ikke glemme at opfylde mine Pligter. Herved udnævnes din Storbizir til Ridder af U-Ordenens første Klasse med Brillanter.

Kalifen. Broder, det vil glæde mig at se ham som Husfors. Lad ham blive flædt efter dit Lands Skik!

Ralf (i forandret Tone). Vil De flæde Dem om? Det kan De godt komme til. Veed De Vej ned til Garderoben? Ikke!

(En Mafte træder ind.)

Na, Ludvig, følg den Herre ned til Garderoben! Han vil have en civil Dragt.

(Husfejn og Masten ud.)

Kalifen. Min Tak er uudsigelig, men vil Du alligevel forsøge den, saa tillad mig endnu et Spørgsmaal, før jeg forlader Dig. Er Kongeriget Mysore i stadigt Tiltagende?

Ralf. Det skal jeg ikke kunne sige. Mysore! Hvor ligger det?

Masael. Ingensteder. Englænderne have taget det.

Kalifen. Ja saa! Havde jeg ikke en Anelse om, at Prinds Bim-Bam var et daarligt Parti.

(Husfejn, i europæisk Kostume, ind.)

Men hvad er dog dette?

Ralf. Oh, det er jo din egen Storvizir i moderne Kjøbenhavnsk Oversættelse.

Kalifen. Hahaha! Husfejn! — Hahaha! — Hvorledes er det dog, Du ser ud? — Hahaha!

Husfejn. Hahaha! (pludselig forfærdet) Na — Na! Se endelig ikke!

Kalifen. Jo, jeg vil se. Det er første Gang i de sidste fyrgetyve Aar jeg har seet noget saa morsomt. Hahaha! (forfærdet) Na, Na, hvad har jeg gjort! — Trylleordet! Mu—Bu—Bubuku—Bumubu — Na! Jeg har glemt det. Muh—Mu—u u—Bu—u!

Ralf. Men hvad er der paafærde?

Husfej. Vi ere pdelagte. — Tusinde Mile borte. — Vi ere strandede tusinde Mile udenfor vor Tidsalder. Kalifen maatte ikke le, men han lo alligevel og derved glemte han Trylleordet Mu—Bu—Uh— Na! Nu ere vi nødte til at blive her.

Ralf. Det er mageløst! Trøst Jer, I er i godt Selskab og have ikke lidt Skibbrud i nogen Ørken. Ved min Fyrsteværdighed lover jeg Eder, at I skulle finde Trylleordet enten over — eller under Bordet.

Kalifen. Mu — bu — bu . . . tør Du love det?

Ralf. Ja, uden videre! — Vi har en Champagne, der gjør Underværker. Naar Du tømmer et Par Flasker af den, kommer Du til Paradis — til Bagdad — hvor Du lyfter.

Kalifen. Ja, saa følger jeg Dig.

(Fanfare.)

Ralf. Og nu, store Kalif, oplad Dine Øjne og sku Resten af mit Kongerige.

Changement.

Dekoration: En oplyst Festsal. Baggrunden opslidt af Karnevalsgæster.

Credie Akt.

Dekoration: Tivoli en Festsæsten.

Tivolibesøgende bevæge sig frem og tilbage over Scenen.

Personerne: Kalifen, Hussejn, Raphael; (senere: en Opvarter og en Betjent efter Changementet: Kislar Aga, Schejken, Zusuf og Zulma.)

Kalifen. Ak, Hussejn, aldrig havde jeg troet, at Profetens Efterkommere skulde blive Gjøglerne paa Tivoli. Kunde jeg blot finde det fordyrmte Trylleord — Mu — bu — bu. — Nej, vi kommer aldrig mere tilbage til Bagdad. — Vort Kalifat, vore smaa Slavinder, vore prægtige Paladser ere tabte for steds. — Gjøgler! den store Kalif er Gjøgler.

Hussejn. Trøst Dig, Herre! Ulykken er ikke saa stor. Man kan næsten leve ligesaagodt her ved Kallebodstrand som i Bagdad, og desuden er Gjøgleriet en anset Kunst her til lands. — Det er ogsaa langt lettere at regjere end at gjøgle.

Kalifen. Ja, det er muligt, men at regjere er dog behageligere.

Hussejn. Smaa nu blot disse Tanker af Hovedet, store Kalif. Jeg har fundet en ganske ny Drik, som vi kunne faa henne i Pavillonen. Skal jeg hente Dig en Flaske deraf?

Kalifen. Nej, gaa Du derhen. Jeg følger efter om lidt.

Hussejn. Jeg adlyder, høje Herre.

(Hussejn ud.)

Kalifen. Stakkels Hussejn! der er saamange underlige Tanker, der i den sidste Tid duffe op for mig. — Hus-

sejn søger altid at forjage dem, men der bliver dog altid en Tvivl tilbage, om jeg virkelig er saa ophøjet stor og vis, som mine Slaver siqe. — Ah, der kommer en Dreng, jeg vil udsørge ham, maaske faar jeg da Lys i Sagen. — Kalifen Omar vidste ikke, at han var skeløiet, før han engang, forklædt som Derwisch, vandrede om i Bagdads Gader og en Dreng raabte: „H, hvor den Præst skeler!“

(En Dpvarter ind.)

Kalifen. Kjender Du Araberne, Dreng?

Dpvarteren. Ja — hvilken af dem. — Den Rigtige eller den Anden?

Kalifen. Den Rigtige? Ere de da ikke rigtige begge To?

Dpvarteren. Næ—æ! kun den Ene, ham, der gjør Kunster. Den anden Rabhler, ham med det store Skjæg, er kun saadan en Bøste, der følger med for et Syns Skyld. Han er en gebommerlig Klobrian.

Kalifen. En gebommerlig Klobrian? Du tager fejl, Dreng, han er vis, meget vis. Han havde engang tre Hundrede unge Husfruer; de forsikkrede Alle, at de elskede ham.

Dpvarteren. Næ, fiske tyve Løse! Det har De bare bilbt den gamle Snegl ind for at faa ham til at gi'e Noget. Han maa være meget dum. Hahaha!

(Dpvarteren raft ud.)

Kalifen. Han har Ret! Det sagde De altid, naar de vilde have Noget. Dum! dum! Ja, jeg har været dum.

(Hussejn ind.)

Hussejn. Saa, store Kalif. Glæden venter Dig i Form af svenske Banco og fine Cigarer. Lad os skynde os! Du siger Intet Herre. Er der hændt Dig noget ubehageligt medens jeg var borte?

Kalifen. Ja, Hussejn. Jeg har gjort en Opdagelse. Jeg er dum, — ja, meget mere — jeg er en gebommerlig Alodrian!

Hussejn. Hvem har bobet at sige Dig det?

Kalifen. En, der ikke kjendte mig. Nu ved jeg, at jeg er dum, dummere end alle Andre. Hvad en Kalif er, er han altid hyvfold.

Hussejn. Kalifens Ord ere Visdom (raaber) Leve den store Kalif, Kongernes Konge.

(En Betjent ind.)

Betjenten. Undskyld, Højstærende, men det er ikke værd at skraale saa høit.

Kalifen. Hvad er det den Slave siger?

Betjenten. Hvem kalder De for Slave? Ser De ikke, at jeg er ansat ved Politiet? De skulde vel ikke have Lyst til lidt Vand og Brød eller en Tur i Forbedringshuset?

Kalifen. Bover Du, at true mig med Slavespøde! Hussejn, stjer Næse og Øren af den Hund!

Hussejn. Jeg adlyder Dig, høje Kalif (nærmer sig Betjenten.)

(Betjenten raft ud.)

(Naphael ind.)

Naphael. Hvad, mine Herrer, De har bobet at true Politiet. Det bliver Dem en dyr Spøg. Men hvad seer jeg! Det er jo vor Kalif fra Karnevalet. Hvorledes gaar det til, at De er her — og som Gjøgler?

Kalifen. Jeg havde jo glemt Trylleordet, det mægtige Ord, der skulde føre mig tilbage til Bagdad.

Naphael. Hvor vi Østerlændere dog have en rig Fantasi — aldeles som i Eventyret „Kalifen som Stork.“

(Fortsættes.)

Goutflören!

Nr. 18.

Indhold: Om Fremstilling af bevægelig Sø paa Duffetheatret (sluttet.) — Kalisen paa Eventyr, Duffekomedie i 3 Akter (sluttet). — Orfevs i Underverdenen, Duffekomedie i 4 Akter (fortsættes).

Følgeblade: Nr. 34, Duffer til Jorden rundt i 80 Dage (1); Nr. 35, Coulisjer (Stovdecorationer).

Om Fremstilling af Bevægelig Sø paa Duffetheatret.

(Sluttet.)

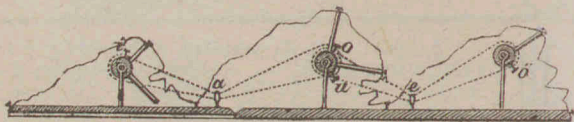
Af Balserne, som ere $\frac{3}{4}$ Tom. i Diameter, færdiges de to 11 Tom. og den tredie $13\frac{1}{2}$ Tom. lang.

Smaa Pinde, der ere 2 à 3 Tom. lange, anbringes paa de Steder af Balserne, som Tegningerne (Pag. 259 og 274) vise.

Balserne fastgjøres ved Hjælp af Skruer, som, gennem de i Brædderne anbragte Øfener, skrues ind i Bal-

fernes Ender. Istedesfor Skruen i den venstre Ende af den længste Valse, anbringes et af Staaltraad dannet, langt Sving.

Efterat de to smaa Østener (a og e, se nedenstaaende Tegning) ere anbragte i Brædderne, midtvejs mellem Valserne, forbindes alle tre Valser med en Snor, som føres omkring Valserne og gennem de smaa Østener saaledes som Tegningen viser.

Apparat til Fremstilling af bevægelig Sc over hele Scenen,
(set fra Siden.)

a og e: smaa Østener; i, o, u og ø: smaa Traadstifter.

Ved Hjælp af en lille Traadstift fastgjøres Snoren til hver enkelt Valse paa de med i, o, u og ø mærkede Steder (se Tegningen)*). Vi have nu kun tilbage at anbringe det mørkeblaa Theateratlast. Dette lægges i mange Følde henover Valserne og fastgjøres med smaa Traadstifter til de opadvendende Ender af de Smaapinde, som ere anbragte i Valserne. Yderligere fastgjøres Tøjet til For- og Bagkanten af det samlede Apparat. Over Udstjæringen (a, se Tegningen Pag. 259) gjøres en 2 à 3 Tom. lang Rist i Tøjet.

*) Et Apparat til Fremstilling af bevægelig Sc over hele Scenen kan kjøbes paa Soufflørens Kontor, Lovstræde 8.

Apparatet er nu færdigt og vil, ved at dreje Svinget frem og tilbage, kunne sættes i en bølgeformig Bevægelse, som, rigtig belyst, meget skuffende efterligner Havet.

Før at kunne anbringe Apparatet paa Duffetheatret, borttages alle de bevægelige og 2den faste Coulisse, og paafer man, at Udsfæringen i Apparatet nøjagtig befinder sig over Lemmen i Gulvet.

Naar den forreste Halvdel af dette Apparat er hævet, vil Bølgeapparatet være skjult (for Tilskuerne) og en Dampskibsdekoration, der forinden er anbragt, komme til syne. Sænkes samme Halvdel, samtidig med at Apparatet sættes i Bevægelse, vil det for Tilskuerne se ud, som om nævnte Dekoration overstyledes af Bølgerne.

Kalifen. Stork! Nej, Broder, meget har jeg oplevet, men — Stork har jeg dog aldrig været.

Raphael. Naa, det kan jo ogsaa være ligegyldigt. Kalifen lo og glemte Trylleordet — —

Hussejn. Trylleordet! Trylleordet! Hvad var det for et Ord?

Raphael. Det var Ordet — Mutabor.

Kalifen. Mutabor! — Jøde, Du har gjengivet mig mit Kalifat — og frelst mig fra Forbedringshuset! Dig selv kan jeg ikke lønne, men min Naades Sol skal skinne over dit Folk. Nu afsted, Hussejn!

Raphael. Ja, det er vist det bedste, at De forsvinder, for der kommer Betjenten tilbage med et Par Kollegaer.

Kalifen. Mutabor!

(Kalifen og Hussejn forsvinde under stærk Torden.)

Changement.

Dekoration: Divanjsalen.

(Rislar Aga og Schejken ind.)

Rislar Aga. Bifeste blandt de Bife, det begynder at se sort ud for os. Folket bliver uroligt, fordi det ikke ser Kalifen. Som om ikke Alt gaar sin sædvanlige Gang: Skatteindkrævning, Krigen og Genrettelserne. Man mumler om, at vi have ryddet Kalifen afvejen. Det vil koste os Livet, hvis han ikke snart vender tilbage.

Kalifen paa Eventyr.

Schejken. Mon ikke Jøden, som Du har ladet fængsle, kan sige os, hvor han er.

Rislar Aga. Jeg har selv tænkt derpaa og har ladet ham kalde. Der kommer han.

(Jussuf ind.)

Rislar Aga. Bantro, vi tillade Dig at leve, medens Du besvarer vort Spørgsmaal. Hvor er Kalifen?

Jussuf. Der, hvor han selv ønsker at være. Mine Dine række ikke saa langt.

Rislar Aga. Maaſte Du dog kunde faa Dje paa ham, naar jeg for Exempel lod Dig spidde paa Spidsen af den højeste Minaret.

Jussuf. Saa vilde jeg dog ikke se Kalifen, men kun en troløs Slave, der har glemt hans Befalinger.

Rislar Aga. Det var dit sidste Ord — Glendige!

Schejken. Lad os ikke tænke paa ham, men lad os handle. Den gamle Kalif er borte, vi udraabe en ny Kalif. Vi har jo Prinds Bim-Bam, han vil blive en mild Herſker.

(Kalifen og Hussejn ubemærkede ind.)

Jussuf. Men jeg spørger, hvad ville I gjøre, naar den rette Kalif vender tilbage?

Rislar Aga. Hvad vi ville gjøre? Han er engang forsvundet. Vi lade ham atter forsvinde.

Kalifen (frem). Naar, saa det gjør I!

Rislar Aga og Schejken. Kalifen! Naade! Naade!

Kalifen. Vi vende nu, Tak være Profeten, uſſadte tilbage fra et Eventyr, som endnu ingen Kalif har oplevet. Vi have været i den ſjette Himmel og lige ved at komme i —

Hussejn. Forbedrings . . .

Kalifen. Stille! . . . i den Syvende. Egentlig burde jeg tage Eders Hoveder, men jeg kommer fra en oplyst Tidsalder, og hvad skulde jeg desuden med et saadant Par Hoveder? Du Scheff har din Afsted tilligemed Kislar Aga — i Naade, men uden Pension. Kislar Aga, hvor er min Datter?

(Kislar Aga gæter Zulma.)

Kislar Aga. Hun er her tilligemed dine syv Hundrede nye Hustruer.

Kalifen. Mine Hustruer skulle fremtidig være dine. Til Straf skal Du ene spærres inde imellem dem Allesammen! Jusuf Ben Soliman, Du er en pæn Mand. Da jeg skylder en af dit Folk, at jeg er kommen tilbage, skjænker jeg Dig min Datter, Zulma, tilægte. Du, Hussejn, min nye Consejlspræsident, lover mig ikke at omtale den Opdagelse, jeg gjorde paa Tivoli.

Hussejn. Kalifens Ord ere Visdom!

(Under Slutningen af Kalifens sidste Replik trækkes Drapperierne i Baggrunden tilside og viser Bagdad i Morgenbelysning.
Solen staar op.)

Orfeus i Underverdenen.

Dukkekomedie med Sange

i

4 Acter.

Kjøbenhavn.

Alfred Jacobsens Forlag.

Løvstræde 8.

Personerne:

Den offentlige Mening.

Orfevs, Professor ved Musikakademiet i Theben.

Eurydice, hans Kone.

Jupiter.

Juno.

Merkur.

Pluto (forklædt som Hunden Aristevs).

Hans Styx, Skygge af en reduceret Prinds.

Guder og Gudiinder. — Dæmoner.

De foran hvert Tableau nævnte Personer forekomme i samme Tableau. De foran Paranthesen nævnte Personer ere paa Scenen, naar Tæppet gaar op, hvorimod de i Paranthes nævnte Personer komme ind senere (som antydet i Stykket).

Dukker og Dekorationer til „Orfevs i Underverdenen“
tilligemed Bejledning til at spille Stykket paa Duffetheatret
vil medfølge som Tillægsblade til

„Soufføren“.

Første Akt.

Dekoration: Landskab ved Theben. Tilvenstre Orfevs Bolig. I Baggrunden en Kornmark.

Personerne: Eurydice; Genere: Pluto, forklædt som Hyrden Aristevs, Orfevs og Den offentlige Mening).

Eurydice. Hvis nogen Guder eller Menneſker vidſte, hvad jeg maa lide! Derſom ikke mit uſtlybige Sværmeri for den ſkønne Hyrde holdt mig oppe, vilde jeg forlængſt have taget min Død over min Mands afſkyelige Virumlarum, ſom han ovenikjøbet er fræk nok til at kalde Muſik.

(Orfevs ind.)

Bed Jupiter! Der er min Mand!

Orfevs. Bed Pluto! Der er min Kone! Nu begynder Spektallet! Det er bedſt, jeg kommer hende i Forløjbet og og begynder Klammeriet. — Bliv ikke forſkrækket, Madame, og lad Dem fremfor Alt ikke genere. Min Perſonlighed kan De insultere efter Behag; men min Muſik ſkal De vogte Dem for at fornærme. Bed De ikke, at det er mig, der har opfundet Fremtidsmuſikken, affkaffet Melodien og udsat Adreſſeavifen for Solo, Kor og Orkeſter?

Eurydice. Na jo! Men Du ved ikke, at det er mig,

der af samme Grund har fattet den mest sværmeriske Kjærlighed for den skønne Aristevs — der gjerne vil gaa i Døden for ham — der hellere vil søge sin Tilflugt i Underverdenen, end høre paa din Lirendrejermusik.

Orfevs. Høje Apollo, Du den Eneste — mig selv undtagen — der forstaar at vurdere min Musik, befri mig for denne kjærlige Sjæl og jeg skal komponere Dig en Festmarsch, som skal bringe Stenene til at hoppe og Dyrene til at dansse.

Eurydice. Og jeg, som glædede mig til, at Du i Hymens Tempel vilde søge Skilsmisse.

Orfevs (vemodig). Eurydice! Tror Du virkelig ikke, at jeg havde gjort det for længe siden, hvis den offentlige Mening ikke havde forbudt mig det. Hverken Nutiden eller de øvrige Blade maa vide andet, end at vi have levet sammen som et Par Turtelduer . . . (viser) hvad dit kjæle Faarehoved angaar, ham skal jeg nok straffe uden at gjøre Skandale. Han skal ikke oftere gjøre Stier i min Kornmark derhenne! Lad ham gjøre det engang til.

Eurydice. Hvad saa?

Orfevs. Ingenting! Du har strøet Roser paa hans Vej — jeg har sørget for Tornene. Nu gaar jeg for at give en Time i den moderne Kompositions lære; men jeg siger endnu engang: Lad ham vogte sig for Kornmarken! Farvel mit elskelige lille Fjerkræ! (ud)

Eurydice. Han „har sørget for Tornene“ — skulde han maasse have opstillet Rævesage eller saadant Noget i Kornet. Jeg maa advare Aristevs. (ud)

Aristevs (kommer fra Kornmarken). Ha, ha, ha! Ja, søg Du kun Aristevs. Min dejlige Eurydice aner mindst, hvad

der skjuler sig bag denne Hyrdebragt. Og den stoffels Orsevs, ja, han drømmer endnu mindre om, hvem der sendte ham de smaa yndige Giftslanger, som strax lode sig bedaare af hans Musik (gaar ind i Kornet). Han er gaaet i Fælten, den gamle Tøse. Jo, jo! Han har kastet dem ind i Kornet for at de skulde staffe den fromme Hyrde ud af Verden; men den fromme Hyrde vogte de sig vel for at røre: ham kjende de! Ha, ha, ha!

Evrhdice (ind). Guderne være takket! Der er han! Stands Aristevs! Gaa ikke igjennem Kornmarken!

Aristevs. Hvorfor skulde jeg ikke gaa i Kornet, skønne Evrhdice?

Evrhdice. Fordi det gjælder dit Liv! Orsevs har lagt Snarer for Dig.

Aristevs (hopper omkring i Kornet). Ah, her er jo ikke den mindste Fare — og selv om saa var — hvad vilde Aristevs ikke vove for sin tilbedte Evrhdice?

Evrhdice. Nu vel! Gaa Du i Døden, saa gaar jeg med Dig (raff ind i Kornet).

Aristevs. Ha, ha, ha! Det vidste jeg nok.

Evrhdice (striger). Jeg er dødsens!

Aristevs. Ha, ha, ha! Ja, nu er den Historie ude!

(Størt Torden. — Aristevs staar forvandlet til Pluto, Underverdenens Gud.)

Evrhdice. I Guder! Hvad ser jeg!

Pluto. Pluto! Underverdenens Herre. Til Bevis derpaa, skal jeg røre lidt op i Elementerne. (Mørke, Lyn og Torden.)

Evrhdice. Mægtige Gud! Jeg skal altsaa dø!

Pluto. Ja, det kommer Du virkelig til. Jeg skal nok avertere din dødelige Afgang. („Fanden tog mig“, viser sig med Ild=

bogstaver paa Døren til Orfevs Bolig.) Ser Du, nu er det besørget. Nu ved han, hvor Du er bleven af. Det vil trøste ham. Afsted til Underverdenen!

(De synke i Jorden. — Lyn og Torden.)

Orfevs (ind). Men hvad Pøffer kan det dog være? Er det himmelske Belysningsvæsen kommen i Norden, eller er det Tiden, der løber løbsk? Skulde det være en Solformørkelse, eller en Nat, der er kommen for tidlig? Jeg kan ikke se en Haand for mig . . . Jo, der er noget lysende — det er Bogstaver — Hvad? „Fanden tog mig!“ (tisteglad) Saa han har altsaa taget hende! Tak, I Guder! Det var en Venstabsstjeneste, som jeg ikke skal glemme Eder. Jeg skal tilegne Eder mine nyeste Variationer over fortærskede Themaer og sende Eder Fribilletter til min næste Clevconcert. (Den offentlige Mening ind) Tralalala! Jeg maa strax hen og meddele Slægt og Venner denne glædelige — eller — (pludselig alvorlig) hvad jeg vilde sige — sørgelige Nyhed.

Den offentlige Mening. Stop, min gode Professor! Du kommer ikke af Stedet. Skam Dig, Orfevs! Du glæder Dig, som om Du havde vundet det store Lod i Klasselotteriet, og tænker ikke paa, at Du vil blive en Umulighed i Theben og miste din Plads ved Musikakademiet.

Orfevs. Naade, Naade! Hvad forlanger De af mig?

Den offentlige Mening. I Olympen, hos den høje Jupiter, skal Du fordre Din Hustru tilbage!

Orfevs. Aldrig i Evighed!

Den offentlige Mening. Orfevs, Orfevs! Du vil ende som Timelærer!

Orfevs. Nej! Saa gaar jeg hellere til Himmels.

Anden Akt.

Dekoration: I Olympen.

Personerne: Jupiter, Juno; Guder og Gubinder hvilende paa Styer; (Genere: Merkur, Pluto, Orfevs og Den offentlige Mening).
 Idet Tæppet gaar op høres en Klingren, som af ituslaet Porcellain.

Jupiter (farer frem). Saa, der gif Postelinet! Nu er min Nattero da spoleret! Formodentlig Amor, den Gadedreng, der har villet slikke af Hebes Syltefrukter. — Du kunde ogsaa gjerne passe lidt bedre paa ham, Juno.

Juno. Og til hvad Nytte, gamle Brumbasje? Du holder jo altid med ham. Det er jo Dig selv, der har spoleret ham. Hvorfor gjør Du ham til Hjælper ved alle dine galante Eventyr?

Jupiter. Mine galante Eventyr? Naa, hvad har Sladdereren nu igjen befyldt mig for?

Juno. Har Du maaske ikke atter været paa Spil og bortført en stakkels Dødelig i Theben?

Jupiter. Brrrrrrr! Er det maaske ubestødet, om jeg tillader mig at spørge om Navnet paa den skønne Dame, som jeg har bortført?

Juno. Ervrydice! Som om Du ikke vidste det!

Jupiter. Og hendes Mand?

Juno. Jeg svarer Dig ikke!

Jupiter. Det var Skade! Jeg kunde dog nok have lyst til at vide hendes Adresse. Men der kommer Merkur; jeg kender ham paa Vingeslaget.

(Merkur ind.)

— Naa, Merkur, hvad Nyt fra Jorden?

Merkur. Diskonto 40 pCt. — Tydske Annektionspapirer 99 pCt. over pari. — Diplomater: rivende Afsetning. — Russerne: skruptosfede. — Tivoli aabnet og Kjøbenhavn endnu ikke befæstet.

Jupiter. Nok, nok, nok! Var Du nede i Underverdenen?

Merkur. Kommer lige derfra. Store Forretninger i Champagne, — Pluto rejst til Theben — borte i otte Dage — gjort i Honning og Lammeuld — spekuleret brillant — nu paa Hjemvejen — annekteret en Professor-Frue — prima Varer — Navn: Eurydice — Mand: Orfevs (ub).

Jupiter (triumferende). Naa! Var det saa mig, denne Gang?

Juno. Nej, min søde Zevsemand. Jeg har gjort Dig Uret. Men forresten, — fordi Du ikke netop har bortført dette Fruentimmer, o Zevs, Zevs, Zevs, hvad Du dog er for et Uhyre!

Jupiter. Hør, Juno, maa jeg være her? Faar Du oftere saadanne Anfald, henter jeg Askulap og lader ham bringe Dig ind paa Almindeligt Hospital. Men hvad hører jeg? Der kommer Plutos Ekvipage rullende! Har man set Mage til Frækhed!

Pluto (ind). Vgissvingede Zevs! Kronide for alle Kronider. Det glæder mig at kunne hilse Dig og Olympens herlige Gudehær.

Jupiter. Du er altfor høflig, Pluto. Du skalde ellers skamme Dig. Er det en Opsørjel for en Gud i din Alder, at forveksle den skønne Eurydice med din gamle Proserpina?

Pluto. Vover Du at komme med slige Beskyldninger imod mig, Underverdenens Behersker?

Jupiter. Stille Dreng! Du har ikke et Ord at skulle have sagt, naar Du taler med mig. Olympens Herre taaler ikke, at Nogen mukker her.

Pluto. Og jeg taaler ingen Stiklerier af Dig, der just ikke altid har haft den bedste Karakterbog. Ha, ha, ha!

Sang.

1.

Sig tau Du mindes, gamle Fatter,
Da første Gang Du blev til Nar,
Hvordan Europa brast i Latter,
Dengang som Tyr Du hende bar?

∴ Ha, ha, ha! ∴

Stil Dig ej saa hellig an,
Vi kjende Dig, Jupitermand.

∴ Ha, ha, ha! ∴

Stil Dig bare ikke hellig an,
Jupitermand!

2.

Og da Semille fik at ffue
Dit grimme Fjæs, saa var hun væk;
Bed dette Syn, hun maatte grue,
Hun døde, som du ved — af Stræk.

Ha, ha, ha! osv.

3.

Du jo som Svane i Extase
Bedaared Leda med dit Vaas.
Jo, jo! Du gjør dig strax til Gase
Saa snart Du bare ser en Gaas.

Ha, ha, ha! osv.

Jupiter. Nu bliver det min Sandten for galt! Tror Du, at Du kan lege Kejser og Nihilist med mig, saa tror Du fejl. Gjem Dine Sprængbomber og lad mig ikke fristes til at bruge min Tordentile.

(Udenfor høres Orfevs spillende en klagende Melodi.)

Merkur. (ind) To Fremmede, Orfevs, Professer ved Musikkonservatoriet i Theben og Den offentlige Mening, begjære Audients.

Pluto. Her er ingen hjemme!

Jupiter. Sig, de ere velkomne! — Nu bliver Du nok hed om Drene, Pluto.

Pluto. Paa ingen Maade. — Lad Dem komme ind!

Jupiter. Lad Dem vente! — Det er mig, der befaler her. — Hør, Rinders, vær nu artige og lad ikke de Fremmede saa Indblik i vore indre Stridigheder — vi resitere at komme i „Punch“. Ligeoverfor Den offentlige Mening ville vi indtage en imponerende Holdning. Lad mig saa en Sky, der er godt udbanket, — min Søndageftermiddags-Sky.

(En Sky kommer til Syn. Jupiter stiller sig op paa den.)

Jeg vil vise mig i hele min Herlighed. Gruppeer Jer saa! — Er I grupperede? Ja, saa begynder Forestillingen. Merkur, lad de Fremmede kumme!

(Merkur ud. Orfevs og Den offentlige Mening ind.)

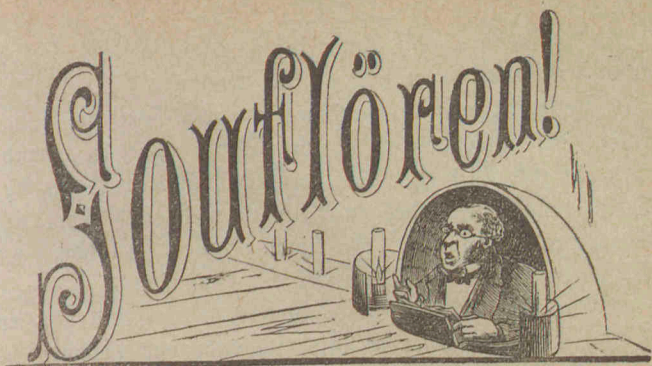
Jupiter. Dødelige! Hvad vil Du?

Orfevs. Jeg vilde gjerne bede — — —

Jupiter. Ikke Andet — Kom igjen paa Lørdag.

Orfevs. Misforstaa mig ikke, store Jupiter — jeg vilde bare bede om (grædende.) — at saa min Kone tilbage, som Pluto paa en (grædende.) — højst uheldig Maade har

(Fortjættets.)

Nr. 19. Indhold: Sættstykker og Duffer, som hæves eller sænkes gennem Theatergulvet. — Drjens i Underverdenen, Duffetomedie i 4 Akter (sluttet). — Spørgsmaal og Svar til og fra Soufflören. — Fyret paa Tohr, Duffetomedie med Sange i 1 Akt (fortsættes).
 Følgeblade: Nr. 36, Duffer til Kalifen paa Eventyr; Nr. 37, Bagtæppe (Hvælving).

Sættstykker og Dukker

som hæves eller sænkes gennem Theatergulvet.

Vort Duffetheater har, som bekjendt, en Forsænfning, der enten kan tillukkes med den faste eller med den bevægelige Lem (se Pag. 166).

Før at undgaa at et Sættestykke, som ønskes hævet eller sænket, vælter eller volder anden Fortræd, bores et Hul gennem Sættestykket og et tilsvarende Hul i Midten af den bevægelige Lem. En lille Bind, som stikkes gennem Hullerne, vil være tilstrækkelig til at fastholde Sættestykket til Lemmen under Bevægelsen op og ned.

Til Duffer, som skulle hæves eller sænkes, er det heldigt at anvende et særstilt lille Apparat.

Dette Apparat forfærdiges omtrent som de Apparater, der anvendes til at føre Skibe. Paa en Standflade af tykt Blik eller Bly, der er 1 Tom. bred og $2\frac{1}{2}$ Tom. lang, fastloddes en Blikrille med en 3 Tom. høj Staaltraadsopstander. To smaa Bøjler fastloddes ved Blikrillens Ende (se Tegningen C, Pag. 152).

Paa Apparatet i dets nuværende Tilstand kan en Duffe, der skal hæves og blive staaende paa Lemmen — eller alt staaer paa Lemmen og skal sænkes — anbringes.

Skal Duffen forandre Plads, efterat den er kommen tilsynne, ville et Par Traade, der anbringes i de paa Apparatet værende Bøjler og som — inden Fortæppet er hævet — ere førte op gennem Forsænkningen og ud mellem Coulisserne, være tilstrækkelige til at føre Duffen. Omvendt kan en Duffe, der forud er anbragt paa samme Apparat, ved Hjælp af Traadene (eller en med en Hage forsynet Staaltraad) føres fra Coulisserne ind paa den bevægelige Lem og sænkes.

Kun Duffer, som komme fra Baggrunden af Scenen og skulle sænkes (eller omvendt: hæves og ud i Baggrunden), anbringes paa et Apparat til at føre Duffer fraoven. Man sænker Apparatet og lader Medhjælperen modtage det nedefra.

berøvet mig. Der er allerede udkommet en to Dres Vise om den sørgelige Begivenhed.

Jupiter. Der har vi Skandalen! Trøst Dig min gode Mand: Du har sat din Lid til Zevs og han skal ikke skuffe Dig. Og, da det idag er Søndag, ville vi Alle tage ned til Underverdenen og tilbringe Aftenen der og (tordnende.) — ved min nye Tordentile, som jeg først fik fra Blikkenslageren imorges — Sagen skal blive nøje undersøgt!

Tredie Akt.

Dekoration: Gæstebærelse hos Pluto.

Personerne: Eurhice, Styr (senere: Pluto og Jupiter.)

Eurhice. Nej, hvor her er dræbende kjedsommeligt. Oppe paa Jorden havde jeg dog altid min Mands Musik at ærgre mig over. Her har jeg kun den røde Idiot, som ikke engang kan skaffe mig den Adspredelse.

Styr. Undskyld Deres Naade, men jeg er ingen Idiot. Jeg er en sjælben Skygge. Jeg har kun en Fejl, Deres Naade: Jeg drikker!

Eurhice. Saadan at forstaa! Han er ikke blot gal, men fuld!

Styr. Ubeskrivelig fuld, Deres Naade: elstovsfuld, haabesfuld og pærefuld. Kan De ikke se paa mig, Deres Naade, at jeg har været født til noget Andet? Derksom Deres Naade tillader, skal jeg fortælle Dem, hvem jeg er, — eller, hvis Deres Naade tillader, hvem jeg var.

Orsevs 2.

Sang.

Mens jeg var Prinds blandt de Arfadier,
 Da leved' jeg i Sus og Dus;
 Men al min Herlighed gik fløjten,
 Da Døden tog mig i en Kus.
 Den Tilstand aldrig jeg forvinder,
 Kun Flasken lod han med mig faa;
 Den tryller frem de glade Minder,
 Om hvad jeg hist paa Jorden saa,
 ∴ Da jeg var Prinds blandt de Arfadier, ∴
 A—a—a—a—a—a—dier.

Da jeg var Prinds blandt de Arfadier,
 Nød jeg Respekt, hvor jeg kom hen;
 Men De kan tro, at det fortrædiger,
 En Sjæl som min, at gaa igen. —
 Hver Mæsterade har leveret mig,
 Min Sang fra hver Forhøjning lod.
 Paa Vre, ja, det har generet mig,
 Saa jeg af Skam er ganske rød —
 ∴ Man er dog Prinds blandt de Arfadier ∴
 A—a—a—a—a—a—dier.

(Arm høres udenfor.)

Styg. Nu maa Deres Naade gaa ind i Kabinettet.
 Pluto kunde reducere mig til Gaardskarl, hvis han traf
 Dem her.

(Corydæce ud. Pluto og strax efter Jupiter ind.)

Pluto (affødes). Hun er borte. Det var heldigt! Und-
 skyld, Høfsterede, men her nede er det Skik, at Værten
 gaar først.

Jupiter. Ja saa. J har en egen Naade at være
 galante paa. Dannede Følk oppe hos os, pleje altid at
 lade de Fremmede gaa først ind ad Døren. (affødes) Hun

maa bestemt være skjult her. (hørt) Hvad er det for en rød Stang Lak, der staar?

Pluto. Na, det er en Stygge af en god Familie, en afgaaet Brinds, som jeg har antaget som min Kammer-tjener. Men kom nu med til Gildehallen. Min Kof og min Kjældermeister ere et Par Helvedes Karle, som jeg vil haabe ikke have sparet Noget for at gjøre Dig Opholdet taaleligt hernede.

(Jupiter ud, fulgt af Pluto og Styg.)

Eurydice (ind). Der var Nogen herinde. Jeg hørte tydelig en fremmed Stemme. Mon ikke Befrielsens Time snart skulde komme?

Jupiter (omstøbt til Flue, ind). Det skulde jeg mene var en fiffig Forvandling (surrer). Dddd! (affødes) Tænkte jeg ikke nok, at det var her, han havde gjemt hende. Hvor hun er nydelig! Dddd . . .

Eurydice. Nej, hvilken prægtig Flue! Hvem der blot kunde fange den.

Jupiter. Det kan Du meget let, skjønne Eurydice! Dddd . . .

Eurydice. Den kan snakke! Det er ikke nogen almindelig Flue.

Jupiter. Nej, det er mig, Jupiter, Gudefongen, Skysamlere, Tordenbringeren og Lynsfabrikanten, som i en Flues Skikkelse er kommen for at befri Dig og føre Dig op til Olympen.

Eurydice. Nej, hvad hører jeg! Men hvorledes skal jeg slippe herfra? Pluto eller Styg passe altid paa mig.

Jupiter. Rist Dig siden ned i Gildehallen, Næsten

skal jeg nok arrangere. Tys! Dddd . . . Jeg er det lykkeligste Insekt under Jorden.

(Corydice ud, Styx ind.)

Styx. Det var en usædvanlig stor Flue. Den maa jeg have fat paa. Flue, kom her! (Jupiter ud). Nej, hvor man dog kan være fuld; jeg troede, jeg havde fanget den.

Pluto (styrter ind). Fluen, Fluen! Har Du set Fluen?

Styx. Jeg har set mange Millioner af Fluer (syrger):

Da jeg var Prinds blandt de Arkadier . . .

Da saa jeg Fluer sværmevis —

Pluto. Saa, nu har det Affsum igjen druffet Hummelsen bort. Styx! Kjære, lille Styx! Det er mig, din egen Herre og Belgjører, der taler til Dig (rasende). Hører Du ikke, Slubbert! Hvor fløj Fluen hen?

Styx (synger):

De fløj i alle Cirkulens Radier

Fra Gammeltorv til Paradis.

Pluto. Nej, med ham er der ikke noget at stille op (raaber). Cerberus! Pas godt paa! Karon! Luk Porten og slip Furierne løs! Kom, Styx!

Styx (synger):

Men hvad forslaar vel alle Fluerne.

Der fløj omkring i min Provinds?

Mod dem, der flyve her i Stuerne,

Og er saa store som en Prinds —

Og det en Prinds blandt de Arkadier.

Pluto. Nej, der er ikke mere tilbage af ham end Styggen af en Direkasje. Gaa Potter ivold!

Styx (synker i Jorden, idet han synger):

A—a—a—a—a—a—dier.

Fjerde Akt.

Dekoration: Gildehal i Underverdenen. Paa Siderne Dæmoner med flammende Fakler.

Personerne: Jupiter, Juno, Pluto, Guder og Gubinder; (senere: Corydice, Orfevs og Den offentlige Mening.)

Jupiter. Nu, mine ærede Medguder og Medgubinder, inden vi atter drage op til Olympen, staar der kun tilbage at takke vor Vært for den gjæstfri Modtagelse vi have nydt i Underverdenen. Pluto leve!

Pluto. Alt for megen Ære (affibes) Han bliver saa artig. Hvad har jeg nu gjort?

Jupiter. Men vær nu forsigtige, Børn. Husk Aften-duggen!

Corydice (ind). Høje Jupiter, jeg anraaber om Din Beskyttelse!

Jupiter. Hvad er dette? Du havde altsaa dog be-draget mig, Pluto! Straffen skal ikke udeblive. Foreløbig tager jeg Fruen med til Olympen.

Juno. Naa, saa det gjør Du, gamle Hane! Men det bliver der nu ikke noget af. Jeg skal vise Dig, at jeg er Kone i mit Hus.

Pluto. Ha, ha, ha! Du kan nok spare Dig Ulejligheden. Her er jeg desuden Hersker. En bestemt Para-graf siger, at Corydice tilhører mig.

Jupiter. Men i Kraft af den Stærkeres Ret annek-terer jeg Fruen og sletter Paragrafen. Hvad siger Du saa?

Pluto. Jeg siger . . .

(Udenfor høres Orfevs spille sin klagende Melodi.)

Der kommer Spillemanden!

Eurydice. O, Ve! Nu maa jeg nok holde mig til Jorden.

Jupiter (affides.) Nej, min Eurydice! Du skal komme i den syvende Himmel!

(Orfevs og Den offentlige Mening ind.)

Orfevs. Mægtige Jupiter! Her ser Du for din Trone en stakkels Egtemand, der søger om sin Kone.

Jupiter. Ja, det er godt! Spar dine Vers og hør vor høje Mening. Saasom og efter som Du i den sidste Tid har rendt os paa Dørene og saasom og efter som vi nu er kjede af dette Renderi, saa kjende vi for Ret: at Du herfra kan drage ad Jorderige til med samt din Egtemage.

Orfevs. Tak, store Jupiter, (sutter) din Naade er for stor!

Jupiter. Hold Mund! Det er mig, der har Ordet. Men standser Du et Øjeblik, da er din Eurydice konfiskeret og vil være at ansætte som Opvarningsjomfru i Bakki Vinhus. Nu afsted, men huff mit Ord!

(Orfevs bevæger sig langsomt mod Udgangen.)

Jupiter (affides). Jeg vil da ikke haabe, at han opfylder Betingelsen. Heldigvis har jeg da min Elektricitet. Ritsch! Ratsch! (Voldsom Lyn og Torden.)

(Orfevs standser.)

Den offentlige Mening. Alt er tabt, han standse.

Orfevs (stolt). Ja, nu nytter ingen Klage.

(Den offentlige Mening og Orfevs ud.)

Pluto. Ha, ha, ha! Nu er Eurydice min!

Jupiter. Nej, nu er hun Bakkantinde og hører Baffus til.

Pluto. Ja, det var en fin Maade at klare Sagen paa; men det staar der jo ikke et Ord om i Mythologien.

Jupiter. Ikke! Ja, saa kan Du besørge det tilføjet i næste Udgave!

Slutningsang. *)

Mel.: Gallopaden af „Orfevs i Underverdenen.“

Nu ajsed! Min Guderøst
 Jer kalder til olympisk Lyft!
 Snart vi der ved Vægerklang
 Skal tumle os i vild Canean.
 :: Tralalala osv. ::

Men forsigtig! Kom ihu,
 At der er vaadt i Græsset nu!
 For I til Olympen gaa
 Tag Shavler, Hatte, Raaber paa.
 :: Tralalala osv. ::

Under Sangen hæves Corydice paa et Fodstykke, som er omgivet af Fyrværkeri. — Tableau.

*) Slutningsangen kan ubelades.

Spørgsmaal og Svar

til og fra „Soufløren“.

? — ? Ved „Changement“ er altid forstaaet „Changement for aabent Tæppe“, (en Dekorationsforandring, som foretages uden at Tæppet sænkes).

Gjøres Scenen ved Changement større, changeres som Regel i følgende Orden: Belysning, Coulisser, Bagtæpper, Soufitter og Sætskytter. Gjøres Scenen mindre changeres saaledes: Belysning, Sætskytter, Bagtæpper, Coulisser og Soufitter.

Da Duffetheatret er indrettet paa at blive betjent af To, maa Udsørelsen af ethvert Changement forud være planmæssig fordelt og indøvet.

Den mindre Dvede anbefales det stadig at changere for lukket Tæppe (bag det nedrullede Tableautæppe) og først senere, naar gjentagne Prover ere foretagne og fuldstændig Sikkerhed opnaaet, at changere for aabent Tæppe.

—p. Aarhus. Efterat Duffekomedien „Fyret paa Føhr“ er sluttet, vil „Mumbo Gumbo Gongong den Store“, Duffekomedie i 1 Akt, blive optaget. Efter denne Duffekomedie, som er den sidste „Soufløren“ foreløbig optager, ville Vejledningerne til Udsørelsen af de forskjellige Stykker blive paabegyndte.

Flere Abonnenter. Duffekomedien „Kaptajn Grants Børn“ er atter udkommet og faaes hos de fleste Boghandlere samt paa Souflørens Kontor, Løvstræde 8.

Deres ærbødige

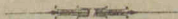
„Soufløren“.

Fyret paa Føhr.

Dukkekomedie med Sange

i

1 Akt.

Kjøbenhavn.

Alfred Jacobsens Forlag.

Løvstræde 8.

Personerne:

Lauesen, Kromand og Strymester.

Maria, hans Broderdatter.

Karsten Prag, Maanedsløjtnant.

Heinrich Reufs.

Ole Tamp, Højbaadsmand.

Klaus Tram, Tjuffer.

Doris, Pige hos Lauesen.

Matrojer.

Handlingen foregaaer paa Føhr 1864.

Duffer og Dekorationer til „Fyret paa Føhr“
tilligemed Vejledning til at spille Stykket paa Duffetheatret
vil medfølge som Tillægsblade til

„Goufforen“.

Dekoration: Naben Plads med Udsigt til Stranden. I Baggrunden et Fyrtaarn. Tilvenstre Kroen, tilhøjre et Vjsthus. Udenfor Kroen en tom Flagstang.

Første Scene.

Lauesen. Heinrich Reufs. Hans Tram (stjult i Vjsthuset).

Lauesen. Nu har De vel forstaaet min Plan. Saa snart de Danske komme til Ven, tage vi vel imod dem, som om de vare rigtig velkomne. Jeg inviterer dem ind i Kroen og saa skal jeg traktere dem, saa de ikke kan se en Flue paa en Bæg. Imidlertid seiler De til Dagebüll hvor der ligger to preussiske Kompagnier. Dem tager De med og saa er de ubudne Gjæster snart velforvarede.

Heinrich Reufs. Brillant! Jeg betaler Drifkevarerne. Det kan vel ikke blive saa overmaade dyrt?

Lauesen. Na nej, det tænker jeg ikke. De Ryllinge hoveder taaler ikke ret mange Omgange. Men der falder mig noget ind. De forstaaer vel at styre en Sejlbaad?

Heinrich Reufs. Om jeg forstaaer det? Det skulde jeg mene! Jeg, en Kaptajnløjtnant paa en tydsk Korvet. Men, ærlig talt, saa er jeg ikke kjendt med Farvandet og

desuden taaler min Mave ikke godt Bevægelsen i en lille Baad.

Klaus Tram (sagte). Na, saa han faar Soffhyge. Det er en net Raptajnløjtnant, han har nok aldrig svømmet andre Steder end i en Hamborger-Rendesten. Men vent blot, I to Lurendreiere, jeg skal tjære Jer, saasandt jeg hedder Klaus Tram og er en ærlig dansk Mand (frem). Goddag, Herr Fyrinspektør. Jeg ser I har Fremmede. Kan en fattig Fisser ikke tjene et Par Skilling hos den fine Herre. Jeg kender hele Den og kan vise ham de pæneste Steder, og har han Lyst til en Sejltour, saa har jeg den bedste Baad paa hele Kysten.

Lauesen (sagte). Der har vi Manden! (høit) Jo Klaus, I kommer meget beleiligt. Den Herre vil til Dagebüll.

Klaus Tram. Det træffer sig heldigt, jeg skal netop derover og købe nogle Torskekroge. De fordømte Kanonjoller har taget hele mit Redskab fra mig. Om en halv Time er jeg færdig, gode Herre. (sagte) Nu kan I bide paa de Kroge.

Lauesen. Det er for tidligt, Klaus. De Danske frydser om i Farvandet, og de var istand til at fiske Dig op paa Veien. Men henad Eftermiddagen — —

Heinrich Neufs. Ja, og naar det ikke blæser altfor stærkt.

Klaus Tram. Godt, saa ser jeg først Baaden lidt efter. Farvel saalænge.

(Lauesen og Heinrich Neufs ind i Kroen).

Anden Scene.

Klaus Tram.

Klaus Tram. Ja, luff J bare af. Blot jeg nu kunde faa fat paa et Menneſke, ſom jeg kunde betro Hemmeligheden, ſaa at vore brave Søgutter kunde blive advarede. Naa, der er Maria; det er nok beſt, at jeg kryber ind i Kaghjttten igjen, maaſſe ſaar jeg der mere Nytt at vide (ind i Lyſthuset).

Tredie Scene.

Maria (ind fra Kroen). Klaus Tram (i Lyſthuset).

Sang.

Mel.: To Drosler ſad paa Høgelviſt.

Her gaar jeg ene og forladt,

Mit Hjertes allerbedſte Skat

:,: Han plojer nu den vilde Sø

Langt fra ſin længſelsfulde Mo. :,:

Da Kongen, kaldte drog han bort —

Alt, Lykken varer kun ſaa kort —

:,: Maaſte han nu i denne Stund

Alt hviler kold paa Hæbets Bund. :,:

Nej, nej. Det er ikke til at udholde! Bort med de mørke Tanter. Men det er dog alligevel en ſorgelig Tilſtand. Her gaar jeg ene. Karſten er paa Togt, Gud ved hvor og overalt møder jeg kun kolde Blikke, medens den fremmede Herre beſtandig plager mig med ſine galante Talemaader. Han og Fader ſtikker Hovederne ſammen. O, jeg er ſaa

ulykkelig, og jeg tør ikke betro mine Sorger til et eneste Menneske.

Klaus Tram (frem). Jo I tør, Maria, og det saa meget mere, som jeg ved hvad der trykker baade Jer og de Andre. I længes efter at blive trykket af Karsten Krag i et rigtig varmt Favntag, og de Andre, ja de længes efter Preussjerne for rigtig at komme af Dynen og i Halmen. Men for Alting, hør efter hvad jeg har at sige Eder. Hvis her kommer danske Orlagsgaster til Den idag, saa anmod dem om at være paa deres Post. Eders Farbro'er, den gamle Ræv — om Forladelse — og den fremmede tydske Bindbeutel, har aftalt at drikke dem paa Belsen, medens jeg skal hjælpe dem at hente Preussjerne herover. Nu ved I Alt. Vær nu forsigtig! (raab ud.)

Fjerde Scene.

Maria.

Maria. Tænkte jeg ikke nok, at der var Noget igjære, og min egen Farbro'er er med til et saa skjændigt Forrædderi; men det skal ikke lykkes dem. Jeg er en dansk Pige og Karsten bærer Kongens Kjole, ingen af mine Landsmænd skal falde i den plumpe Fælde, det skal jeg vide at sætte en Stopper for. Men se, der kommer jo en Baad. Det er Bore! Dannebrog vajer fra Agterstavnen.

(Fortrættes.)

Soufflören!

Nr. 20.

Indhold: Spørgsmaal og Svar til og fra Soufflören. — Fyret paa Tohr, Duffkomedie med Sange i 1 Akt (sluttet). — Paa Havets Bund, Duffkomedie i 5 Akter (fortsættes).

Følgeblade: Nr. 38, Duffter til Orfevs i Underverdenen; Nr. 39, Coulisjer (snekkede Støpdecorationer).

Spørgsmaal og Svar

til og fra „Soufflören“.

?—?. Decorationen En Hvælving kan fremstilles paa forskjellig Maade. Det er heldigt at anstaffe sig to Bagtæpper, af hvilke det ene opklæbes paa Bap og det andet paa Værrød. Sidstnævnte indrettes da som almindeligt Bagtæppe, medens det paa Bap opklæbede anvendes som Mellemstæppe. For at kunne benytte Tæppet i dette Djemed, udfjæres hele det inderste (blaalige) Felt og man kan da efter Behag fremstille en Hvælving (Hule eller Grotte), som er lukket eller aaben bagtil.

Skal Hvælvingen være lukket, kan Bagtæppet enten anvendes alene eller bag Mellemtæppet. I faafald anbringes Coulisfedekorationerne Nr. 9 og 10 paa 2den Coulisfe*), Mellemtæppet foran 3die Coulisfe og Bagtæppet enten mellem 3die og 4de eller bag 4de Coulisfe.

Skal Hvælvingen være aaben bagtil, benyttes kun Mellemtæppet. Bag dette kan da Bagtæppe Nr. 2, hvis Forgrund specielt vil passe godt sammen med Mellemtæppet — eller en hvilken som helst anden Udsigt anbringes.

Til den lukkede Hvælving anvendes rødlig eller blaalig Belysning. Er Hvælvingen aaben kan Udsigten med Held vises i en fra Grotten forstjellig Belysning.

Flere Abonnenter. Efter Ønske vil „Soufløren“ istedetfor den paataente Duffekomedie i 1 Akt optage „Paa Havets Bund“, Duffekomedie i 5 Akter.

De til Fremvisning af Taagebilleder hørende Glas indbefattet de, som skulde anvendes til „Paa Havets Bund“, ville senere kunne faaes tilkjøbs paa „Souflørens“ Kontor.

— Efter Oktober Flyttedag er „Souflørens“ Kontor:
Kjøbmagergade 39, Sj. af Løvstræde.

Deres ærbødige
 „Soufløren.“

*) Naar Coulisfedekorationerne Nr. 9 og 10 benyttes til „Hvælvingen“ anbringes de omvendt paa Tracoulisjerne.

Femte Scene

Marie. Karsten Krag. Senere Lauesen og Heinrich Reuss.

Karsten Krag (ind). Endelig sætter jeg da igjen Foden paa min Fødest og — hvad ser jeg? Maria, min egen elskede Maria!

Maria. Karsten, Karsten, min trofaste Ven, — hvor Du er fin, — jeg kjender Dig jo neppe igjen! Guldtresser om Ermerne og paa Huen —

Karsten Krag. Ja, jeg er avanceret til Løjtnant og kommer for at spørge om din Fader har noget imod, at vi holde Bryllup i Aften. Jeg har Kongebrevet iommen.

Lauesen (der er kommen ind tilligemed Heinrich Reuss). Og jeg siger: det nytter ikke det mindste, jeg vil ikke vide Noget af det!

Karsten Krag. Men hvorfor, Fader Lauesen? Tidligere havde I jo ikke Noget imod mig.

Lauesen. Hvorfor? — fordi Maria er altfor ung, fordi Liderne ere altfor urolige, fordi — fordi jeg nu engang ikke vil. Men derom kan vi siden tale. Saalænge De bliver her, Herr Løjtnant, haaber jeg, at De og Deres Folk vil gjøre mit ringe Hus den Vre, — Skynd Dig ind, Maria, og gjør Alt istand til at modtage vore Gjæster. Der maa Intet mangle, hverken Mad eller Drikke.

Karsten Krag. Jeg taffer paa egne og Kammeraternes Begne.

Lauesen. Gaa nu, Maria!

Maria. Nu gaar jeg (affides). Hvorledes skal jeg dog faa talt med ham (ud).

(Et Løjtesignal høres.)

Fyret paa Føhr.

Sjette Scene

Ole Tapp og Matrojerne (ind). Karsten Krag. Lauesen.

Ole Tapp. Herr Løjtnant!

Karsten Krag. Er Alt iorden?

Ole Tapp. Javel Herr Løjtnant! Baaden er godt fortøjet og vi er alle Mand til Løjtnantens Tjeneste med Undtagelse af Bagten.

Karsten Krag. Vel, saa følg mig! Denne brave Mand har indbudt os paa nogle Forfriskninger.

Matrojerne. Hurra, Hurra!

(Karsten Krag og Matrojerne ud.)

Syvende Scene.

Lauesen.

Lauesen. Ja, gal kun op, I dumme Hanekyllinger. Om lidt faar Biben en anden Lyd. Fasten tændes Fyret ikke, det kunde lede de andre Snushaner herhen. Hør hvor de skraale op derinde!

Dæmpet Sang.

Mef.: „Holmens faste Stof.“

Lyftig, alle Mand,

Hid med Punschen, hylt nu Glasjet!

Vis, at end vi kan

Læse rigtig paa Kompasset.

Se vor Løjtnant,

Hvor han mildt til Pigen smister,

Mens han brafer Kant

Og med hende sagte hvister.

Rast da, Gutter blaa,
 Tom jert Glas, thi Tiden iler;
 Snart vi lette maa,
 Tilssøs vi atter gaa.
 Hurra, Hurra, Hurra!

Lauesen. Naa, nu er der ingen Tid at spille og, som det lader til, er Klaus Tram af samme Mening, for der kommer han! Jeg maa ind at fylde mere i dem, at ikke Fangsten skal slippe mig ud af Hænderne (ind i Kroen).

Ottende Scene.

Klaus Tram; senere: Heinrich Reuss.

Klaus Tram. De ere nok komne og er allerede isærd med Gildet. Naa, der har vi nok det kinesiske Murmeldyr. (Heinrich Reuss ind.) Erhøvdigste Tjener, Herre! Klar til at vende! Har I nu ogsaa pakked Jer ret forsvarligt ind til Turen, at I ikke forkljoler Jer?

Heinrich Reuss. Javel, javel, min gode Mand. Men hvordan finder vi den lange Vej over til Dagebüll? Har I ikke et Kompas med?

Klaus Tram. Hvad skal vi med Kompas, det er jo højlys Dag. Naar Herren vil staa paa Tærne og lette lidt paa Djelaagene, kan De desuden magelig se Byen herfra.

Heinrich Reuss. Ja, men iaften, naar Alt er mørkt, og Fyret ikke bliver tændt.

Klaus Tram. Naa saadan — Fyret skal ikke tændes! — det gjør forresten ikke Noget, for saaigger jeg ned i min Komflaste, og naar jeg har naaet Bunden paa den, saa

kan De rolig æde et Anfertov paa at der ikke bliver nogen Slinger.

Heinrich Reusf. For Guds Skyld, nej! Det kan min Mave ikke taale.

Klaus Tram. Ja, lad os saa komme afsted, jo før jo heller (affides). Du skal knække mine Topplanter komme til at gjøre en Sejltur, som Du ikke skal glemme saa snart (begge ud).

Niende Scene.

Doris, fulgt af Ole Tamp, ind fra Kroen. Senere: Karsten Krag.

Doris. Naada! kan han ikke lade en ordentlig Pige være i Fred, han har dog ingen rene Hensigter. Saadan en strammeret Sømand har naturligvis en Kjæreste i hver Havn.

Ole Tamp. Pasfiar, min Glut, du maa nu inte være saa kontrarig; — men hvad er det? Intet Flag paa Stangen, og det ovenikjøbet paa en Dag, da I faar Besøg af Kongens Folk.

Doris. Det er fordi vi ikke bryder os om Besøget; vi staa ikke under Kongen, siger Husbond.

Ole Tamp. Saa, siger han det, min Putte. Naa, men det kommer jo ikke mig ved. Jeg vilde jo blot tage et Kys (Doris striger og løber ind). Her er altsaa Ugler i Mosen. Det er nok en varm Rede vi er tørnet ind i. — Der har vi Løjtnanten; jeg maa nok advare ham. Herr Løjtnant!

Karsten Krag (ind). Naa naa, Ole, gjør blot ikke altfor mange Bugter!

Ole Tapp. Være det ikke bliver de Andre, der gjør os Bugter. Hold Dinen aabne, Herr Løjtnant, der er Uvejre i Luften! Man har ikke saameget som hejset Dannebrog for at hilse os, skjønt det dog baade er en kongelig privilegeret Kro og et kongeligt Fyrsted vi er komne til.

Karsten Krag. Bryd Dig ikke derom, det er vel kun en Forglemmelse. Men, hvad der er aldeles uforsvarligt, den gode Fyrmester glemmer nok Fyret for at agere Kromand.

Ole Tapp. Ja, han tager sig Sagen let, Herr Løjtnant. Efter hvad Pigen siger, mener han nok egentlig ikke, at han staar under Kongen.

Karsten Krag. Umuligt! Og dog — der maa stifte Noget under! Na, det skal vi snart faa ilaret. Kald ham ud til mig, Ole, men i al Stilhed (Ole ud). Nu kan jeg forstaa den kjølige Maade, hvorpaa han modtog mig.

Tiende Scene.

Karsten Krag. Lauesen. Senere: Klaus Tram og Heinrich Reufs.

Lauesen (ind). Herr Løjtnanten befaler . . .

Karsten Krag. Kun et Par Ord, Lauesen!

Lauesen (affides). Ja, kun et Par Ord — det kan ikke vare længe inden Preussjerne er her (højt). Jeg staar aldeles til Deres Tjeneste!

Karsten Krag. Jeg vilde først spørge Dem, hvorfor vort gamle danske Flag ikke er hejset; det kunde i disse Dage let se ud som en Demonstration.

Lauesen (affides). Det skal det Pinedød ogsaa være.

(Højt). Tro endelig ikke det, Herr Løjtnant. Vi vilde saa nødtigt irritere Preusserne, der, efter hvad man siger, ikke skulle være langt herfra.

Karsten Krag. Naa, lad den Undskyldning gjælde, skjønt den ikke er god, især da De maa vide, at Kaptajn-Løjtnant Hammer heller ikke er langt borte. Men hvorfor er Fyret ikke tændt?

Lauesen. Hvorfor Fyret — (der høres et Par Geværstuds) ikke er tændt? (affjedes). Det var Signalfstuddene fra vore preussiske Benner! (Højt, meget brøst) Det er fordi vi ikke bryde os stort om Herr Hammers Besøg. Foreløbig vil jeg blot underrette Dem om, Herr Løjtnant, at De og Deres Mandskab maa forblive her som Fanger (Klaus Dram og Heinrich Reus ud). Som jeg formoder, er Den besat af preussisk Militair.

Karsten Krag. Og du tror, Slynge!, at vi lade os bære bort som Ratteskillinger i en Sæk (raaber). Herud, Manne, hurtigt!

Ekste Scene,

De Lamp, Matroserne, Maria og Doris ind. Sætere:
flere Matroser.

Matroserne. Halløj! Hvad er her paa færde?

Lauesen. Herr Løjtnant. I Menneſtehebens Navn!
Ingen unødvendig Bloysudgydelse.

Karsten Krag. Behøves ikke, Herr Fyrmester. Foreløbig tage vi blot Dem under Forvaring. Da De er saa bange for Bloysudgydelse, skal vi gjerne flynge Dem op i en Mastetop eller binde Dem en Kanonkugle ved Benene og lade Dem glide sagtelig udenbords.

Lauesen. Nej, nej! Hervor Kampsgenossen! Herunter mit den dänische Seehunde! Klaus, Klaus Tram! Hvor er Preusserne?

Klaus Tram. Ja, undskyld, men dem har jeg — med Undtagelse af Herr Reuss — ikke set det Ringeste til.

Lauesen. Men Skuddene jeg hørte — jeg tænkte...

Klaus Tram. Na, det var kun mig, der stjød et Par Under.

Heinrich Reuss. Ah ja! Og saa ghyngede Baaden saa gewaltig, at jeg — Di!

Karsten Krag. At De fik Søsyge og formodentlig maatte vende Sommer; men saadan er det, naar en Ham-borger Kræmmerpjalt vil spille Matador — —

(Fyret tændes.)

Heinrich Reuss. Kræmmerpjalt! Undskyld, jeg er..

Karsten Krag. Na, det er lige meget! Foreløbig er De min Fange. Får ham ud! (Heinrich Reuss ud). Ole, sørg saa for, at Fyret strax tændes. Nu er Du Fyrmester.

Ole Lamp. Takker for Udnævnelsen, Fyret er besørget!

Karsten Krag. Det var ogsaa paa høje Tid. I dette Farvand er det næsten umuligt at klare sig med et Fartøj, der stikker lidt dybt.

(Dannebrog hejsses paa Flagstangen. Samtidig høres et Kanonstød. En Kanonjolle kommer tilsynne.)

Matroserne. Hurra! Der er Kaptajnløjtnantens egen Eskvipe, Hurra!

Lauesen. Alt er tabt! Na, de fordoømte Preussere, — hvor blev de dog af? Ah, Herr Løjtnant, Naade, Naade!

Karsten Krag. Endnu er det Tid! Giver I Eders Minde til, at Maria følger os?

Lauesen. Aldrig i Evighed!

Klaus Tram. Vær nu fornøstigt, Lauesen. Tænk paa Blodsudgyddelsen, Hamperebet og Kanonfluglen ved Benene.

Lauesen. Na, jeg ulykkelige Menneſte! — Ja, naar Maria endelig vil forlade ſin gamle Fa'rbroer, ſaa —

Maria. Med Glæde! Løjtnant Krag og jeg har længe været forlovede.

Lauesen. Men, Du ſaar ingen Medgift.

Maria. Undtagen de 10,000 Daler, jeg har arvet efter mine Forældre; de ere ogsaa tilſtrækkelige.

Karſten Krag. Ja, lad os nu ikke tale mere om Pengesager, men modtage Kammeraterne, ſom komme der.

(Flere Matroſer ind.)

Matroſerne. Hurra, Manne! J kommer ret tilpas. Nu tage vi fat paa Gildet, hvor vi ſlap, og drikke en Skaal for Løjtnanten og hans Brud. Det er Kromanden, der betaler. Hurra!

Karſten Krag. Men fiørſt en Sang til Vre for vort gamle Land, vort ſkønne Flag og vore raſke Dreng, der trofaſt vil forſvare det baade tillands og tilvands.

(Tæppet falder, medens Matroſerne iſtemme en Fædrelandsſang.)

Paa Havets Bund.

Dukkekomedie

i

5 Acter.

Kjøbenhavn.

Alfred Jacobsens Forlag.

Løvstræde 8.

Personerne:

Sir Reginald.

Emily, hans Datter.

William Norton, amerikansk Civilingenieur.

Kaptajnen paa „Washington“.

Gaspard, Baadsmand.

Fru de Sartines.

Henry, hendes Søn.

Betty, Gaspards Hustru; Kammerpige hos Fru de Sartines.

Curl, Agent for et større Handelshus.

Kaptajnen paa „Great Eastern“.

Matrojer. — Politibetjente.

De foran hvert Tableau nævnte Personer forekomme i samme Tableau. De foran Paranthesen nævnte Personer ere paa Scenen, naar Tæppet gaar op, hvorimod de i Parantes nævnte Personer komme ind senere (som antydet i Stykket).

Dukker og Dekorationer til „Paa Havets Bund“
tilligemed Vejledning til at spille Stykket paa Duffetheatret
vil medfølge som Tillægsblade til

„Souffløren“.

(Se Omslagets Bagside.)

Forste Akt.

Dekoration: Kabytten i Dampskibet „Washington“.

Personerne: Sir Reginald, Emily; senere: Kaptajnen paa „Washington“, Gaspard og Norton.

Sir Reginald (siddende i en Lænestol). Tak, Emily! Det er en meget vanskelig Opgave for Dig at pleje og passe mig gamle, svagelige Mand, jeg ved næsten ikke, hvorledes jeg skal vise Dig min Erkjendtlighed. Naar Du nu har gjort Dig det bekvemt i Kabytten, saa bed Kaptajnen om at komme ind til mig.

Emily. Det skal strax blive besørget, kjære Fader (ud).

Sir Reginald. En herlig Pige og en kjærlig Datter. Himlen skjænke hende enhver jordisk Lykke (det banter). Kom ind

Kaptajnen (ind). Baronetten ønskede at tale med mig.

Sir Reginald. Gavel, Herr Kaptajn. Jeg vilde først takke Dem for den Omhu, hvormed De har taget Dem af mig og min Bagage, og dernæst vilde jeg spørge Dem, om der ikke mellem Besætningen skulde findes en paalidelig og ædruelig Mand, der vilde paatage sig at være min Op-
passer, selvfølgelig mod et godt Honorar.

Raptajnen. Jeg har netop en saadan Mand her ombord, en Irlænder ved Navn Gaspard. Et mere ædrueligt og paalideligt Menneſſe findes ikke nogetſteds i de forenede Rongeriger. Han har lidt Skibbrud her i Amerika og har faaet Lob til at gaa tilbage med Skibet. Jeg ſkal øjeblikkelig ſende ham herneð; forhaabentlig vil Baronetten let kunne blive enig med ham (ub).

Sir Reginald. Det var jo prægtigt! Det er altfor anſtrængende for min Datter altid at være om mig. Naar, der har vi nok Manden!

Gaspard (ub). Deres Højvelbaarenhed, hvormed kan jeg være Dem til Tjeneste?

Sir Reginald. Bed at beſvare mig et Par Spørgsmaal. Kunde De have Lyſt til at tjene mig ſom Oppasser, medens vi ere her ombord?

Gaspard. Javel, Herr Baronet.

Sir Reginald. Jeg tænker nok, at vi blive tilfredſe med hinanden. Som jeg hører, er De Irlænder. Jeg gaar ogsaa til Irland; jeg ſkal beſøge en Søſter, jeg har i Limerick, Fru de Sartines.

Gaspard. Limerick! Fru de Sartines! Men det er jo netop mit Hjem. Betty, min Kone, er Fru de Sartines Kammerpige.

Sir Reginald. Det var jo morſomt nok. Gjør mig imidlertid nu den Tjeneste, Gaspard, at ſe efter, om min Bagage er ordentlig anbragt.

Gaspard. Javel, Herr Baronet (ub).

Norton (ub). Sir Reginald, det glæder mig inderligt at hilſe paa Dem!

Sir Reginald. Herr Norton! De her? næsten midt ude i Atlanterhavet!

Norton. Ja, Sir! Jeg har, som De ved efter Deres Anmodning, omfat de 40,000 Dollars, De betroede mig, i Juveler. For at overbevise mig om, at De rigtig havde modtaget disse med Postskibet, bestemte jeg mig til selv at foretage en lille Optour med min Lyfthacht. Saa kunde jeg jo desuden endnu en Gang faa den Fornøjelse at hilse paa Dem og Deres Datter, og tale med Dem om en Sag, der ligger mig meget paa Hjerte. Jeg elsker Frøken Emily og anholder nu om hendes Haand.

Sir Reginald. Det smerter mig meget, Herr Norton, at maatte give Dem et Afslag. Først og fremmest fordi De er en Søn af min gamle Ven, og dernæst fordi jeg nærer en høj Grad af Agtelse for Dem selv, som en flink og begavet ung Mand, men ældre Forpligtelser binde mig. Ifølge et Familiearrangement skal Emily ægte sin Fætter, Henry de Sartines, og det saameget mere, som jeg troer hun elsker ham.

Norton. Deri fejler Baronetten. Jeg er tvertimod overbevist om, at Emily elsker mig. Jeg træder hverken tilbage for noget Familiearrangement eller en Herr de Sartines. Emily skal blive min Hustru, det sværger jeg saa sandt . . . (der høres Larm og Brandraab. Emily styrter ind).

Sir Reginald. Hvad er der paafærde?

Emily. Skibet brænder! — der er udbrudt Ild i Lasten!

Sir Reginald. Herr Norton, tag Dem af min Datter, og bed Gaspard komme til mig!

Emily. Jeg bliver, hvor Du er, indtil Gaspard kommer.

Sir Reginald. Skynd Dem, Norton! — frels Emily! — stolers paa Dem!

(Norton og Emily ile ud. Samtidig bryder Røg og Flamme ind i Kabytten. I det Øjeblik, Gaspard viser sig ved den aabne Dør, styrter brændende Bjælker ned foran denne, og et Flammehav spærre Udgangen.

Anden Akt.

Dekoration: Have ved Fru de Sartines Landssted i Limerid.

Personerne: Fru de Sartines, Henry de Sartines, Emily; senere: Gaspard, Betty, Norton og Carl samt Matroser.

Fru de Sartines. Kjære Henry, vi maa nu opbyde Alt for at gjøre den stakkels Emily Livet saa behageligt som muligt og saa, min egen Henry, kjender Du jo den Overenskomst, som bestaar mellem mig og Sir Reginald. Den Dag Du fører Emily til Alteret som din Brud, vil være den skønneste i mit Liv.

Henry. Javel, kjære Moder, og den vil ikke være mindre skøn for mig. Jeg vil dog nødig anholde om Emilys Haand, før jeg har opnaaet en Stilling. Det er mig ikke nok at være rig, jeg trænger til Virksomhed, — kort sagt, jeg er ærgjerrig. Men der kommer Emily.

Emily. God Morgen, kjære Frue. God Morgen, Henry. Hvor jeg føler mig lykkelig ved at befinde mig hos Eder. Ulykken har desværre forfulgt mig længe nok,
(Fortsættes).

Nr. 21.

Indhold: Vejledning til Opførelsen af „Jorden rundt i 80 Dage“ (fortsættes). — Paa Havets Bund, Duffetomedie i 5 Akter (sluttet).

Følgeblade: Nr. 40, Duffer til Paa Havets Bund og Fyret paa Føhr; Nr. 41, Sætstykker.

Vejledning

til

Opførelsen af „Jorden rundt i 80 Dage“
paa Duffetheatret.

Første Tableau.

Decorations: Væseværrelse i Extraklubben i London.

Decorationsgjenstandene:

Coulisser: Nr. 15 og 18 (grønne Stuedecorationer).

Bagtæppe: Nr. 6 (grøn Stuedecoration).

Soufytte: Nr. 1 (Tæppe-Soufytte).
 Sætstykker: Nr. 74 og 75 (Bogstabe).
 To grønne Stole.

Coulisjedeforationerne, Nr. 15 og 18, anbringes paa
 2den Coulisje.

Bagtæppe Nr. 6: mellem 2den og 3die Coulisje.

Soufytte Nr. 1: paa 1ste Soufytte.

Sætstykker Nr. 74 og 75: foran Binduerne i Bag-
 tæppe Nr. 6.

Stolene: udfør 2den Coulisje.

Fuld Belysning.

Andet Tableau

Deforation: Ved Suez-Kanalen.

Deforationsgjenstandene:

Coulisjer: Nr. 19 (Veranda), 20 (Indgang til
 Beværtning), 21 (Træer med Plankeværk), 22, 23 (Luft)
 og 36 (Skov).

Bagtæppe: Nr. 1 (Horizonttæppe).

Soufytte: Nr. 4 (Luft-Soufytte).

Sætstykker: Nr. 1 (Strandbred), 13 (Bund), 34
 (Havn), 15 (Bolværk), 33 (tropisk Skov), 18, 19, 20
 (Skibe) og 65 („Mongolia“).

Havebord med Bænke.

Coulisjedeforationerne Nr. 19 anbringes paa 2den Coulisje tilvenstre, Nr. 20 paa 2den Coulisje tilhøjre, Nr. 21 paa 3die Coulisje tilv., Nr. 36 paa 3die Coulisje tilh., Nr. 22 og 23 paa 4de Coulisje.

Bagtæppe Nr. 1: bag 4de Coulisje.

Soufytte Nr. 4: paa 2den Soufytte.

Sætsstykke Nr. 1: tværs over Scenen foran 4de Coulisje; Nr. 13: bag 4de Coulisje; Nr. 34: mellem Sætsstykke Nr. 13 og Bagtæppe Nr. 1; Nr. 15: mellem 3die og 4de Coulisje tilh.

Hævedbord med Bænke: udfør 2den Coulisje.

Fuld Belysning.

Under Sangen føres Skibene (Sætsstykker Nr. 18, 19 og 20) over Scenen i Baggrunden; den store Slup (Nr. 18) bag Strandbredden (Nr. 1), de to andre Skibe (Nr. 19 og 20) bag Sætsstykket med Vand (Nr. 13). „Mongolia“ (Nr. 65) føres fra venstre (bag Strandbredden) halvt ind paa Scenen. Passagerer komme i Vand (ind paa Scenen) fra venstre mellem Strandbredden og Bolværket (Nr. 15). Efter at „Mongolias“ Afgang er signaliseret, føres hele Skibet over Scenen og ud tilhøjre. Røgen fra Skorstenen efterlignes ved Hjælp af et lille Stykke Fyrsvamp, som — anbragt bag Skorstenen — antændes umiddelbart inden „Mongolia“ føres ind.

Credie Tableau.

Decorations: Udenfor Bagoden i Bundeskund.

Decorationsgjenstandene:

Coulisser: Nr. 5, 6, 7, 8 (tropisk Skov), 22 og 23 (Luft).

Bagtæppe: Nr. 1 (Horizonttæppe).

Mellemtæppe: Nr. 3 (tropisk Skov).

Soufite: Nr. 3 (tropisk Skov).

Sætstykke: Nr. 8, 33 (tropisk Skov) og 763 (Bagoden).

Coulisjedeforationerne Nr. 5, 6, 7, 8 anbringes paa 2den og 3die Coulisse, Nr. 22 og 23 paa 4de Coulisse.

Bagtæppe Nr. 1: bag 4de Coulisse.

Mellemtæppe Nr. 3: mellem 2den og 3die Coulisse.

Soufite Nr. 3: paa 2den Soufite.

Sætstykke Nr. 8: ved 2den Coulisse tilvenstre; Nr. 33: ved 3die Coulisse tilhøjre; Nr. 76: mellem Bagtæppe Nr. 1 og Mellemtæppe Nr. 3.

Blaalig Belysning. Senere, som antydet i Stykket, rødlig Belysning.

Elefanten med Nonda føres ind fra højre (mellem 2den og 3die Coulisse).

da jeg for stedsse skiltes fra min kjære, gode Fader, da Washington — —

Fru de Sartines. Ja, ja! Her vil jeg haabe, at Du vil vinde Ro og Tilfredshed mit elskede Barn. Henry vil jo med Glæde offre alt, blot for atter at see Glædens Smil straaale paa dit Ansigt.

Henry. Ja, kjære Emily, det vilde være mit højeste Ønske at se Dem rigtig lykkelig. — Nu maa jeg gaa; maaske vender jeg tilbage med en glædelig Efterretning. Farvel saalænge (ud).

Fru de Sartines. Der gaar han, den kjære Dreng. Tro mig, Emily, den Kvinde han engang fører hjem som sin Hustru, bliver en lykkelig Kone.

(Fru de Sartines og Emily ud).

Gaspard (ind). Saa, for Pøffer! Jo, man er godt kommet hjem. Jøsses! sikken et Mudder. Nu har vi da elleve levende Unger foruden Mutter, og hun kan magelig gjælde for Tolv. Siden jeg sidst var hjemme, er hun ovenikjøbet blevet hellig; det vil da sige, hun hænger altid over en Bog, og saa præker hun jo, som den værste Sortkjole. Se, der er nu to Ting, hun ikke kan lide, det er Grog og Tobak. Hun kalder dem for Djævelens Opfindelser, — naa, ja det kan jo gjerne være, — men godt smager de, og der kan da ikke være nogen stor Synd i at bruge dem — det vil da sige tilmaade. Naa, men der har vi jo Madamen under Opsejling.

Betty. Endelig træffer man Dig, Du ugudelige Mandsperson. Har Du nu igjen røget Tobak i Sovestammeret.

Gaspard (affædes). Tænkte jeg det ikke nok! — hun har da ogsaa en Fandens sin Næse.

Paa Havets Bund.

Betty. Det skulde saamæn ikke undre mig, om Du ogsaa havde drukket Grog, men vogt Dig, Forblindede! Det er de to Ting den vise Salomon forbyder paa det Strengeste.

Gasparb. Det har jeg aldrig vidst, Mutter! Jeg troede igrunden ikke, at han kjendte til de Dele, eftersom Amerika ikke var opfunden paa hans Tid.

Betty. Ja, spot Du kun, Ugubelige! Treen ligger allerede ved Roden af Træet. Men saadan har du altid været. Du har aldrig skjønnet paa (grædende), hvad for en Rone jeg har været. Du har ikke mere Kjærlighed til mig eller Børnene end den værste Isbjørn. Du har naturligvis oveniljøbet glemt, hvad det er for en Dag idag.

Gasparb. Nej Mutter, — det er jo Torsdag.

Betty. Sagde jeg det ikke nok. Han har endog glemt vor Bryllupsdag. Uhyre! (grædende ud).

Gasparb. Ja, igrunden har hun Ret; men det er nu ligemeget — jeg kan ikke holde det ud; jeg maa tilsløs igjen! Der kommer den unge Herre. Altid ligesaa smilende som en nymalet Gallionsfigur.

Henry (ind). Glæd Dig, Gasparb, glæd Dig! Jeg er bleven ansat som første Ingeniør ved Nedlægningen af det store Telegraftabel. Endnu i Eftermiddag skal jeg melde mig ombord paa Great Eastern, og Du skal følge mig som Overbaadsmand.

Gasparb. Hurra! Saa er det nok bedst at bede Mutter se lidt efter Ekviperingen.

Henry. Og jeg vil ind at fortælle Moder og Emily mit Held. Ah! Der er de.

(Fru de Sartines og Emily ind).

Fru de Sartines. Henry, min Søn, jeg venter en glædelig Nyhed.

Emily. Ja, fortæl.

Henry (affides). Jeg vover det! (Hst). Ja, kjære Emily, jeg vil betro Dem min Hemmelighed. Følg med igjennem Parken. Jeg har saa meget at sige Dem (Emily og Henry ud).

Fru de Sartines. Gaspard!

Gaspard. Fruen befaler!

Fru de Sartines. Jeg ved jo, jeg kan stole paa Dig og at Du intet skjuler for mig. Hvad var det for en Nyhed Henry bragte?

Gaspard. Na — det var kun det, at han skal paa Togt med Great Eastern, og det skal jeg nok forresten med, og det allerede imorgen.

Fru de Sartines. Allerede imorgen! O, hvor det smerter mig, at jeg saa hurtigt skal skilles fra ham. En Ting maa Du love mig, Gaspard: Du holder nok et vaagent Øje med ham, det kjære Barn.

Gaspard. Ja, det lover jeg Dem, Frue!

(Fru de Sartines ud.)

Forresten tror jeg nok, han kan passe paa sig selv. Det er dog nogle Aar siden, han blev vænnet fra. Det kunde næsten gjøre mig ondt for den gode Kone, hun har det affkurat ligesom en Høne, der har ruget en Velling ud. (raaber). Betty! Betty! lille Mutter! se efter mine Pakkelister, i Eftermiddag skal jeg atter tilfø.

Betty (udenfor). Ah, du Alforbarmendes! Bøgt Dig, Mand, at Du ikke sluger Hvalfisken, ligesom Jonas.

Gaspard. Nej Tak, min Løs, jeg skal nok være forsigtig; den kunde komme mig paatvers i Halsen, og desuden tror jeg nok, at den Mundfuld vilde være noget trannet.

(Under den sidste Replik er Curl kommet ind.)

Curl. Er det her Herr de Sartines bor og kan jeg faa ham i Tale?

Gaspard. Ja, hvis De vil opholde Dem lidt; han vil snart være her (affædes). Det var dog et væmmeligt Fjæs, der sidder paa den Karl (højt). Der kommer Herr de Sartines.

(Henry, Emily og Fru de Sartines ind.)

Henry. Gaspard, hvem er den Herre

Curl. Tillad, at jeg præsenterer mig selv. Mit Navn er Curl; jeg er Civilingeniør. Da jeg har bragt i Erfaring, at De er Lederen ved Nedlægningen af det store transatlantiske Kabel, vilde jeg udbede mig Tilladelse til at følge Expeditionen (affædes) og, om muligt forhindre et heldigt Udfald.

Henry. Fra min Side er der intet tilhinder derfor, men vi skal allerede ombord om nogle faa Timer. Tillad mig at forestille Dem min Forlovede, Miss Emily Reginald og min Moder — — —

(Norton hurtigt ind.)

Norton. Er det sandt, hvad jeg hører, Miss Emily? Er De virkelig bunden til dette Menneffe?

Emily. Herr Norton! — Ja, Herr de Sartines har anholdt om min Haand og jeg har lover ham den.

Henry. Hvem er De, min Herre, og med hvilken Ret vover De at tiltale min Forlovede saaledes?

Norton. Mit Navn er William Norton, jeg er ansat paa Great Eastern som anden Ingeniør. Forøvrigt henter jeg min Ret til at tale til Miss Emily Reginald derfra, at jeg elsker hende, som hun mig, og at jeg ikke vil høre mig for det Familiearrangement, der knytter hende til en Mand hun aldrig har elsket. Om bord skal jeg vel vide at beherske min Harm, men fra det Øjeblik, vi sætte Foden paa Land er der Kamp og det Kamp paa Liv og Død mellem os! (ud.)

Fru de Sartines. Store Gud, min stakkels Henry!

Gaspar. Bare rolig, Frue! Jeg kender lidt til Herr Norton, han er ingen Menneſkeæder, og desuden har jeg jo lovet at have et vaagent Øje med Deres Søn. Naa, der har vi allerede Mandſkabet fra Great Eastern, ſaa er det nok paa høje Tid!

(Matroser, ført af en Officer, ind.)

Henry. Naa Manne, nu lider nok Tiden. Jeg ſkal ſtrax følge Eder. Levvel Moder! Levvel Emily! Tænk paa mig! Og nu afſted til Virksomhed og Hæder!

Matroserne. Hurra!

Tredie Akt.

Dekoration: Paa Dækket af „Great Eastern.“

Personerne: Curl; (ſenere: Gaspar, Norton, Henry de Sartines og Matroserne).

Curl. Alt er gaaet heldigt! Endnu har Ingen opdaget, hvorfra Beſkadigellerne paa Kabeltovet ſtammer.

Men tag Jer iagt, her er en lille Rotte ombord, en Rotte, som gnaver ubemærket, men sikkert. I skal ikke faa Vren af at nedlægge den første Telegrafledning imellem Europa og Amerika. Der er desuden en Omstændighed, der hjælper mig, og det er Fjendskabet mellem Norton og Herr de Sartines. Ah, der er Gaspard, han tror mig ikke ret; men Du skal staa tidligere op, gamle Fyr, hvis Du skal fange Josiah Curl. (Gaspard ind.) Godmorgen, Herr Gaspard!

Gaspard. Godmorgen Herr Curl (affides). Rærepels!

Curl. Vi skyde en jævn god Fart og Udlægningen af Kabelet gaar jo fortræffeligt.

Gaspard. Ja, heldigvis opdagedes den Skurfestreg, der var begaaet. Tænk Kabelet var næsten skaarret over paa to Steder. Det maa være en rigtig Erkeslynge, der kan have gjort det.

Curl. Det skal De have Ret i, min brave Gaspard. Men det mærkes allerede stærkt, saa det er nok bedst at forsøje sig tilføjs (ud).

(Det bliver mørkt. Man hører Bagternes Tilraab, Maskinerne stoppes og Alt bliver stille.)

Gaspard. Jeg har lovet mig selv at have et vaagent Øje med Alt, hvad her passerer ombord, og dette hænger ikke rigtig sammen! Hvem kan det dog være, der kan have Glæde af at ødelægge Arbejdet. Der kommer Nogen! Jeg vil skjule mig. Hvem veed, maaske kan jeg dog faa Gaaden løst (ud).

Curl (ind). Jeg syntes, at her var Nogen! Nej, her er Ingen. Nu gjælder det om at slippe ned gennem Rugen uden at blive bemærket.

(Stiger ned igennem Rugen.)

Gaspard (ind, affibes). Jo, Du kan tro, Bagten har mærket Dig (stjuler sig).

(Curl kommer op).

Curl. Saa, nu tror jeg nok, at jeg har gjort et godt Stykke Arbejde.

(Norton ind.)

Godaften, eller rettere godmorgen, Herr Norton. De er tidligt paa Benene!

Norton. Jeg kunde ikke sove for Heden i Kbhvten, forpørrigt angaar det jo ikke Dem.

Curl. Nej, ganske vist! Forresten har Herr de Sarcines ogsaa havt en urolig Nat; han har skrevet Breve. Før, da jeg gik igjennem hans Kbhvt, laa der et Brev med Udskrift til Miss Emily Reginald.

Norton. Og De læste Udskriften! Hvilken uforskammet Nærvished!

Curl. Tilfældigt; forresten lader det til, at De ikke er i rigtig godt Humør, Herr Norton.

Norton (affibes). Den Glendige vover at skrive til hende, og med hvilken Ret?

(Det begynder at blive lyst.)

Gaspard (ind). Naa, nu dages det allerede, saa maa vi snart have Mandskabet paa Benene. Ved De, hvor vi nu besinde os, Herr Norton?

Norton. Nej, Gaspard.

Gaspard. Vi ere omtrent paa samme Sted, hvor „Washington“ gik tilbunds.

Norton. „Washington“! Var De ombord paa den?

Gaspard. Det skulde jeg mene! Jeg var jo Op-

passer hos Miss Emilys Fader, der gif tilbunds med alle Diamanterne.

Curl. Diamanterne?

Gaspard. Ja, hele Datterens Medgift ligger derne.

Curl. Hvor det kunde være interessant at aflægge et Besøg paa Bunden af Havet; der maa ligge mange Skatte begravede!

(Maskinerne sættes atter igang. Matroser og Ingeniører samle sig om Eugen, hvorfra Kabelet løber op.)

Henry (ind). Godmorgen, mine Herrer! Naa, Arbejdet gaar jo godt fra Haanden.

Norton. Ja, vi har arbejdet istedetfor at skrive Breve.
— Hvor tør De skrive til Miss Reginald? Med hvilken Ret?

Henry. Med den Ret, hun selv har givet mig.

Norton. Men jeg taaler det ikke, forstaar De?

Henry. De maa vist være syg, Herr Norton; gaa hellere ned i Deres Køje.

Norton. Syg — nej, jeg er ikke syg; men De er en fejs Karl, forstaar De? — De er fejs!

(Der høres et stærkt Slag paa Gongongen.)

Alle. Kabelet er sprunget! Kabelet er sprunget!

Henry. Stop Maskinerne! Lad Ankeret falde!

Curl. Hvad agter De at gjøre?

Henry. Vi maa ned paa Bunden for at finde Enden igjen. Hvem følger mig? — Det er en farlig Rejse.

Norton. Jeg — hvis De tillader!

Gaspard. Og jeg — jeg har lovet altid at følge Dem!

Curl. Og jeg (affibes). Det kunde være interessant at stifte nærmere Bekjendtskab med Sir Reginalds Diamanter.

Henry. Saa hurtig i Dykkerdragterne. Der er intet Øjeblik at spille!

Matroserne. Ingeniørerne leve! Hurra!

Fjerde Akt.

Dekoration: Havet.

Personerne: Gaspard, Henry og Curl (i Dykkerdragter).

Dekorationen forestiller først Havet, noget under Overfladen, og i forskjelligt Lys. Større og mindre Fisk sees svømmende i forskjellige Retninger. En Fiskestime forfølges af en Haj. — Dekorationen forandres til Bunden af Havet. Tilhøjre i Baggrunden sees Braget af „Washington“ med den forulykkede Mr. Reginald.*)

Gaspard kommer fra venstre og bliver staaende i Baggrunden, hvor han, skjult bag Koraller og Havplanter, bliver Vidne til efterfølgende Scene:

En Rebstige sænkes; Henry stiger ned paa Bunden.

Curl, kommende fra Braget, styrter sig med opløstet Øie mod Henry.

Henry vabler og falder.

*) Her forstaaes tilhøjre for Publitum.

Femte Akt.

Dekoration: Bild Bjergegn.

Personerne: Henry, Norton; (senere: Gaspard, Betty, Curl, Politi, Fri de Savines og Emily).

Henry. Gud være lobet, Herr Norton, at jeg kom tids nok til at redde Dem fra Døden. Den Slyngel til Curl havde udmærket forstaaet at henlede Bestyldningerne for Mordet paa Dem, og vidste ogsaa at forsvinde strax efter Deres Frisindelse. — Gaspard har opdaget, at han har sin Gang her i Nærheden. Formodentlig har han her skjult sit Rov og venter kun paa en Lejlighed til at undslippe. Imorgen afgaar der Skib til Amerika; vi kunne maaske vente at træffe ham her idag. — Vort Mellemværende kan vi altid afgjøre, naar vi have faaet fat paa ham. Der har vi Gaspard!

(Gaspard ind.)

Gaspard. Herr Henry! Herr Henry! Nu kan det ikke vare længe, før vi har Røven. Jeg har faaet at vide, at han har løst Billet med Damperen, naturligvis under et antaget Navn. For ikke ret længe siden traf jeg ham, idet han gik ind i Værtshuset her ved Foden af Bjerget. Han bemærkede mig ikke, og han skal heller ikke slippe fra os. Alle Mand paa Post! De og Herr Norton maa affjære ham Tilbagevejen, medens jeg bliver her bag denne Klippeblok.

(Henry og Norton ud.)

Saa, hvem har vi der? (Skjuler sig.)

(Betty ind.)

Betty. Her forsvandt han; men han kan være vis

paa, at jeg skal følge ham. Formodentlig et Stevnemøde! Jo, det passer sig for en gammel Karl, der har sin ægteviede Kone og er Fader til 12 Børn.

Gaspard (frem, affibes). Nu maa jeg nok slaa et ordentligt Tordenslag (høst.) Med Forlov, min Duffe, hvad bringer Dig herop?

Betty. Din Utrofskab og . . .

Gaspard. Nu skal jeg i al Hurtighed sige Dig et Par borgerlige Ord. Du har øjeblikkelig at krybe i Skjul bag denne Klippeblok og forholde Dig ganske tavs.

Betty. Ja, men naar jeg nu ikke vil?

Gaspard. Saa tvinger jeg Dig til det.

Betty. Jamen, saa skriger jeg.

Gaspard. Nej, Du gjør ikke; for splitte mine Bramsejl, om jeg saa ikke kvæler Dig, forstaar Du!

Betty. Jeg adlyder Dig, Gaspard! (affibes). Saadan har han aldrig før talt til mig. (Om bag en Klippeblok.)

Gaspard. Jeg hører Lyden af Fodtrin. Der er vor Røver! (Skjuler sig.)

Curl (ind). Det er nok paa høje Tid, at jeg kommer herfra. De Tøsehoveder lod mig saa Tid til at skjule Jubelerne. De ligge henne under den store Sten. Jeg kan kun ikke begribe, hvorfor den dumme Dommer lod den storfnudede Amerikaner, Norton, løbe.

Henry (frem). Fordi det ikke var ham, der var Snigmorderen.

Curl (forstrækket). Naade, Naade! De Døde gaa igjen!

Henry. De Døde ikke, men de Levende. Dit Anslag lumfste Morder, lykkedes ikke. Jeg blev reddet og jeg vidste, at det var Dig, der var Forbryderen. Jeg kjendte Dig paa en ny Nagle, som et Par Dage iforvejen var sat i din Dykkerkrave.

(Curl vil flygte.)

Norton (frem). Ikke saa hurtig, Skurk! Jeg har ogsaa en Anklage mod Dig. Efterat Du havde forløst paa at

dræbe Herr de Sartines, var Du paa Nippet til at bringe mig i Galgen ved dine falske Angivelser. Dobbeltmorder!

Curl. O, Naade, Naade! Lad mig løbe, lad mig redde mit usle Liv, og jeg lover at blive et stikkelig Menneſte (affides). Senere kan jeg hente Diamanterne.

Gaspard (frem). Det er forfildet! Der har vi Politiet!
(En Politicommissair, fulgt af et Par Politibetjente, ind.)

Curl. Alt er tabt! Men Skatten ſkal I aldrig finde.

Gaspard. Behøves heller ikke — vi har fundet den. De ſagde ſelv for lidt ſiden, at den laa under den ſtore Sten derhenne.

Politicommissæren. I Lovens Navn! De er min Fange!

Curl. Aldrig, aldrig!

(Han bevæger ſig baglæds, idet Politiet nærmer ſig, ſpringer han ud over Klippen.)

Politicommissæren. Ham behøve vi ikke at lede efter. Klippen gaar ſtejlt ned, omtrent 2000 Fod.

(Politicommissæren og Betjentene ud. Fru de Sartines, Emily og Betty ind.)

Fru de Sartines. Min Søn, min Henry!

Henry. Kjære Moder! Miſs Reginald!

Fru de Sartines. Herr Norton! Tilgiv en Moder, der har kunnet tro om Dem, at De var Morder. Heldigvis kan jeg høre lidt paa min Forſeelfe. De har havt en altfor varm Talsmand i Emily, og . . .

Henry. Lad mig, kjære Moder. Herr Norton, vi ſkulde jo duellere; men nu, da jeg har erfaret, at De egentlig er den, der beſidder Miſs Reginalds Hjerte, afſtaar jeg Dem hendes Haand.

Norton. Emily, vil Du nu være min Huſtru?

Emily. Ja, Norton!

Goudflören!

Nr. 22.

Indhold: Vejledning til Opførelsen af „Jorden rundt i 80 Dage“ (sluttet). — Vejledning til Opførelsen af „Røverne“. — Vejledning til Opførelsen af „Kalifen paa Eventyr“ (fortsættes).

Følgeblade: Nr. 42, Duffer til Jorden rundt i 80 Dage (2); Nr. 43, Sætstykker.

Vejledning

til

Opførelsen af „Jorden rundt i 80 Dage“

paa Dukketheatret.

(Fortsættelse.)

Fjerde Tableau.

Decorations: Et Hotel i Kalkutta.

Decorationsgjenstandene:

Coulisser: Nr. 39 og 40 (røde Salsdecorationer).

Bagtæppe: Nr. 9 (rød Salsdecoration).

Soufytte: Nr. 1 (Tæppe-Soufytte).
To røde Stole.

Coulisjedeforationerne Nr. 39 og 40 anbringes paa 2den Coulisje.

Bagtæppe Nr. 9: mellem 2den og 3die Coulisje.

Soufytte Nr. 1: paa 1ste Soufytte.

De røde Stole: En paa hver Side af Døren i Baggrunden.

Fuld Belysning.

Femte Tableau

Deforation: Værtshus ved St. Francisco.

Deforationsgjenstandene:

Coulisjer: Nr. 5 (tropisk Skov), 19 (Veranda), 35, 36 (Skov), 22 og 23 (Luft).

Bagtæppe: Nr. 1 (Horizonttæppe).

Soufytte: Nr. 2 (Have-Soufytte).

Sættstykker: Nr. 14 (Havemur med Gitterlaage), 45 (Bejsant), 46 (Kornmark) og 9 (Lysthus).

Havebord med Stole.

Coulisjedeforationerne Nr. 5 anbringes paa 2den Coulisje tilh., 19 paa 2den Coulisje tilh., 35 og 36 paa 3die Coulisje, 22 og 23 paa 4de Coulisje.

Bagtæppe Nr. 1: bag 4de Coulisje.

Soufytte Nr. 2: paa 2den Soufytte.

Sætsykke Nr. 14: tversover Scenen mellem 2den og 3die Coulisse; Nr. 45: tversover Scenen mellem 3die og 4de Coulisse; Nr. 46: midtvejs mellem sidstnævnte Sætsykke og Bagtæppe Nr. 1; Nr. 9: udfor 2den Coulisse tilvenstre.

Havebord med Stole: udfor 2den Coulisse tilhøjre.

I Begyndelsen af Tableauet rødlig Belysning. Derefter langsomt Changement til blaalig Belysning. Mod Slutningen af Tableauet kommer Maanen frem paa Horisonten.

Sjette Tableau.

Deforation: Snedækket Slette i Nærheden af Fort Kearney.

Deforationsgjenstandene:

Coulisser Nr. 1, 3 (Klipper), 2, 4 (snedækkede Klippeblokke), 22 og 23 (Luft).

Bagtæppe: Nr. 1 (Horizonttæppe).

Soufytte: Nr. 4 (Luft-Soufytte).

Sætsykke: Nr. 1 (snedækkede Klippeblokke), Nr. 44 (snedækket Slette) og Nr. 61 (Banevogterhytte).

Coulissedeforationer Nr. 1, 3 anbringes paa 2den

Coulisse, 2, 4 paa 3die Coulisse, 22 og 23 paa 4de Coulisse.

Bagtæppe Nr. 1: bag 4de Coulisse.

Souffitte Nr. 4: paa 2den Souffitte.

Sætsstykke Nr. 1: tversover Scenen mellem 3die og 4de Coulisse; Nr. 44: tversover Scenen, umiddelbart bag 4de Coulisse; Nr. 61: mellem 2den og 3die Coulisse tilhøjre.

Fuld Belysning.

Telegraflinierne i Baggrunden fremstilles ved Hjælp af Sytraad, der anbringes paa to Opstandere (Telegrafstænger); disse fastgjøres til Bagsiden af den Liste, paa hvilken Sætsstykke Nr. 1 anbringes.

Det lille Jernbanetog (Sætsstykke Nr. 63) føres over Scenen, fra højre til venstre, paa den snedækkede Slette (Nr. 44). — Det store Jernbanetog (Sætsstykke Nr. 62 a, b og c) føres fra venstre, bag de snedækkede Klippeblokke (Nr. 1), saa langt ind paa Scenen, at omtrent Halvdelen af den sidste Vogn (c) er synlig for Tilskuerne. — De Rejsende stige ud (komme ind paa Scenen) fra venstre, mellem Jernbanetoget og Coulissen (Nr. 2). — Med en mindre Duffe (en snigende Indianer), som føres bag Jernbanetoget, afbrydes Forbindelsen (en lille Staaltraadskrog) mellem Vognene b og c. Naar Toget derefter føres ud til højre, bliver den sidste Vogn staaende. — At de Rejsende stige ind i Vognene (forlade Scenen) ad samme Vej, som de ere komne ind, og at den sidste Vogns Forbindelse med det øvrige Tog maa besjorges

(fra Coulissen ved Hjælp af en Staaltraadshage) inden Toget kan afgaa samlet — ere Ting, som ikke maa glemmes.

Dyvende Tableau.

Dekoration: Kjømpetrappen ved Kearney.

Dekorationsgjenstandene:

Coulisser: Nr. 30, 31, 32 og 33 (snedæffet Skov),
Nr. 22 og 23 (Lust).

Bagtæppe: Nr. 1 (Horizonttæppe).

Soufite: Nr. 4 (Lust-Soufite).

Sætstykke: Nr. 36 (snedæffet Skov), 49⁸ (Kjømpetrappen) og 48⁹ (udgaaet Træstamme).

Coulissedekorationerne Nr. 30 og 33 anbringes paa 2den Coulisse, 32 og 31 paa 3die Coulisse, 22 og 23 paa 4de Coulisse.

Bagtæppe Nr. 1: bag 4de Coulisse.

Soufite Nr. 4: paa 2den Soufite.

Sætstykke Nr. 36: foran 4de Coulisse, tværs over Scenen; Nr. 49: mellem 3die og 4de Coulisse tilhøjre; Nr. 48: udfør 2den Coulisse tilhøjre.

Fuld Belysning. Mod Slutningen af Tableauet langsomt Changement til rødlig Belysning.

Ottende Tableau.

Decorations: Kbhysjsalon paa Dampsfibet „Henriette.“

Decorationsgjenstandene:

Coulisfer: Nr. 16 og 17 (grønne Stuedecorationer).

Bagtæppe: Nr. 5 (Kbhys).

Soufytte: Nr. 6 (Kbhysloft).

Sætslykker: Nr. 11 (Trappe) og 17 (Forenden af et Dampsfib).

To grønne Stole.

Coulisfedecorationerne Nr. 16 og 17 anbringes paa 2den Coulisfe.

Bagtæppe Nr. 5: mellem 2den og 3die Coulisfe.

Soufytte Nr. 6: paa 2den Soufytte.

Sætslykke Nr. 11: bag Indgangen i Bagtæppe Nr. 5; Nr. 17: bag Sætslykke Nr. 11.

De røde Stole: En paa hver Side af Indgangen i Baggrunden.

Fuld Belysning.

Nende Tableau

Decorations: Dækket af Dampsfibet „Henriette“.

Deforationsgjensstandene:

Coulissjer: Nr. 22, 23, 24 og 25 (Luft).

Bagtæppe: Nr. 1 (Horizonttæppe).

Soufytte: Nr. 1 (Tæppe-Soufytte).

Sætskykker: Nr. 68, 69 (Dampstubsdecorationer)
og 70 (Liverpool).

Coulissjedeforationerne Nr. 22, 23, 24 og 25 anbringes paa 3die og 4de Coulisse.

Bagtæppe Nr. 1: bag 4de Coulisse.

Soufytte Nr. 1: paa 1ste Soufytte.

Sætskykke Nr. 68: paa Apparatet til Fremstilling af bevægelig Sø over hele Scenen; Nr. 69: ovenover Sætskykke Nr. 68; Nr. 70: umiddelbart op mod Bagsiden af Bagtæppe Nr. 1.

Fuld Belysning. Derefter langsomt Changement til rødlig Belysning. Under Explosionen pludseligt Changement til dæmpet Belysning.

Efterat 2den Coulisse er fjernet, anbringes Apparatet til Fremstilling af bevægelig Sø over hele Scenen (se Pag. 258 og 275). Scenens Bredde formindskes betydelig, ved at Tæppedeforationerne skydes saa langt ind paa Coulisserne, at $\frac{1}{4}$ Tomme af 1ste Coulisse (Træ=Coulissen) bliver synlig bag Tæppedrapperierne. Tæppe-Soufytten sænkes mere end sædvanlig. Lemmen er aabnet. Umiddelbart inden Explosionen antændes noget Lyn- og Teufelspapir, som forinden er henlagt paa den bevægelige Lem. Klappen paa Sætskykke Nr. 68 hæves

raft og den sprængte Dampsfibssdekoration kommer tilsyne, samtidig med at den øvrige Del af Dampsfibet (Sætsykke Nr. 69) springer i Luften (træffes i Vejret).

Changement til tiende Tableau.

Decorations: Paa Havet.

Den forreste Halvdel af Apparatet til Fremstilling af bevægelig Sø over hele Scenen sænkes, samtidig med at Apparatet sættes i Bevægelse (se Pag. 275).

Blaalig Belysning.

Fogg og Fjz paa en Bragstump tilligemed Passepourtout føres franedet (stilles op gennem Udstjæringen i Gulbet og det anbragte Apparat). Efter Replikstiftet belyses Horizonttæppet med det bagved anbragte Sætsykke (Nr. 70) stærkt bagfra. Baaden med Alonda, Corfican og Matroser føres over Havet mellem 3de og 4de Coulisse.

Clote Tableau.

Decorations: Bærelse i et Hotel i Liverpool.

Deforationsgjenstandene:

Coulisjer: Nr. 15 og 18 (grønne Stuedeforationer).

Bagtæppe: Nr. 6 (grøn Stuedeforation).

Soufytte: Nr. 1 (Tæppe=Soufytte).

Coulisjedeforationerne Nr. 15 og 18, anbringes paa 2den Coulisje.

Bagtæppe Nr. 6: mellem 2den og 3die Coulisje.

Soufytte Nr. 1: paa 1ste Soufytte.

Guld Belysning.

Tolste Tableau.

Deforation: Pragtjal i Extrastubben.

Deforationsgjenstandene:

Coulisjer: Nr. 38, 39, 40 og 41 (røde Salsdeforationer).

Bagtæpper: Nr. 10 og 11 (Festjal).

Soufytte: Nr. 1: (Tæppe=Soufytte).

4 røde Stole.

Coulisjedeforationerne Nr. 38, 39, 40 og 41 anbringes paa 2den og 3die Coulisje.

Bagtæppe Nr. 11: bag 4de Coulisje; Nr. 10 (Mellemstæppe): foran 4de Coulisje.

Soufytte Nr. 1: paa 1ste Soufytte.
Stolene: udfør 2den og 3die Coulisse.

Fuld Belysning.

Før og efter Opførelsen af „Gorden rundt i 80 Dage“ anvendes Jortæppet; mellem Tableauerne derimod Tableautæppet. Mellem 9de og 10de Tableau sænkes Tableautæppet ikke.

Veiledning
til
Opførelsen af „Høverne“
paa Duffetheatret.

Første Akt.

Dekoration: Bild Bjergegn.

Dekorationsgjenstandene:

Coulisser: Nr. 1, 3, 9 og 10 (Klipper).

Bagtæppe: Nr. 2 (Bjergparti).

Soufytte: Nr. 4 (Luft-Soufytte).

Sætsykker: Nr. 31 (Klippeblof).

Coulissjedeforationerne Nr. 1 og 3 anbringes paa 2den, Nr. 9 og 10 paa 3die Coulisse.

Bagtæppe Nr. 2: foran 4de Coulisse.

Soufytte Nr. 4: paa 2den Soufytte.

Sætsykke Nr. 31: omtrent paa Midten af Scenen.

Fuld Belysning. Mod Slutningen af Akten langsomt Changement til rødlig Belysning.

Apparatet til Fremstilling af ildsprudlende Bjerger anbringes bag Bagtæppe Nr. 2 og sættes i Bevægelse umiddelbart efter Falsacappas Replik: „Men lad os nu først holde Forlovelsesgilde —“.

Anden Akt.

Deforation: Skov paa Grændsen af Mantua.

Deforationsgjenstandene:

Coulisser: Nr. 34, 35, 36 og 37 (Skov).

Bagtæppe: Nr. 7 (Skov).

Soufytte: Nr. 4 (Luft-Soufytte).

Coulissedeforationerne Nr. 34, 35, 36 og 37 anbringes paa 2den og 3die Coulisse.

Bagtæppe Nr. 7: foran 4de Coulisse.

Soufytte Nr. 4: paa 2den Soufytte.

Fuld Belysning. Mod Slutningen af Akten langsomt Changement til blaalig Belysning.

Tredie Akt.

Deforation: Sal paa Fyrsten af Mantuas Slot.

Decorationsgjenstandene:

Coulisser: Nr. 38, 39, 40 og 41 (røde Salsdecorationer.

Bagtæpper: Nr. 10 og 11 (røde Salsdecorationer).

Soufytte: Nr. 1 (Tæppe-Soufytte).

127 Sæsthykker: Nr. 72 (fritstaaende Sofa med Palme).
Fire røde Stole.

Coulissedeforationerne Nr. 38, 39, 40 og 41 anbringes paa 2den og 3die Coulisse.

Bagtæppe Nr. 11: bag 4de Coulisse; Nr. 10 (Mellemteppe): foran 4de Coulisse.

Soufytte Nr. 1: paa 1ste Soufytte.

27 Sæsthykke Nr. 72: foran Bagtæppet, bag Udstjæringen i Mellemteppet.

Stolene: udfor 2den og 3die Coulisse.

Fuld Belysning.

Vejledning
til
Opførelsen af „Kalifen paa Eventyr“
paa Duffetheatret.

Første Akt.

1ste Dekorations: Divansalen.

Changement.

2den Dekorations: Palmelund ved Haremet.

Dekorationsgjenstandene:

Coulissjer: Nr. 39, 40 (røde Salsdekorationer),
5, 6, 7 og 8 (tropisk Skov), 22 og 23 (Luft).

Bagtæpper: Nr. 10 (Divansalen), Nr. 3 (tropisk
Skov) og Nr. 1 (Horizont).

Soufitter: Nr. 1 (Tæppe=Soufytte) og Nr. 3
(tropisk Skov).

Coulissdekorationerne Nr. 39 og 40 anbringes paa
2den Coulisse, Nr. 5 og 8 paa 2den bevægelige Coulisse
(som er trukket tilbage), Nr. 6 og 7 paa 3die Coulisse
og Nr. 22 og 23 paa 4de Coulisse.

Bagtæppe Nr. 10 (Mellemtæppe): mellem 2den og 3die Coulisse.

Soufytte Nr. 1: paa 1ste Soufytte, som er sænket;
Nr. 3: paa 2den Soufytte.

Fuld Belysning.

Til Forevisning af Taagebillederne benyttes den Bag. 226 beskrevne Shirtings- eller Papirslade, som anbringes bag Bagtæppe Nr. 10. Sladen fastholdes ved Hjælp af Blikriller, som fastgjøres til Trærammen lige som Rillerne paa Forsiden.

Strax efter Forevisningen af Taagebillederne anbringes Bagtæppe Nr. 3 (Mellemtæppe) mellem 3die og 4de Coulisse og Nr. 1 bag 4de Coulisse. Maanen staar midt paa Horisonten.

Changement.

Blaalig Belysning.

2den bevægelige Coulisse føres frem.

Bagtæppe Nr. 10 tilligemed den bag dette anbragte Shirtings- eller Papirslade, hæves.

Soufytte Nr. 3 sænkes.

Anden Akt.

1ste Dekoration: Sideværelse til et Festslokale i
Kjøbenhavn.

Changement.

2den Dekorations: En oplyst Festsal.

Dekorationsgjenstandene:

Coulisser: Nr. 38, 39, 40 og 41 (røde Salsdecorationer).

Bagtæpper: Nr. 9 (rød Sal), Nr. 11 (Festsal).

Soufytte: Nr. 1 (Tæppe-Soufytte).

Coulissedekorationerne Nr. 38, 39, 40 og 41 anbringes paa 2den og 3die Coulisse.

Bagtæppe Nr. 9: mellem 2den og 3die Coulisse; Nr. 11: foran 4de Coulisse.

Soufytte Nr. 1: paa 1ste Soufytte.

Fuld Belysning.

Changement.

Bagtæppe Nr. 9 hæves.

Karnevalsgjæster opfyldte Baggrunden o: Pladsen mellem Bagtæpperne Nr. 9 og 11.

Tredie Akt.

1ste Dekorations: Tivoli en Festsalen.

Changement.

2den Dekorations: Divansalen.

(Fortættets.)

Gouffören!

Nr. 23.

Indhold: Vejledning til Opførelsen af „Kalifen paa Eventyr“ (sluttet). — Vejledning til Opførelsen af „Orfevs i Underverdenen“. — Vejledning til Opførelsen af „Fyret paa Føhr“. — Vejledning til Opførelsen af „Paa Havets Bund“ (fortsættes).
Følgeblade: Nr. 44, Bagtæppe (rød Sal); Nr. 45, Sætsstykker.

Vejledning

til

Opførelsen af „Kalifen paa Eventyr“

paa Dukketheatret.

(Fortsættelse.)

Dekorationsgjenstandene:

Coulisser: Nr. 39, 40 (røde Salsdekorationer), 35, 36, 11, 12, 13 og 14 (Skov og Have).

Bagtæppe: Nr. 12 (Tivoli-Bazaren), Nr. 10 (Divanalen) og Nr. 1 (Horizont).

Souffitter: Nr. 1 (Tæppe=Souffitte) og Nr. 2 (Have).

Sætsstykker: Nr. 9 (Lyfthus), 8, 33 (tropisk Skov) og 73 (Bagdad).

Coulisjedeforationerne Nr. 35 og 36 anbringes paa 2den Coulisje, Nr. 39 og 40 paa 2den bevægelige Coulisje (som er truffet tilbage), Nr. 11 og 14 paa 3die Coulisje og Nr. 12 og 13 paa 4de Coulisje.

Bagtæppe Nr. 12: bag 4de Coulisje.

Soufytte Nr. 2: paa 2den Soufytte, som er sænket; Nr. 1: paa 1ste Soufytte.

Sætsstykke Nr. 9: udfør 3die Coulisje tilvenstre.

Fuld Belysning. Efter første Scene langsomt Changement til rødlig Belysning. Derefter blaalig Belysning.

Efterat Changement til rødlig Belysning er foretaget, illumineres Bazaren, d: en mellem Bagtæppe Nr. 12 og Lyset bag samme anbragt Papflade hæves langsomt.

Mod Slutningen af Tablaudet tænker man sig Iyrværkeriet afbrændt. Dette efterlignes ikke alene ved Lyden men tillige ved forskjelligfarvede Skjær, som af og til fastes ind paa Scenen. (Et extra Lys eller Lampe bag 3die Coulisje tilhøjre, der afvejlende blændes med fulorte Glas, vil gjøre tilstrækkelig Birkning).

Changement.

Bagtæppe Nr. 10, tilligemed den bag dette anbragte Shirtings- eller Papirflade, sænkes mellem 2den og 3die Coulisje.

2den bevægelige Coulisje føres frem.
 Soufytte Nr. 1 sænkes.
 Fuld Belysning.

Strax efterat Changementet er udført, borttages Bagtæppe Nr. 12 og Sæstykke Nr. 9. Derefter anbringes :

Sæstykke Nr. 8: mellem 3die og 4de Coulisje til venstre; Nr. 33: mellem 3die og 4de Coulisje til højre; Nr. 73: udfør 4de Coulisje og paa Midten af Scenen.

Bagtæppe Nr. 1: bag 4de Coulisje.

Under Slutningen af Kalifens sidste Replik changeres til rødlig Belysning, samtidig med at den, bag Bagtæppe Nr. 10 anbragte Shirtings- eller Papirflade, hæves.
 — Solen staar op.

Veiledning
 til
Opførelsen af „Drævs i Underverdenen“
 paa Duffetheatret.

Første Akt.

Decorations: Landskab ved Theben.

Decorationsgjenstandene:

Coulisser: Nr. 5, 6, 7 og 8 (tropisk Skov), 22 og 23 (Luft).

Bagtæppe: Nr. 1 (Horizont).

Soufite: Nr. 3 (tropisk Skov).

Sætskytter: Nr. 50 (Drævs Hytte) 46 og 47 (Kornmark).

Coulisjef-decorationerne Nr. 7 og 8 anbringes paa 2den Coulisse, Nr. 5 og 6 paa 3die Coulisse og Nr. 22 og 23 paa 4de Coulisse.

Bagtæppe Nr. 1: bag 4de Coulisse.

Soufite Nr. 3: paa 2den Soufite.

Sætskytte Nr. 50: udfør 2den Coulisse tilvenstre;

Nr. 47: udfor 3die Coulisse tilvenstre; Nr. 46: udfor 4de Coulisse tilhøjre.

Fuld Belysning. Efter Plutos Replik: „Til Bevis derpaa skal jeg røre lidt op i Elementerne“ — Changement til dæmpet Belysning. I sidste Scene, da Den offentlige Mening viser sig, fuld Belysning.

Forvandlingen fra Aristevs til Pluto sker simpelthen ved at ombytte Figurerne; da Aristevs til dels er skjult bag Kornmarken, vil dette let kunne udføres ubemærket af Tilskuerne. Efter Plutos Replik: „Seg skal nok averttere din dødelige Afgang“ — fjernes en, mellem Sætsykke Nr. 50 og Dyset bagved, værende Papflade.

Anden Akt.

Decorations: 3 Olympen.

Decorationsgjenstandene:

Coulisser: Nr. 26, 27, 28 og 29 (Ether), Nr. 22 og 23 (Luft).

Bagtæppe: Nr. 1 (Horizont).

Soufite: Nr. 4 (Luft).

Sætsykker: Nr. 37 (Ether med Tempel), 39 (Eth), 42 og 43 (Guldinder paa Ether).

Coulisjedeforationerne Nr. 27 og 28 anbringes paa 2den Coulisje, Nr. 26 og 29 paa 3die Coulisje og Nr. 22 og 23 paa 4de Coulisje.

Bagtæppe Nr. 1: bag 4de Coulisje.

Soufytte Nr. 4: paa 2den Soufytte.

Sætsykke Nr. 37: tværs over Scenen mellem 3die og 4de Coulisje; Nr. 42: udfør 3die Coulisje tilhøjre; Nr. 43: udfør 3die Coulisje tilvenstre; Nr. 39: paa den vægelige Lem, som er sænket.

Naar Tæppet gaar op dæmpet Belysning. Strax efter langsomt Changement til blaalig Belysning. Da Merkur kommer, (2den Scene), langsomt Changement til fuld Belysning. Efter Jupiters Replik: „Ja, saa begynder Forestillingen,“ — pludseligt Changement til rødlig Belysning.

Et blaat Flortæppe, som anbringes bag 1ste Coulisje, hæves, efterat Changement til blaalig Belysning er udført.

Tredie Akt

Deforation: Gæsteværelse hos Pluto.

Deforationgjenstandene:

Coulisser: Nr. 39 og 40 (rød Sal).

Bagtæppe: Nr. 9 (rød Sal).

Soufytte: Nr. 1 (Tæppe Soufytte).
To røde Stole.

Coulisfedeforationerne Nr. 39 og 40 anbringes paa
2den Coulisse.

Bagtæppe Nr. 9: foran 3die Coulisse.

Soufytte Nr. 1: paa 1ste Soufytte.

To røde Stole: udfor 2den Coulisse.

Guld Belysning.

Fjerde Akt.

Deforation: Gildehal i Underverdenen.

Deforationsgjenstandene:

Coulisser: Nr. 9 og 10 (Klipper).

Bagtæpper: Nr. 8a (Hvælving, Bagtæppe) og
Nr. 8b (Hvælving, Mellemtæppe).

Soufytte: Nr. 1 (Tæppe-Soufytte).

Sættstykker: Nr. 38 (Fodstykke, Champagneslæse),
40 og 41 (Dæmoner med flammende Klippeblokke).

Coulisfedeforationerne Nr. 9 og 10 anbringes om-
vendte paa 2den Coulisse.

Bagtæppe Nr. 8b: foran 3die Coulisse; Nr. 8a:
foran 4de Coulisse.

Soufytte Nr. 1: paa 1ste Soufytte.

Sættestykke Nr. 40: udfor 2den Coulisse tilhøjre; Nr.

41: udfør 2den Coulisse tilvenstre; Nr. 38: paa den bæ-
vægelige Lem, som er fænket.

Rødlig Belysning.

I de bag Dæmonerne anbragte smaa Blikbeholdere, anbringes en med god Sprit mættet Tot Bomuld, der tændes umiddelbart inden Tæppet gaar op for 4de Aft. Lidt „pulveriseret Strontian“ drysses ovenfra ned paa Bomuldspotterne under Opførelsen.

Inden Slutningsgangen føres Erydice, (som er anbragt i et Apparat til at føre Duffer fraoven) hen bag den faste Lem, som nu aabnes. Under Sengen høres et Knald, en Champagneprop farer i Luften, Champagneflasken hæves og Erydice viser sig ovenpaa samme, omgivet af Straaleild. Et lille Hylster som er fyldt med denne Art af Fyrværkeri, er anbragt bag Flaskens Hals, og antændes umiddelbart inden Flasken hæves.

Veiledning

til

Opførelsen af „Fyret paa Fohr“

paa Duffetheatret.

Decorations: Naben Plads med Udsigt til Stranden.

Decorationsgenstandene:

Coulisjer: Nr. 20 (Bebærtning), 21 (Trær med Plankeværk), 12, 13 (Have) 22 og 23 (Luft).

Bagtæppe: Nr. 1 (Horizont).

Soufytte: Nr. 2 (Have-Soufytte).

Sætskuffer: Nr. 1 Strandbred), 12, 13 (Bord),
22 (Fyrtaarn), 9 (Lysthus) og 31 (Sten).

Coulisjedeforaterne Nr. 20 og 21 anbringes paa 2den Coulisje, 12 og 13 paa 3die Coulisje, 22 og 23 paa 4de Coulisje.

Bagtæppe Nr. 1: bag 4de Coulisje.

Soufytte Nr. 2: paa 2den Soufytte

Sætskuffe Nr. 1: tværs over Scenen mellem 3die og 4de Coulisje; Nr. 13: foran 4de Coulisje, bag Nr. 1;

Nr. 12: bag 4de Coulisse; Nr. 22: tilhøjre bag Nr. 12;
Nr. 9: udfor 2den Coulisse tilvenstre; Nr. 31: udfor
2den Coulisse tilhøjre.

Fuld Belysning. Mod Slutningen af ottende Scene
langsomt Changement til rødlig Belysning. Derefter
blaalig Belysning.

Flagstangen fastgjøres til Bagsiden af Sættstykke Nr.
31. Dannebrog, som let kan forfærdiges af lidt Silke-
papir, ligger skjult bag Sættstykket og hejses fra Coulissen.
Umiddelbart derefter føres Kanonjollen langsomt over
Scen i Baggrunden, fra højre til venstre.

Veiledning

til

Opførelsen af „Paa Havets Bund“

paa Duffetheatret.

Første Akt.

Decorations: Kahytten i Dampstibet „Washington“.

Decorationsgjenstandene:

Coulisser: Nr. 15, 16, 17 og 18 (grønne Stue-
decorationer).

Bagtæppe: Nr. 5 (Kahyt).

Soufite: Nr. 6 (Kahytzloft).

Sætskykker: Nr. 11 (Trappe) og 17 (Forenden
af et Dampstib).

Fire grønne Stole.

Coulissjedeforationerne Nr. 15 og 18 anbringes paa
2den Coulisse, Nr. 16 og 17 paa 3die Coulisse.

Bagtæppe Nr. 5: mellem 3die og 4de Coulisse.

Soufite Nr. 6: paa 2den Soufite.

Sætskykke Nr. 11: bag Indgangen i Bagtæppe Nr. 5;
Nr. 17: bag Sætskykke Nr. 11.

grønt
De røde Stole: En paa hver Side af Indgangen i Baggrunden og udfor 2den Coulisse.

Fuld Belysning. Efter Sir Reginalds sidste Replik: rødlig Belysning.

Flammerne og de brændende Bjælker, som spærre Udgangen i Baggrunden, efterlignes ved sværtede Træstykker, som hift og her forsynes med lidt „rødt Folie“; yderligere kunne nogle smaa med Sprit mattede Bomuldstotter anvendes. Lidt Lyn- og Teufelspapir, som antændes samtidig med Bomuldstotterne, vil ydermere forhøje Virkningen.

Anden Akt.

Decorations: Have ved Fru de Sartines Landsted i Limerid.

Decorationsgjenstandene:

Coulisser: Nr. 11, 12, 13 (Have), 19 (Veranda), 22 og 23 (Lust).

Bagtæppe: Nr. 1 (Horizont).

Soufite: Nr. 2 (Have-Soufite).

Sæsthykker: Nr. 14 (Havemur med praktifabel Gitterlaage), 15 (Bolværk) og 12 (Vand).

Havebord med Stole.

Coulisjedeforationerne Nr. 11 og 19 anbringes paa 2den Coulisje, Nr. 12 og 13 paa 3die Coulisje og Nr. 22 og 23 paa 4de Coulisje.

Bagtæppe Nr. 1: bag 4de Coulisje.

Soufytte Nr. 2: paa 2den Soufytte.

Sætstykke Nr. 14: tværs over Scenen, umiddelbart bag 3die Coulisje; Nr. 15: bag Gitterlaagen; Nr. 12: tværs over Scenen, mellem Sætstykke Nr. 15 og Bagtæppe Nr. 1.

Havebord med Stole: udfor 2den Coulisje tilvenstre.

Fuld Belysning.

Uredie Akt,

Deforation: Paa Dækket af „Great Eastern“.

Deforationsgjenstandene:

Coulisjer: Nr. 22, 23, 24 og 25 (Luft).

Bagtæppe: Nr. 1 (Horizont).

Soufytte: Nr. 1 (Tæppe-Soufytte)

Sætstykker: Nr. 68 og 69 (Dampstøvsdeforationer).

Coulisjedeforationerne Nr. 22, 23, 24 og 25 anbringes paa 3die og 4de Coulisje.

Bagtæppe Nr. 1: bag 4de Coulisje.

Soufytte Nr. 1: paa 1ste Soufytte.

Sætstykke Nr. 68 paa Apparatet til Fremstilling af bevægelig Sø over hele Scenen; Nr. 69: oven over Sætstykke Nr. 68.

Fuld Belysning; strax derefter langsomt Changement til dæmpet Belysning. Efter Nortons Replik: „Den Glendige vover at strive til hende“ — langsomt Changement til rødlig Belysning og derefter til fuld Belysning.

Apparatet til Fremstilling af bevægelig Sø over hele Scenen anvendes her kun for at kunne anbringe Dampskibsdekorationerne. 2den Coulisse fjernes. Scenens Bredde formindskes betydelig ved at Tæppedekorationerne paa 1ste Coulisse skydes langt ind. Tæppe=Soufitten sænkes mere end sædvanlig.

Lyden af de arbejdende Maskiner høres fra Aftens Begyndelse indtil Curls Replik: „jaa er det nok bedst at forsoje sig tilføjs.“ Lemmen er aabnet. En tyk Snor, som forestiller Kabelet, fører fra Nabningen ud i Coulissen tilvenstre. Efter Curls Replik: „der maa ligge mange Skatte begravede!“ — begynder Kabelet at løbe op, samtidig med at Lyden af Maskinerne, der nu atter sættes igang, efterlignes. Efter Nortons Replik: „De er fejs!“ — høres et stærkt Slag paa Gongongen og det overstaarne Kabel løber rask ud i Coulissen. Strax efter opfører Lyden af de arbejdende Maskiner.

Fjerde Rkt.

Deforation: Havet.

Deforationsgenstandene:

Coulisser: Nr. 22, 23, 24 og 25 (Luft), 6 og 7 (tropisk Skov).

Bagtæpper: Nr. 1 a (Horizont) og Nr. 1 b (transparent Horizonttæppe).

Soufite: Nr. 1 (Tæppe-Soufite).

Sætskykker: Nr. 66 (Braget af „Washington“), 67 og 71 (Koraller og Havplanter).

Coulisedeforationerne Nr. 22, 23, 24 og 25 anbringes paa 2den og 3die Coulisse, Nr. 6 og 7 paa 4de Coulisse.

Bagtæppe Nr. 1b: mellem 3die og 4de Coulisse.

Soufite Nr. 1: paa 1ste Soufite.

Sætskykke Nr. 71: paa den bevægelige Lem, som er fæstet.

Blaa Flortæpper (se Pag. 210) anbringes mellem 1ste og 2den Coulisse (Flortæppe 1) og 2den og 3die Coulisse (Flortæppe 2).

Paa Bagtæppe Nr. 1b (transparent Horizonttæppe) vises ved Hjælp af Taagebilledapparatet større og mindre forbispømmende Fiske etc. (se Pag. 227).

Strax efter Forevisningen af Taagebillederne anbringes Bagtæppe Nr. 1a (Horizont) bag 4de Coulisse

Sættstyffe Nr. 66 udfor 4de Coulisse tilvenstre og Nr. 67 udfor 3die Coulisse tilhøjre, medens Belysningen endnu er dæmpet.

Følgende Instrux vil vistnok nu være tilstrækkelig for Maskinmesteren.

Fuld Belysning.

Langsomt Changement til rødlig Belysning.

Flortæppe 2 hæves.

Langsomt Changement til dæmpet Belysning.

Forevisning af Taagebillede.

Flortæppe 2 sænkes.

Bagtæppe Nr. 1b hæves.

Den bevægelige Lem hæves.

Langsomt Changement til blaalig Belysning.

Flortæppe 2 hæves.

Langsomt Changement til rødlig Belysning.

Langsomt Changement til fuld Belysning.

Derefter begynder Handlingen.

Rebftigen vil let kunne forfærdiges af Seglgarn. Henry føres bag denne fraoven ned paa Scenen. Gaspard og Curl føres ogsaa i Apparater til at føre Duffer fraoven.

(Fortsættes.)

Gouffören!

Nr. 24.

Indhold: Vejledning til Opførelsen af „Paa Havets Bund“ (sluttet). — Sætsstykkerne Nr. 36—75. — Om Dufferne og Bagtapperne Nr. 11 og 12. — Andefremmaning. — Til Abonnenterne! — Avertissement. — Register.

Følgeblade: Nr. 46, Mellemtappe (Divansalen); Nr. 47, Coulisser (rød Sal).

Tillæg.

3 Følgeblade: Nr. 48, Bagtæppe (Festsal); Nr. 49, Sætsstykker (dobb. Ark, Dampstedsdekorationer m. m.); Nr. 12, Bagtæppe (Tivoli-Bazaren).

Vejledning

til

Opførelsen af „Paa Havets Bund“

paa Duffetheatret.

(Fortsættelse.)

Femte Akt.

Decorations: Bild Bjerregegn.

Decorationsgjenstandene:

Coulisser: Nr. 1, 3, 9, 10 (Klipper), 22 og 23 (Luft).

Bagtæppe: Nr. 2 (Bjergparti).

Soufytte: Nr. 4 (Luft).

Sætsykke: Nr. 16 (forfalden Fæstningsmur).

Coulisjedeforationerne Nr. 1 og 3 anbringes paa 2den Coulisse, Nr. 9 og 10 paa 3die Coulisse, Nr. 22 og 23 paa 4de Coulisse.

Bægtæppe Nr. 2: bag 4de Coulisse.

Soufytte Nr 4: paa 2den Soufytte.

Sætsykke Nr. 16: tversover Scenen, mellem 3die og 4de Coulisse.

Fuld Belysning. I Slutningen af Akten langsomt Changement til rødlig Belysning.

Sætstykke Nr. 36—75.

Ligesom tidligere opslæbes de større Sætstykker paa „Graa Pap Nr. 30“ og de Mindre paa „Dobbelt Karton“.

Efter Opklæbningen udstjæres Sætstykkerne omhyggelig. Løbenumrene noteres paa Bagsiderne.

Bagpaa Sætstykkerne Nr. 42, 43, 46, 47, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 60, 71 og 72 fastlimes forneden Smaaflodser eller Lister, som ere $\frac{3}{8}$ Tom. høje, $\frac{3}{4}$ Tom. brede og ca. $\frac{1}{2}$ Tom. kortere end Sætstykkernes Godlinie.

For, ved Hjælp af Traad eller Staaltraad, at kunne borttage Sætstykkerne, skrues smaa Øskener i Enden af Flodserne.

Sætstykkerne Nr. 36 og 37 indrettes til at anbringe paa det samme Apparat, som anvendes til Sætstykkerne Nr. 2, 16 og 34.

Sætstykke Nr. 38 fastlimes til en Liste, som er $\frac{1}{2}$ Tom. høj, 1 Tom. bred og $1\frac{1}{2}$ Tom. lang. Bag Midten af Listen fastgjøres en $4\frac{1}{2}$ Tom. høj Træopstander — som er $\frac{1}{2}$ Tom. i Firkant, — i et tilsvarende Indsnit i Listen. For at kunne placere en Duffe ovenpaa Sætstykket, fastgjøres en lille Blikplade, som er 1 Tom. i Firkant, foroven af Opstanderen, indad mod Sætstykket. Et lille Blikhjulster fastgjøres bag Opstanderen, foroven, for let og uden Fare at kunne anbringe et lille Hjulster, der er fyldt med Straaleild. (Se Pag. 360).

Sætstykkerne Nr. 39 og 59. For at kunne pla-

cere Duffer ovenpaa disse Sæsthykker, fastlimes de til Klodser, som omtrent er ligesaa høje som Sæsthykkerne. Til Sæsthykke Nr. 39 benyttes en Klod, som er 1 Tom. tyk og 2 Tom. høj og bred, medens Klodsen til Sæsthykke Nr. 59 kun er $1\frac{1}{2}$ Tom bred.

Sæsthykkerne Nr. 40 og 41 fastlimes til Klodser, som ere 1 Tom. i Firkant og ca. 2 Tom. lange. For at kunne anbringe smaa Blikbeholdere bag Sæsthykkerne, i Højde med Klippeblokkene, fastgjøres Opstandere af Blik til Klodsernes Forside. Til disse Opstandere, — som selvfølgelig udklippes saaledes, at de ikke blive synlige for Tilskuerne — fastloddes runde Beholdere, som ere 1 Tom. høje og 1 Tom. i Diameter. (Om Anvendelsen, se Pag. 360).

Sæsthykkerne Nr. 44 og 45 anbringes paa de Rister, som tillige anvendes til Sæsthykkerne Nr. 1 og 13.

Sæsthykkerne Nr. 48, 66, 67 og 73 indrettes til at anbringe paa de Rister med Staaltraadsopstandere, som anvendes til Sæsthykke Nr. 14 og

Sæsthykkerne Nr. 49 og 61 paa den Riste, som benyttes til Sæsthykke Nr. 32.

Sæsthykke Nr. 50. 50b udklippes og opklæbes paa Bagsiden af 50a, nøjagtig saadan, at den sorte Glade kommer bag den gule Dør. Det saaledes Sammenklæbede opklæbes derefter paa et Stykke Pap, i hvilket forud en til Døren svarende Udskjæring er foretaget. Sæsthykket fastlimes til Forsiden af et lille Brædt, som er $\frac{1}{2}$ Tom. tykt, $1\frac{1}{2}$ Tom. bredt og $2\frac{3}{4}$ Tom. langt. Paa Midten af Brædtet fastgjøres en lille Væsepibe af Blik. En af et Stykke Pap eller Blik dannet Skjærm anbringes saa-

ledes om Lyset, at intet Skjær falder ind paa Scenen, men Lyset desto kraftigere fastes mod Døren i Sætstykket. Om Sætstykkets Anvendelse se Pag. 357.

Til Sætstykke Nr. 62 anvendes to Lister, som ere $\frac{1}{2}$ Tom. høje og 1 Tom. brede; den ene, der er ca. 10 Tom. lang, fastlimes bag 62a og b, den anden, der er ca. 4 Tom. lang, til 62c. Da Jernbanetoget skal føres ovenpaa den Liste, som benyttes til Anbringelsen af Sætstykke Nr. 1 m. Fl. (Liste med Blikrille paa den opadvendende Flade) er det nødvendigt at foretage en til Blikrillen svarende Udhuling af Listernes Undersider. En lille Staaltraadskrog indrettes til let og bekvemt at kunne forbinde eller adskille Listerne og derved Toget. Paa Jorenden af den længste Liste anbringes bag Skorstenen en Staaltraadsopständer, hvorpaa lidt Fyrsvamp, til Efterligning af Røgen fra Skorstenen, kan anbringes.

Sætstykke Nr. 63 anbringes paa et lille Blik-Apparat, omtrent som de, der anvendes til at føre større og mindre Skibe. Lodret paa en Blikflade, som er $\frac{1}{2}$ Tom. bred og 4 Tom. lang, fastloddes en lav Blikrille, der er 1 Tom. kortere end Blikfladen. Apparatet forsynes med to smaa Staaltraadsopstændere, som fastloddes bag Blikrillen, og af hvilke den ene tjener til at fastholde Sætstykket, medens den anden benyttes til Anbringelsen af lidt Fyrsvamp bag Skorstenen. For, ved Hjælp af Traade, at kunne føre Sætstykket, fastloddes smaa Kroge ved Enderne af Blikfladen.

Sætstykke Nr. 64. Alt udsfjæres omhyggelig med Undtagelse af Snorene, der erstattes af sorte Traade. Bag den punkterede Linie (mellem Anna og Gondolen)

klæbes en smal Strimmel Lærred, hvorefter Linien gennemridses halvt med en stum Kniv, saaledes at Anna, i de Scener hvor hun ikke skal være i Ballonen, kan højes bag Gondolen. Ballonen føres fraoven i Staaltraad, som fastgjøres bag Ballonen.

Sætsstykke Nr. 65. Efterat Skibet er opklæbet paa Karton, og Lovværket erstattet af sorte Traade, klæbes en Strimmel Pap bag Skibets Skrog, for yderligere at styrke Sætsstykket. Skibet fastlimes til en Hulliste, der er 11 Tom. lang og iøvrigt er forarbejdet, som de til Sætsstykke Nr. 62 anvendte. Bag Masterne og Skorstenen anbringes Staaltraadsopstandere; de første for at styrke Masterne, den sidste for at kunne anbringe Fyrsvamp.

Sætsstykke Nr. 68. Den Del af Sætsstykket, som er mærket 68a, opklæbes paa et Stykke Lærred, der ned- efter er 1 Tom. højere end Sætsstykket. Den øverste Halvdel fastlimes foroven af et Stykke Pap, der har samme Størrelse som 68a. Nu højes den Halvdel, som ikke er opklæbet paa Pap, mod den opklæbede Halvdel, saaledes at Billedsiden (68a) skjules. Paa den Glade, — der dannes af den underste Halvdel af Pappen og Bagsiden af den Halvdel af Lærredet, der ikke er opklæbet paa Pappen, — opklæbes den anden Del af Sætsstykket (68b). Vi have saaledes et Sætsstykke paa Pap med en bevægelig Klap af Lærred, der har Dekoration paa begge Sider. Slaaes Klappen ned, forestiller Dekorationen en Del af Baggrunden til „Dækket af et Dampskib“; hæves Klappen, forandres Dekorationen til et sprængt Skib. Forneben i Klappen anbringes en tyk Staaltraad. Klappen hæves ved

Hjælp af et Par Snore, der anbringes i Staaltraadens Ender.

Sætstykke Nr. 69 kan enten oplæbes paa Pap eller Lærred. I første Tilfælde stilles det ovenpaa Sætstykke Nr. 68, i sidstnævnte anbringes det, som Vagtæpperne, i en Rundstok mellem 2den og 3die Coulisse. Selvfølgelig udfjæres alle de mellem Skorstenen, Gitteret og Tøvværket værende Felter.

Sætstykke Nr. 70. For at hæve dette Sætstykke til dets rette Højde, oplæbes det foroven af et Stykke Pap, der er $2\frac{1}{2}$ Tom. højere end Dekorationen, og anbringes derefter paa den Liste, der anvendes til Sætstykke Nr. 12.

Sætstykkerne Nr. 74 og 75 oplæbes paa Karton og indrettes til — ved Hjælp af et Par af sin Staaltraad dannede Smaafroge — at hæfte paa Vagtæppe Nr. 6, saaledes at Sætstykkerne skjule Vinduerne.

Baaden med Nonda, Corsican og Matroser fastlimes til en Liste, der er $\frac{1}{2}$ Tom. høj, 1 Tom. bred og 4 Tom. lang. Listen er i begge Ender forsynet med Øfener, i hvilke der anbringes Traade, for at kunne føre Baaden over Havet*).

*) Et Sæt Lister og Apparater til de her beskrevne Sætstykker (med Undtagelse af de som tillige anvendes til de med 1ste Afgang af „Souffløren“ udkommende) leveres paa Souffløren's Kontor, Røjbmagergade 39, for 2 Kr. 50 Øre.

Om Dufferne og Bagtæpperne Nr. 11 og 12.

Det vil maaske synes Mange, at Duffernes Antal er for ringe. Saaledes f. Ex., at der til „Kaptajn Grants Børn“ og flere andre Stykker er Mangel paa Matroser, til „Jorden rundt i 80 Dage“ paa Indianere, til „Drfevs i Underverdenen“ paa Karnevalsgjæster o. s. v. For at høde herpaa, anvender man Dufferne — i alle Tilfælde Statisterne — fra det ene Stykke til det andet. Derved have vi strax de nødvendige Matroser og Indianere. Til Karnevalsgjæster kunne Figurer fra samtlige Stykker anvendes. Det Samme gjentager sig idelig ved de større Theatre, saavel med Dragter som Dekorationer.

Naar Bagtæppe Nr. 11 anvendes i „Jorden rundt i 80 Dage“, 12te Tableau, anbringes det Uhr, som findes paa Ark 45, paa Midten af Balkonen. Uhret, hvis korte Viser stadig staaer paa IX, skal kunne bevæge den lange Viser fra XI til XII. For at gjøre dette, dannes Viseren af et Stykke Staaltraad, som gennem Uhrets Centrum stiftes gennem Bagtæppet. Staaltraaden bøjes saaledes, at Viserens Bevægelse kan kontrolleres, ved at bevæge Staaltraaden mellem to paa Bagsiden af Bagtæppet affatte Mærker.

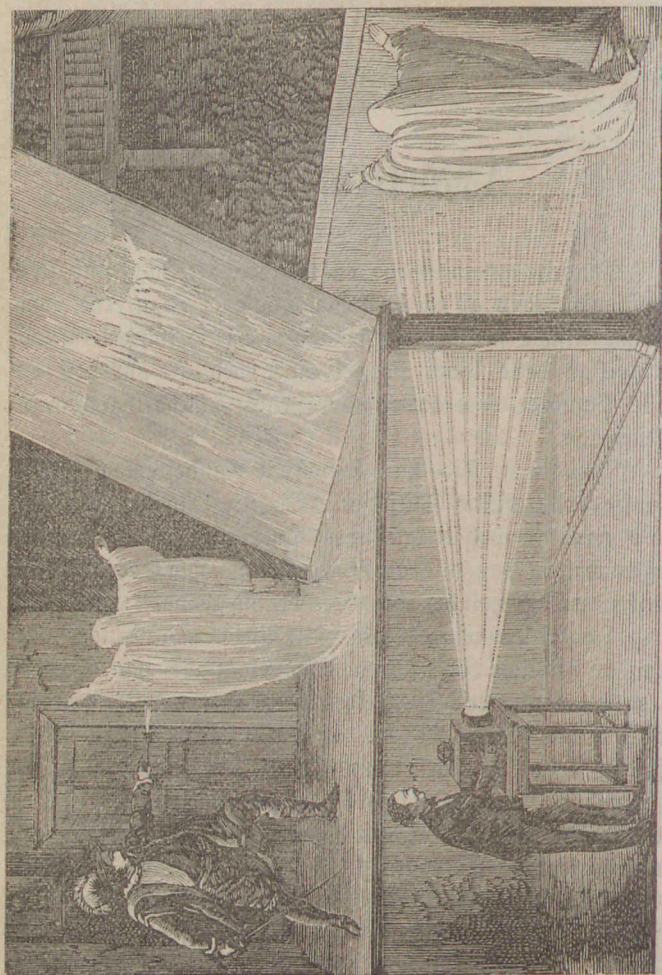
Bagtæppe Nr. 12 opflæbes paa „Dobbelt Karton“. De smaa runde Brister, som forestille Lamper, gennemstiftes med Naale; til de større, runde Felter anvendes Huggepiber. Bag Hullerne flæbes Silkepapir i Farver, som antydet. Bag Bagtæppet, som aubringes paa en Treramme til Mellemtæpper, placeres et kraftigt Lys med Skjerm. (Om Anvendelsen se Bag. 354).

Aandefremmaning.

Aandefremmaning paa en transparent Baggrund ster bedst ved Hjælp af en Laterna magica. Figurerne maa komme tilsyne saa hurtig som mulig og forsvinde ligesaa pludselig; dette lader sig let gjøre ved at anvende en lille Papflade, som hæves eller sænkes umiddelbart foran Apparatet.

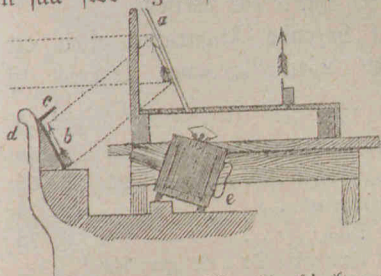
Den senere Tid har frembragt Aandefremmaning i ganske rædselsfulde Skikkelser. Virkelige Aander, Aander som man kan hugge igjennem, styde paa, ja endda se igjennem, og dog tale og bevæge de sig som levende Mennesker, men forsvinde, som vare de blæste bort.

For at kunne fremstille disse Væsnener, anbringer man paa de virkelige Theatre en stor Glasflade paa Scenen, lidt skraat udefter. Da Belysningen er temmelig dæmpet, kan denne Flade ikke ses af Tilskuerne. Foran Glasfladen findes en Forsænkning, hvor den Figur, som skal fremmanes, bevæger sig foran en sort Baggrund. Figuren belyses af en stor Laterna magica, til hvilken man anvender kemisk eller elektrisk Lys (se omstaaende Tegning). Glasfladen afspejler den kraftig belyste Figur, og viser samme saa langt tilbage paa Scenen, som Figuren er fjernet fra Glasfladen. Skuespilleren selv ser Intet,

men han kjender Tiden og Stedet, Nanden vil vise sig, og indretter sit Spil derefter.

Ville vi gjøre dette anvendeligt for Duffetheatret, have vi først den store Fordel, ikke at behøve at anskaffe en saa stor og kostbar Glasflade. Et Stykke Glas an-

bringes skraat bag Prosceniet (a, se hosstaaende Tegning). Drapperiet, som dækker Kjælderens fortil, fjernes. Istedetfor en Forsænkning i Theatergulvet anvende vi Rummet

foran Prosceniet. Maaſke hjælpe vi os med et Par Stole, som foran skjules af lidt rødt Drapperi. Den Figur, som skal fremmanes, — en Duffe eller en af Karton udklippet og livlig koloreret Figur — bevæges foran en med sort Papir beklædt skraa Væg (b). Det Hele kan konstrueres af Bøger og Cigarasker. Den tilbækkede Forside (d) maa være lidt højere end Theatergulvet. For at forhindre nysgjerrige Øjnes Indblik i vore Hemmeligheder, kan man tillige anbringe en smal Skjærm foroven (c). Vor Figur oplyses af en kraftig Lampe, som er anbragt under Theatergulvet. Endnu bedre er Lyset fra en Laterna magica (e), i hvilken selvfølgelig intet Billede findes. Glasfladen affpejler nu den stærkt belyste Gjenstand, og viser Samme paa Scenen, rigtignok lidt tilvejs, hvorfor man anvender et Sætstykke paa det Sted, Nanden kommer tilshyne. Skal Nanden forsvinde, blænder eller vender man Lyset.

A v e r t i s e m e n t.

Det til Forfærdigelsen af Duffetheatret nødvendige Materiale faaes paa Souflørens Kontor, Rjøbmagergade 39, til de Pag. 189 averterede Priser.

De til Duffetheatret hørende Apparater, som ere beskrevne i „Souflørens“ 2den Aargang, leveres til følgende Priser:

	Kr.	Dre.
En Rundstok med Tridse, Snor og Jernstang til Tableau-tæppet	„	50
En Laterna magica til Duffetheatret	2	75
Et Sæt Glas til Samme (12 Stk.)	2	75
Et Apparat til Fremstilling af bevægelig Sø i Baggrunden af Scenen	1	50
Et Apparat til Fremstilling af bevægelig Sø over hele Scenen	2	75
Et Sæt Apparater til Sætstykkerne Nr. 36—75	2	50

Enkelte Dese, saasom Bliktridser, Messinghjul, Blikriller, Ru-
lorte Glas, Jernstænger, Lampeglas og Lampevæge, leveres til
billige Priser.

Enkelte Ark Duffer og Dekorationer 16 à 25 Dre pr. Ark.
Løse Duffekomedier 20 à 25 Dre pr. Stk.

Bynpapir, Teufelspapir, Pap og Karton til Opflæb-
ning faaes paa

Souflørens Kontor,

Rjøbmagergade 39.

Ordres til Provindserne og Udlandet mod Postforstud.

Til Abonnenterne !

Foruden Hefte 24, hvormed „Soufløren“ slutter, vil der udkomme et Tillæg, som bestaaer af 3 Folgeblade, to enkelte og et Dobbelt-Ark. Tillæget, som indeholder Resten af Materialet til den fuldstændige Opførelse af samtlige de i „Soufløren“ optagne 10 Duffekomedier, vil — mod en Betaling af 75 Ore — komme samtlige Abonnenter ihænde, senest ti Dage inden den kommende Jul.

Lagtet „Soufløren“ er afsluttet med dette Tillæg, vil der dog i Ny og Næ, naar Lejlighed dertil gives — som f. Ex. hvis et større, nyt Udstyrelsesstykke, der egner sig for Duffetheatret, maatte blive opført — udkomme Tillæg til „Soufløren“, bestaaende af en Duffekomedie med tilhørende Bejledning, samt det Materiale, som er nødvendigt for, i Forbindelse med det tidligere Udkomne, at sætte Stykket i Scene.

Med Tak for den „Soufløren“ i rigeligt Maal udviste Interesse og Velvillie, tegner

Deres ærbødige
„Soufløren“.

Indhold.

A. Text.

Smaa Taskenspijlerkunster	Side 193
Mobler til Duffetheatret	— 195
Til Abonnenterne!	— 196, 381.
Jorden rundt i 80 Dage, Duffekomedie med Sange i 12 Tableauer	— 197, 211, 229
Tableau- og Flortæpper til Duffetheatret . . .	— 209
Om Anvendelsen af en Laterna magica paa Duffetheatret	— 225
Spørgsmaal og Svar til og fra Soufløren . .	— 228, 260, — 298, 305.
Røverne, Duffekomedie med Sange og Optog i 3 After	— 235, 243.
Om Fremstilling af bevægelig Sø paa Duffe- theatret	— 241, 257, — 273.
Kalifen paa Eventyr, Duffekomedie i 3 After . .	— 253, 261, 276.
Drsevs i Underverdenen, Duffekomedie med Sange i 4 After	— 279, 291.
Sættstykker og Duffer, som hæves eller sænkes gjennem Theatergulvet	— 289
Fyret paa Fohr, Duffekomedie med Sange i 1 Akt	— 299, 307.
Paa Havets Bund, Duffekomedie i 5 After . .	— 214, 325.
Bejledning til Opførelsen af Jorden rundt i 80 Dage paa Duffetheatret	— 321, 337.
Bejledning til Opførelsen af Røverne paa Duffe- theatret	— 347
Bejledning til Opførelsen af Kalifen paa Eventyr paa Duffetheatret	— 350, 353
Bejledning til Opførelsen af Drsevs i Under- verdenen paa Duffetheatret	— 356

Bejledning til Opførelsen af Fyret paa Føhr paa Duffelheatret	— 361
Bejledning til Opførelsen af Paa Havets Bund paa Duffelheatret	— 363, 369.
Sætskytterne Nr. 36—75	— 371
Om Dufferne og Bagtæpperne Nr. 11 og 12	— 376
Aandefremmaning	— 377
Avertissement	— 380.

B. Folgeblade.

24. Bagtæppe Nr. 6 (grøn Stuedeforation).
25. Duffer til Tordenskjold i Marstrand.
26. Coulisser Nr. 22, 23, 24 og 25 (Luft).
27. Møbler. (6 grønne og 4 røde Stole, 2 grønne Chaiselongue, Hægebord med Bænte, Hægebord med Stole og en fritstaaende Sofa med Palme).
28. Duffer til Meer end Perler og Guld.
29. Bagtæppe Nr. 7 (Skov).
30. Tableautæppe.
31. Duffer til Røverne.
32. Sætskytterne Nr. 36 (snebættet Skov) og 37 (Skjer med Tempel).
33. Coulisser Nr. 26, 27, 28 og 29 (Skjer).
34. Duffer til Jorden rundt i 80 Dage (1).
35. Coulisser Nr. 34, 35, 36 og 37 (Skov).
36. Duffer til Kalifen paa Eventyr.
37. Bagtæppe Nr. 8 (Hvælving).
38. Duffer til Orfevs i Underverdenen og Sætskytterne Nr. 38 (Fodskytte til Fyrværkeri), 39 (Skj), 40, 41 (Dæmoner med flammende Klippeblokke) 42 og 43 (Guldinder paa Skjer).
39. Coulisser Nr. 30, 31, 32 og 33 (snebættet Skov).
40. Duffer til Paa Havets Bund og Fyret paa Føhr.

41. Sætstykke Nr. 44 (Snedættet Slette), 45 (Bejstaut), 46, 47 (Kornmark), 48 (Udgaaet Træstamme), 49 (Kjæmpetrappen), og 50 (a og b, Drjevs Hytte.)
 42. Duffer til Jorden rundt i 80 Dage (2).
 43. Sætstykke Nr. 64 (Ballon), 65 („Mongolia“), 66 (Brag af „Washington“), 67 og 71 (Koraller og Havplanter). Storken.
 44. Bagtæppe Nr. 9 (rød Sal).
 45. Sætstykke Nr. 51, 52, 53, 54, 55, 56 (Statuer), 57, 58 (Vaser), 59 (Tomt Jodstykke), 60 (Fugl Fønix), 61 (Banevogterhytte), 62 (a, b og c, Jernbanetog) 63 (lille Jernbanetog), og 72 (Uhr).
 46. Bagtæppe Nr. 10 (Mellemtæppe, Divansalen), og Sætstykke Nr. 73 (Pagoden-Bagdad).
 47. Coulisser Nr. 38, 59, 40 og 41 (rød Sal).
 48. Bagtæppe Nr. 11 (Festsal).
 49. Sætstykke Nr. 68 (a og b) samt 69 (Dampskibsdecorationer), 70 (Liverpool), 74 og 75 (Bogstabe).
 50. Bagtæppe Nr. 12 (Tivoli-Bazaren).
-

